Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler - 1

KAWA

Denge Kawa - Red Kawa - PSŞK

RAŞİT KISACIK

OZAN YAYINCILIK

RAŞİT KISACIK

KAWA

OZAN YAYINCILIK

Raşit Kısacık

Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler / 1

KAWA

DENGE KAWA - RED KAWA - PSŞK

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2010

Bir dönemin en güçlü Kürtçü örgütü olan Kawa'nın doğuşu, eylemleri ve sonu. Türkiye'nin ilk sınır ötesi operasyonu, örgütlerle aşiretler arası çatışmalar. (PKK ile Bucak aşiretinin çatışması dahil) Örgütün üst düzeyinin bile hala bilmediği olaylar...

Raşit Kısacık

Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler / 1

KAWA

DENGE KAWA - RED KAWA - PSŞK

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2010

Bu kitabın tüm yayın hakları Ozan Yayıncılık'a aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı
Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Kawa / Raşit Kısacık

Yayın Yönetmeni: Mustafa Demir
Editör: Orhan Suveren
Kapak tasarımı: Ozan Yayıncılık Ltd.

Baskı ve Cilt: Eren Ofset
Davutpaşa Cad. 2. Matbaacılar Sitesi A. Blok Zemin kat No: 26
Topkapı - İstanbul Tel: 0212 6131916

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):
Kawa / Raşit Kısacık
Türkiye tarihi, Politik tarih, Güneydoğu, Kürtler
Ozan Yayıncılık Ltd. Ekim 2010, Türkiye, İstanbul, ??? sayfa

ISBN: 978-9944-143-45-5

Dağıtım:
İstanbul: 2A, Alfa, Alkım, Artı, Bilgi, Evren,
Final, İmge, Paraf, Remzi, Say, Telos, Yelpaze, Yeni Çizgi
Ankara: Işık Eğitim, İmge, Kıta
İzmir: Erdoğanlar, Gema

İnternet satış:
www.kitapyurdu.com, www.kitapnet.com, www.iskenderiye.com, www.selsus.com,
www.dharma.com.tr, www.ideefixe.com

Ozan Yayıncılık Ltd.

Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 13 Cağaloğlu İstanbul
Tel: 212.511 93 95 - 520 43 90 Faks: 212.527 98 47
Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

İÇİNDEKİLER

Giriş 9
Güneydoğu'da 1980 Öncesi Örgütlenmeler 11
Kürtlerde Bağımsızlık Hareketleri Başlıyor 13
1960'da Kürtçü Teşkilatlanmalar 15
Örgüte İsmini Veren Kawa Efsanesi 21
Kawa Örgütü Kurulup Eylemlere Başlıyor 30
Şehir'den Kırsala 32
Toprak Ağalarına Karşı Eylem Başlıyor 40
Kuyumcu Soygunu İlk Gasp Eylemi 43
Altın Dolu Çuvalı Çocuk Görüyor 45
Ağa Dama Oynarken Öldürüldü 47
Faik Toy'a Tehdit Mektubu ve İmha Kararı 49
Polis Memurundan İntikam!.. 51
Mardin Grubu Gelir İçin Soygunlara Ağırlık Veriyor 52
Gümrük Müdürlüğü Aracı Soyuluyor 55
Ferit Uzun'u Apocular Öldürüyor 55
Apocu-Bucak Çatışması 58
Siverek Kawa'nın, Hilvan Apocuların 60
Ferit Uzun'un Öldürülmesiyle İlgili İtiraf 61
Bucak Aşireti'nin Tarihi ve Gücü 72
Doğu Kan Gölü, Demirel 226 Peşinde 75
Bucak'a Saldırı Haberi Geliyor 75
Köy Baskını Nasıl Oldu 77
Saldırıyı Apocular (PKK) Gerçekleştiriyor 79

Viranşehir'de Olay 80
Bucaklara Baskının Perde Arkası 80
Bucak'ın Evi Silah Deposu Gibi 80
PKK-Bucak Çatışmasından Bir İtiraf Daha 82
Silah Kaçakçılığında Örgüt Devreye Giriyor 85
"PKK KUK Çatışması" 87
Siverek Mücadelesiyle Birlikte Apo Suriye'ye Kaçtı 88
Siverek'in PKK İçin Önemi 90
Sedat Bucak-Leyla Zana Görüşmesi 90
Bingöl Adaklı'da Astsubay ve Çocuğu Öldürülüyor 93
Yedisu'da Toplantı 95
Kars'ta Operasyon 108
Ormancı Pala İle Temas Kuruluyor 110
Kawa'da Sonun Başlangıcı 112
Kawa Dergisi Sorumlusu Ölü Ele Geçirildi 115
Kuto, "Savcıyı Evinde Öldürdüm" 116
12 Eylül ve Kaçışlar 117
Kawa Örgütü Üst Düzeyinin Kaçışı 124
Kamışlı Operasyonu 150
Operasyon Planı Samandağ'da 152
İhvan-ı Müslimin Militanları Hatay'da 161
Silahlar Kamışlı'da 162
Operasyon Başlıyor 167
16 Ceset Çıkarılıyor 169
Kawa İddianamesine Göre Kürt ve Kürdistan Sorunu 180
Güneydoğu'da Faaliyet Gösteren Kürtçü Örgütler 212
İndeks 226
Yararlanılan Kaynaklar 228

İllegal örgütlerin, Ağa, Şeyh, Seyyit gibi egemen güçlerin kanatları altındaki aşiretlerin, zaman zaman devlet gücünü çıkarları uğruna kullanan çeteciklerin zulüm dolu baskılarından inim inim inleyen, acı çeken, ağlayan, yavrularını doğurduğuna, doğuracağına pişman olan, yine de bunu kader olarak gören Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan eli öpülesi tüm annelere.

GİRİŞ

KAWA, Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde 1980 öncesi kurulan çok sayıda Kürtçü örgütten biridir. PKK'dan önce (belki de önde) gelen bir örgüttür. PKK yani o dönemdeki adıyla Apocular ile birlikte silahlı eylemlere başlayan Kawa'da, 12 Eylül darbesine kısa süre kala fikir ayrılığı ortaya çıkmış, Denge Kawa ve PSŞK, (bir başka ismiyle Beş Parçacılar) isimleriyle ikiye bölünmüştür.

Türk istihbarat birimleri ve güvenlik güçleri Kawa örgütünü çökertmek için diğer Kürtçü örgütlere uyguladığı yöntemi uygulamamıştır.

Örneğin Türk istihbarat örgütleri bu örgüte karşı sınır ötesinde ilk kez bir operasyon düzenlemiş ve yine ilk kez bu operasyonda, operasyonun yapıldığı ülkenin terör örgütünü, (İhvan-ı Müslimin, yani Müslüman Kardeşler Örgütü'nü) kullanmıştır.

Kürt kaynaklarına "Kamışlı katliamı", Türk istihbarat tarihine de sınır ötesinde yapılan ilk ve başarılı operasyon olarak geçen bu harekâtta, Kawa örgütünün üst düzey militanları topluca ölü olarak ele geçirilmiştir.

Bu operasyondan ağır yaralı olarak kurtulan tek kişi Heybet Açıkgöz'dür. Bu örgütün hala yaşayan önde gelen kadrolarının bile olayı yaşamasına rağmen bilmediklerini, bu konuda yazılan kitaplardaki bilgilerin yanlış yönlerini, Kawa örgütünün önemli eylemlerini ve örgütün üst düzey sorumlularının

yurtdışına kaçış hikâyelerini bu kitapta ilk kez en ince detaylarına kadar okuyacaksınız.

O dönemde bölgede taban bulan ve hatta PKK ile çatışmaya ilk giren Kawa örgütünün kuruluşunu, eylemlerini ve çöküşünü, PKK'nın Bucak aşiretine oynadığı oyunu, Adalet Partisi Milletvekili Faik Bucak'a saldıran PKK'nın, bu saldırıyı Kawa'nın üzerine yıkarak bölgede aşiret çatışmalarına yol açma gayretlerini ve diğer örgüt ve aşiretler arasındaki çatışmaların başlama nedenlerini tüm detayları ve belgeleriyle ilk kez bu kitapta gözler önüne sereceğiz.

GÜNEYDOĞU'DA 1980 ÖNCESİ ÖRGÜTLENMELER

Türkiye Cumhuriyeti'nin ne gibi tehlikeler atlattığını ve devam eden bu tehlikenin boyutlarını, kısacası ülkemizin belli yörelerinde süren dış destekli terörün perde arkasını öğrenmek için, bu bölgedeki Kürt örgütlerinin geçmişi ile amaçlarını iyi bilmenin gerekliliği açıktır.

Celali isyanları nedeniyle Osmanlı'nın gittikçe zayıflayan otoritesi, asayişsizliğin çoğalmasına ortam hazırlayıp, Anadolu'daki ağa ve beylerin devlete karşı sadakatlerinin azalmasına, yükümlülüklerini yerine getirmemelerine, asi davranışlar sergilemelerine neden olmuştur.

Birinci Meşrutiyet'in ilan edilmesinden (1876) sonra Türk topraklarında, yabancı devletlerin teşvik ve desteği ile çeşitli ırk, din ve mezheplere mensup zümreler, Osmanlı İmparatorluğu'nun bütün bölgelerinde siyasi faaliyetlerine hız vermiş, zaman zaman ayaklanmışlardı. Bunlar arasında bilhassa Bulgarlar, Rumlar, Arnavutlar, Sırplar, Ulahlar ve Ermeniler başta geliyordu. Bu kışkırtmalara Kürtlerin de alet olması elbette ki kaçınılmazdı.

Kürtlerin siyasi Kürtçülük faaliyetinde bulunmak üzere kurduğu ilk örgüt Diyarbakırlı Fikri Efendi tarafından 1900 tarihinde kurulan "Kürdistan Azmi Kavi" cemiyetidir.

İngiltere'nin kışkırtması ve desteği ile 19 EYLÜL 1908 günü İstanbul'da ilk Kürt siyasi örgütü olan, "Kürt Teavün ve

Terakki Cemiyeti" kuruldu. Bu örgüte Baban, Şemdinan ve Bedirhan aşiretlerinin önde gelenleri eşit düzeyde hâkimdiler.

Siyasi Kürtçülük faaliyeti yapmak amacıyla 1912 yılı başlarında, Dr. Mehmet Rüştü Sekban'ın gayretleri ile İstanbul'da Kürt kökenli üniversite öğrencileri tarafından Hivi (Ümit) isimli diğer bir dernek kurulmuştur. Bu cemiyet 1913 yılından itibaren İstanbul'da "Roja Kürd - Kürt Güneşi" isimli bir dergi yayınlamaya başlamış, dergideki sakıncalı yazılar ise kapatılmasına sebep olmuştur.

Bu yıllarda Rusya yanlısı bazı Kürtçüler sınır bölgelerinde faaliyetlerini arttırdılar, etkinliklerini genişlettiler ve 1913 yılında İrşad (Uyarma, doğru yolu gösterme) isimli gizli bir örgüt kurdular. Bu teşkilatın önde gelen üyelerinden Bitlisli Molla Selim aynı yıl içinde Ermeni komitecileriyle gizli bir ilişkiye girdi. İrşad teşkilatının gizli ve sakıncalı faaliyetinden haberdar olan devlet bu örgütü kapattı. Ancak Molla Selim yolundan dönmedi. 1914 yılı Nisan ayı başında 1000 kadar silahlı adamıyla ile ayaklandı. Bu ayaklanma güvenlik kuvvetleri karşısında yenilgiyle sonuçlandı ve çaresiz kalan Selim ve adamları Bitlis'teki Rus Konsolosluğu'na sığındı. Konsolos bu üç isyancıyı Türk-Rus Savaşı'nın başladığı 1 Kasım 1914 gününe kadar korudu, teslim etmedi. Savaş başlar başlamaz da zor kullanılarak konsolosluktan alındılar ve asıldılar.

Amerika Cumhurbaşkanı Woodrow Wilson'un (1856-1924) 8 Ocak 1918 tarihinde kongreye sunduğu 14 maddelik barış prensiplerinin 12'inci maddesi şöyleydi: "Osmanlı İmparatorluğu'nun Kürt kısımlarına güvenli bir hükümdarlık sağlanacak, halen idaresi altındaki diğer uluslara tereddüt edil-

mez bir hayat güvenliği ile mutlak dokunulmaz muhtar bir gelişme fırsatı verilecektir". Bu görüşü ile Wilson "Ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi" ilkesini ortaya koymuştur.

Wilson ilkeleri, Kürtçüleri ve Ermenileri umutlandırdı. 1917 yılında Rusya'da meydana gelen ihtilalin ve 1918'de Osmanlı Devleti'nin mağlubiyetinin ardından, Doğu Anadolu Bölgesini de kapsayacak bir Ermeni Devleti'nin kurulması çalışmaları başladı. Ermenilerin bu faaliyetleri Kürtlerde topraklarının bir bölümünü kaybedecekleri düşüncesi korku ve büyük endişeye yol açıyordu.

KÜRTLERDE BAĞIMSIZLIK HAREKETLERİ BAŞLIYOR

Bu tarihten itibaren Doğu ve Güneydoğu'daki Kürtçüler arasında bağımsızlık ya da en azından özerklik isteyenler çoğalıyordu. Sonunda Kürtçü örgütlerin önde gelenlerinden bazıları 1918 tarihinde, İstanbul'da "Kürdistan Teali Cemiyeti (KTC)'ni kurdular. Bu cemiyetin kurucuları arasında: Seyit Abdulkadir, Babanzade Mustafa Zihni Paşa (Hicaz eski Valisi), Bediuzzaman Said (Daha sonra Said'i Nursi diye tanınan ve Nurculuk tarikatını kuran kişi), Kemahlı Sabit (Harput eski Valisi), Bedirhanzade Murat (Belediye eski Müfettişi) ve Mehmet Ali Emir (Emekli Yarbay), Şeyh Saffet, Mehmet Sıddık, Dr. Şükrü Mehmet (Sekban), Emin Ali (Emekli Konsolos) olmak üzere hemen her meslekten 70'e yakın asker, sivil memur, din adamı gibi kişiler vardı.

Bunlardan 8'i Bedirhan ailesine, 6'sı da Baban ailesine (aşiretine) mensup kişilerdi. Cemiyetin başkanlığına: Şemdinli Şeyh Übeytullah'ın oğlu: Şurayı Devlet (Danıştay) Başkanlığı

ve Meclisi Ayan (Senato) üyeliği yapmış olan Seyit Abdulkadir'i getirdiler. Başkan yardımcılıklarına Emir Ali Bedirhan ile Ferik (Emekli Tümgeneral) Fuat Paşa'yı, Genel Sekreterliğe Ferik Hamdi Paşa'yı atadılar.

Cemiyetin amacı özet olarak: Kürtlerin genel çıkarlarının gözetilmesi, milli davalarının desteklenmesi, bu gayeye ulaşmak için dergi, gazete, kitap yayınlanması, Kürtçe eğitim verecek okulların açılması, eğitimde Kürtçenin kullanılması idi. Aksi halde Kürtler eriyip gidebilirlerdi. Baş tarafta açıkladığımız nedenlerle, emellerinin gerçekleşebileceği hususunda ümitleri çoğalan KTC yönetimi, isteklerini bir muhtıra halinde 2 Ocak 1919 günü İstanbul'daki İngiliz Yüksek Komiserliği ile beraber İtilaf Devletleri temsilcilerine ilettiler.

Bu dönemde bazı Kürt önderlerinin ve örgütlerinin Müttefik Devletlerle olan diplomatik ve diğer ilişkilerinin sonucunda, onlardan talep ettiklerinin halkın bir isteğiyle, beklentisiyle ilişkisi olmadığı kolaylıkla söylenebilir. Çünkü mütareke döneminde Kürtçülük davasını güdenlerin, yürütenlerin, aralarında bir bağ, ilişki yoktu veya varsa bile çok zayıftı. Hemen hemen hepsi ayrı merkezlerde ve birbirlerinden kopuk çalışıyordu.

Kürt Teali Cemiyeti'nin çatısı altında İstanbul'da Seyit Abdülkadir ve Bedirhanlar, Paris'te Şerif Paşa, Kahire'de Süreyya Bedirhan, Süleymaniye'de Şeyh Mahmut Benzenci, Bağdat ve çevresinde Seyit Taha, İran 'da İsmail Ağa Simko gibi kişiler faaliyet gösteriyordu. Tabii 1920'lerde özellikle bu coğrafyada iletişim ve ulaşım olanağı bugünküne kıyasla nerdeyse yoktu, kısıtlıydı, sınırlıydı.

Zaten Bedirhanilerden Celadet, Kamuran kardeşler amcazadeleri Malatya Mutasarrıfı Halil Rami Bedirhan ile birlikte

İngiliz casusu Binbaşı Noel'in organizesinde Malatya bölgesindeki Kürt aşiretlerini ayaklandırarak Sivas kongresini basıp, Mustafa Kemal'e suikast düzenlemekte istemiş, ancak bu suikast önlenmiş, suikast girişiminde bulunan Bedirhanilerde Fırat üzerinden Suriye'ye kaçmışlardı.

1960'DA KÜRTÇÜ TEŞKİLATLANMALAR

1960 ihtilali sonrasında kurulan hükümetlerin disiplinli yönetimi ile bir süre sinen ve çalışmalarını ok kısıtlayan Kürtçüler, 1965 yılında Marksist-Leninist sol görünüm altındaki Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi (TKDP)'ni Mardin ili Silopi ve Cizre ilçelerinde Abdullah ÖKTEN'e kurdurmuş ve teşkilatlandırmıştır. TKDP'nin sekreterliğini Dr. Sait Kızıltoprak üstlenmiştir. Partinin yönetim kurulu Dr. Faik Savaş, Hikmet Buluttekin, Nazmi Balkaş ve Hasan Yılmaz gibi kişilerden oluşmuştur. Parti daha sonra Midyat ve Eruh'ta teşkilatlanmıştır. Türkiye'de kurdurulan bu yasa dışı parti, Mesut Barzani'nin babası Molla Mustafa Barzani tarafından Irak Kürdistan Demokrat Partisi ile yakın ilişkiye girmiş ve onun tarafından yönetilmeye başlanmıştır. Bu partinin 61 maddeli iç tüzüğünün baştaki amaç maddelerine baktığımızda hala bu bölgede legal ve illegal olarak faaliyet gösteren kuruluşlarla aynı amaç doğrultusunda çalıştıklarını görürüz. Bu durum o dönemde şu maddelerle belirtiliyordu.

1-Türk Anayasası'nın değiştirilmesi, Kürt ve Türk terimlerinin anayasada birlikte yer alması ve Türk Devleti'nin bu iki unsurdan oluştuğunun kabul ve ilan olunması,

2- Parlamentoya kendi nüfusları oranında milletvekili verilmesi,

3- Kürdistan olarak tanımlanan yerlere muhacir yerleştirilmemesi, buradaki köy ve kentlerin isimlerinin değiştirilmemesi,

4- Kürdistan şehirlerine aslı Kürt olan idareciler yollanması,

5- Türkiye'deki Kürdistan'da resmi dilin Kürtçe olması, okullarda Kürtçe eğitim verilmesi, Kürtçe radyo ve televizyon kurulması ve Kürtçe kitap, mecmua ve gazete yayımının sağlanması,

6- Devletin, Kürdistan olarak tanımlanan yerlerin kalkınması için mali ve iktisadi tedbirler alması ve bunun için Kürdistan olarak bildikleri yerlerin sınırları içerisinde ağır sanayi yatırımlarının oluşturulması, bölgeden çıkan petrol gelirinin %74'ünün, Kürdistan olarak belirttikleri yerlere sarf edilmesinin gerçekleştirilmesi.

12 Mart 1971 askeri müdahalesi sonunda sadece hükümet değişmiş, Türkiye Büyük Millet Meclisi ise aynen görevini sürdürmeye devam etmişti. Bu müdahaleden sonra diğer bölücü, örgütlerle birlikte TKDP'nin faaliyetine de son verilmiş, 30 kadar lider kadrosu ve üyesi tutuklanmıştır.

Türkiye İşçi Partisi'ne gelince: 1967 yılında başlattığı doğu mitinglerinin hemen ardından Doğu Devrimci Kültür Ocakları'nı (DDKO) Ankara'da kurdu. Zamanla İstanbul, Ergani, Silvan, Kozluk, Diyarbakır, Batman gibi il ve ilçelerde teşkilatlandırdı. Bir yandan siyasi Kürtçülük propagandaları, çalışmaları yaparken, diğer taraftan Marksist-Leninist ideolojiye sıkı sıkıya sarılarak bu yönde de faaliyetini sürdürdü.

12 Mart 1971 müdahalesinin ardından kapatılan yıkıcı-bölücü örgütler, partiler arasında Doğu Devrimci Kültür Ocağı

da vardı. Bütün şubeleri kapatıldı, kurucuları ve üyeleri hakkında adli işlem yapıldı, soruşturmalar başlatıldı. 70'li yılların ortalarına doğru ise KOMAL adlı yeni bir Marksist yapı ortaya çıktı. Yayın organları Rizgarî (Kurtuluş) adını taşımaktaydı.

12 Mart 1971 Müdahalesi sonunda kapatılan TİP'in üyeleri tarafından 1974 yılında "Türkiye Kürdistan'ı Sosyalist Partisi (SPTK)" kuruldu. Partinin genel sekreterliğini Kemal Burkay yapmaktaydı. Bu kuruluş 1975 senesinde Partiya Azadi (Özgürlük Yolu) isimli bir dergi yayımlamaya başladı. Derginin yayını 1979 yılına kadar devam etti. SPTK, Kürtlerin Türklerle bir federasyon içinde ya da Kürdistan'da bağımsız bir Kürt Devleti olarak var olması görüşünde idi.

12 Eylül 1980 sonrasında kapatılan SPTK'nın bir kısım üyeleri tutuklanmış, diğerleri ise başta Kemal Burkay olmak üzere yurtdışına kaçmıştır. TKDP'nin dağıtılmasından sonra Irak'ta Barzani'ye sığınan bir takım Kürtçü gruplar Kürdistan Ulusal Kurtuluşu (KUK) adı altında yeniden örgütlendiler. Marksist eğilimli olan KUK, Irak Kürdistan Demokratik Partisi'ni (IKDP) ve lideri Mesut Barzani'yi desteklemeye başladı.

1979 yılında, bu Kürtçü teşkilat içinde, düşünsel ve kişisel ayrılıklar filizlendi. Bir grup Kürtçü kişiler ayrılarak Ala Rizgarî (Kurtuluş Bayrağı) isimli yeni bir örgütle birleşti.

1976 yılından itibaren bölgede Kürtçü örgütler olan Devrimci Demokratik Kültür Derneği (DDKD), Türkiye Kürdistan'ı Sosyalist Partisi, Tekoşin, Apocular, Özgürlük Yolu, Şivancılar, Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları ve sonradan üçe ayrılacak olan Kawa örgütü kuruldu. Sonraki yıllarda da Çoğu PKK'ya legal veya illegal anlamda destek vermek amacıyla

HEP, DEP, ÖZDEP, HADEP, DEHAP, ERNK, OTP, KONGRA-GEL, AWD, PYDK örgüt ve partileri kuruldu. İşte bu irili ufaklı birçok Kürtçü örgütleri başta İsveç, İsviçre, Hollanda, Danimarka, Yunanistan, Fransa, Almanya, İngiltere olmak üzere birçok Avrupa ülkesi destekledi. Çekirdek kadroya barınma olanağı sağladı. Bu örgütlerden bir çoğunun çekirdek kadrosu 12 Eylül harekatı ile birlikte Suriye'ye kaçtı. Suriye uzun yıllar bu örgütlere her türlü barınma ve silahlı eylem, kamp açma dahil her türlü kolaylığı sağladı.

Bu dönemde, yani 12 Eylül 1980 öncesi Doğu ve Güneydoğu'da kurulan örgütler şunlardır:

TÜRKİYE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ1965): Gizlice kurulan partinin yönetimine Faik BUCAK, Sait KIRMIZITOPRAK, Sait ELÇİ, Hikmet BULUTTEKİN ve Hasan YIKILMIŞ getirildiler. Parti Irak KDP Lideri Molla Mustafa Barzani'nin direktifi ile kurulmuş ve Türkiye'deki Kürtlere "otonomi" istemiyle propagandasına başlamıştır.

DEVRİMCİ DOĞU KÜLTÜR OCAKLARI (MAYIS 1965): Cumhuriyet döneminin ilk legal Kürt örgütüdür. Geniş bir teşkilat ağı kurmuştur. 12 Mart ile birlikte önde gelen mensuplarının çoğu 141 ve 142. maddelerden hüküm giymiş ve 1974 affıyla serbest bırakılmışlardır.

TÜRKİYE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ (1969) (T-KDP): Sait KIRMIZITOPRAK komünist düşüncelerini T-KDP'ye kabul ettiremeyince ayrılarak 'de" ekini getirdi ve T'DE-KDP'yi kurdu. Bu örgüt Marksist ve Leninist felsefeyi ilke edindi. (Sait KIRMIZITOPRAK DR. ŞİVAN olarak anılır.)

Abdullah ÖCALAN ve arkadaşları Kürt Sosyalistlerinin ayrı örgütlenmeleri fikrini ileri sürerek çevre oluşturmaya başladılar. (Nisan 1973)

TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ (TKSP-1975): Gizlice oluşturulan örgüt Kemal BURKAY liderliğinde kuruldu.

KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ (KİP-1977).

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞÇULARI (KUK-1977).

KAWA (1977) İran (Savak) destekli.

DENGE KAWA (1977) Kawa örgütünün parçalanması sonucu kuruldu.

TEKOŞİN (MÜCADELE) RIZGARİ (KURTULUŞ) VE ALA RIZGARİ (KURTULUŞA KADAR) örgütleri kuruldu.

PARTİYA KARKERA KÜRDİSTAN (PKK-27 Kasım 1978) Diyarbakır'ın Lice ilçesi Fis köyünde Komünist karakterli bir grup Kürt tarafından kuruldu. Liderliğine Abdullah ÖCALAN getirildi. Gizlice kurulan örgüt Marksist ve Leninist ilkelere bağlıdır.

Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi dışındaki tüm örgütler Marksist-Leninist temele dayalı bağımsız bir Kürdistan, bazıları da bölge ülkelerindeki bir kısım toprakların birleştirilmesi ile Büyük Kürdistan kurma amacıyla kurulmuş ve bu amaç doğrultusunda eylemlerde bulunmuşlardır. Bu dönemlerde Sıkıyönetim Mahkemeleri'nde izlediğim bu örgütlerin davalarında, militanların hiçbiri amaçlarını inkâr etmemiş, aksine bu amaçlarının ana tüzüklerinde de olduğunu vurgulamışlardır.

Bu kitabın konusu olan KAWA, Doğu ve Güneydoğu bölge-

lerinde 1980 öncesi kurulan çok sayıda Kürtçü örgütten birisiydi. Kawa örgütünü tüm belgeleriyle ilk kez gözler önüne sermeden Kawa efsanesini birçok kaynaktan incelemekte yarar var kanısındayız.

ÖRGÜTE İSMİNİ VEREN KAWA EFSANESİ

Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğusunda her yıl, demiri eriten özgürlük ateşini, Ergenekon'un mu yoksa Kawa'nın mı yaktığı üzerine bir tartışmadır yapılır. Nevroz'un tarihsel kökenine inildiğinde günümüzden yaklaşık 4350 yıl gerilere dayanan bir geçmişinin olduğu görülmektedir. Bu dönemde Gutilerin tapınaklarda Zagmuk adında bir bayram yaptıkları bilinmektedir. Zagmuk da 'Yeni gün' anlamındadır. Zagmuk bayramı törenlerinde ateşler yakılır ve kral halkın arasına girer. Daha sonraki yüzyıllarda Zagmuk geleneğinin Zerdüştlükte de ortaya çıktığı görülür ve bu tören ve törene bağlı gelenekler, Gutilerden sonra Hurri, Kassit, Mitani, Urartu ve Medler zamanında da korunur. Bugün Newroz mitolojisi olarak bilinen ve özgürlük tutkusuyla bütünleşmiş olan Demirci Kawa efsanesi şöyledir:

Çok eski zamanlarda, henüz yeryüzünde kimsenin olmadığı dönemlerde Zervan isimli Tanrı'nın iki oğlu olur. Biri Hürmüz'dür, bereket ve ışık saçandır. Diğeri ise Ehriman-'dır, kötülük ve kıtlık saçandır. Fırat ve Dicle'nin yaşam bulduğu, Ahura Mazda'nın kutsadığı topraklarda Hürmüz iyinin ve uygarlığın geliştiricisi, Ehriman da onun düşmanıdır.

Hürmüz yeryüzünde kendisini temsil etmesi için Zerdüşt'ü gönderir ve yüreğine sevgi akıtır. Zerdüşt de oğullarını ve kızlarını Hürmüz'e verir.

Ehriman bu durumu kıskanır ve yıllarca iyilerle savaşır. İyilere, Zerdüşt'ün soyuna yaşamı zehir eder. Ehriman gökten ateşler yağdırır, fırtınalar koparır. Sonunda içindeki nefreti ve kötülük zehrini zalim Dehak'ın beynine akıtır ve onu bir bela olarak Asur ve Med halkının üzerine salar. Dehak'ın bildiği tek şey kötülük etmektir. Zalim Dehak halkın kanını emerken beynindeki zehir onu ölümcül bir hastalığın pençesine düşürür.

Dehak acılar içinde kıvranır, hastalığına çare bulunamaz. Dönemin hekimleri acılarının dinmesi ve yarasının kapanması için yaraya genç ve çocukların beyinlerinin sürülmesini tavsiye ederler. Böylece günlerce süren bir katliam başlar. Her gün iki gencin kafası uçurulup beyinleri merhem olarak Dehak'ın yarasına sürülür.

Katliam sürerken, sıra Med halkının çocuklarına gelir. Gençler öldükçe Fırat'ın, Dicle'nin, Mezopotamya'nın hali perişan ve içler acısıdır. Halk çaresiz ve güçsüz düşmüştür.

Sonunda sıra Kawa adında bir demircinin en küçük oğluna gelmiştir. Daha önce de 17 oğlu bu uğurda öldürülen Kawa çaresizdir. 20 Mart'ı 21 Mart'a bağlayan gece sabaha kadar demir ocağının başında sabahlar ve oğlunu zalim Dehak'ın zulmünden kurtarmak için çareler düşünür.

Göğün yedinci katındaki iyiliğin temsilcisi Ninowa, yoksul yüreği sevgi ve umutla dolu olan demirci Kawa'nın bileğine güç, aklına ışık verir. Ona zalimin pençesinden kurtuluşun yolunu öğretir.

21 Mart sabahı olduğunda Kawa kendi eliyle oğlunu Dehak'ın eline teslim etmek için zulmün ve kötülüğün kalesine girer. Oğlunu zalim Dehak'ın huzuruna çıkarırken örsü-

nü Dehak'ın kafasına indirir. Dehak'ın ölü bedeni Demirci Kawa'nın önüne düşünce kötülüğün alevi Ninowa'da söner.

Kısa sürede bütün Ninowa ve bölge halkı isyan eder, ateşler yakarak saraya yürürler. Zulme karşı isyanı başlatan Kawa, demir ocağında çalışırken giydiği yeşil, sarı, kırmızı önlüğünü isyanın bayrağı, ocağındaki ateşi ise özgürlük meşalesi yapar. Ninowa cayır cayır yanarken meşaleler elden ele dolaşır, dağ başlarında ateşler yakılır ve kurtuluş coşkusu günlerce devam eder.

Zalim Dehak'tan kurtulan halk 21 Mart'ı özgürlüğün, kurtuluşun ve halkların bayramı olarak kutlar. Demirci Kawa başkaldırı kahramanı, Newroz ise direniş ve başkaldırı günü olarak tarihe geçer.

Bir başka kaynağa göre ise Nevruz'un/Newroz'un kökenleri Buzul Çağı'nın sonlarına denk geliyor. Bu kaynağa göre; Nevruz geleneği, tarihin en son Buzul Çağı'nın bitmesinden hemen önceki yıllara yani M.Ö. 15.000 yıl öncesine kadar uzanır.

Efsanevi Pers Kralı Cemşid, Indo-İranlıların avcılıktan hayvancılığa ve yerleşik yaşama geçişini temsil eder. O çağlarda mevsimler insanoğlunun hayatında günümüzdekinden daha yaşamsal bir önem arz ediyordu ve yaşamla ilgili herşey dört mevsim ile çok yakından ilgiliydi. Zor geçmiş bir kışın ardından gelen bahar, tabiat ananın uykusundan uyanması, sığırların yavrulaması ve insanoğlu için büyük bir fırsat ve bolluğun canlanması demekti. İşte böyle bir dönemde bu Nevruz kutlamalarını başlatanın Kral Cemşid olduğu söylenir.

Bir başka kaynak ise ateş simgesi nedeni ile Nevruz /Newroz'un Zerdüştilik tarafından kutlandığını söyler, bir diğer

kaynak Nevruz'un bir şaman bayramı olduğunu belirtir. Buryat Şamanizmi'nde önemli törenlerin, ayinlerin ekinoks zamanı yapıldığı söylenir. Eski Türk takvimine göre bu gün Boz Ay olarak tanımlanan Mart ayının dört ayrı çarşambasında dört ayrı biçimde ekinoks bayramı biçiminde kutlanır. Her bir çarşamba bir elementi (hava, su, toprak ve ateş) temsil eder.

Bu tarihin Anadolu'daki tanrıça dinleri ile de yakından ilgili olduğu da düşünülmektedir. Bu tarih, Kibele/Matar Kubiley Kültünde de ekinoks bayramı olarak kutlanırdı. Tanrıçanın rahibelerine Attis denirdi ve Attisler bugünde tanrıçaya ayrılmış yerde büyük ateşler yakarlardı. Tümünde de ortak nokta yaşamın çoğalması, baharın dünyayı yenilemesi olarak yılın başlangıcı sayılırdı. Özetle bugün, tüm pagan kültlerde, animist, şaman inançlarda insanın doğanın döngülerine yakın yaşamasının bir kutlamasıydı.

Kürt yazar Musa Anter'e göre Nevruz aslında Kürtlerde ilk başlarda 31 Ağustos'ta kutlanıyordu ancak daha sonra Arap takviminin kabul edilmesiyle bu kutlamalar Mart ayına kaymıştır. Kawa efsanesi de (tıpkı Ergenekon efsanesi gibi) Kürtler tarafından kendilerini güçlü ve farklı hissetmeleri için bir hatırlatıcı güç olmakta ve yaktıkları ateş, özgürlüklerinin simgesi oluvermektedir. Kürtler için Newroz, Kawa destanı ile Asur'daki esaretten kurtuluşun simgesi olmuş, sonradan siyasi anlamlar yüklenmiştir. Proto-Kürtler için Asur egemenliği öncesi Newroz; baharı, yenilenmeyi bereketi simgeliyordu. Ama yine net olan bir şey her iki destanda da var olan ateş simgesidir. Baharın doğanın uyanışı olması gibi, bu efsanelerin de esaretten özgürlüğe gidişte demircilerin önderlik edişini simgelemektedir. Kısacası Nevruz aynı

zamanda bir demirci kültüdür ve doğal olarak ateşi kutsamaktadır. Tabi ateş, güneş sembolizmi, yıl yenilenmesi gibi bir sürü ayrıntıyı, uygarlık-uygar olmayan topluluklar şeklinde birçok tarihsel arka planı içeriyor.

KAWA'NIN 3 VERSİYONU

Yukarıdaki bölümde Kawa efsanesinin bilinen versiyonlarından birini okuduk. Ancak aynı efsanenin çok sayıda değişik versiyonları bulunmaktadır. Aşağıda vereceğimiz iki Kawa efsanesi de bunlara örnektir.

HİKAYE-2

Kürt mitolojisindeki Kawa efsanesine göre, günümüzden 2500-2600 yıl adında Asurlu çok ama çok zalim bir kralın ülkesinde yaşayan Kawa adında bir demirci vardı. Bu kral tam bir canavardı ve efsaneye göre her iki omzunda da birer yılan bulunuyordu. Her gün bu iki yılanı beslemek için Kürtlerden iki kişiyi sarayına kurban olarak getirterek aşçılarına bu iki çocuğu öldürtüp beyinlerini yılanlarına yemek olarak verdiriyordu. Aynı zamanda bu canavar kral ilkbaharın gelmesini engelliyordu[2]. En sonunda bu zulümden bıkan ve bir şeyler yapmak isteyen Armayel ve Garmayel adlı iki kişi kralın sarayına mutfağa aşçı olarak girmeyi başarırlar ve kralın yılanlarını beslemek için beyinleri alınarak öldürülen çocuklardan sadece birini öldürüp diğerinin gizlice saraydan kaçmasına yardımcı olurlar. Ellerindeki bir insan beyni ile kestikleri bir koyunun beynini karıştırarak yılanlara verirler, böylece her gün bir çocuğun kurtulmasını sağlamış olurlar. İşte bu kaçan kişilerin Kürtlerin ataları olduğuna inanılır ve bu kaçan çocuklar Kawa adlı demirci

tarafından gizlice eğitilerek bir ordu haline getirilir. Kawa'nın liderliğindeki bu ordu 20 Mart günü zalim kralın sarayına yürüyüşe geçer ve Kawa, kralı çekiç darbeleri ile öldürmeyi başarır. Kawa etraftaki tüm tepelerde ateşler yakar ve yanındakilerle birlikte bu zaferi kutlarlar. Böylece Kürt halkı zalim kraldan kurtulmuş olur ve ertesi gün ilkbahar gelmiş olur.

HİKAYE-3

Turan (Türkistan) ve İran topraklarının Cemşit'ten sonraki hükümdarı olan omuzlarında kanser hastalığı ortaya çıkar. Hükümdar, ülkenin tüm hekimlerini çağırarak hastalığına çare arar fakat hekimler hükümdarı iyileştirmek isteseler de başarılı olamazlar. Bir gün hekim kılığına giren şeytan, Dehhak'a gelerek "Eğer genç insanlardan iki kişiyi her gün kurban edip beyinlerini yaralarına sürecek olursa iyileşeceğini" söylerler. Bu şekilde yapılan tedavide, tesadüfî olarak ağrı dinmeye başlayınca, her gün İran ve Türkistan'da iki genç yakalanarak kurban edilir. Daha sonra bu işi yapmakla görevli mutfak çalışanı vicdan azabı çektiğinden, her gün öldürülen iki gençten birini salıverip, yerine koyun beyni götürmeye başlar. Saraydan kaçan gençler ise, uzaklardaki dağlara sığınarak zamanla çoğalırlar. Nesilleri bu gençlerden oluşan topluluğa Kürt denilmiştir. Daha sonra içlerinden demircilik yapan Kava adında bir kişi, Kürtleri bu dağlardan kurtarıp Dehhak'a karşı isyan başlatır ve zalim kralı öldürür.

Bu efsane Türklerin Türeyiş destanını çağrıştırıyor: Çinliler tarafından esir edilen Türkler, zamanla kaçarak dağlara sığınır ve orada çoğalarak millet haline gelirler. Daha sonra bir demirci, demirden dağı eritip Türkleri özgürlüğe kavuştu-

rur. Türkler düşmanlarını öldürerek bölgeyi ele geçirirler. Ergenekon'dan çıkış zamanı bahar ayları olduğundan, bu efsaneden dolayı Türk zümreleri bahar bayramı adı verilen Nevruz'da, bir demirci temsili olarak demiri döver ve bayramın başlangıcını yapar. Akabinde günahlardan ve kirlerden temizlenmek için ateşten atlama törenleri yapılır. Hem Kürt hem de Türk efsanesindeki figürler ve törenler aynıdır.

Demirci Kava adlı kişinin aslında Türk veziri Bilge Tonyukuk olduğunu söyleyen Ömer Özüyılmaz, "Şerefname'de bu olay şöyle geçer. Göktürk yazıtlarında, Bilge Tonyukuk'un adı Gave olarak geçer. Aslen Çin topraklarında yaşayan bir Türk ailenin çocuğu iken, Göktürk devletinde vezirlik yapmıştır. Doğu Türkistan Türklerinde, Çin'den gelen ailelere 'Gave' denmektedir. Göktürklerde ve Doğu Türkistan Türklerinde vezirlerin unvanı 'demirci'dir. Dolayısıyla Bilge Tonyukuk'un Türkçe unvanı Demirci Gave'dir. Bu benzerliğin tesadüfle açıklanmasına imkân göremiyoruz. Ergenekon destanında anlatılan hadise tamamen Demirci Gave efsanesi ile aynıdır." diyor. Bu ve benzeri birçok Türk efsanesi, Türklerin İran'a gelmelerinden sonra Fars edebiyatına girer. Firdevsi'nin yazdığı Demirci Kava efsanesi, Türklerin İran'a gelmesinden sonra gerçekleşir. Firdevsi de Türklerden duyduğu bu efsaneyi kaleme alır. Hem Demirci Kawa efsanesinde hem de Türklerin Türeyiş destanında bir demircinin dağı erittiği ve halkı özgürlüğe kavuşturduğu ile demircinin zalim kralı öldürdüğü aynı benzerliklerle anlatılıyor.

Kesin tarihini tam olarak tespit edemediğimiz Newroz: Kürdistan'ın sembolü olan Zagroslar dolaylarında Tiran Dehak ile Demirci Kawa arasında geçen bir mücadelenin sonucun-

da günümüze kadar gelen bir bayramdır. Gün ile gecenin eşit olduğu bahar ekinoksu olan 21 Mart'ta kutlanan Newroz, aynı zamanda evrensel takvim olan astroloji takviminin de ilk günüdür. Kürtlerin ataları olan Medler M.Ö. 2000 yıllarında Zagroslar, Azerbaycan bölgesine yerleşerek Hint Avrupa dilini ve kültürünü bölgeye taşımışlardır. Bu göçler sonucu, dönemin dünyasının en önemli ulaşım yolları Kürtler tarafından kontrol edilmeye başlanmıştır. Aynı dönemde Mezopotamya'da hakim olan şehir devletleri krallık ve imparatorluklara dönüşme evresindedir.

Kawa'nın demirci olması bir tesadüf değildir. Dönemin koşulları dikkate alındığında, demir teknolojisine sahip olmak bir ayrıcalıktır. Zira demir yapan ve işleyen bir kişi aynı zamanda silah yapma tekeline de sahiptir. Bu dönemde demir tekniğine sahip olmayan birçok uygarlığın olduğu dikkate alındığında, bir demirci ustasının geniş bir bölgeye hitap ettiği varsayılabilir.

Bundan dolayı da, her gün öldürülmeyerek serbest bırakılan ve sayıları dağda binlerle ifade edilen gençlere gereken silahları sağlayan Kawa, Dehak'a karşı silahlı ve inançlı bir ordu oluşturabilmiştir.

Bu ordunun doğal lideri olarak, kötülüğün ve zulmün temsilcisi olan Dehak ve ordusunu yenebilmiştir. Demirden yapılmış silahların savaştaki belirleyici rolünü en iyi anlatan örnek ise İnkalarla İspanyollar arasında Newroz efsanesinden 2144 yıl sonra geçen bir savaştır. Amerika'nın keşfinden sonra Latin Amerika'yı fetheden İspanyol komutan Francisco Pizarro 1532 yılında İnka İmparatoru Atahualpa'yla 15 Kasım'da Cajamarca şehrinde karşılaşmıştır. Atahualpa 60.000 kişilik bir orduya sahipken, Pizarro 180 Savaşçıya

sahiptir. Bu dönemde, İnkalar demiri bilmiyorlar ve atı tanımıyorlardı.

Buna karşın İspanyollar demirden yapılmış silahlara sahiptiler, zırh giymiş ve at üstünde savaşmışlardı. Neticede bu küçük savaşçı grubu Atahualpa'yı ele geçirince savaşı kazanmışlardır. Yani, demiri işleyen ve silahı yapan, aynı zamanda Zerdüştlükte kutsal olan ateşi de çok iyi kullanan Kawa'nın, Dehak'ı yenilgiye uğratmasında, onun birliği sağlayan iyi örgütçü olmasının yanı sıra savaşçılarını silahlandırmasının da belirleyici faktörlerden olduğu açıktır.

KAWA ÖRGÜTÜ KURULUP EYLEMLERE BAŞLIYOR

1980'lere gelinmeden diğer Kürtçü örgütler gibi ismi ve yapısı tam deşifre olmasa da Kawa adında bir örgüt kuruldu. İlk etapta Diyarbakır, Bingöl, Mardin, Siirt, Tunceli, Van, Hakkari, Muş bölgesinde 33 kişi ile kurulan örgüt, Güneydoğu'da giderek taban oluşturdu. Bu arada Başta Apocular olmak üzere diğer Kürt örgütleri ile de aralarında çatışma ortamı vardı. Özellikle Diyarbakır'da köy ağalarına yönelik eylemleri ile ismini duyurdu ve bu ona diğer örgütlerden de katılımlar sağladı. Bir taraftan silahlı propaganda eylemlerine ağırlık verirken, öte yandan parasal kaynak bulma yönünde de eylemler yaptı.

Örgüt ilk kuruluşunda şu isimlerden oluştu:

KAVA ÖRGÜTÜ KURUCULARI

1- MEHMET CEMİL GÜNDOĞAN (Mamo, Gözlük)

2- ALİŞİR GÜRGÖZ (Altındiş)

3- KEMAL ARDIÇ (Doktor, Zonk, Gözlük Lakaplı)

4- TURGUT ÇETİNDERE (Zeki, Tamer, Tahir takma adlı)

5- DAVUT KURUN (Troçki)

6- MÜSLÜM YILDIZ (Ozano)

7- CEMALETTİN MAHMUT TUNÇ

8- KEMAL ARDIÇ

9- SÜLEYMAN ASLAN

10- ALİ KEMAL GÜLTEKİN

11- İBRAHİM GÜNDÜZ

12- HIDIR DUMAN

13- ŞEFİK GÜLAÇTI

14- MEHMET CEMİL GÜNDOĞAN'ın eşi FATMA GÜNDOĞAN

15-MERAL VURAL

16- CELAL AVCI (Hoca Lakaplı)

17- SUAT URAZ (Tatvanlı Laz Suat)

18- HASAN HÜSEYİN YILDIRIM (Dergo)

19- HÜSEYİN ASLAN (Hoca, Şapkalı veya Dudağı Yarık)

20- METE TEKİN (Mete Hoca)

21- İBRAHİM İNCESU

22- ABUZER TAŞ

23- HIDIR EKEN

24- HASAN ASLAN

25- MEHMET POLAT (Büyükbağlı)

26- İZZETTİN TOPRAK (Demirci)

27- HEYBET AÇIKGÖZ (Haydo)

28- HAKİ...(Hoca Lakaplı) Tatvan sorumlusu

29- SEDAT (Hoca Lakaplı) Van sorumlusu

30-MEHMET POLAT (Güneyli Muhtar)

31- FEHMİ ÇİFTÇİ

32-İBRAHİM CİNİ

33- MÜSLÜM YOLLUK

ŞEHİR'DEN KIRSALA

Bu 33 kişi kısa sürede kendi bölgelerinde faaliyetlerini hızlandırdı ve örgütlenmeyi diğer Kürtçü örgütler gibi kırsala yaymaya başladı.

Kırsalda başlayan eylemler ve hareketlilik karşısında doğal olarak merkez komite üyelerinin yer aldığı Diyarbakır grubu da boş durmayacaktı.

Nitekim Diyarbakır grubunda yer alan Mahmut Şahin, Kod adı Demirci olan İzzettin Toprak, kod adı Haydo olan Heybet Açıkgöz, Cemal M. Hanefi Yıldız, Mahmut E. Zeki K. ve Mahmut Emin Mutlu Diyarbakır Melik Ahmet Caddesi'ndeki bir evde toplanıp düşündükleri eylemleri birer birer anlattılar ve bu eylemler üzerinde fikir alışverişinde bulunmaya başladılar.

Örgütün üst düzey sorumlularından olan İzzettin Toprak ile Heybet Açıkgöz, milis toplanmasında büyük olmasa da bazı köylerde yer yer önemli sayılabilecek sorunlar yaşadıklarını belirterek, buralardaki toprak ağalarının cezalandırılması gerektiğini belirttiler.

Ağabeyinin yardımı ve telkinleri sonucu Apocuların saflarında olan ve buradan kopup Kawa saflarına katılan ve kısa

sürede sivrilen Heybet Açıkgöz, örgütün hedefinin toprak ağaları olduğunu belirterek şöyle dedi:

"Diyarbakır örgütlenmemizde 3 önemli nokta üzerinde konsantre olmamız gerekiyor. Kürdistan'da örgütlenen şoven Türk sol grupları halkımız nezdinde teşhir etmeliydik. Bunu Diyarbakır'da yaptığımız çalışmalarla önemli oranda başarıyoruz. Yoksul Kürdistan halkının yanında işbirlikçi feodal ağalara karşı mücadele etmek gerekiyor. Örgütler arası çatışmalardan kaçınmamız, var olanları durdurmamız, sömürgeci güçler ve işbirlikçilerine karşı ulusal birlik ve cephe kurmanın koşullarını yaratmamız da gerekiyor. Apocuların Siverek ve Hilvan'da feodal ağalara karşı başlattığı yanlış mücadele tarzı, aşiretler arasında çelişkileri derinleştirmiştir. Bu da birçok yoksul yurtsever insanımızın kanını akıtıyor. Ölen öldürülen aynı bölge insanı. Kürt'ü Kürt öldürüyor. Birinin adı 'talebe' diğerinin 'tırşıkçı' (Diyarbakır'da avanta geçinen başıboş insanlar için söylenir) olmuştur. Diyarbakır'da bu iki kesim yaygındır. Ağalar tırşıkçılarını talebelere karşı savaştırıyor ve kendileri de metropollerde her türlü zevki tadıyor. Binin üzerinde Kürt katledilirken ağalardan hiçbiri öldürülmüyor. Apocuların savaş ağalarına karşı kullandığı yanlış mücadele biçiminin tersine, yoksul halka zarar vermeden işbirlikçi ağalara yönelmemiz gerekiyor. Ağaların Diyarbakır'daki etkinliğini büyük oranda kırdık. Bu süreçte üç değerli yoldaşımızı kaybettik. İki yoldaşımız da ağır yaralı olarak kurtuldu. Hedefimiz ağalardır".

İzzettin Toprak militanların görüşlerini tek tek aldıktan sonra kesin kararlı olduğunu vurgularcasına şöyle dedi:

"Bingöl bizden hızlı çıktı bak. Faşist bir üsteğmeni infaz ettiler. Siz birkaç faşist toprak ağasının üstesinden gelemediniz. Silvan yolu üzerindeki köylerde etkili olan toprak ağası Faik Toy'u en kısa sürede cezalandıracağız."

Militanlar birbirine baktı. İlk kez bir toprak ağasına karşı eylem yapılacaktı. O güne kadar hiçbiri adam öldürmemişti. Heybet Açıkgöz militanların bu tedirginliğini görünce söze karıştı:

"Kafandaki planı anlat da arkadaşlar fazla meraklanmasınlar" dedi.

İzzettin hemen eylem planını kısaca özetledi.

"Bu eylemi ben ve Heybet üsleniyoruz. Toprak ağası Niyazi Çetin'in en yakın adamı Hasip Yılmaz'ı, Askeri Kanat'tan Hanefi, Zeki ve Mehmet ortadan kaldıracak. Bunlara Silah konusunda Mahmut E. yardım edecek." Dedi. Heybet düzeltme yaptı:

"Önce Faik Toy'du. Niyazi Nerden çıktı?" dedi.

İzzettin kafasının biraz karıştığını söyleyip toparladı:

"O da o da, ikisi de ortadan kaldırılacak."

Öylesine rahat anlatıyordu ki. Eylem planını kendince çok önceden yaptığı belli oluyordu. Heybet'in bu arada söze karışıp; "Toprak ağalarından sonra parasal durumumuzu güçlendirmek için başkaca eylemlere de başlayacağız." demesi üzerine İzzettin Toprak sinirlenip;

"Heybet sözümü kesme! Görevlendirmeleri yaptıktan sonra konuş" dedi. Heybet başını önüne eğince İzzettin devam etti.

"Toprak ağası Niyazi Çetin, yardım yapmayı kabul etmiyor. Kawa ideolojisine de karşı çıkıyor, bize de karşı çıkıyor. Bu ağayı da Mahmut ve Yaşar ile birlikte öldüreceğiz. MHP'li faşist toprak ağası Yahya Koçak'ı da yine birlikte öldüreceğiz. Diğer arkadaşlar da silah, gözcülük ve yer konularında bizlere yardımcı olacaklardır."

Militanların ses çıkarmadığını gören Heybet atıldı:

"Daha cezalandıracağımız bir polis ve bazı devlet görevlileri var. Sonra da soygun işlerimiz. Bunları en kısa sürede başaramazsak bittik demektir. Örgütümüz güçlüdür. Amacımıza ulaşmak için kesin, kararlıemiz gerekir."

"Haydo doğru söylüyor" dedi İzzettin. "Yarından tezi yok hedefteki kişileri yakın takibe alın. Evden ne zaman çıkıyorlar? Köye ne zaman dönüyorlar? Nerelere uğruyorlar? Tüm detayları istiyoruz"

Bu konuşmalardan sonra dağıldılar. Bir gün sonra zaten sivil görevlilerce izlemeye alınmış olan Mahmut Duran isimli bir militan yakalandı. Bu kişinin evinde yapılan aramada "İHTİLALCİ ÇALIŞMANIN KURALLARI" başlıklı bir talimat yazısı bulundu. Bu belgenin ortaya çıkmasıyla birlikte Diyarbakır istihbarat görevlileri Kawa isimli bir örgütün kuruluşu ile ilgili önemli bilgilere kavuştular.

Bu belgelerin birinde "İhtilalcı çalışmanın kuralları" şöyle anlatılıyordu:

İHTİLALCİ ÇALIŞMANIN KURALLARI

A. GENEL KURALLAR

Polise karşı mücadelede kitlelerle kaynaşmak esastır.

Devrimcinin en büyük meziyeti alçak gönüllü olmasıdır.

Çalıştığın bölgeyi iyi tanı.

Ev imkanlarını gizli kullan ve komşularınla iyi geçin.

Tüm yaşantını devrimci çalışmana tabii kıl.

Tüm çalışmalarını disiplinli yürüt.

Verilen görevi tam ve zamanında mutlaka yap.
İhmalkârlık devrimci çalışmanın baş düşmanıdır.
Seni çevreleyen şartlara boyun eğme.
Hiçbir meseleyi hafife alma.
İdeolojik düzeyini yükselt, günde en az 3-4 saat oku.
Çalışmanda eski arkadaşlık ve aile bağını unut.
Yaratıcı çalışmayı teşvik et, yeni imkanlar ara.
Gizlilik kurallarına uy.
Kendi yapabileceğin bir işi başkasına havale etme.
Bir kişiye neyi bilmesi gerekli ise onu söyle.
Bilmemen gerekli bir şeyi öğrenme.
Sempatizanlara seviyelerine göre görev ver.
Gerekli yerlerde takma ad kullan.
Gerekmedikçe yoldaşlarını birbirlerine tanıştırma.
İsteyerek veya istemeyerek yoldaşlarını ele verenlere göz yumma.
Şüpheli davranan arkadaşlarını izle.
Hareketin maddi ihtiyaçlarını eldeki imkanlarınla hallet.
Silahlarla oynama, oynayanları ikaz et. Onlara iyi bak.
Her yere silahlı girme.
İçini dökme eylemini kesinlikle frenle.

B. YAZILI BELGELER

El yazısı belge saklama.
Yazılı belgeleri bulunmayacak biçimde sakla.
Gerekli isim ve adresi süt ve limonla yaz.

Mümkün olduğu kadar az yaz.

Not alırken kısaltma, numaralama şeklinde yaz.

Şifre geliştir.

Üzerinde ve evinde, isim ile adres bulundurma.

C. BULUŞMALAR

Çalışmaların dışında hiçbir yoldaşınla buluşma.

Buluşmayı olduğu gibi not etme.

Buluşma için iyi bildiğin yerleri seç.

Polisin gözettiği yerlerde buluşma.

Buluşmalarda izlenme durumunu haber verecek parola sapta.

Evde yapılan buluşmalarda tehlike olmadığını işaret et.

Buluşmalarda ışık durumunu ayarla.

Buluşmayı ikili ver, biri olmazsa öbürüne git.

Buluşmalarda pencere karşısında durma.

Buluşmalarda tabii davran.

Ç- TAKİP EDİLME VE BASKINDAKİ TEDBİRLER

Her militan sürekli izlendiğini bilmeli.

İzlendiğini anladığın an hiçbir yere gitme.

Gidilecek yere doğrudan gitme.

Araçta izleniyorsan birkaç defa araç değiştir.

Sivil polisleri tanımayı çalış.

İzlendiğinde kaygılarını belli etme.

İzleniyorsan yoldaşlarına haber ver.

İzleniyorsan karşılaştığın yoldaşlarınla selamlaşma.
İzlendiğin an görevini bir yoldaşa devret.
Bir yoldaş yakalandığında evindeki belge vs. yok et.
Baskın yapılan eve uzun müddet uğrama.
Kaldığın yer şüpheli ise derhal boşalt.

D. HABERLEŞME

Yazılı haberleşmede araya adam koy, görünmez yazı ile yaz.
Telefonla görüşmekten kaçın.
Haberleşmede Kürtçeden yararlan.
Yakalanan bir arkadaşınla derhal ilgilen.
Haberleşme kesilince sorumlu kişilerle irtibat kur.

E. POLİSTE DEVRİMCİ TAVIR

Yakalandığında adres ve notları imha et.
Tedbir olarak önceden ortak ifade tespit et.
Gözaltında işçilere ve köylülere olan güvenini yitirme.
Sade ve ayrıntısız bir ifade ver.
Gerekiyorsa hiç ifade verme.
Polise karşı yılgınlık gösterme.
Sorguda zaaflarını belli etme.
Mücadelenin sırlarını ve bildiklerini açıklama.
Tek geçer akçenin inkar olduğunu bil.
Sorulara düşünerek cevap ver.
Halkına inanan bir devrimci falakaya ve işkenceye dayanır.
Arkadaşlarının seni suçladığına inanma.

Polis karşısındaki tavırları öğren.

Okumadığın hiçbir şeye imza atma.

Sempatizanlara ifadende zarar verme.

Hapishanedeki ajanlara karşı uyanık ol.

SER VER AMA SIR VERME.

F. MAHKEMEDEKİ DEVRİMCİ TAVIR

Savcılıkta ve mahkemede örgütsel ilişkiyi kabul etme.

Siyasi düşünceni mahkeme önünde açıkça savun.

Mahkemeyi fikirlerini savunduğun bir kürsü haline getir.

Mahkemede hiçbir şeyi izah etmek zorunda değiliz.

Devrimci mücadelenin neferi olduğunu unutma.

Eylemlerden halkımıza sorumluyuz, faşist mahkemelere değil.

Mahkemeyi faşist ve sömürgeci bir toplum olarak tanıt.

Avukatının çeşitli örgütle ve devrimci düşünceyi karalayarak seni kurtarma çabalarına karşı çık.

Bu hususta ki kitapları önce bir oku. (DARAĞACINDAN NOTLAR, MİLİTANA NOTLAR, DİRENME SAVAŞI, O BİR MİLİTANDI, LENİN'DEN ANILAR vs. gibi)

TOPRAK AĞALARINA KARŞI EYLEM BAŞLIYOR

İzzettin Toprak ile Heybet Açıkgöz Diyarbakır Merkez Suriçi'nin önemli kapılarından olan Dağkapı yanındaki parkta bir araya gelip, eylem planında yer alan Mahmut Şahin'i sabırsızlıkla beklemeye başladılar.

Çok geçmeden Mahmut Şahin parkın kapısında gözüktü. Orduevi önündeki nöbetçilerin göremeyeceği bir alana çekilerek Mahmut'u dinlediler. Mahmut hızlı hızlı konuşmaya başladı:

"Yahya Koçak haftanın 4-5 günü mutlaka Diyarbakır'a geliyor." dedi

"Bugün günlerden ne?" diye konuşmaya girdi bir diğeri.

"Salı" dedi İzzettin.

Mahmut, "Tamam işte" dedi ve devam etti konuşmasına, "Bir saat sonra yakınlarından biri otomobili ile Melik Ahmet Caddesi'nde indirir. Her gün hemen hemen aynı saatte aynı yere bırakılıyor. Faşoyu ilkokulun yanındaki sokakta temizlemek en uygunu."

"Keşif yaptın mı orada?" dedi Heybet

"Elbette yaptım" yanıtını verdi Mahmut. "O saatlerde sokakta kimse yok. Eğer ders saatine denk gelirse deme gitsin.

Gelse de öğrenciler çil yavrusu gibi dağılır. Çalılık ve duvarlardan tam göremezler de."

İzzettin daha önce konuştuklarını tekrarlamaya başladı:

"Heybet okulun çevresini kontrol edip gözcülük yapacak. Mahmut sende ana caddeyi kontrol edeceksin. Yani gözcülük yapacaksın. Ben işimi bitirir bitirmez Urfakapı istikametine ara sokaklardan dalıp gideceğim. Ben-ü Sen'de (Diyarbakır'ın Dicle nehri ile Surları arasında kalan gecekondu bölgesi) sözleştiğimiz yerde buluşacağız."

Heybet muziplik olsun diye mi, eylem nedenini tam bilmeyen Mahmut'un iyice anlaması için mi nedir mırıldandı:

"İzzettin bu ağayı neden temizleyeceğiz? Belki de iyi adamdır."

İzzettin sinirli ama ciddi şekilde yanıtladı, "Yahya Koçak ağamız önemli bir toprak ağası. Bizim isteklerimizi hep geri çevirdi. Bununla kalmadı Toprak ağaları içersinde MHP'ye en yakın olan faşistlerden birisi..."

"Tamam, öyleyse" dedi Mahmut. İzzettin yine devam etti.

"Örgüt adına yardım istemiştik. Yardıma karşılık hem alay etmiş hem de hakaret etmiş. Biz de toplanarak halk mahkemesinde gıyabında yargıladık ve ölüm cezası kestik."

Eylemin tüm detaylarını iyice anladıklarından emin olduğuna inanan Heybet:

"O halde harekete geçiyoruz. Herkes görev yerine" talimatını verdi.

Eylemin yapılacağı yere geldiklerinde herkes belirlenen yeri-

ne doğru hareket etti. Heybet saatine baktı ve hareket zamanının geldiğini ima edercesine çevresine göz gezdirdi.

Ağacın arkasına geçen İzzettin tabancasını kontrol edip mermiyi namluya sürdü. Sonra tabancayı montunun altından pantolon kemerine yerleştirdi.

Birlikte Melik Ahmet Caddesi'nin karşısına geçtiler. Melik Ahmet Caddesi'ndeki Yeni İlkokul'un önüne geldiklerinde Mahmut ana caddenin köşesine, Heybet'te ara sokakta ilkokulun duvarının yanına giderek beklemeye başladılar.

Okul saatiydi. Caddeden tek tük arabalar geçiyordu. Kalabalıkta o saatte pek yoktu. İzzettin ana caddenin karşı kaldırımında ağır ağır tur atmaya başladı. Çok geçmeden bir otomobil Yeni İlkokul'un yanında durdu. Yahya Koçak arabadan inip şoföre kısa süre bir şeyler anlattı. Arabanın kapısını kapattıktan sonra da eliyle bir şeyler hatırlatmaya çalıştı.

Yahya Koçak'ın karşıya geçmesini gören Heybet, İzzettin'e "Tamam" dercesine baktı. Yeni İlkokul'da teneffüs saati de değildi. Yahya Koçak otomobil hareket ettikten sonra karşı kaldırıma geçti. İzzettin aynı istikamete hızla yöneldi. Bir eli montunun altındaydı. Yahya Koçak tam yanından geçerken İzzettin tabancasını çıkararak çok yakın mesafeden ateşlemeye başladı. Açılan ateş sonucu Yahya Koçak sendeleyerek yere yığıldı. Yandaki duvara doğru sürünüp tutunmak istedi. Tekrar yere düştü.

Bu arada İzzettin önceden planladığı ve keşfini yaptığı ara sokağa çoktan yönelmiş ve izini kaybettirmişti. Çevreden gelen birkaçöneldi. Çok geçmeden bir ambulans ile polis ekipleri olay yerine geldi.

Yahya Koçak hastaneye getirildiğinde iş işten geçmişti.

Doktorlar ölüm tutanağına "Maktulun aldığı kurşun yaraları nedeniyle iç kanamadan öldüğü anlaşılmıştır" diye not düştü.

KUYUMCU SOYGUNU İLK GASP EYLEMİ

Bu olaydan henüz üç gün geçmemişti ki İzzettin Toprak kendi hücresine bağlı ekibi Diyarbakır Suriçi'ndeki Kuyumcular Çarşısı karşısında bulunan kahvehaneye topladı. Çağrılanlar denilen zamanda kahvehaneye geldi. Maktul Yahya Koçak'ın öldürülmesi eyleminde bulunanların dışında Yaşar Çeri'de vardı.

Söze Heybet Açıkgöz başladı ve neden çağrıldıklarını sordu:

"Ula Gıbrak (Diyarbakır'da şaka yollu söylenen küfür. Pezevenk anlamında da kullanılır) Heybet bildiğin halde soruyorsun. Talimat var. Örgüt mali krizde. Bir kuyumcu soyacağız.

"Banka soysak?" dedi birisi heyecanla.

"Hele kuyumcuyu becer sıra ona da gelir" dedi Heybet. Sözünün kesilmesini istemedi.

"Tamam, tamam" dedi Heybet, "Allah bilir sen hangi kuyumcu olduğunu da belirlemişsindir"

İzzettin: "Bildin..." dedi "çarşı içerisindeki Şahin Sevimli kuyumcusunu soyacağız."

"Hep birlikte mi dükkâna gireceğiz? Kim gözcülük yapacak?" dedi Yaşar Çeri.

"Gözcüye falan gerek yok. Eylem cesaret işidir. Önemli olan eylemi kısa sürede gerçekleştirip olay yerinden hızla uzak-

laşmak ve iz kaybettirmektir. Bu işi Heybet yapacak. Sen çuvalı tut. Ben eğer kuyumcu içerideyse onu tehdit ederken, sen ve Heybet altınları çuvala doldurursunuz. Mahmut Şahin içeri girmeyip kapının önünde bekleyecek. Gelen müşteri olursa içeri sokmayacak. Anlaşıldı mı?

Kimseden ses çıkmadığını görünce: "Var mı sorusu olan?" dedi.

"Yok" dedi üçü birden.

İzzettin, Heybet'e işaret ederek: "Son kez çarşıdan bir geç ve Sevimli mağazasına bir bak" dedi.

Heybet denileni yaptı ve Kuyumcular Çarşısı'na doğru yöneldi. İzzettin gazeteye sardığı kar maskelerinden ikisini Mahmut ve Yaşar'a verdi. Kısa süre sonra Heybet geldi ve kürsüye oturduktan sonra:

"İçeride tek bir müşteri var. Kapı da kapalı. Müşteri çıkarsa tekrar kapatabilir. Öğlen yemeğini dışarıda yiyormuş." dedi.

İzzettin ve diğerleri çaylarından son birer yudum daha aldıktan sonra kalktılar. Mahmut garsona çay paralarını ödedi. Önde İzzettin ve Mahmut, arkada Heybet ile Yaşar olmak üzere ikişerli grup olarak Kuyumcular Çarşısı'na geldiler. Yaşar önden yürüyerek Şahin Sevimli'nin dükkânına baktı.

"Kimse yok" gibilerden işaret verince İzzettin Toprak, montunun altına gizlediği otomatik tüfeği çıkarır çıkarmaz dipçikle kapının anahtar bölümüne hızla vurdu. Kapı açılırken üstteki küçük camda kırıldı.

İzzettin Toprak aynı tüfeği kuyumcu Şahin Sevimli'nin kafasına doğrultup yere çökmesini ve ses çıkarmamasını istedi. Sevimli denileni titreyerek yaptı. Diğer ikisi vitrin ve tezgâ-

hın altındaki altınları süratle çuvala koymaya başladı. Cam sesini duyan karşıdaki üç dükkan sahibi ve o dükkanlarda bulunan müşterilerin kendilerine bakmalarına aldırış etmeden altınları çuvallara kısa sürede doldurdular.

Mahmut çarşının camiye bakan bölümünden polis olduklarından kuşkulandığı iki kişiyi görünce panikleyip çama vurdu. Dükkândan çıkanlara Mahmut çarşının arka kapısını gösterdi. Tam arka kapıya geldiklerinde Şahin Sevimli'nin komşusu olan işyeri sahibinin haber vermesi üzerine gelen iki polis memuru ile karşılaştılar.

Polislere ateş açınca polisler de karşılık verdiler. Polislerin açtığı ateş sonucu Mahmut Şahin ile Yaşar Çeri yaralandı. Her ikisi de yaralı oldukları halde diğerleri ile birlikte Diyarbakır'ın dar sokaklarında izlerini kaybettirdiler.

Keçi Burcu yakınlarına gelen militanlar altın dolu çuvalı burcun altındaki virane olmuş odada büyük bir sur taşının arasına gizlediler. Altınları gizledikten sonra yine koşar adımlarla Ben-ü Sen içerisindeki sözleştikleri eve giderek yaralıları sakladılar.

Mahmut ve Yaşar'ın yaraları ağır değildi ama yine aralarında 'doktor" dedikleri militanı çağırıp tedavi ettirdiler.

ALTIN DOLU ÇUVALI ÇOCUK GÖRÜYOR

Militanların Keçi Burcu'ndan Ben-ü Sen'e kaçtıkları sırada bir çift göz onları izliyordu.

Aynı yerde oturan 13-14 yaşlarındaki bir çocuk okul dönüşü arkadaşlarını bekliyordu. İki-üç kişinin çuval ile burcun altındaki bölmeye girip çuvalsız çıktıklarını görünce merak-

landı. Militanlar kaçtıktan sonra çevresine bakınıp surun altındaki odaya yöneldi. Bu odaya çoğu kez mahallenin şarap içen gençleri gelirdi. Odaya girdiğinde onlardan kimseyi göremedi.

Çevresine bakındıktan sonra kendisinin de zaman zaman oturduğu büyük taşa yöneldi. Taşı güçlükle yuvarladı. Taşların arasında gri bir çuval vardı. Çuvalı açtığında bilezik ve çeşitli kutular gördü. Hızla dışarı çıkarak Deliller Han yakınındaki karakola geldi. Kapıda bekleyen nöbetçi polis memuruna bir şeyler söyledi. Nöbetçi karakola girip çocuğun söylediklerini tekrarladı.

Çok geçmeden 3-4 polis memuru silahlarını çekerek sur altındaki bölüme girdiler ve kısa süre sonra çuvalla çıkıp karakola geldiler. Altınlar bulunmuştu. Çocuğa bir miktar para verip sevdikten sonra çuvalı bırakanların işgalleri hakkında bilgi aldılar. Çocuk ses çıkarmadan doğru evine gitti. Kimseye bir şey söylememesi konusunda sıkı sıkıya tembihlenmişti zaten.

Bir süre sonra olay yerine emniyet müdürü ve bazı üst düzey polis görevlileri geldi. Kısa süreli toplantıdan sonra, iki sivil polis memuru Keçi Burcu karşısındaki evde nöbet beklemeye başladılar.

İki gün geçmişti. Hepsinin aklında harabelerdeki altın dolu çuval vardı. Kuyumcunun belirttiğine göre 1980 yılının fiyatı ile 3 milyon 500 bin liraydı.

Karar verdiler hep birlikte değil bir kişi gidecek ve çuvalı eve getirecekti. Tüm altınlar Mardin'e götürülüp satılacaktı. Söz konusu militan olay yerine gelip taşların altına bakmak ister-

ken pusuda bekleyen polis memurlarının baskını ile yakalandı.

AĞA DAMA OYNARKEN ÖLDÜRÜLDÜ

Kuyumcu soygununda başarılı olamayan bu grup, örgütün üst düzeyinden fırça yiyince, bu başarısız eylemi unutturmak için yeni bir eylem yapmak için Mardin Kapı Mezarlığı yakınlarında bir araya gelerek konuşmaya başladılar.

Kod adı Demirci olan İzzettin Toprak kuyumcu soygununda çaldıkları paranın kaybolmasına hala bir anlam veremediğini belirterek, sansasyonel eylemlere devam talimatı aldığını belirtti.

"Ağa Yahya Koçak'ın imhası ses getirdi. Bu tür eylemlere devam edeceğiz. Sıra örgüte yardım etmeyi kabul etmeyen ve bize katılmayı reddeden Ağa Niyazi Çetin'de. Bu eylem için ben, Mahmut, Yaşar ve Heybet görevlendirildik."

"Köye mi gideceğiz?" dedi Mahmut.

"Yok ula." dedi İzzettin Toprak ve konuşmasını sürdürdü. "O gününü köyde geçirir mi? Ağa ne de olsa. Her gün şehre gelip dama oynuyor kahvehanelerde. Ben-ü Sen Mahallesi'ndeki kahvehaneyi önce gidip göreceğiz ama eylemi bugün yapmayacağız."

Bu kısa konuşmadan sonra hep birlikte Ben-ü Sen Mahallesi 77. Sokak'ta bulunan Şark Kıraathanesi'ne geldiler. İzzettin Toprak dışındaki üç kişi kahvehaneye giderek kürsülere çöküp hemen birer çay ısmarladılar.

İzzettin ağayı tanıdığı için kahvehaneden içeriye baktı ve

ağanın olmadığını görünce dışarıda beklemeye başladı. Ağa içeride olsaydı işaret edecekti ama yoktu işte. Onların da hemen çıkması dikkat çekerdi. O yüzden çay ısmarlayıp içtiler. Bir süre sonra İzzettin'in yanına gelip ertesi gün buluşmayı kararlaştırıp ayrıldılar.

Bir gün sonra buluştuklarında önceden Niyazi Çetin'i takibe alan İzzettin kısaca planı anlattı.

"Yaşar dışarıda gözetleyici olarak duracak. Ben, Mahmut ve Heybet kahvehaneye girip, bir kürsüde oturarak fırsat kollayacağız. İşaretimle üçümüz de ateş edeceğiz."

"Niye hepimiz?" diyecek oldu Heybet. İzzettin sözünü kesti.

"Ulan kahvedekilere de gözdağı olur. Gücümüzü silahla göstermeliyiz."

Hepsi kafa işaretleriyle anladıklarını belirttiler. Daha fazla konuşmadan kahvehaneye girdiler ve arkaları dönük vaziyette Niyazi Çetin'in masasına yakın oturdular.Niyazi Çetin kahvehanenin sürekli müşterilerindendi. O sırada da köylüsü Mehmet Servis ile dama oynuyordu. Arkası Heybet'e dönüktü. Yani Heybet ile sırt sırta gibiydiler.

Garson çay ocağına yöneldiğinde İzzettin işaret verdi ve her üçü tabancalarını çekerek ayağa kalktılar ve kahvehanedekilerin ne olduğunu anlamasına bile fırsat vermeden Niyazi Çetin'e üst üste ateş etmeye başladılar.

Niyazi Çetin daha masaya yığılmadan kahvehaneden koşar adım çıkıp Ben-ü Sen'in ağaçlık bölgesine kaçtılar ve izlerini kaybettirdiler.

Kahvehanedekilerden bazıları olaya tanıklık etmemek için mahallenin dar sokaklarına dalıp gitti. Mehmet Servis ise

ambulansa haber verdi. Ancak ambulans gelinceye kadar Niyazi Çetin masaya yığılarak can vermişti. Gelen polislere olayı gördüğü gibi anlatmak ve tanıklık etmek de Mehmet Servis'e düşmüştü.

FAİK TOY'A TEHDİT MEKTUBU VE İMHA KARARI

Örgütün Askeri Kanat sorumlusu Cemal Miran'ın cezaevinde olması nedeniyle bu göreve getirilen İzzettin Toprak birçok köy ağasından tehdit mektupları ile istediği paraların bir bölümünü alabildi. Para vermeyen köy ağalarına da kararlı olduklarını öldürülen iki ağayla bir kez daha anlattı.

İzzettin bir süre önce Silvan yolu üzerinde bir köyü bulunan Faik Toy'a mektup yazarak 500 bin liranın acilen gönderilmesini istemişti. Mektupta paranın gönderilmemesi halinde kendinden önceki köy ağaları Niyazi Çetin ve Yahya Koçak'ın akıbetine uğrayacağını belirtmiş ve paranın kısa sürede teslimi ile ilgili detay bilgiler de vermiş, hatta ağır hakaretler içeren cümleler de kullanmıştı.

Faik Toy'dan olumsuz yanıt alınca çileden çıkmış ve durumu Heybet'e açarak bu kişiye karşı eylem kararı aldıklarını belirtmişti.

Ağustos ayının sıcağında Dağkapı semtinde Hastane Caddesi kavşağında İzzettin ile Heybet bir araya geldiler. Heybet eylem planını daha önce konuştukları için İzzettin'e yalnızca,

"Ağanın gelme saati. Şeyhmuz pastanesine gelir birazdan." dedi.

Birlikte Saraykapı Caddesi karşısındaki Nebi cami önüne

yürüdüler. Caminin önüne gelmişlerdi ki, karşı köşede bulunan Şeyhmuz pastanesi önüne bir otomobil yaklaştı ve pastanenin tam köşesinde park etti.

İzzettin ile Heybet göz göze geldiler. Her ikisi de aynı anda koşarak Saraykapı Caddesi ile Dağkapı Caddesi'nin kesiştiği kavşağa geldiler.

Faik Toy otomobilin kapısını açmak isterken İzzettin ile Heybet otomobili çapraz ateşe tuttular ve aynı hızla yine karşıya geçip İskender Paşa Mahallesi'nin dar sokaklarına daldılar.

Faik Toy aldığı yaralar sonucu birkaç adım atıp pastanenin ön vitrininin önüne yığıldı. Çevreden gelenler ile pastanedeki görevliler tarafından ağır yaralı olarak devlet hastanesine götürülmek istenirken yolda hayatını kaybetti.

İzzettin ile Heybet ara sokaklarda koşarken tabancalarının şarjörlerini değiştirdiler. Dağkapı'dan girdikleri İskender Paşa Mahallesi'nin Balıkçılarbaşı Caddesi bölümünden çıktılar. İzlenmediklerini de anlayınca rahatlayıp Mardinkapı'ya geldiler ve kahvehanede bekleyen arkadaşları ile buluştular.

Akşam saatlerine kadar da burada kaldılar. Akşam pankart asma grubunun Mardinkapı semtinde eylemi vardı. Onlara yardımcı olacaklardı.

Nitekim Mahmut Şahin, Abdulsalim Çiçek ve Mehmet Evren kahvehaneye büyükçe bir poşetle geldiler. Hep birlikte dışarı çıkıldığında sonradan gelen üç kişi Mardinkapı surlarının üzerine Kawa örgütünün sloganlarını içeren bez afişi hızla astı.

Mezarlık tarafına bakan bölüme ise bomba süsü verilmiş bir

poşet astılar. Heybet ile İzzettin afiş asma işlemi tamamlanınca Faik Toy'u öldürdükleri tabancalarla çevreye korku vermek amacıyla ateş açıp, yine dar sokaklara dalıp izlerini kaybettirdiler.

POLİS MEMURUNDAN İNTİKAM!..

Heybet Açıkgöz olaylardan kısa süre sonra İzzettin Toprak ile buluştuğunda örgütün bilgisi dışında bir eylem yapmak istediğini belirterek şöyle dedi:

"İzzettin hani ruhsatsız silah yakalatmıştım da karakola düşmüştüm ya."

"Hee." dedi İzzettin.

"Nezarette bulunduğum sırada bana sürekli küfürler eden ve eziyet eden polisi hala unutamadım. Ben bunu ortadan kaldırmak istiyorum."

"Kimdir? Nerededir? Nasıl yapacan? Anlat hele" dedi İzzettin.

"Karakolunu biliyorum. İzin gününü de belirledim. Sen bana yalnız gözcülük et yeter."

"Ne zaman peki?"

"Yarın."

"Olur. Niye olmasın ki? Bir düşman daha ortadan kalkar."

Ertesi gün buluşmak üzere sözleştiler ve bir gün sonra Urfakapı yakınlarında buluşup beklediler. Çok geçmeden polis memuru Yusuf Ziya sivil giyinik bir şekilde manav dükkanına girdi.

Heybet, İzzettin'e dönerek:

"Sen burada bekle." dedi. "Hedef karşı manavda. Ben gidiyorum."

İzzettin'in yanıtını beklemeden manav dükkanına doğru koştu. Dükkana girmeye bile gerek görmeden tabancasını arka arkaya ateşledi ve aynı hızla İzzettin'in yanına geldi. Koşarak olay yerinden uzaklaştılar.

Olay yerine gelen ambulans ve polis ekipleri Yusuf Ziya'yılar içerisinde hastaneye kaldırdılar. Vücuduna 3 kurşun isabet eden ve hemen ameliyata alınan Yusuf Ziya tüm çabalara rağmen iç kanama nedeniyle hayatını kaybetti.

Heybet ve İzzettin başta olmak üzere örgütün üst düzey militanları eylemleri ile kısa sürede Diyarbakır'da korkulan birer canavar durumuna geldiler. Diğer örgütlerin çekirdek kadroları bile bu ekipten çekinir oldu.

MARDİN GRUBU GELİR İÇİN SOYGUNLARA AĞIRLIK VERİYOR

Bingöl, Elazığ ve Diyarbakır'daki grupların arka arkaya yaptıkları eylemler üzerine merkez komite toplantısında Mardin grubunun eylemsizliği eleştirildi. Grup sorumlularına baskı yapılmaya başlandı.

Bunun üzerine toplanan Mardin grubu hücrelere ayrılarak ayrı ayrı eylem planları yapmayı kararlaştırdı. Grupta bulunan Müslüm Yıldız merkez komite kararını arkadaşlarına açıkladıktan sonra şöyle dedi:

"Arkadaşlar eleştiri haklı. Bütün illerdeki arkadaşlar başarılı eylemler yaparken biz hala tek bir eylem koyamadık.

Diyarbakır ve Bingöl'de örgütümüze karşı çıkan ve yardım etmeyenlere yönelik imha eylemleri yoğunluk kazandı. Gelen talimatlara göre bizden parasal yardım isteniyor. Bu nedenle acilen harekete geçmemiz gerekir."

Toplantıya katılanlardan Hüseyin Şahin, Mardin merkezde böylesi eylemin daha güç olduğunu, ilk eylemin de Nusaybin'de gerçekleştirilmesini daha mantıklı gördüğünü söyledi.

Tartışmalardan sonra grup ikiye ayrıldı. Nusaybin eylem grubunda olan militanlar kod adı Ozano olan Müslüm Yıldız, Abdulkadir Akan, Kadri Akalın ve Velat Sungur ilçeye hareket ettiler.

Nusaybin'de iki günlük bir ön keşif sonrası Hüseyin Aslan ilçedeki ilk eylemin Kaçakçılar Çarşısı'ndaki Mehmet Çelik'e ait kuyumcu dükkanına yapılmasını önererek, hemen harekete geçilmesini istedi.

Nisan ayının son günü, Müslüm Yıldız ve Abdulgani Akan, iki arkadaşlarını gözcülükle görevlendirerek bir adet kalaşnikof ile Kaçakçılar Çarşısı'na geldiler ve uygun bir zaman için beklemeye başladılar.

Mehmet Çelik ile Selim Bozkurt'a ait kuyumcu dükkânından Selim Bozkurt bir türlü ayrılmak bilmiyordu. Abdulgani sonunda patladı:

"Ulan bu adam dükkândan ayrılmaz. Fazla şüphe çekmemek için hemen harekete geçelim. Ha iki ha üç kişi ne fark eder." dedi.

Müslüm Yıldız, Abdulgani'yi onayladıktan sonra iki kişinin çarşının her iki yönünde dükkana yakın olarak beklemeleri-

ni ve gözcülüğün yanı sıra herhangi bir olayda kendilerini korumalarını da istedi.

Müslüm ile Abdulgani hızlı adımlarla kuyumcu dükkânına girdiklerinde, Abdulgani tüfeği çoktan işyeri sahipleri ile müşterilere doğrultmuştu. Sesini yükselterek:

"Denileni yaparsanız canınız yanmaz!" diye bağırdı.

İşyeri sahipleri ile müşteriler duvara dönüp hareketsiz beklemeye başladıklarında, Müslüm tezgahın üstünde ve vitrinde bulunan altınları beraberlerinde getirdikleri çuvala doldurdu. Vitrindeki tüm altınları aldıktan sonra hızla dışarı çıkıp kaçmaya başladılar. Kaçarken çevreye rastgele ateş ediyorlardı. Açılan ateş sonucu çarşıda bulunan İsmail Akdan isimli bir kişi yaralandı. Gözetleme görevindeki Velat ve Kadri altınları olayı bilen Abdulküddüs Doğru'nun evine götürerek eşine teslim ettiler.

Aradan bir gün geçtikten sonra Ferzan Yücel isimli militan Abdulküddüs'ün evine gelerek eşinden çuval içerisindeki altınları aldı ve Doruca köyüne götürdü.

Burada bulunan "Şapkalı" kod adlı Hüseyin Aslan, altınları teslim aldıktan sonra bu eylemi Müslüm Yıldız, Kadri Akalın, Abdulgani ve Velat'ın yaptığını ve başarıyla tamamladıklarını söyledi. Bu eylemden sonra örgütün üst düzey sorumlusu olan ve köyde bulunan Mehmet Emin Mutlu, Hasan Ö., Abdurrahman C., Abdurrahman Ç., Latif S.yi eylemsizlikle suçlayıp, Nusaybin soygunundaki ekibin silahlarını da bazı yerlerden tehditle aldıklarını söyledi.

Bu olaydan kısa süre sonra Müslüm Yıldız'ın örgüt içi hesaplaşmadan mı yoksa çatışma sonrasında mı öldüğü örgüt içersinde kısa süreli paniğe yol açtı.

GÜMRÜK MÜDÜRLÜĞÜ ARACI SOYULUYOR

Örgütün ilçe sorumlusu konumundaki "Şapkalı" kod adlı Hüseyin Aslan bu olayın hemen ardından Adnan Serhanoğlu ve Necmettin Uç'u Çağçağ barajı yolunda bulunan kahvehaneye çağırarak öğleden sonra yapacakları eylem hakkında bilgi verdi.

Nusaybin Gümrük Müdürlüğü personelinin maaşını taşıyan aracın öğlen saatlerinde Mardin'den Nusaybin'e getirileceğini belirterek, Mardin yolunda pusuda bekleyeceklerini söyledi ve denilen saatte plakasını ve rengini bildikleri aracı Mardin yolu kavşağında beklemeye başladılar.

Hamza Macit yönetimindeki Gümrük Müdürlüğü'ne ait araç, mutemet Sihem Pordoğan olduğu halde İpekyolu'nda gözükünce, Hüseyin Aslan yolun karşısına geçti. Diğer iki militan yolun sağında kalarak aracın yaklaşmasını beklediler.

Araç yaklaşırken silahlarını doğrultan üç militan aracın durmasını işaret etti. Araç durunca Mutemet Sihem ve şoför Hamza Macit'i aşağı indiren militanlar o dönemdeki 252 bin 800 lirayı alarak Çağçağ baraj yoluna doğru kaçıp, dar yolda bekleyen bir başka araca binerek izlerini kaybettirdiler.

Olaydan sonra sorguya alınan Mutemet Sihem Pordoğan olayı tüm yönleri ile anlatıp bu militanların Kawa örgütünün üst düzey sorumluları olduğunu bildirdi.

FERİT UZUN'U APOCULAR ÖLDÜRÜYOR

Apocular o güne kadar kendilerinden daha iyi örgütlendiğini gördükleri Kawa'nın bu gelişiminin önüne geçilmesi için

çeşitli planlar yapmaya başladılar. Diyarbakır'daki bir grup, Şanlıurfa'nın Hilvan ilçesinde bir araya gelerek, Siverek'teki Kawa'nın gelişimini görüşmeye başladılar.

Apocuların üst düzey sorumlularının bu toplantısında Abdullah Öcalan'dan gelen talimat okundu.

Apo talimatında; "Şanlıurfa-Diyarbakır hattındaki partimizin gelişimini Siverek'teki Kawacılar engellemektedir. Siverek'i mutlaka ele geçirmek gerekir. Bunun için acil bir eylem planı yapıp uygulamaya koyunuz" şeklinde emirler yağdırmaktaydı.

Hilvan'da toplanan grup Siverek'teki eylem önerilerini görüştü. Grup sorumlusu, önerilerin tartışmasının bitiminde gruptakilere: "Anlaşıldı Siverek'te Kawa varsa Ferit Uzun sayesinde. Öğrendiğimiz kadarıyla örgütün Diyarbakır ve Şanlıurfa bölgesinde önde gelen lider kadrosunda Ferit Uzun'da vardır. Ferit Uzun Siverek'te oturmakta ve her grup tarafından sevilmektedir. Örgütçülüğünü illegal olarak sürdüren bu kişi ortadan kaldırılırsa Kawa'nın bölgedeki varlığı da bitmiş olur. O halde ilk eylem Ferit Uzun'un öldürülmesidir." dedi.

Militanlardan Siverekli olan hemen atıldı:

"Ferit Uzun eğer Siverek'te ortadan kaldırılırsa tüm Siverek bizim yaptığımızı anlar. Öyle bir plan yapılmalı ki iki aşireti birbirine düşürecek şekilde olmalı..."

"Mesela?" dedi grup sorumlusu durumunda olan.

Siverekli militan devam etti:

"Ferit Uzun'u imha edecek kişi Siverekli olmamalı."

Militan sözlerini bitirmeden grup sorumlusu yine atıldı ve;

"Kendini bu eylemden soyutlamak için mi plan yapıyorsun?" dedi.

Siverekli militan başıyla "Hayır" işareti yapıp konuşmasını sürdürdü:

"Siverekli olursa hemen tanınır. Şu anda Siverek'te gençlerin hemen hemen tümü bir dernek ya da örgüte bağlı çalışıyor. Kimin yani hangi örgütün bu eylemi yaptığı hemen anlaşılır. Bu nedenle dışarıdan biri olmalı."

"Haklısın." dedi gruptakilerin tümü.

Sonunda grup sorumlusu son konuşmasını yaptı:

"Anlaşıldı. Konuyu önderimiz Apo'ya götüreceğim. Apo buna karar versin. Kararı alınca da size iletirim. Yalnız Siverek'te oturan arkadaşlar Ferit Uzun'u takibe alsın. Her hareketi ve günlük yaşamını en ince ayrıntısına kadar belirlesin. Özellikle her gün gidip geldiği yer ve saat belirlensin."

Konuşma bitince grup dağıldı.

Siverekli Apocular Siverek'e dönünce Ferit Uzun'u takibe aldılar. Ferit Uzun gerçekten ilçedeki gençler tarafından olduğu kadar yaşlılar tarafından da seviliyor, iyi bir aile babası olarak da biliniyordu.

Her gün akşam saatlerinde çocuğunu kucağına alarak Siverek parkına götürür bir saat kadar kalıp dönerdi. Bazen parkta çocuğu kucağındayken genç ve yaşlı herkesle sohbet ederdi.

Nihayet Apo'dan beklenen talimat geldi. Yalnız talimat mı? Apo'nun eylem için görevlendirdiği kişi de Diyarbakır'dan Hilvan'a geldi.

Apo tetikçi olarak Emin Dal'ı görevlendirmişti. Emin Dal örgütte yeni yeni parlayan ancak öldürme eylemlerinde Apo'nun talimatlarını harfiyen uygulayan bir kişilikti. Bu eylemden Mustafa Karasungur, Halil Öcüt, Ali Yaverkaya'nın da haberi vardı. Hatta bu eylemi Şükrü Gülmüş, Ali Yaverkaya ve Emin Dal'ın birlikte yapmasına karar verildiği örgüte duyuruldu.

Emin Dal, Hilvan ve Siverek grubu ile bir toplantı yaptıktan sonra Siverek'e geldi. Tarihler 22 Kasım 1978'i gösterirken Emin Dal Siverek'teki park yakınında yerini almıştı.

Çok geçmeden Ferit Uzun omzunda paltosu ve kucağında kızıyla evden çıkıp parkın yolunu tuttu. Yan sokakta hazır bekleyen Emin Dal'a Siverekli militan yaklaşıp işareti verdi. Daha doğrusu Ferit Uzun'u mimikleriyle gösterdi. Emin Dal parka yönelen Ferit Uzun'a arkadan yaklaşıp silahını ateşledi. 3-4 el silah sesinden sonra Ferit minik kızıyla birlikte yere yağıldı.

Emin Dal önceden planlandığı şekliyle ara sokaklardan Diyarbakır yolu üzerinde bekleyen taksiye atlayarak kayıplara karıştı.

Ferit Uzun'u Siverek Devlet Hastanesi'ne kavuşturmak için adeta yarışan çevredeki esnaf çok geç kaldıklarını anladılar. Ferit Uzun kanlar içersinde yere yağılıp can vermiş, küçük kızı ise babasının altında kalarak yaralanmıştı.

APOCU-BUCAK ÇATIŞMASI

Cinayet Siverek'te bir bomba etkisi yarattı.

Örgüt Siverek çalkalanırken hiç boş durmadı. Fısıltılarla ve

kahvehanelere yayılıp cinayetin failleri olarak tek adres göstermeye başladı. O da Ferit'in Bucak aşireti tarafından öldürüldüğüydü.

Bu aleyhte propagandayı duyan Bucak aşireti lideri Mehmet Celal Bucak tanıdıklara ve ilçenin ileri gelenlerine haberler göndererek olayın sorumlusu olmadığını, kendisine karşı da bir komplo kurulduğunu ısrarla anlattı.

Ferit'in öldürülmesinden önce Siverek, açıklığa kavuşturulmamış soygunlar, talan olayları, adam öldürmeler, kaynağı belirsiz yoğun silah atışları gibi eylemlerle adını zaten tüm yurda duyuruyordu.

Bu tür olaylar Siverek'i büyük olaylara hazırlamaktaydı. Bu olayların kaynağının Bucaklar olduğuyla ilgili yoğun propaganda devam ediyordu. Ferit'in öldürülmesi hazırlığın son halkasıydı. Bu olayın, senaryonun farkında olmayan KAWA kitlesi intikam için kendi yönetimine büyük bir baskı yapmaya başladı. Bu büyük baskıya dayanamayan yönetim, kafasında daha netleşmemiş birçok soru olmasına rağmen birkaç kişiyi Celal Bucak'ı öldürmeye görevlendirdi. Ancak olayda Apocuların parmak izlerinin olduğuyla ilgili bazı duyumların çoğalması görevlendirilenlerin geriye çağrılmasını gerektirdi.

Bir süre sonra bu olay çevrede daha açık konuşulmaya ve olayın Apocular tarafından yapıldığı yolundaki iddialar daha çok dillendirilmeye başlandı.

Apo'nun talimatlarına rağmen, Bozova ve Ceylanpınar'da Apocu grupların olayı gayri resmi üstlenmesi kafaları iyice karıştırdı.

Bu dedikodular üzerine beklenen oldu ve Siverek'te

APOCU-BUCAK çatışması başladı. Siverek çatışmasının başlamasıyla Adalet Partisi dışındaki parti ve ilçedeki legal ya da illegal kuruluşların taraftarlarının çoğu silahın cazibesine kapılarak çatışmada Apocuların yanında yer aldı. Silahın gençler arasındaki cazibesinin yanı sıra, Kürt örgütlerinin uzun süredir Marksist-Leninist ideolojiye, aşiret ve ağalara karşı tavırları ile PKK kısa sürede taban buldu.

Bu propaganda Siverek gibi Şanlıurfa'nın diğer ilçelerine de sıçrayarak gençlik kitlesinin kısa sürede Apocuların lider kadrosunun etkisine girmesine neden oldu.

Ferit Uzun'un Siverek'te öldürülmesi gibi benzer eylemler, Batman'da ve daha birçok yerde sahneye konulmaya başlandı.

Hilvan'da Sıtkı Paydaş, Mardin Derik'te Zülfü Türk bu tür senaryolarla öldürüldüler.

PKK'nın saldırıları üzerine O zamanlar AP Milletvekili olan Bucak, yakalanan silahların tümünün kendisine ait olduğunu belirterek adamlarının tutuklanmasını bile engelledi. Aşiretlerin arası da böylece açılmış oldu.

SİVEREK KAWA'NIN, HİLVAN APOCULARIN

PKK'nın kuruluşu her ne kadar Diyarbakır'ın Lice ilçesi Fis köyünde olsa da, temelleri bu süreç içerisinde Şanlıurfa'nın Halfeti ve Hilvan ilçelerinde atılmış, ilk olarak buralarda taban oluşturmuştu. O zamanki adıyla Apocular olarak bilinen, ancak daha sonra PKK olarak anılacak olan örgüt, kuruluş ismini liderinin lakabından aldı. Yani Ömer ve Üveyiş

oğlu, 1949 doğumlu Halfeti İlçesi Ömerli Köyü nüfusuna kayıtlı Abdullah Öcalan'dan.

Hilvan'da taban oluşturan örgüt, Apocular adıyla bu bölgede başta Kılıçlıya, Tezharap, Gübük ve Çermüş başta olmak üzere çok sayıda köye baskın yaparak kendilerine katılmayan o yörenin sözü geçer kişilerini ve yakınlarını öldürdü. Bu baskınlara engel olmak isteyen jandarmayla da zaman zaman çatışmaya girip, birçok askeri şehit etti.

Bölgede nam salmak için de dönemin Hilvan ilçesi belediye başkanı ile belediye meclis üyelerini istifa ettirip, yerlerine kendilerine bağlı militanları seçtirdi. Böylece Apocular Hilvan'ı kendilerince tamamen kurtarılmış bölge durumuna getirdiler.

Apocular ilk HALK MAHKEMESİ'ni de Hilvan'da kurdular. Kendilerine katılmayan ya da devlet yanlısı olarak gördükleri kişileri de sözde bu mahkemelerde yargılayıp infaz ettiler.

Peki Halfeti, Viranşehir ve Hilvan'ı bir kurtarılmış bölge ilan eden Apocular bundan böyle ne yapacaktı? Diyarbakır başta olmak üzere diğer illere taban oluşturmalarına engel olan neydi?

Apoculara göre tek engel Kawa idi. Bu yüzden örgüt çökertilmeli, örgütün hakim olduğu ve Bucakların kök saldığı Siverek ilçesi ele geçirilmeliydi. Yani Siverek aşılmalıydı.

FERİT UZUN'UN ÖLDÜRÜLMESİYLE İLGİLİ İTİRAF

Kawa'nın önde gelen ismi ve yörede Kürtçü örgütler tarafından sevilen Ferit Uzun'un öldürülmesi emri bizzat Abdullah

Öcalan'dan gelmişti. Mustafa Karasungur, Mazlum Doğan, Emin Dal, Ali Yaverkaya'nın da bilgisi vardı tabi.

Ben bu olayı bizzat Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı 1 numaralı Mahkeme'de, PKK Hilvan-Siverek grubu davasında bazı itirafçılardan da dinlemiştim. Ancak itirafçılar gerçek tetikçiyi çelişkili ifadelerle anlatmışlardı.

Ali Yaverkaya, Nasname'de Şükrü Gülmüş ile yaptığı bir söyleşide Ferit Uzun'un öldürülmesinin PKK'nın bir oyunu olduğunu söylüyor. Kawa ile Bucakları birbirine düşürmek için bu oyunun planlandığını doğruluyordu.

Şükrü Gülmüş ile Ali Yaverkaya arasındaki söyleşinin konuyla ilgili bölümü şöyle:

*"**Ali Yaverkaya:** Ferit Uzun'un öldürülmesini Karakuş'un bilmesi mümkün değil. Belki bu eylemin PKK tarafından yapıldığını bilebilir. Fakat nasıl yapıldığı, kimler tarafından yapıldığı konusunda o kadar bir bilgisi yok. Varsa bile Ferit Uzun olayında benimle direk bir ilişkinin bulunduğunu bilmesi mümkün değil.*

Karakuş'un benim üzerime ifade vermesinin nedenlerinden biri daha önceki kişisel çatışmalarımızdandı.

***Gülmüş:** Ben buraya Karakuş yazdım. Karakuş kimdir, neyin nesidir? Hilvan'a, Siverek'e nasıl geldi? Önce bunları anlat, sonra bu olayla birleştir. Okuyucular ve bu olaya ilgi duyanlar hasan Hüseyin Karakuş kimdir, neyin nesidir bilmek isterler. Belki biz bir dipnot olarak veririz ama senden duymak daha iyi.*

Karakuş'un Hilvan'a geliş pozisyonu ve bu olayı mahkemeye açıklamasıyla beraber verirsen daha doyurucu olur.

***Ali Yaverkaya:** Hasan Hüseyin Karakuş aslen Sivaslıdır. Babası genç yaşında ölmüş, bir tek annesi var. Fakat Ankara'da oturuyor-*

lar. Rıza'nın ekibinden bir adam. Rıza Altun'un Ankara ekibinden. Ankara'dayken PKK'lı oluyor, Rıza'nın vasıtasıyla.

Daha sonra Kürdistan'a açılmadan sonra sanırım Ağrı'ya gidiyor. Orada yürüyemiyor, örgütle sorunları çıkıyor. Birileri cezalandırmak amacıyla Hilvan'a gönderiyor. Hilvan'a gönderip sorumlu yapıyor. Yani Hilvan'a yerel sorumlu yapıyorlar.

Gülmüş: *Ankara ekibinden birisi?*

Ali Yaverkaya: *Tabi tabi. Öyle bir adam. Tabi o ekipten biraz da ağzı laf yapan biri. Geldi... Bizim o Hilvan ekibinin önemli bir özelliği var. Kimseyi fazla ciddiye almaz, isyankâr, dik kafalı, fazla disipline gelmez, kaide kural tanımaz insan tipi.*

Hilvanlılar herkese karşı böyleydi. Mesela Muzaffer Ertan geldi, üç gün tutunamadı. O bünye kaldırmıyor onları. Karasungur kendini zar zor idare ediyordu. Bu da (Karakuş) onlar gibi.

79'un sonlarında, Filistin'e adam gönderme... Apo çıkıyor, 79'un aralığı falandı herhalde... Bu sırada Filistin'e adam gönderme işi ortaya çıktı. Cemil geldi o dönemde, Sait Batman'ı, Sıdkı onları götürdü.

O arada bir boşluk doğdu. Tabi epey de arkadaş şehit düşmüş. Bu yüzden yeni bir örgütlenme yoluna gidecektik. Hatta beni de o zamanlar düşünüyorlar...

Gülmüş: *Filistin'e göndermek için mi?*

Ali Yaverkaya: *Tabi. Sonra diyorlar 'Hilvan-Siverek çatışması başlamış, önemli bir bölge. Herkesi çekersek olmaz.' Bu yüzden bırakıyorlar. Fakat diyorlar, yerel örgütlenme içerisinde olsun. O bölgede komiteleşme falan yapılacak.*

E tabi ben yapım itibariyle eskiden beri dik kafalıyım. Yani bir şey kafama uymuyorsa Hasan Hüseyin Karakuş değil feleği gelse de

yaptıramaz bana. Ne Karasungur yaptırabilirdi ne de o... Mantığıma uymuyorsa emirlere uymuyordum.

Gülmüş: *Evet...*

Ali Yaverkaya: *Öyle bir yapım vardı. Birkaç olay oldu. Tabi onlar bilmiyor ya Hilvan'ın yapısını! Aşiret yapısı var, aile ilişkileri var, yerel durumlar var...*

Sen Sivas'ta doğmuşsun, Ankara'da büyümüşsün hiçbir anlamı yok. Birkaç tane teori kitabı okumaya benzemiyor yani. O konuda çatışmalarımız oldu onunla. Benim için 'Bu çok dik kafalı, bununla iş yürütemeyiz' dediler. 'Birlikte çalışamayız yani.' O zaman beni komiteden çıkardılar.

O şekilde çatışmamız başladı. Arkadaşlar bana ters gitmeye başladı. Daha sonra cezaevinde 82'de ölüm orucu sırasında, -tesadüfen Hayri onların ölüm orucunda-...

Gülmüş: Ondört Temmuz'da...

Ali Yaverkaya: *He, ondört Temmuz'da. Ölüm orucunda benle o aynı hücreye düştük. Onu yanıma getirdiler. Tabi o dönemler tam bir hesaplaşma dönemi. Mazlum kendini asmış, dörtler eylemi var, en son Hayri Kemal onların ölüm orucu var... Herkes kendi kendine bir hesaplaşma içerisinde.*

Yani bu kadar hareketlilik var, eylemlilik var, genel bir teslimiyet ortamı var, yani herkes kendini yiyip bitiriyor. Ben de kendimle hesaplaşıyorum. Yani ölüm orucuna girsem mi girmesem mi? Girsem ne olur, götüremezsem ihanete mi varır? Bütün herşey var içinde.

Bu da her gün üzerimde ağlıyor. 'Ya ne yapıyım?' Resmen ağlıyor yani. 'Ne yapayım, bana ne önerirsin, bana bir akıl ver.' Bunun üzerine çok ağır hakaret ettim ona. 'Siktir ol git lan,' dedim.

'Manyak herif!.. Sen dışarıda sorumluyken, içerde sorumluyken şimdiye kadar bana mı danıştınız? Sıkışınca ne yapmak gerektiğini bilmiyor musunuz?' dedim. 'Sende o cesaret varsa, sıkıyorsa gir. Adam gibi ölüm orucuna gir ve öl!.. Ha, girmiyorsan zırlamanın bir anlamı yok.' dedim. 'Kafamı bozma, benim kendi derdim bana yeter. Ben de kendimle hesaplaşıyorum. Ben şimdi kendimde bulsam ben de girerdim. Ben şu anda kendimde o gücü göremiyorum, girmiyorum.' dedim. 'Ama senin vicdanına dayanıyorum.'

O konuda epey tartıştım. Dedim 'sen dışarıda olsun, içerde olsun bu kadar sorumluluk yaptın. Şimdi mi benden akıl soruyorsun?'

O tartışmalarımız bayağı sert oldu. Daha sonra ölüm orucuna girdi. Yani son dönemlerde girdi ama kısa süre sonra bıraktı. İtirafa gitti, itirafçı oldu. Tabi itiraf edince itiraf edecek bir şeyi de yok. Ondan bundan duyduğunu 'itiraf" adı altında onlara verdi.

Yani dışarıda başlayan kinini Ferit eylemini anlatarak dile getirdi. Bu şekilde olan üç kişi var. Kemal Aktaş'ı da getirdiler. Kemal Aktaş, Suruçlu'dur. Onu da 76'lardan beri tanıyordum. O dönemde Hilvan'a geldi sorumlu olarak. Tabi daha önce söylediğim gibi Hilvan bünyesi bunları kaldırmıyordu. Bunlar Hilvan'ı tanımıyor... Uyum sağlayamıyorlar. Onunla da çatışmalarım oldu aynı şekilde... Kabullenemiyorum. Çünkü Hilvan'ın özel koşullarını bilmiyor. Bir şey söylüyorsun, 'Ben sorumluyum arkadaş, ben bilirim.' Diyor.

'Tamam da, yanlış yapıyorsun. Yani buranın özel şartlarını bilmiyorsan yürütemezsin', dediğimde de 'sen karışma, şudur budur...' dedi. Ben de çok ağır küfür ettim ona.

Biz onu şirket diye bildik. Buradaki şirket bir ticari kuruluş falan değil. Şirek: Rıza Altun'un Tuzluçayır Çetesi içindeki ismidir. Daha sonra Antep, Urfa ve birçok yerde görülecek. Öcalan'ın sağ

kolu ve dokunulmaz adamı olacak. Kayseri Sarızlı ve her fırsatta, dokuz canlı kedi gibi ayakları üstünde durmayı başarmış biri... Bravo mu demek gerekir? Bakacağız... Kemalgil Siverek'te oturuyor. Geldim Siverek'te oturup konuştuk falan, Siverek'in kırsal kesiminde. Sevgat, onlar da vardı."

Gülmüş: *Onlar o zaman Lübnan'dan gelmişler.*

Ali Yaverkaya: *Tabi tabi, geri gelmişler. Hatta bana, 'Hilvan'a gitme' demişti. 'Sana bir silah bulalım, gitme.' Dedi. "Bir şey olmaz. Ben daha yeni döndüm. Hilvan'a giderim, birkaç gün kalır, tekrar buraya dönerim. Bir-iki işim var, onları bitirip gelirim.' Dedim.*

Gelirken yakalandım orada. Yakalandıktan sonra polisler bana "Falanı vurmuşsun, falan olayı yapmışsın, falan kararı almışsın, filan deyip ne varsa üzerime yıkmaya başladılar.

Ben dedim: 'Ne kararı? Ben altı aydır burda değilim.' Adam dinler mi? Ondan sonra işkenceler, gözaltılar... Bunları anlatmama gerek yok. Kabul etmedim ama hepsini dosyama yazmışlar. Hepsi de başkalarının ifadeleri: 'Bu böyle dedi, bu şöyle dedi...' Geldik cezaevine, mahkeme çıktı... Altı aylık o direniş mirenişler bitti, mahkemeye çıktık. Bunların sorgusu yapılıyor...

Osman Gültekçe'nin sorgusu yapıldı. Hakim bana dedi ki 'Sen bu adamı tanıyor musun?' Ben, 'valla ben tanımıyorum.' dedim. 'Ocak ayında Hilvan'ı terkettiğim güne kadar bu adam yoktu, benden sonra gelmiş. Geldiğim zaman zaten yakalanmıştı.' O sırada Osman itirafçı olmuş bile. İtirafçı olduğu zaman soruyorlar: 'Peki Osman' diyorlar, 'sen Ali'yi tanıyor musun?' 'Yok' diyor. 'Peki bu adamın üstüne niye bu kadar ifade vermişsin?' Diyor. 'Kemal Aktaş bizim sorumlumuzdu, kim çözülürse Ali'nin üzerine ifade versin dedi, biz de onun üzerine ifade verdik.'

O konuda Hasan Hüseyin Karakuş'un direk bir bilgisi yok. Ama benim ismimi karıştırdı. Ben (Ali) yapmışım diye. O, kıyısından köşesinden duymuş, ama gerçekten bilseydi benim Ferit olayının içinde direk bir rolümün olmadığını. Fakat bunu es geçiyor, direk 'o yaptı' diyor. Ferit eylemine gelirsek durum şöyle...

Gülmüş: *Yani o mahkemedeki ifadeyi tam biliyor musun? Seninle Emin'in yaptığını, o konuda Karasungur'un emir verdiğini... Çünkü böyle bir iddia var. Deniyor ki Hasan Hüseyin Karakuş mahkemede açıklamış bunu. Demiş ki 'eylem emrini veren Karasungur'dur, yapan Emin Dal ve Ali Yaverkaya'dır. Ferit'i PKK'nin vurduğu açık.'*

Ali Yaverkaya: *Bucaklar vurdu şu bu vurmadı. Benim ismimin karışması şu şekilde oldu. Şeyi tam hatırlamıyorum Karasungur mu 'Siverek'te Mazlum sizi istiyor' yoksa Mazlum mu 'Arkadaşlar sizin Siverek'te işiniz var' dedi, tam hatırlamıyorum. Hatırladığım kadarıyla Karasungur'un gönderme şeyi olabilir.*

'Siverek'te Mazlum sizi istiyor' dedi ama niçin, ne yapacaksınız diye bir şey yok.

Gülmüş: *Daha önce Mazlum'u iyi tanıyorsun, biliyorsun.*

Ali Yaverkaya: *Aslında otuz sene geçmiş üzerinden, buna zaman aşımı demek gerekiyor mu? Otuz sene sonra birileri bunu kaşıyor. Birincisi Ali ile benim samimi olduğumu biliyorlar, ikincisi Ali ismini öne çıkararak yönelmesi gereken yere yönelmiyorlar da, varsa yoksa Mazlum, Karasungur, Ahmet, Mehmet'tir...*

Hadi diyelim ki Karasungur değil emri Şükrü Gülmüş verdi, Ali veya Mehmet tetik çekiyor. Bu durumda sizin muhasebenizi kiminle yapmanız gerekir? Emir yukarıdan. Bu açıdan açıklığa kavuşması gereken sorular var. Apo bu emri verirken hala içerde miydi? Karasungur ile Mazlum tek başlarına bu kararı alabilirler mi?

Bu işi daha önce sordum soruşturdum. Bir iki defa da görüşmek için haber gönderdim Paşa Uzun'a... Ya ulaşmadılar, ya da ulaştılarsa da kendisi görüşmek istemedi.

Diyor ki Emin ile Ali belli bazı şapkalar mapkalar takarak Siverek'te geziyorlardı, bizim olduğumuz derneklere de geliyorlardı. Ali, ben ve Mazlum eşit oranda samimi arkadaşlarız. Ben insan vicdanı yönünden baktığım zaman 'Mazlum gibi bir insan nasıl olur da böyle bir insanı öldürme kararını Ali'ye veya bana bildirir?' diye pek çok defa kendi kendime sormuşumdur.'

Gülmüş: *Ali'ye dönelim. Mazlum bunu söylediği zaman reaksiyonun ne oldu?*

Ali Yaverkaya: *Tabi ben şahsen şok oldum. Yani yapılacak bir şey değildi. Çünkü Ferit...*

Adam devrimci bir lider. Daha önce Hilvan'da da görev yapmış. Sevilen sayılan bir insan. Devrimci bir insana karşı eylem yapmanın hiçbir gerekçesi yok. Bize karşı da kişisel bir şey yapmış değil. Bu açıdan ben şok oldum. 'Nasıl olur?' diye hep kendimi sorguladım. Karşı-devrimci değil, bir suç işlememiş... Mazlum bana söylediğinde Emin Dal da yanımdaydı. Emin biraz daha emir kulu bir tipti yani. Emin'in umurunda değildi. Zaten böyle şeyleri sorgulayan biri de değildi, o yapısı yoktu. Emin liseyi bitirmemişti. Hilvanlı'ydı. Ferit Uzun ailesi ile herhangi bir husumeti var mıydı yok muydu bilemiyorum. Ama Apo'nun emrine uydu. Daha çok oradaki Zaza kültürüne yakın bir adam, kendisi de Zaza'dır. Yani Hilvan kültüründen değil. Daha sonra Siverek'e gitmeden Hilvan'a geldi, liseye devam etti. O şekilde bizimle bağ kurdu.

Gülmüş: *Tamam, Mazlum senle Emin'e söyledi. Siz ne yaptınız?'*

Ali Yaverkaya: *Ben 'Nasıl olur?' diye kendi kendime sordum. Şok oldum. Olacak gibi değildi. Ama 'Parti emridir, yapılacak...' denil-*

di. Tabi, 'Yapılacak.' Önceleri bunu realize edemedim. Daha sonra ben öldürmemek için bahaneler aramaya başladım. 'Bu işten nasıl sıyrılayım' diye planlar yapmaya başladım. Hatta o zaman evlerini de gösterdiler, dediler bu iş olacak. Fakat ben hep engelledim. O dönem benim bildiğim Mazlum merkez yayın organı Serxwebûn'dan sorumluydu. O zamanlar resmi, kurallı bir işleyiş de yok. Sadece Mazlum'un hareketin önemli bir adamı olduğunu biliyoruz...'

Gülmüş: *Peki, bir şey daha... Yerel düzeydeki sekretaryalar veya kişiler Ferit veya Bucak hakkında kendi başlarına, -merkez veya parti olmaksızın- karar alabilirler mi?*

Ali Yaverkaya: *Alamazlar. Hiçbirisi onu göze alamaz.*

Gülmüş: *O zamanlar eylemler merkezileştirilmişti. Ben iyi hatırlıyorum. Mardin bölgesinde çalıştığım zamanlar bir dönem bölgelerin kendi inisiyatifi vardı. Yani deniliyordu ki 'kendi bölgelerinizin özgün koşullarına göre duruma bakıp, kendiniz eylemi yapma, üstlenme gücünüz varsa yapabilirsiniz.' Ama bu inisiyatifler verildiği zaman çoğu bölgelerde sakat eylemler yapıldığı için merkezileştirildi. Mesela ben iki sene Mardin'de kaldım, sorumluluk yaptım. Merkezden onay almadan hiçbir eylemi asla ve asla yapamazdınız.*

Sorularda şöyle bir tereddüt de var. Belki Apo'dan habersiz yapılmıştır ama biz şeytanın avukatlığını yapmış gibi Apo ve PKK'ye bağlıyorsunuz diyorlar. Mazlum veya Karasungur veya diyelim ki oradaki yerel birim böyle bir karar almış olabilir mi?

Bucakların üzerine yıkarak Bucaklara karşı bir nefret geliştirmek, böylece Uzunlar'ı...

Bir de, başka bir şey daha var: Bana Emin'in bu işi nasıl bitirdiğini daha önce anlatmıştın. Siz onu takip ederken Ferit de durumu sezinlemiş, evini yükleyip gidiyormuş. Yani orayı terkedecekmiş.'

Ali Yaverkaya: *Ben bir hafta on gün oyaladım. Yaptırmadım...*

Gülmüş: *Yani bir nevi 'anlasın, kaçsın, biz bu eylemi yapmış olmayalım.'*

Ali Yaverkaya: *Tabi tabi, ben on gün oyaladım. Şu veya bu bahaneyle. Her zaman bir gerekçe buldum. Bu insan vurulmasın diye düşündüm. Vurulduğu gün zannedersem Siverek'ten gidecekmiş.*

Gülmüş: *Evet, evini yüklemekle meşgulmüş...*

Ali Yaverkaya: *Biz çarşıdaydık. O sırada Emin beni sıkıştırmaya başladı. 'Haydi o tarafa (Ferit'in evine) gidelim.' diye. Ben, 'Emin hele dur ya, ne acelen var?' dedim. 'Yarın gideriz, öbür gün gideriz. Gün mü bitmiş?'*

Hatta bir ara birbirimizi kaybettik, daha doğrusu kaybetmiş gibi yaptım. Bir şey sebep oldu, kaybettik birbirimizi. Ben şöyle düşündüm: 'Eğer ben yanında olmazsam herhalde bu işi yapmaz, tek başına oraya gitmez. Beni arayıp bulması lazım.'

Ben de çarşıda oyalandım bir süre. Mahsus onu kaybetmiş numarası yaptım ki tek başına gitmesin. Bir süre Emin görünmedi. Görünmeyince aramaya başladım, yarım saat bir saat aradım. Ben de bağlara doğru geldim, oradan Esmerçay Mahallesi'ne gitmek istedim.

Benim bulunduğum yerden Ferit'in evi bir-iki kilometre var. Oraya gidip orada bekleyecektim. Baktım Emin koşa koşa geliyor. 'Emin sen neredesin? Sabahtan beri seni arıyorum' dedim.

'Ben eylemi yaptım' dedi.

'Ne eylemi yaptın? Nasıl yaptın? Tek başına nereye gittin?'

Dedi, 'Ferit'i vurdum. Yaptım işte... Baktım elimizden kaçacak... Vurdum geldim. O tarafa gidiyordum. O da tam evden çıkıyordu,

gittim vurdum' dedi. Artık iş işten geçmişti. Ama bilinçli ve planlı olarak 'Bucaklar vurdu' propagandası yapıldı. İnandırıcı da oldu.

Kürdistan'ın kuruluşu ile ilgili propagandalar yapıldı. Ferit Uzun'u sosyal şovenler vurdu, Bucaklar vurdu, şu vurdu bu vurdu gibi bir propaganda Kürdistan'ın (Güneydoğu'nun) her yanına yayıldı.

Buna benzer Ağrı'da Mustafa Çamlıbel olayı da var. Diğer bazı bölgelerde sistemli ve planlı olarak yapılmış. Bu söylediğim şeyler görüşmemizin dışında bir yorumlamadır. Bunu dizayn edenlerin belli ki belli bazı hedefleri var. Dikkat edersen..."

PKK bu olaydan sonra benzeri eylemleri de, yani Apocular dışındaki örgütlerden de sevilen ya da üst düzey isimleri öldürerek, aşiretlerin ve kendinden olmayan örgütlerin üzerine yıkma çalışması yaptı. Yani Ferit Uzun'un öldürülmesi PKK'nın ne ilk ne de son eylemi oldu. Nitekim Ferit Uzun'un öldürülmesi Siverek'te bomba etkisi yaptı.

Kawa ile Bucakları birbirine düşürmek, Ferit Uzun'un öldürülmesi olayını Bucakların üzerine atmanın önemini daha iyi kavrayabilmek için, Bucak aşireti ve Siverek'i çok iyi tanımak gerekir. Çünkü bugün bile Bucak aşireti demek Siverek demek, Siverek demek Bucak aşireti demektir.

BUCAK AŞİRETİ'NİN TARİHİ VE GÜCÜ

Burada PKK Bucak çatışmasına geçmeden önce Bucakların kısa tarihine ve bölgedeki durumuna bir göz atmakta yarar var. Köken olarak Diyarbakırlı olan Bucaklar, 200 yıl kadar önce Diyarbakır'dan Siverek'e gelmişlerdir. Cumhuriyet'in kuruluşundan sonra Şeyh Sait isyanı sırasında, Cumhuriyet'ten yana tavır almış ve isyancılara karşı savaşmışlardır.

Buna rağmen, Bucaklar üç kez (Atatürk zamanında, İsmet İnönü zamanında ve 27 Mayıs'tan sonra) sürülmekten kurtulamamışlardır. Bucaklar, Şeyh Sait isyanından bu yana devletin yanında yer almaktadırlar.

27 Mayıs'tan sonra aşiretin lideri Celal Bucak ve Sedat Bucak'ın babası Hakkı Bucak, Yassıada'da bir süre tutuklu kalmalarına rağmen Siverek'teki iktidarlarını muhafaza etmişlerdir.

Siverek ilçesinde 1980 yılı öncesinde de aşiretler arası çatışmaların yaşandığı bilinmektedir. Dolayısıyla Siverek, PKK ve KUK gibi iki Kürtçü örgütün aşiretlerini yanlarına alarak olayları tırmandırmaya çalıştıkları bir yöredir.

Bucak aşireti "Zaza" olup, Demokrat Parti zamanından bu yana TBMM'nde temsilci bulundurmaktadır.

Sedat Bucak, amcası Mehmet Celal Bucak'ın ölümünden sonra, Bucak Aşireti reisi olmuştur.

Ş. Urfa milletvekili Sedat Edip Bucak'ın liderliğini yaptığı

"Bucak Aşireti," Siverek ve Hilvan ilçelerine büyük ölçüde hakim olup, aşiret içerisinde kayda değer bir ayrılık-hizip bulunmamaktadır.

PKK'nın Ş. Urfa / Siverek'e verdiği önem ve bu alanda hakimiyet sağlama arayışlarına paralel olarak 1993 Eylül ayından itibaren Bucak aşiretinin de 350-400 civarında mensubunu silahlandırdığı bilinmektedir.

PKK'ya karşı sürdürülen mücadelede Eylül 1993'ten itibaren tamamen devlet yanında yer alan aşiretin, Siverek ve Hilvan'da 1000 civarında korucusu bulunmakta olup, bunlardan 350 kadarı devletten maaş alan "Geçici Köy Korucusu" statüsündedir.

Çoğunlukta olan ve devletin izni ile silah taşıyıp, görev yapan korucular ise, "Gönüllü Köy Korucusu" olarak sınıflandırılmaktadırlar. Ayrıca, aşiretin özel koruma olarak adlandırılan silahlı mensupları da bulunmaktadır. Susurluk olayının da başkahramanları arasında yer alan Sedat Bucak'ın 1993 Eylül ayından itibaren Siverek'e bağlı köyleri tek tek gezerek, PKK mensuplarını barındırmamaları uyarısında bulunduğu, yöredeki ikinci büyük aşiret olan İZOL aşiretinin de Bucakların kararını benimseyerek silahlandıkları bilinmektedir.

Sedat Bucak Devlet Güvenlik Güçleri ile yakın işbirliği içerisinde aşiretini silahlandırmış, muhtelif tarihlerde Siverek'teki evinde yetkililerle toplantılar gerçekleştirmiştir.

Aralık 1993'te yine Siverek'teki evinde yapılan bir toplantıda: S. Bucak, Korkut Eken'e kısa bir brifing vererek, devletten özellikle roket atar ve benzeri güçte silah istediğini dile getirmiştir. Siverek ve çevresinde PKK'ya önemli darbeler

vurulmuştur. Ancak bölgede yerel güvenlik güçlerinin operasyonları tamamen BUCAK aşiretine devretme eğilimine girmesi, operasyonların aşiret ileri gelenlerince planlanması ve uygulanması, bölgede devlet kontrolünün zayıflamakta olduğunu izlenimi yaratmıştır.

Aşiretin Siverek bölgesinde PKK'ya karşı etkin olması, aşirete bazı ayrıcalıkların tanınmasını beraberinde getirmiştir.

Aşiret ile PKK arasında husumet doğması ve çatışma çıkmasının, ideolojik olmaktan ziyade, PKK'nın aşiret dokusunu bozar tarzda propagandaya yönelmesi ve aşiretten "vergi" adı altında yüksek miktarlarda para talep etmesinden kaynaklanmaktadır.

Bucak aşireti koruculari, 1993 dönemi itibariyle polis veya jandarma ile pusu faaliyetlerine katılmaya başlamıştır. Ayrıca aşiret mensupları, kendi aralarında haberleşmeyi sağlamak amacıyla merkezi Sedat Edip Bucak'ın evi olmak üzere telsiz sistemi oluşturmuşlardır.

Aşiret, varlığını ve yapısını muhafaza için PKK ile yaptığı silahlı mücadeleyi devlete çok iyi pazarlayabilmiştir. Bucakların hala bölgede ve Türk siyasi yaşamında önemli bir yeri olduğu inkâr edilemez bir gerçektir.

Susurluk olayını müteakip devlet kuruluşları karşısındaki itibarı bir ölçüde sarsılan Bucak Aşireti, çevresi ile ilişkilerini daha dikkatli sürdürmeye başlamıştır. Bunun yanı sıra, Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP)'nin devreye girmesi ile birlikte toprak ağalığından vazgeçmek isteyen bölgedeki aşiret reisleri, artık sanayi tesisleri kurma yarışına girmişlerdir.

GAP, bölgedeki aşiretlerin toplumsal rolünü de değiştirmeye başlamış, aşiretler ve reisleri artık sahip oldukları köy sayısı

ve arazilerinin büyüklüğü ile değil, kurdukları sanayi tesisi sayısı ile yarışır duruma gelmişlerdir.

DOĞU KAN GÖLÜ, DEMİREL 226 PEŞİNDE

Ana muhalefet partisi Genel Başkanı Süleyman Demirel 30 Temmuz 1979 akşamı düzenlediği basın toplantısında, meclisin resmi tatile girdiğini belirterek, 226'nın bulunması halinde meclisin açılacağını söyledi.

Demirel çoğunluğu bulamamıştı ama hükümeti "gayrimeşru" ilan etmekten de geri kalmıyordu. Hükümetin meclis tatiline sığınarak ömrünü uzatmaya çalıştığını, ama "bütün tasarrufların gayri meşru" olduğunu savunuyordu.

SON 18 AY İÇERSİNDE 8284 TERÖR OLAYI KAYDEDİLDİĞİNİ, BU OLAYLARDA 1755 KİŞİNİN ÖLDÜĞÜNÜ, 8 BİN 729 VATANDAŞIN DA YARALANDIĞINI bildiren Demirel, 1978'in ilk altı ayındaki ölüm olayları "hazin" olduğunu belirtti.

BUCAK'A SALDIRI HABERİ GELİYOR

Demirel U-2 casus uçaklarının uçurulması konusunda hükümet başkanı ile genelkurmay başkanının ayrı şeyler söylediklerini belirtip, bu konuya açıklık getirmeden görevlilerin önüne uzattıkları kağıda bakan Demirel'in yüzü asıldı. Görevlilere dönerek,

" Başbakan'ın -(Başbakan'ın aynı şeyleri söylüyoruz demesiyle büyük bir garabet örneği vermektedir"- diyerek konuşmasını tamamladı ve hızla odadan çıktı.

Demirel'in önüne uzatılan notta kendi partisinin Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Celal Bucak'a saldırı gerçekleştirildiği yazılıyordu.

Olay Şanlıurfa'nın Hilvan ilçesinin bir köyünde meydana gelmişti. İlk gelen haberlere göre, kayınpederinin evinde iftara çağrılan AP Milletvekili M. Celal Bucak ve sofrada bulunanlar bir anda dışarıdan gelen PKK'lı (O zamanki adıyla Apocu) bir grubun baskınına uğramıştı. 5 ayrı otomobil içerisinde köye gelen PKK'lı saldırganlar ateş açıyorlar, iftar sofrasında bulunan Bucak ve yakınları da buna ateşle karşılık verince iki saate yakın bir çatışma çıkıyordu.

Çatışma sonucunda Bucak'ın yakını bir çocuk ile toplam 4 kişi yaşamını yitiriyor, 20'yi aşkın kişi yaralanıyordu.

Saldırganlar olay sonrası geldikleri araçlarla Şanlıurfa istikametine doğru kaçtılar. Çatışma sırasında iki taraftan açılan ateşin yoğunluğu nedeniyle köye giremeyen güvenlik kuvvetleri ise daha sonra çevreden gelen destekle köyde yoğun bir aramaya girişti.

Arama sırasında bulunan terkedilmiş bir aracın bagajından bir ceset bulundu. Bu ceset güvenlik kuvvetlerine olayla ilgili önemli bir ipucu verdi.

Çünkü ceset daha önce bir polisin öldürülmesi nedeniyle gözaltına alınan ancak delil yetersizliği nedeniyle serbest bırakılan bir öğretmene aitti. Karaçulan Köyü İlkokulu öğretmeni Salih Kangal'ın yörede Apocular olarak bilinen (PKK) örgütle ilişkili olduğu söyleniyordu.

KÖY BASKINI NASIL OLDU

Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemesi'nde PKK Hilvan-Siverek grubu davasında birebir dinlediğim sanıklar ve bu olayla ilgili yargılanan, sonradan beraat eden baskın olayını tüm detaylarıyla araştıran bir bölümünü de yaşayan (güvenlik nedeniyle hala yaşadığı için ismini açıklamayacağım) güvenlik görevlilerinin anlatımları ile olay şu şekilde meydana gelmişti.

30 Temmuz 1979 tarihinde Adalet partisi Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Celal Bucak Şanlıurfa il merkezinde ve bazı köylerde incelemelerde bulunduktan sonra, 5 araçlık konvoyla Siverek'e dönmektedir.

Ramazan ayı olduğu için daha önceden planlandığı şekliyle iftarı Hilvan ilçesine bağlı Kırbaşlı Köyü'nde oturan kayınpederinin evinde yapacaktır. İftara çok az bir zaman kala 5 araçlık konvoy Hilvan'a gelmeden yol üzerinde bulunan Kırbaşlı Köyü'ne girer. Mehmet Celal Bucak ve aşiretin diğer ileri gelenleri yerde hazırlanan iftar sofrasına otururlar ve ezanın okunmasını beklerler.

Bunlar ezanın okunmasını bekleyedursunlar, Apocuların (PKK) Hilvan bölgesinde bir süredir planlar yapan aralarında merkez komitesi üyelerinin de bulunduğu bir grup M. Celal Bucak'ın Şanlıurfa'dan dönüp kayınpederinin evinde iftara kalacağını haber almıştır. Baskın planını merkez komitesi üyesi Mustafa Karasungur yapar.

Bir grup Apocu konvoy geçtikten sonra Şanlıurfa-Hilvan karayolunu Kırbaşlı Köyü girişine yakın tutacak, hiçbir aracı bırakmayacak, direnenleri ise etkisiz duruma getirecektir.

Bir başka grup ise Siverek'ten sonra Hilvan istikametine

gidecek olan araçları durduracaktır. Yol kesme grupları yaklaşık 20'şer kişiden oluşmaktadır. Hepsi silahlıdır. Mustafa Karasungur ve ona bağlı saldırı grubu ise, Milletvekili Celal Bucak ve adamları iftar sofrasına oturduktan sonra evin etrafını saracaktır.

Plan tam olarak uygulanır. Ezan sesi duyulur duyulmaz Apocu militanlar evi otomatik tüfeklerle ateş altına alırlar. Her taraftan silah sesleri yükselir.

Kısa süre sonra evin içersinden de Mehmet Celal Bucak'ın korumaları ile diğer konuklar pencerelerden dışarıya ateş açarlar.

Silah seslerinde Müezzin bile ezanı yarım bırakır. Bu yoğun ateş silahını Celal Bucak'ın kafasına doğru tutar tam ateş edecekken, Bucak'ın yakın koruması (Hala Bucakların en sadık ve güçlü koruması olan) Arabanlı Mehmet (Mehmet Naryaprağı) hızla atılarak militanın silahının namlusunu tutar ve başka yöne çevirir. Silahla öylesine çok ateş edilmiştir ki, namlu Arabanlı Mehmet'in elini yakar. Eli yanmasına rağmen namluyu bırakmaz ve militanı da etkisiz duruma getirir.

Karanlık çökmüştür. Yakın köyden, kendilerine doğru gelen bir aracın farlarını gören militanlar güvenlik kuvvetlerinin geldiğini sanarak alelacele araçlarına binerek kaçarlar.

Oysa köye yaklaşmakta olan araç bir traktördür. Tarlasından dönen bir köylüye aittir. Apocuların esas planı evi silahla taradıktan sonra Mehmet Celal Bucak'ı kaçırarak, örgütlerini bu eylemle dünyaya tanıtmaktır. Zaten örgüt başarısız da olsa bu eylemle kendini tanıtır.

SALDIRIYI APOCULAR (PKK) GERÇEKLEŞTİRİYOR

Şanlıurfa valisi Erol Tuncer baskını solcu ve Kürtçü bir örgütün düzenlediğini söylüyor, ancak bu örgütün ismini açıkça belirtmiyordu.

Baskını düzenleyen Apocular ise son zamanlarda Doğu bölgesinde giriştikleri şiddet eylemleri ile tanınıyordu. Daha önceleri Kürt Ulusal Kurtuluşçuları (KUK) adıyla bilinen örgüt, daha çok gençlik kesiminde taban buluyordu.

Ancak son zamanlarda bazı kan davalarını sürdürmek için Apoculara başvurdukları söyleniyordu. Siverek'te Bucak aşiretine yönelik bu saldırıda Apocuların taktiği, Siverek'te kuvvetli olan Kawa örgütü ile Bucakları karşı karşıya getirmekti. Apocuların o dönemde tek çekindiği örgüt Kawa olduğundan bu taktiği uygulama yolunu seçmişti.

Bu örgütün taktiklerinden birisi de çevredeki bazı aşiretleri sindirmek ve kendilerine çekmekti.

Bu arada saldırıya uğrayan AP Milletvekili Bucak'ın kayınpederinin CHP Hilvan İlçe Başkanıki başkanı olması da olayın siyasi boyutu konusunda kuşkuları artırıyordu.

Olayın duyulmasından hemen sonra AP Genel başkanı Demirel, yardımcılarından Şanlıurfa Milletvekili Necmettin Cevheri'yi bölgeye gönderdi. AP'liler Cevherinin dönüşünden önce bir açıklama yapamayacaklarını söylüyorlardı.

Hilvan ilçesinin Kırbaşı Köyü'ne yapılan baskından sonra Bucak aşireti misilleme yapar. Bu eylemde 3 kişiyi ağır yaralayıp, 2 evi ateşe verdikten sonra ve 6 kişiyi de kuşku üzerine rehin alırlar.

VİRANŞEHİR'DE OLAY

Aynı saatlerde bir başka saldırgan grup da yine Şanlıurfa'nın Viranşehir ilçesinde terör estiriyordu. Viranşehir Belediye Eski Başkanı Suphi Öztop, yazıhanesinde iki silahlı kişi tarafından otomatik silahlarla taranarak öldürüldü.

Apocular bu olayı da yine Kawa örgütünün üzerine yıkmak için eylem sonrası yoğun propagandaya geçtiler.

BUCAKLARA BASKININ PERDE ARKASI

AP Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Celal Bucak, ülkenin bu kesiminde milyonlarca insanın tanımadığıserdi. Siverek'te evini "kendini korumak" için silah doldurduğunu söylüyor, sokaklarda cinayet işleyenler kaçıp Bucak'ın evine gelerek yapılan baskınlardan yakınıyorlardı.

Bucak, 'Milletvekilliği dokunulmazlığım var, hükümet dokunulmazlığımı kaldırdı, evimi aradı' diyordu. Köy baskınları ve kan davaları ile Bucak ailesinin başı çok derde girince hayatının korunmasını isteyen Celal Bucak'a, İçişleri Bakanı, 'yapamayız' yanıtını verdi.

Çevre İl milletvekillerinden bir CHP'li olayı doğrulayarak, "Bucak Siverek'ten çıkarsa yaşatmazlar" diyordu.

BUCAK'IN EVİ SİLAH DEPOSU GİBİ

Celal Bucak Kırbaşı Köyü'nde kayınpederinin evinde iftar yemeği yerken baskına uğradığı günlerde, Siverek'te Bucak aşiretinden 3 kişinin katili olduğu söylenen bir kişi ile bir berber öldürüldü. Kaçanların Bucak'ın evine girdiği söyleniyor-

du. Olay sonrası yapılan aramada 8 tabanca ile (silah sayısı çok çelişkiliydi) 300 mermi bulundu. Bucak'ın evi adeta bir kale konumundaydı.

Sıkıyönetim Celal Bucak'ın evini makineli tüfekli askerlerle korurken, kendisi cumhurbaşkanına telgraf çekerek gazetecilere, 'koruyamıyorlar. Yapamayacaklarsa bıraksınlar biz kendimizi koruyalım' diyordu.

Bucak köyde kendisine yapılan baskında 2 kişiyi kaybettiklerini hatırlatıp, 'çatışmadan sonra yemek yediğimiz odadan 3 bin boş kovan topladık' dedi.

Olaydan ancak 1,5 saat sonra bir başçavuş ile 5 jandarma eri gelmiş, onlar da "gücümüz yok. Yetersiziz. Saldırganların peşinden gidemeyiz' demişlerdi.

Bucak ailesi Siverek'e dost gördükleri aşiretlerin de yardımıyla gelmişti. Celal Bucak, Apocuların, Ecevit'in dediği gibi 120 değil binden fazla olduklarını iddia ediyordu.

Bir ayda aşiretinden 48 kişinin öldürüldüğünü ileri süren Bucak, bu olayı Kawa örgütünün değil Apocuların gerçekleştirdiğini söylüyordu.

Siverek halkının birçok ağa ve aşiretin baskısı altında yaşadığı, haklarında tutuklama kararı bulunan 1500'den fazla kişinin bu yörede saklandıkları güvenlik kuvvetlerinin ise yetersiz kaldığı biliniyordu.

Siverek'te kendilerini Devrimci Gençler olarak tanıtanlar ise Bucak olayı hakkında, 'kendisi politikayı iyi bilir. Sömürgeci güçler işlerini yürütebilmek için kendilerine işbirlikçi bulurlar. Bucak beslediği adamlarla emekçilere ve köylülere baskı

yapar. Biz devrimciler bu feodal güce karşı savaşımızı sürdürüyoruz' diyerek Apocuların söylemlerini yineliyorlardı.

Siverek'te bir yıldır kaymakam yoktu ve İlçe Jandarma Komutanlığı da vekaleten yürütülüyordu. 40 kişilik polis kadrosunun yarısı çeşitli nedenlerle görevi başında değildi. Bu ortamda Siverek'te Bucak ailesinin evinin aranması ve içeriden adam alınması halk üzerinde şaşkınlık yaratmış, ilk kez devlet gücünün bir aşiret reisinin evine girdiği görülmüştü.

PKK-BUCAK ÇATIŞMASINDAN BİR İTİRAF DAHA

Apocuların (PKK'nın) 1978-1980 yıllarıindeki eylemlerini, 183 sanıklı PKK Hilvan-Siverek grubu davasında, Sıkıyönetim 1 Numaralı Mahkemesi'nde anlatan İbrahim Halil Öcüt detaylı itiraflarda bulundu.

Bir hafta boyunca itiraflarını mahkemede dinlediğim Öcüt'ün bu itiraflarından önemli bulup da haber için not tuttuklarımdan bir kısmını, itirafların PKK-KAWA, PKK-KUK ve PKK-Bucak çatışmalarına ışık tutması açısından aktarmak istiyorum.

Aslen Muş'lu olan ve Hilvan'a yerleşen Öcüt özetle şunları anlatmıştı.

"Ben bu mahkemede dini inançlarım gereği açıklamalarda bulunuyorum. Teröristlerin hasta olduğu söylenir. Ben terör hareketleri içerisinde yer aldım ama asla hasta değilim. Babamın adı DOKU'dur. Anlamı Kabadayı demektir.

Lise yıllarımda Süleymancıların bölgedeki durumları oldum.

1975'te yoksul ve arayış içersindeydim. Polis benden solcu derneklerden kendisine haber getirmemi istedi. Kabul etmedim.

O tarihlerde Hilvan bölgesinde Süleymancılar ile Paydaşlar arasında egemenlik kurma yarışı vardı. Süleymancılar Adalet Partili, Paydaşlar ise Cumhuriyet Halk Partili'ydi. Seçimlerde sandık başları bu iki aşiretin adamları tarafından tutuluyordu. Sık sık çatışmalar yaşanıyordu. Okullarda ise Bayık Soy isimli kişiler egemenlik kurmuştu. Bu tarihlerde 1978'lerden sonra PKK'nın üst düzey çekirdek kadrosu ile temastaydım.

1978'de bir polis memurunun öldürülmesi eyleminde örgütten Halil Çavgan'da öldü. Bu kişinin öldürülmesinden sonra ilçeye örgüt sorumluları Abdullah Öcalan, Mazlum Doğan, Kemal Pir, Ali Yaylacık ve Halil Ataç sık sık gelip gitmeye başladı.

Polis memurunun öldürülmesinden iki ay sonra Kemal Pir, Ali Yaylacık ve Salih Kandar Mahmut Baysal'ı öldürdü.

Cemal Çobanyıldız'ı Süleymancıların adamları öldürdü. Bu eylemi de Müslüm Bayık, Bahattin Bayık ve Hanif Beysiz gerçekleştirdi.

Bu gelişmelerden sonra örgütün üst düzey sorumlularının kaldıkları evlerde nöbet tutmaya başladık.

Abdullah Öcalan Halil Çifçi'nin evinde bir süre kaldı. Örgüt üyelerine burada kızdı. Çünkü milletvekilleri Necmettin Cevheri, Celal Bucak, Mustafa Kılıç, Mehmet Aksoy Paydaşların köyüne gelmiş ve onlardan örgüte destek vermemelerini, karşı durmalarını istemiş. Bu milletvekillerinden birini veya hepsini kaçırmadığımız için bize kızıyordu.

Böylesi eylem örgüt propagandası için yapılacaktı. Yapılmadığı için Abdullah Öcalan kızıyordu. Zaten Mehmet Celal Bucak'ın Kırbaşlı köyüne yapılan baskının esas amacı da Bucak'ı kaçırmaktı.

Örgüt Milletvekili ve Bucak aşiretinin reisi Mehmet Celal Bucak'la sıkı ilişkisi olan Hacı Polat'ı

Hilvan'da Dürü Süzen isimli kişi MHP'nin ilçe örgütünü kuracaktı. İsim benzerliği yüzünden Diyarbakır'da Dürü Şeyhanlıoğlu isimli birisi yanlışlıkla öldürülmek istendi.

Ali Bucak'ın evinin taranması eyleminde ben yoktum. 12'ler Mahallesi Muhtarı Hüseyin Süzen ile oğlu Haydar Süzen'i örgütten (Apocular) Enver Şimşeksoy ile Ali Çiçek öldürdü.

Örgütün üst düzey sorumluları beni Hilvan bölgesinde tam ve etkili eylemlere sokmak istiyordu. PKK'nın bölge komitesi sekreteri Abdullah Kumral beni Urfa'ya çağırdı. Şanlıurfa'da soruşturmaları yürüten Yüzbaşı Mustafa Özkan'ı öldürmemi istedi. Öldürürsem beni örgütten bir kızla evlendirip yurt dışına göndereceklerdi. Yüzbaşı'dan sonra Polis Memuru Emin Özbeyir'i de öldürmemi istediler. Amaçları beni örgüte tam olarak sokmaktı. Kabul etmedim.

Hop Köyü Bucaklara yakındı. Bu nedenle köyde nöbet tutulurdu. Örgüt bu yüzden oraya yerleşmeye başladı.

Suriye'den getirilen silahlar burada Kırvar aşiretine dağıtıldı. Kırvarlar Bucak aşiretine düşmandı.k Kırvarlara sattı. Böylece aşiretler arası çatışmalar başladı. Kırvarlar aslında örgüte de karşıydı. Ama Bucaklara karşı olduklarından örgütün isteklerine gönülsüz de olsa sıcak bakıyorlardı.

Hatta örgüt Kırvarların da yardımıyla Büyükgöl baskınını gerçekleştirdi. Bu baskında ben nöbet görevindeydim. Bu bölgenin askeri komite sorumluları Erkan Uzun ve Şahin Kılavuz'du.

Bu tarihlerde örgütün söylediği eylemlere katılmaya başladım. Halktan zorla para toplamaya başladık. Esnaf korkudan para veri-

yordu. Önce 50 bin teklif ediyorduk, kabul etmezse 100 bin lira istiyorduk.

Korik Köyü Bucaklara karşıydı. Bucaklar bu köyü bir gün bastı. Örgüt de daha sonra bu köye gidip herkese silah dağıttı.

Eylül 1979'da yani Bucaklara saldırıdan sonra Yılmaz Uzun'un evine gelen Ebubekir Gençal'ı ben Faruk ve Süleyman Gönyeli dışarı çıkarıp öldürdük. Uluyazı Köyü'nde Mehmet Baysal'ın öldürülmesi eylemine katıldım. Ama Mehmet Baysal, Celalettin Delibaş'ın kurşunlarıyla öldü."

SİLAH KAÇAKÇILIĞINDA ÖRGÜT DEVREYE GİRİYOR

İbrahim Halil Öcüt örgütün hızla silahlanmayı sürdürdüğünü belirtip, silah kaçakçılığında kaçakçıları devre dışı bıraktıklarını da anlatarak itiraflarını şöyle sürdürdü:

"Artık örgüt bölgede (Siverek hariç) hızla taban oluşturuyor. Aşiretlere karşı olan köylere bol miktarda silah dağıtıyordu. Suriye'den silah getirme işinde kaçakçıları devre dışı bıraktık. Hatta önemli silah kaçakçıları ile görüşen örgüt onlardan silah başına pay almaya da başladı.

Beni o dönemde silah saklama görevine verdiler. Bir seferinde tamı tamına 3 bin adet çeşitli cins silah getirildi Suriye'den.

Örgütün üst düzey sorumluları yani Abdullah Öcalan ve ekibi Suriye'ye kaçınca örgütte huzursuzluk da başlamıştı. Beni bu arada Adıyaman'ın Kahta ilçesine görevlendirdiler. Burada Ahmet Burya ve Ahmet Yıldırım'la buluştum. Bir fırsatını bulup Hilvan'a döndüm ve Avnik Köyü'ne geldim. Karar vermiştim. İntihar edecektim. Tabancayla intihar edecekken annem durumu görüp beni engelledi. Eve Kemal Aktaş'ı çağırdı.

Kemal Aktaş annemi dinledikten sonra bana, "örgüte karşı suç işlediysen açıkça git örgüte hesap ver. Örgüt seni cezalandırsın. Hastaysan git tedavi ol" dedi.

Hasta olduğumu söyleyip Diyarbakır'da bir yakınımın evine gelip yerleştim. Kısa süre sonra beni alıp Siverek'e götürdüler. Burada Kemal Pir (Kemal Pir örgütün kurucularından. İtirafçı. Cezaevinde intihar etti) burada benimle görüşerek mücadeleyi birlikte sürdüreceğimizi söyledi. Ama örgütte huzursuzluk olduğunu o da biliyordu. Ama ayrılmak da mümkün değildi.

Siverek'te Kawa'nın sevilen ve önde gelen ismi Ferit Uzun'u öldüren Emin Dal bu kez Cuma Dayanç'ı öldürdü. Dayanç'ı Süleymancılarla ilişkisi yüzünden öldürdü.

Örgüt artık hangi aşirete tavırlı hangisine değil şaşırmış gibiydi. Bu tarihlerde ilçelerde kepenk kapatma eylemleri başlamıştı. Amaç halkın devlete karşı olduğunu göstermekti. Baskı ve tehdit edilen esnaf korkudan kepenklerini kapatıyordu.

Yine aynı tarihlerde Suriye'den kaçakçıların bol miktarda silah getirteceğini haber aldık. Kaçakçılarla çatışmaya girildi ve silahlarına el konuldu.

Ahmet Bayık'a Şanlıurfa il merkezinde saldırı düzenlendiğinde yoldan geçen bir çocuk öldü.

Hilvan artık örgütün kurtarılmış bölgesiydi. O dönemde Hilvan'da okula giden tüm kızları toplayıp örgüte sokuyorduk. Kızlara zorla eğitim çalışması yaptırılıyordu. Bu görev Tuncelili Fadime Yıldırım, Emine Abak, Feride Çelik ve Emine Gerger'e verilmişti. Hilvan tamamdı ve örgüt için sıra Siverek'e gelmişti..."

Öcüt PKK-KUK (Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları) çatışması ile ilgili olarak da şunları anlatıyordu:

"PKK KUK ÇATIŞMASI"

"Siverek'te Denge Kawa'nın üst kadrolarından olduğu bilinen değerli önder Ferit Uzun, bir 'komplo' sonucu öldürülüyor. Bu cinayetin 'Bucak' aşiretince yapıldığı söylendi. Oysa kapalı kapılar ardındaki gerçeğin sesine kulak verirsek, o dönem bu cinayetin arkasında yine 'Apo' olduğu söylenmişti. Ancak bu cinayet de halen çözülmemiştir. Mehmet Şener ve arkadaşlarının öldürülmesi, Kesire Öcalan, Doktor Baran ve daha niceleri: ayrılıp da silahlı 'suikastlara' maruz kalanların tek tek isimlerini bilmekteyiz. Bunların hepsi 'ajanlıkla' suçlandılar. Bunların hepsi 'ajan' olsalardı, bugün bu parti olamazdı. Bu kadar entrikanın döndüğü başka bir parti görmek mümkün değil.

PKK'nın devrimcilere karşı saldırgan tutumu bu olaylardan sonra daha da belirginleşiyor. Örgütlenmeye girdiği her bölgede ilk yapılan iş, diğer devrimci örgütlerle 'politik' çatışma içine girmeleridir. Diğer örgütsel yapılarla çatışmanın yaşandığı en belirgin bölgeler arasında Siverek, Mardin, Ağrı ve Diyarbakır gelmektedir.

Siverek'te hemen hemen tüm örgütlerle çatıştılar. Mardin'de ise, özellikle KUK'la çok yoğun çatışmalar yaşadılar. Yaşanan çatışmalarda, örgütün çekirdek kadrosundan birçoğu öldü. Diyarbakır'da en çok DDKD'lilerle hemen hemen her gün, kavgalar yaşanıyordu. Çatışmaların yaşandığı bölgeler, o bölgelerde örgütlerin güçlülük oranlarına göre değişiyordu. PKK özellikle güçlü olan örgütleri bilinçli olarak seçerdi. Bunun birçok bakımdan nedenleri vardı.

En büyük neden, sayıca güçlü olana 'kafa' tutmanın kendi örgütlenmelerini kolaylaştırması ve daha çabuk isim yapabilmesiydi. Ağrı-Doğubeyazıt'ta, Mustafa Çamlıbel'in öldürülmesi de yine güçlüye karşı 'kafa' tutmayla ilgili bir gerçektir. PKK'nın, örgütlerle çatışması, olayların akışıyla izah edilemez. Bu çatışmaların

tümü, bizzat 'Merkez Komite' ve özel de 'Apo' tarafından başlatılır ve bilinçli bir biçimde uygulanırdı.

PKK tarihinin hiçbir alanında 'barışık' olamadı. Öyle ki, Güney Kürdistan'da, (Irak'ın kuzeyi) varlıkları göreceli de olsa PDK ve YNK ile giriştiği çatışmalarda, büyük tahribatlar ve zayiatlar yaratmıştır. Peki çatışmalara neden olacak zemin/zeminler nelerdi? Bunun için çeşitli kılıflar hazırlanırdı. Ancak bu kılıfların ve nedenlerin hiçbiri, devrimci 'öldürecek' veya devrimcileri 'sindirmeye' zemin oluşturacak nitelikte değildi. KUK'a zarar vermek ve düşmanla 'işbirliği' niteliği taşımayan hiçbir hareket, düşmanca olarak görülemez. Hedefleri ve amaçları 'bir' olanların, düşmanları da 'bir' olur. Dolayısıyla, stratejide farklı mücadele biçimlerine sahip olanlar, birbirlerinin 'düşmanı' değil, birbirlerinin doğal ittifakçılarıdırlar. Ancak PKK var olduğu günden bu yana, kendi dışındaki diğer tüm Kürdistanî yapılarla hep çatışma halinde oldu. Kuşkusuz kimi örgütler de PKK'ya zaman zaman saldırmıştır ancak her çatışmanın 'ilk' tarafı PKK olmuştur..."

SİVEREK MÜCADELESİYLE BİRLİKTE APO SURİYE'YE KAÇTI

1979 yılının Mayıs başlarında Şahin Dönmez'in yakalanması, çözülmesi ve bütün parti kadrolarını ve ilişkileri deşifre etmesi mücadele açısından büyük bir darbe oldu. Bu, aynı zamanda bir dönüm noktasıdır. Örgütsel ve kadrosal olarak kan kaybının başladığı ve bir türlü durdurulamadığı bir nokta oldu. Bu durum 1. Konferans'ta Örgütsel kriz olarak tanımlanıyor, gerçekten de durum budur! Ağrı ve ardından Elazığ kitlesel tutuklanmaları parti açısından ilk ciddi darbe-

lerdir. Bunlara rağmen çalışmalar devam etti, siyasal büyüme katlanarak sürdü. Siyasal büyümeye rağmen örgütsel ve kadrosal kan kaybı da tersten bir eğilim olarak gün geçtikçe devam ediyordu. Yani gövde büyüyor, ama buna karşılık baş küçülüyordu, gelişmenin diyalektiği paradoksaldı.

Partinin ilanının eylemli yapılması için belli hazırlıklar yapılıyordu. Görev Mehmet Karasungur'a verilmişti. Zaten Hilvan'daki çalışmaların başında bu kişi bulunuyordu.

İşte tam da bugünlerde önceki sayfalarda anlattığımız Kırbaşlı Köyü baskını gerçekleşti. Eylem esas olarak başarısız oldu. Örgütün önde gelen militanlarından Salih Kandal bu çatışmada ölü ele geçirildi. Eylem planlaması yetersizdi, Bucak gibi yılların aşiretçilik deneyimine sahip birinin gücü küçümsendi. Örgüt bunu kendilerince şanssızlığa da bağladı.

Bu eylemle PKK'nin kuruluşu ilan edilmiş oldu. Kırbaşı baskını başarısız olmasına rağmen eylemin siyasal sonuçları ve etkileri ile ses getirdi. Bu tarihten sonra Siverek Mücadelesi devam etti.

1979 yılı içinde Batman'da Ramanlara karşı da bir mücadele gelişti. Batman'da gelişen PKK'nin Belediye seçimlerinde desteklediklerı aday olan Edip Solmaz seçimi kazandı. Birkaç hafta sonra Edip Solmaz'ın öldürülmesi ile Ramanlara karşı eylem planları yapıldı.

PKK Bu tür eylemlerle taban oluşturmaya hız verdi. Buna karşılık örgütsel düzeydeki sorunlar, kadro sorunu ağırlaşarak devam ediyordu. Hilvan ve Siverek'te toplu tutuklamalar başlamıştı, aynı durum diğer bölgelerde de yaşanıyordu. Zaten Siverek mücadelesi yoğunluk kazanmadan, Öcalan

merkez komite üyelerine haber vermeden, merkez yürütmede yer alan iki kişiye haber vererek yurtdışına çıkmıştı, bundan sonraki yaşamını Suriye ile Lübnan arasında mekik dokuyarak geçirecekti.

SİVEREK'İN PKK İÇİN ÖNEMİ

Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinin bölgedeki Kürtçü örgütler tarafından 1980 öncesi çok önemli bir geçiş merkezi olduğu bilinmektedir. Nitekim o zamanki adıyla Apocular da bunu çok iyi bildiğinden (Nitekim Abdullah Öcalan'ın ilçesine de çok yakın olduğu için) bu ilçenin mutlaka ele geçirilmesi ve taban oluşturulması gereklidir. Tek engel vardır o da Kawa. Kawa'yı bu ilçeden söküp atmak için kapsamlı bir organizasyon kaçınılmazdır. Bu organizasyon nitekim bulundu da. Kawa ile Bucak aşiretini karşı karşıya getirmek. Bura da bir parantez açarak yıllar sonraki bir görüşmeyi, Siverek ilçesi ve Bucak aşiretinin bölgedeki konumunu iyi saptayabilmek için anlatmak gerekiyor kanısındayım.

Siverek'in PKK için hala önemli olduğunu Sedat Bucak ile Leyla Zana ve ekibinin mahkeme tutanaklarında geçen aşağıdaki konuşmasıyla daha iyi vurgulamak gerekir.

SEDAT BUCAK-LEYLA ZANA GÖRÜŞMESİ

Bucak bu görüşmeyi teybe kaydederek mahkemeye de iletmiştir.

...Yıl 1992. O sırada, Şanlıurfa'nın önemli ailelerinden Bucak Aşireti'nin Lideri Sedat Bucak da DYP Milletvekili olarak

TBMM'dedir. Bucak Aşireti'nin Hilvan ve Siverek ilçeleri mücavir alanında arazileri bulunmaktadır.

Beri yanda ise PKK bölgeye yayılabilmek için, Bucaklara ait araziyi, devlete saldırı üssü, geçiş yolu ve lojistik destek için kullanma çabasındadır. Sedat Bucak aşılamamaktadır.

O günlerde. Leyla Zana, Zübeyir Aydar ve Ali Yiğit, Sedat Bucak'ı Meclis Lokantası'na davet ederler.

Sedat Bucak'tan, Hilvan ve Siverek'te PKK faaliyetlerine müdahale etmemesini belirterek bunun Apo'nun talimatı olduğunu iletirler.

Sedat Bucak, aynı gün Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Abdurrahman Toygar'ı makamında ziyaret eder. Olup bitenleri anlatır. Toygar, durumu DGM Savcısı Talat Şalk'a aktarır. Bir süre sonra, Leyla Zana, Sedat Bucak'tan tekrar randevu ister. Gerekçe şudur. Apo, bir adamını Zana'ya göndermiş, Sedat Bucak'la buluşturmasını istemiştir. Bucak, Dedeman Oteli'nde randevu verir. Polisler de işadamı gibi bir kenarda durumu kontrole alırlar. Zana ile Öcalan'ın emriyle görüşmeye gelen Abdülcabbar Gezici, otele adım attıktan sonra gizli kameraya alınmaya başlanır.

Sedat Bucak'ın üzerindeki teypler bu görüşmeyi kaydeder:

"Zana: Bir hemşehrinle görüş, daha iyi olur."

"Bucak: Benim hemşehrim kim?"

"Zana: Genel Sekreterim Abdullah Öcalan, senin hemşehrin. Telefon numarasını verelim Abdullah Öcalan'la görüş. PKK'nın Hilvan ve Siverek'e girip girmemesi konusunda daha rahat anlaşırsınız."

"Bucak: Görüşmem. Sizi buraya kim gönderdi?"

"Gezici: Ben Kürdistan halkının isteği doğrultusunda geldim."

"Bucak: Bu cevap yeterli değil."

"Gezici: Sayın Genel Sekreter Abdullah Öcalan beni buraya gönderdi."

"Bucak: Siverek ve Hilvan'a girmeyin."

Gezici: Biz Siverek ve Hilvan'da size zarar vermeyeceğiz. Askere, polise, kamu kurumlarına yönelik, yani devletle mücadelemiz var. Devlete eylem yapacağız."

"Bucak: Hilvan ve Siverek'te sıkılacak bir tek kurşunu dahi Bucak Ailesi'ne sıkılmış sayarız. Müsaade edemeyiz."

"Gezici: Senin bu teklifin çok anlamsız. Biz Kürdistan'da her karış toprağa girmek zorundayız, gireceğiz."

Bu sözler üzerine Bucak sinirlenir.

Leyla Zana müdahale eder.

"Çok çabuk sinirleniyorsun. Bunu konuşarak çözeriz, anlaşalım. Eğer sen Abdullah Öcalan'la görüşürsen daha iyi olur. Ama ben aramam dersen, senin verdiğin telefon ve saate göre Abdullah Öcalan seni arar!"

"Bucak: Abdullah Öcalan'ın da aramasını istemiyorum."

"Gezici: Konuşalım."

"Bucak: Kiminle?"

"Gezici: Ben nasıl sizinle konuşuyorsam, arkadaşlar da gelip sizin oradakilerle konuşabilirler."

"Bucak: Siverek'e girmeyin. Güneydoğu'yu alırsanız, biz de malımızı mülkümüzü her şeyimizi bırakır, bizimle gelen insanlarla kamyonlara biner gideriz."

"Gezici: Bırakmayız sizi, kapıları kapar dışarıya kimseyi bırakmayız."

"Bucak: Tamam o zaman bırakın Siverek'i. Girmeyin Siverek'e."

"Gezici: Devleti oradan çıkarın biz de girmeyelim."

"Bucak: Devleti nasıl çıkaralım? Yani, devlet gelse bize dese ki, hadi eşyalarınızı yükleyin buradan defolun gidin. Bir aile ne yapabilir? Devletin bize böyle bir şey yapacağını sanmıyorum."

"Gezici: Yapıyor, bunu her zaman yapıyor."

"Bucak: Ne zaman bize yaptı ki? Şimdi bunları genel sekreterinize aktarın. Girmeyin Siverek'e."

"Gezici: Siverek olmayınca olmuyor."

"Bucak: Bence olur. Ya girmeyin ya da ne zaman alırsanız biz bırakır gideriz. Sonrasını biliyorsunuz..."

BİNGÖL ADAKLI'DA ASTSUBAY VE ÇOCUĞU ÖLDÜRÜLÜYOR

Yemyeşil ormanları ve soğuk suların fışkırdığı mesireleriyle ünlü Bingöl Adaklı Beldesi'ndeki görevine bir ay kadar önce başlamıştı Astsubay Çavuş Mustafa Kaya.

Tayini Adaklı Jandarma Karakolu'na çıkınca eşi ve 2 yaşındaki çocuğunu da aldırmıştı yanlarına. Yöreyi az da olsa tanımıştı ama henüz eşine tam tanıtamamıştı.

Adaklı'da her ihtiyaçlarınılar, hem geziyor hem de alışverişlerini yapıyorlardı. Tabi buna gezme denirse. Adaklı kadardı Kığı ama işyerleri oradan fazlaydı. Pazar da kuruluyordu her Cumartesi günü.

Adaklı'da kısa sürede sevildi. Sevildi sevilmesine de, bazı

gençler kendisine kuşku dolu gözlerle bakıyorlardı her nedense. İşte buna bir anlam verememiş, üzerinde pek de durmamıştı.

Adaklı ve çevre köylerde gençler arasında o dönem Kürtçü derneklere gitme adeta moda olmuştu. Amaçları bağımsız Kürdistan Devleti kurmaktı ama bunu kamufle eder faaliyet içersindeydiler. Legal dernek statüsü ile çalışma yapıyorlardı.

Beldedeki gençlerden arazisi olanlar yaz aylarında bahçelerinde çalışıyor, arazisi olmayanlar ise büyük kentlere çalışmaya gidiyorlardı.

Mustafa Üstçavuş yine akşam saatlerinde karakol dönüşü 3-4 gencin kendisini Halk Kültür Derneği (HKD) önünde gözetlediklerini fark etti. Daha önce de aynı gençler kendisine bakıyorlardı. Ama o günkü bakışları farklıydı.

Mustafa Üstçavuş o günkü bakışı, bir gün önce tüm derneklerde yaptıkları genel aramaya yorumladı. Üzerinde pek durmadı. Gençlerin Mustafa Üstçavuş'tan nefretleri hemen belli oluyordu.

Nitekim bir gün dernekte toplandıklarında, diğerlerinden daha büyük ya da deneyimli olan Öğretmen İlhami S., "haftasonu toplantımız var. Yedisu tarafına gideceğiz. Sorunu olan ya da önerisi olan var mı?" diye sorunca gruptan üç kişi söz birliği etmişçesine atıldılar:

"Adaklı'ya gelen Jandarma Üstçavuş tam bir faşist. Ondan kurtulmamız lazım. Aksi halde başımıza iş açacak gibi. Ne yapıp edip ondan kurtulmalıyız.".

Öğretmen İlhami S.:

"Biz yapamayız. Hemen anlaşılır. Onu ortadan kaldırmak için tanınmamış birileri bulunmalı. Bu konuyu Yedisu'daki büyük toplantıda dile getiririm. Orada kararlaştırılsın" dedi.

YEDİSU'DA TOPLANTI

O hafta Yedisu bölgesindeki ormanlık alanda 20-30 kişilik bir grup toplanarak astsubayın durumunu ve gündemlerindeki diğer konuları görüştüler. Toplantıya başkanlık eden dernek başkanı yaslandığı çam ağacına tutunarak ayağa kalktı ve toplantının bir değerlendirmesini yaparak şöyle dedi:

"Köylerde milis güçlerini takviye etmeliyiz. İlçelerdeki örgütlenmeyi de tamamlamalıyız. Diyarbakır ve Elazığ gruplarının da katılacağı eyalet toplantısından önce bunları tamamlamalıyız. Adaklı'daki faşist ve zorba astsubayın da ortadan kaldırılması için başka bölgelerden adam getirtmeliyiz. Bu işle ben ilgileneceğim. Adaklı grubumuz rahat olsun. Pek bir şey de belli etmesin."

Konuşmalardan sonra grup dağıldı.

Gelen talimat uyarınca milis sayısını artıracaklardı. Çünkü Apocular, Rizgarî, Özgürlük Yolu ve KUK örgütü kendilerinden daha çok çalışıyor ve zaman zaman bölge ilçeleri ve köylerinde küçük de olsa eylem yapıyorlardı. Kendilerinin de bir an önce eylemlerle güç gösterisi yapması gerekirdi. Aksi halde örgütlenmeyi istedikleri gibi tamamlayamazlardı.

Bu gruplar da zaten Dev-Lis Derneği, İşçi Köylü Dayanışma Derneği (İKDD), Devrimci Demokrat Kültür Derneği gibi legal görüntü altındaki derneklerdi.

NEDEN HEDEF ASTSUBAY KAYA

Sıkıyönetim ilanıyla birlikte bu tür dernekler kapatılınca Bingöl bölgesindeki gençler, derneklerdeki faaliyetlerini yapabilecekleri yeni arayışlara girdiler. Bu arayışlar sonucunda illegal yapılanmayla birlikte kırsala ağırlık verdiler. İllegal örgütlerin yeni güçleri olan gençler, kırsal alanda toplantılarını yaparak eylem planlarını buralarda şekillendirmeye başladılar.

Jandarma Üstçavuş Mustafa Kaya'nın bulunduğu bölge illegal örgütler için doğal yönden en uygun bölgeydi. Çünkü Bingöl il merkezi ile güvenlik güçlerinin bulunduğu merkezlere uzaktı.

Adaklı bölgesi tüm illegal örgütlerin toplanma bölgesi olarak adeta özel seçilmişti. Bu bölgedeki toplantı ve eylem hazırlıkları için ise en büyük engel Adaklı Jandarma Karakolu ve dolayısıyla komutanı Astsubay Üstçavuş Mustafa Kaya idi.

Bingöl'deki illegal örgütlerin üst düzey sorumluları güvenlik güçlerinden saklanmak için Adaklı bölgesini en uygun yer olarak seçerken, Apocular da yurt dışına gitme talimatını beklemek üzere Adaklı bölgesini seçmişler ve burada gizlenip gelen talimatlar üzerine kaçışlarını gerçekleştireceklerdi.

Nitekim Apoculardan, Varto'dan atı üzerinde bir kış günü Karlıova'ya gitmekte olan bölgenin önde gelen aşiretlerinden Hormek aşiretinin sevilen lideri Haydar Fırat'ı öldürenlerden biri olan Sinan kod adlı Mehmet Güler, Adnan Yüksel ve Haydar Karasungur gibi 15 kadar çekirdek kadrodan militan yurtdışı kaçış talimatını bu bölgede bekleyip, gelen talimat üzerine kaçmayı başarmışlardı.

Diğer örgütler ise yurt dışı kampları olmadığı için, Bingöl'ün ormanları ile ünlü Adaklı ve Yedisu bölgesinde kalmışlardı.

Tüm bu nedenlerle Astsubay Mustafa Kaya örgütler için başlıca engeldi. İlhami S. grubu bu nedenle Astsubay Mustafa Kaya'yı doğrudan hedef seçmişti.

KAYA AİLESİ KIĞI'DA

Adaklı Jandarma karakol lojmanında oturan Kaya ailesi o sabah erkenden kalktı. Her gün saat 10'dan önce uyanmayan 3 yaşındaki Tolga saat 07.00'de uyanır uyanmaz anne ve babasının yatağına koştu. Yatağa tırmanmaya çalışırken de büyük adamlar gibi sesleniyordu:

"Hadi adda gidiyoruz. Kalkın hadi."

Babası Tolga'yı kollarından tutarak yatağa aldı. Öpücüklere boğarken annesi kucakladı ve;

"Sende mi geleceksin?" dedi.

Tolga bozulmuştu:

"Babam beni de götürecek o yaaa" dedi.

Kalkıp birlikte kahvaltı yaptılar.

Anne resmi elbisesini giymekte olan Mustafa Kaya'ya bakıp:

"Resmi elbise giymesen olmaz mı?" dedi. "Bugün Cumartesi. Bir gün de tatilini sivil yap."

"Olmaz." dedi Mustafa Kaya 14'lü tabancasını kontrol ederken.

Yedek şarjörü kılıfına yerleştirdi. Tabancayı hep kovboylar gibi baldırının yanında sallandırır ve kolay çekebilmek için

kılıfının düğmesini de hiç kapalı tutmazdı. Hele hele dışarıda mermi hep namluya sürülü olur ve çoğu kez emniyeti de açık bulundurdu.

Tolga da hazırlandıktan sonra kapıdan çıkarlarken yine tabancasını alışageldiği duruma getirdi.

Lojmandan çıkıp karakolun yanına geldiklerinde nöbetçi çavuş koşarak geldi. Selam verdikten sonra:

"Komutanım" dedi. Yedisu bölgesine yeni gruplar gelmişti ya. Apocuların kaybolduğunu söyledi bizim eleman. Diğer gruplar duruyormuş."

"Biliyorum. Ben Kığı'ya gidiyorum alışveriş için. Dikkatli olun. Eleman gelirse acil bir şey yoksa yarın görüşeceğimizi söyle."

"Emredersiniz komutanım!" dedi çavuş.

Astsubay Mustafa Kaya, eşi ve çocuğuyla Adaklı-Kığı arasında sefer yapan minibüsün yanına geldi. Şoför kapıyı açarken komutan sormadan söylendi:

"Hemen kalkıyoruz komutanım."

Ortadaki iki kişilik koltuğa oturdular. Mustafa Kaya, Tolga'yı kucağına aldı. Diğer yolcularda bindikten sonra minibüs bozuk olan Kığı yoluna koyuldu. Kığı ilçe merkezine tırmanan minibüstekiler sürekli yolun bozukluğundan şikayetçi olmuşlardı. Aynı şikayeti şoför de Astsubay Mustafa Kaya'ya yaptı.

Kaya Astsubay minibüsten inerken şoföre başını sallayıp:

"Anladık anladık. Sanki biz memnunuz yoldan. İlgililere iletik yine aynı cevabı aldık. Ödenek yokmuş seneye yapılacakmış."

KURULAN TUZAK VE KARSLI MUHLİS

Minibüs şoförü karanlığa kalmamak için önceden tüm yolcuları tembihlediğinden herkes zamanında geldi. 5-6 yeni yolcu vardı Adaklı'ya dönecek. Astsubay Mustafa Kaya ile eşi Kığı'ya gelirken bindikleri yere yine yerleştiler. Tolga elindeki su tabancası ile küçük bir kırmızı Jeep'e sıkı sıkıya sarılmış durumda babası tarafından minibüse bindirildi. Geldiği gibi yine babasının kucağındaydı.

Minibüs hareket ettiğinde arkasında diğer yolcuların da tanımadığı iki kişi oturuyordu. Kığı'daki yokuştan aşağı inip Adaklı yoluna girdiklerinde yine minibüs sağa sola sallanmaya başladı.

Ağaçlıklı bir bölgeye geldiklerinde sarsıntı daha da arttı. Mustafa Astsubay düşmemek ve kafasını bir yere çarpmamak için oğlu Tolga'ya sıkı sıkıya sarılmıştı. Kucağına aldığı Tolga'nın oyuncak sevinci yüzünden, sarsıntı umurunda bile değildi. Eşi ise sol koluna sıkıca yapışmıştı.

Kığı-Adaklı arasında Yoncalı Köyü yakınlarına geldiklerinde keskin bir viraja girildi. Ne olduysa bu sırada oldu.

Viraja girildiğinde üst üste tabanca sesi minibüs içersinde tok sesler çıkardı. Kimse ne olduğunu anlayamadı. Minibüs 50-60 metre sonra durabildi.

Şoför yolculara baktıktan sonra aşağı inip yan kapıyı açtı.

Kapının açılmasıyla birlikte iki kişi atlayıp ormanlık bölgeye doğru kaçmaya başladılar.

Kaçarken biri boşluğa tabancayla ateş ederken diğeri: "KAWA KANLA YAZILIR!" diye bağırıyordu.

Bu sloganı atan diğerine bağırdı:

"Halo ormana, Halo ormana!"

Diğeri yanıtladı:

"Tamam Halo tamam!"

Şoför kaçanlara bir anlam verememişti ki, astsubay Mustafa Kaya oğlu ile birlikte kapıya doğru yığıldı. Sıkıca sarıldığı oğlu ile kendisi arasında kanlar sızmaktaydı.

Diğer yolcular da paniklenip aşağı indiler. Mustafa Kaya'yı aşağı indirirken, Tolga yere düştü. Ağzından kan geliyordu.

Mustafa Kaya'nın eşi çığlıklar atarak minibüsten oğluna doğru atıldı. Bağırtısı ormanlık alanda yankılandı.

Mustafa Kaya'nın arkasında oturan Karslı Muhlis Bozkurt, viraja gelindiğinde aniden Mustafa Kaya'nın beylik tabancasını süratle alırken, Mustafa Haydaroğlu isimli militan ise kendi tabancasını çekmiş, diğer eliyle Mustafa Kaya'nın boynuna sarılmıştı. Bu sırada Muhlis Bozkurt, astsubaya kendi beylik tabancasıyla sırtından 4 el ateş etmişti.

Mustafa Kaya'nın sırtından girip göğsünden çıkan mermiler kucağındaki Tolga'nın minik vücudunu da parçalamıştı.

Minibüstekiler Astsubay Kaya ile minik oğlunun cansız bedenlerini yolun kenarına çektiler. İlk anda donup kalan anne hızla minibüsten aşağı kendini atıp Tolga'nın kanlar içerisindeki cesedine sarıldı. Annenin feryadı bir anda

ormanlık alanda yankılanıp durdu. Öylesine bir feryattı ki Yoncalı Köyü'ne kadar ulaşmıştı.

Karslı Mustafa Bozkurt ile hemşerisi Mustafa Haydaroğlu, tabancayı Yoncalı Köyü yakınlarındaki bir ağacın dibine gömerek izlerini kaybettirdiler.

BİNGÖL VE ELAZIĞ'DA CENAZE TÖRENİ

Astsubay Mustafa Kaya ve oğlu için Valilik binası önünde bir tören düzenlendi. Cenazeler daha sonra Elazığ'a gönderildi.

8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Karargahı önünde düzenlenen cenaze törenine Elazığ ve Bingöl Valileri, Sıkıyönetim Komutanı, Belediye Başkanı, askeri yetkililer ve Mustafa Kaya'nın yakınları katıldı. Mustafa Kaya'nın acılı eşi, eşi ve çocuğunun tabutlarına sarılıp hıçkırıklara boğulurken, törene katılanlar da kendilerini tutamıyorlardı.

Yine beylik konuşmalar yapıldı.

"Kanları yerde kalmayacak!"

"Şehitler ölmez!"

"Devlet üç beş çapulcuya papuç bırakmaz!"

Acılı eş bunların hiçbirini duymadı bile. Koluna giren eşinin arkadaşları tarafından ambulansa bindirildi. Baba ve oğulun cenazeleri uçakla memleketlerine gönderildi.

BİNGÖL'DE 22 KİŞİ GÖZALTINDA

Mustafa Kaya ve oğlu Tolga Kaya'nın öldürülmesi ile ilgili Kığı ve Adaklı bölgesinde solcu ya da Kürtçü bilinen 22 kişi

yakalanarak gözaltına alındı. Emniyet'te çapraz sorgulara alınan bu kişilerden bir bölümü serbest bırakıldı. Diğerleri ise zanlı olarak Bingöl jandarmada olay sırasında minibüste bulunan köylülere gösterildi.

Köylüler:

"Buna benziyor."

"Tabanca kullanana benziyor..."

"Katil bu olabilir" şeklinde teşhis yaptılar.

Serbest bırakılanlar arasında PKK'nınelen isimleri de bulunuyordu, hiç suçu olmayanlar da...

Sorgu sırasında sanıklardan birisi bazı aranan kişilerin de kendileriyle yakalandığını ve serbest bırakıldığını söyledi.

Orada, kod adı Usta olan başı kalpaklı sivil görevli, arananlardan bir üst düzey görevlinin adını duyunca sinirlendi ve polis memuruna dönerek

"Arananların kimler olduğunu bilmeden, iyice teşhis etmeden ya da kimlik tesbitini doğru dürüst yapmadan nasıl serbest bırakırsınız?" dedi.

Polis memurunun gerekçesi ise basit olduğu kadar gülünç geldi Usta'ya.

"Kılık kıyafeti düzgündü. Kibar da konuşuyordu o yüzden bıraktık."

"Kimliğine baktınız mı?"

"Hayır."

"İyi terör örgütü militanları takım elbiseli olunca serbest bırakın. Kibar konuşunca serbest bırakın. Kılık kıyafeti kötü

olanları cezaevine aceleyle tıkın. Sizinle terörle mücadele bu kadar olur!" diyerek ağzından soluyordu Usta. Son olarak:

"Bu kadarı da olmaz yahu. Biz dağ bayır teröristlerin elebaşını arayalım. Siz kucağınıza düşmüş örgüt kurucularını kılık kıyafeti düzgün diye bırakın. Olacak iş mi yahu!" dedi.

Gözaltındakilerden 6-7 kadarı Sıkıyönetim Komutanlığı Mahkemesi'nce tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Soruşturmalar, sorular, gözaltılar, işkenceler derken Mustafa Kaya ve oğlu Tolga Kaya'nın katilleri yakalanamadığı gibi soruşturması da hız kaybetti.

Teşhisten sonra 6 kişi tutuklanarak cezaevine gönderildi. Böylece birkaç gün içersinde Mustafa Kaya ve oğlu ile ilgili dosya da kapanmış oldu.

PSŞK SLOGANI İLK İPUCU

Emniyet Müdürlüğü binasından sinirli çıkan Usta kod adlı görevli merdivenleri ikişer üçer atladı. Emniyet Müdürlüğü dış kapısının önünde bekleyen araca binerken, kapıyı da hırsla kapadı. Yalnız polis memuruna değil soruşturmayı yürüten herkese öfke kusuyordu.

Araç şoförü emir beklemeden gaza bastı. Usta olayla ilgili kendi çapında araştırmalara başladı. Çünkü bu olaya kafayı takmış çözmek içinde adeta yemin etmişti.

Bingöl il merkezinde rastgele mahalleleri dolaşıp olayla ilgili bir ipucu arıyordu. Bu arada Kıbrıs Mahallesi'nden geçerken şoföre:

"Hemen dur!" diye bağırdı. Şoför ne olduğunu anlamadan frene basarak durdu.

Usta arabadan inip boş arsanın sonundaki duvara doğru yürüdü. Duvarda kocaman harflerle yazılmış yazıyı cebinden çıkardığı küçük deftere kayıt etmeye başladı.

Duvar da kırmızı boya ile; "**FAŞİST ASTSUBAY MUSTAFA KAYA CEZALANDIRILDI**! PSŞK" yazılıydı.

Emniyet Müdürlüğü'nden çıkarken dikkat çeken öfkesi bu kez bir telaşa dönüşen Usta, şoföre dönerek:

"Acele daireye." dedi.

Araç hızla yol aldı. Daireye geldiklerinde ikinci kata basamakları birer-ikişer atlayarak çıktı. Makam odasının kapısını tıklatıp yanıt beklemeden içeri daldı.

Masadaki yetkili bu telaşın altında önemli bir konunun gizli olduğunu hemen anlamış olacak ki:

"Söyle Usta söyle gene ne oldu?" diye sordu.

"Efendim." dedi Usta, "Poliste gözaltına alınanlar içersinde aranan isimler de varmış. Hem de aylardır aradığımız üst düzey kadrodan adamlar."

"Takibe alsalardı bari."

"Geçen ay serbest bırakılmışlar."

"Nasıl olur ya?"

"Efendi biriymiş. Kılık kıyafeti iyiymiş. İstanbullular gibi konuşuyormuş. Bizim polisin iyi tarafı tutmuş serbest bırakmış geçen ay. Geçen ay serbest kalan şimdi değil bu bölgede ülkede bile kalmaz. Kalmamıştır da."

Amiri tam küfürü basacakken Usta devam etti.

"Efendim şimdi yolda gelirken bir yazı gördüm..."

"Ne yazısı?"

"Bu daha önemli efendim. Astsubayı infaz edenler yazmış. PSŞK bu eylemi gerçekleştirmiş."

Amir:

"Hangi astsubayı?" demeye kalmadan Usta heyecanla anlatmasını sürdürdü:

"Adaklı'daki Astsubay Mustafa Kaya ve oğlu Tolga Kaya'yı öldürenler. PSŞK."

Amir bir an tereddüt edince:

"Size izleyelim dediğim PSŞK. Hani Kürtçesi "Partiye Sore Soreşa Kürdistan" olan Kürdistan Devriminin Kızıl Peşmergeleri var ya..."

"Anladık" dedi amir.

Karşılıklı bakışla anlaştıkları tamamdı ki amir telefona sarıldı. Sıkıyönetim Bölge Komutanı'na durumu kısaca özetledi.

Bir gün sonra Usta ve diğer güvenlik yetkilileri Bingöl'e giderek durum değerlendirmesi yapmaya başladılar.

PSŞK tam olarak deşifre olmadığından ve böylesi bir eylemi yapabileceğine de kanaat getirilmediğinden olayın çözümlenmesi de güçleşiyordu.

Bingöl'de PSŞK'lı kimlerin olduğu görüşülmeye başlandı.

Usta yine ustalığını gösterdi ve bu örgüte üye bilinen kişilerin bölgede Doğu olarak tanınan Doğan Y. ve arkadaşları olduğu değerlendirmesinde bulunarak:

"Doğu ve arkadaşlarını alıp sorgularsak bu işi çözeriz bence" dedi.

"Doğu'yu nerede buluruz?" dedi birisi.

"Bingöl Jandarma'da gözaltında ya" dedi bir diğeri.

Birbirlerine, "Anlaştık" gibisinden bakarak ayrıldılar.

Usta ve iki arkadaşı Land-Rover ile Jandarma Komutanlığı-'na giderek Doğu ve üç arkadaşını teslim alıp Elazığ'a doğru yola koyuldular.

DOĞU'YA GÜVENCE VERİLİYOR

Usta, Doğu ve arkadaşlarının sorgusuna girmeden amirinin odasındaki toplantıya katıldı. Doğu hakkında kısaca şu bilgiyi verdi:

"Doğu'nun ağabeyi Kemal Y. Bingöl'de öldürülen ülkücü Kazım Artukaslan'ın öldürülmesi olayına karıştığı iddiasıyla 10 yıla mahkum edildi. Şu anda Bartın Cezaevi'nde yatıyor. Aslında bu eylemi Kemal gerçekleştirmedi. Bu eylemi Apocular (PKK) gerçekleştirdi. Özgürlük Yolu mensubu olan Kemal Y'nin bu olayla uzak yakın ilgisi yoktu. Ama kanıtlayamıyordu. Bu nedenle hüküm giydi."

"Eeee" dedi Amiri.

"Efendim bu eylemi PKK'lıların yaptığını kanıtlamamız lazım."

"Nasıl ama?"

"Cezaevinde yatan bazı Apocular konuştu. Bu işi yapanlardan ikisi kendilerinin bulunduğu cezaevindeymiş. Bunlar

suçlarını itiraf ederse yeni bir dava açılır ve Kemal serbest kalır. Kemal serbest kalınca da Doğu bülbül gibi öter!"

Amir kısa bir süre düşündükten sonra:

"Çok mantıklı ama biraz uzun iş. Kısa sürede ne yapılır?"

"Doğu ile konuşalım." dedi Usta. "Konuşalım ve ona Elazığ cezaevinde yatan PKK'lıların bu eylemi gerçekleştirdiklerini ve yeni bir mahkeme ile onların içeri gireceklerini, ağabeyinin de böylece özgürlüğüne kavuşacağını söyleyip güvence verelim"

Bu konuşmalardan sonra Doğu'yu özel odaya aldılar. Durumu tek tek anlatıp kendilerine güvenmesi gerektiğini söylediler.

Doğu ikna olmuş olacak ki:

"Abimi özgürlüğe kavuşturun benden ne istiyorsanız yaparım" dedi.

"Söz" dedi Usta. Doğu ekledi:

"Zaten ağabeyim de kardeşim de bu örgütler yüzünden yandı. Bizleri mahvetti bu örgütler!"

Bunun üzerine Doğu, Bingöl ve yöresindeki PSŞK ve Kawa mensupları ile ilgili detaylı bilgiler verdi. Bu bilgiler ışığında PSŞK ve Kawa'nın bilinen mensupları tek tek gözaltına alınarak Elazığ'a getirilmeye başlandı.

Tek tek sorguya alınan bu kişilerin anlatımları ile örgüt şeması şekillenmeye başladı.

Bu sorgular sonucunda Astsubay Mustafa Kaya ve oğlu Tolga Kaya'nın öldürülmesi eylemini Bingöl'deki örgüt mensuplarının gerçekleştirmediği anlaşıldı ve;

"Örgütün hangi grubu bunu yaptı?" sorusu ortaya çıktı.

Buna da bir dizi sorgulamalardan sonra yanıt bulundu.

Bu eylem, İlhami S.'nin Kars bölgesinden getirttiği iki militan tarafından gerçekleştirilmişti.

KARS'TA OPERASYON

İki gün sonra Doğan yeniden sorguya alındı. Sorgu'da Usta eylemi anlatarak,

"Bu gelen iki kişiyi sen görmedin mi?" dedi.

"Gördüm ikisini de. İsimlerini bilmiyorum. Birbirlerine Halo diye hitap ediyorlardı. İlhami S. bize onları misafirleri olarak tanıtmıştı. Bizde onları yemeğe götürdük. Yalnız birbirlerine hep Halo diyorlardı. Bu yüzden isimlerini bilmiyorum"

Usta, Doğu'ya biraz daha düşünmesini söyleyip,

"Doğu, bu konuda çok küçük de olsa bir ipucu yok mu? Eşgalleri, konuşmaları, şiveleri. Benzeri en küçük bir ipucu yok mu?" diye sordu.

Doğu biraz düşündükten sonra;

"Şiveleri bizim bölgeden olmadıklarını gösteriyor. Kars bölgesinden olabilirler. Türkçe ve Kürtçeleri Karslılar gibiydi..." dedi.

Usta biraz daha düşünmesini istedi. Doğu kısa bir sessizlikten sonra;

"Eylemden birkaç gün önce lokantadan çıkıp Bingöl'de gezerken bir şahsa başıyla selam verdi. Konuşmadılar. O

şahıs da Karslı bir banka memuruydu. Banka memuru da selamı isteksizce aldı yürüyüp gitti" dedi.

Bu da bir ipucuydu Usta ve ekibi için. Hemen Bingöl'de banka memurları araştırıldı. Bingöllü olmayan memurların sabıka kayıtlarına bakıldı. Karslı tek bir memur bulundu.

Karslı banka memuru Emniyet Müdürlüğü'ne getirildi ve ifadesine başvuruldu.

Emniyet müdürü Usta'ya önce baktı. Sonra Karslı memuruna olayı kısaca özetleyip sordu;

"Sen Bingöl'de dolaşırken söz konusu kişilere selam vermişsin. Bu kişiler kimlerdi nereden tanıyorsun?"

Memur:

"Haa o şahıs mı" dedi, "Pisliğin teki. Kawacı mıdır nedir!"

"Şimdi nerede peki?"

"Kars Göle'de ormanda çalışan Pala'nın oğlu. Saçları dik dik. Sevilmeyen bir tip. Eylemden sonra yeniden oraya gitmiş olabilir."

Bu bilgiler yeterliydi. Usta daireye dönüp önce amirine bilgi verdi. Sonra birlikte Sıkıyönetim Komutanlığı'na gittiler. Usta amirine aldırmadan konuştu.

"Komutanım, yalnız Kars Sıkıyönetim Komutanlığı'na durumun bildirilmemesi ve rastgele bir operasyon yapılmaması işi kolaylaştırır diye değerlendiriyorum. Bu konuda bize görev verilirse üstesinden geliriz" dedi.

Komutan gereğinin yapılacağını ve kendilerine de görev verileceğini söyledi.

Bu kez Kars Göle bölgesini çok iyi bilen bir görevliye ihtiyaç duyuldu. Bingöl ve Elazığ'da araştırmalar yapıldı, Sonunda Bingöl Emniyet Müdürlüğü'nde Göleli bir polis memuru bulundu.

Göleli Polis Memuru Fahri ve bir arkadaşı bu iş için görevlendirildi.

ORMANCI PALA İLE TEMAS KURULUYOR

Kars Göle'ye özel araçla giden Fahri ve arkadaşı, Muhlis Bozkurt'un köyüne giderek Ormancı Pala'yı buldular.

Pala'ya kendilerinin Muhlis'in arkadaşları olduğunu, onu aradıklarını ve mutlaka görüşmeleri gerektiğini belirterek;

"Muhlis'i tanısa tanısa sizin tanıyabileceğinizi bize söylediler. Onu tanıyor musunuz?" dediler.

Ormancı Pala tereddüt etmeden;

"Muhlis benim oğlum!" deyince iki polis memuru da afallayıp kaldılar.

Belli etmemeye çalışarak, nerede bulabileceklerini sordular. Pala, oğlu Muhlis'e haber gönderdi. İki saat sonra Muhlis geldi. Önceden tedbir alan jandarma gözetiminde, Muhlis Bozkurt, Polis Memuru Fahri ve arkadaşının gözetiminde araca bindirilerek Bingöl'e doğru hareket ettiler.

Yolda Fahri ve arkadaşı Muhlis'in sorgusuna başlamışlardı bile.

Oysa amirleri sürekli olarak araçta sorgu yapılmaması için kendilerini ikaz ediyordu. Ama olayın önemi nedeniyle acele ediyorlardı. Araçta sorular birbiri ardına gelmeye başladı.

Bingöl'e geldiklerinde Usta ve arkadaşları jandarmaya giderek sorguya katıldılar.

Muhlis sorgu sırasında hiç tepki ve bilgi vermeden kendini yere atıp ölü numarası yapmaya başladı.

Usta şahsın numara yaptığını anladığından herkesin dışarı çıkmasını istedi.

Orada bulunanların tümü dışarı çıkınca Usta yerde ölü gibi yatan Muhlis'in kafasını kendisine doğru çevirdi ve boğazına iki eliyle sarılarak;

"Şimdi sen öldün değil mi? O halde gerçekten öl. Zaten dışarı çıkanlar senin öldüğünü biliyor..." dedi. Usta boğazını sıkmaya başlayınca Muhlis Bozkurt gırtlaktan gelen ses ile;

"Tamam abi" diyerek doğrulup konuşmaya başladı. "Tamam abi bu işi ben yalnız yapmadım. Yapmadığımı siz de biliyorsunuz. Eylemi Mustafa Kaydaroğlu ile birlikte yaptık. Aslında biz bu astsubayı da tanımazdık. İlhami S. bizi kandırdı. Bizi eylem olacak diye çağırmadılar. Örgüt toplantısı için çağırmışlardı. Mustafa ve ben geldikten sonra bu eylemi bize yaptırdılar."

Usta, Mustafa'nın yerini sordu. Muhlis Bozkurt tereddüt bile etmeden;

"Mustafa Akçakoca'da fındık toplama işinde çalışıyor. Oraya gitti" dedi.

Bu ifade üzerine Muhlis'i yakalayan ekip Akçakoca'ya gitti.

Ekip Akçakoca'da iki günlük bir araştırma ve takip sonucunda Mustafa'yı yakalayarak Bingöl'e getirdi.

KAWA'DA SONUN BAŞLANGICI

Bingöl'deki eylemden sonra iki kişinin yakalanması ve sorgulanmasıyla Kawa örgütünün çöküşünün startı da verilmiş oldu. Kawa örgütünü diğer örgütlerden ayıran en büyük özellik, yaptığı eylemi kesinlikle üslenmemesi olduğundan eylemlerinde de güçlükle sonuca gidiliyordu.

Ama bu eylem bir zincirin halkası olmuştu.

Verilen ifadeler doğrultusunda, Tunceli'de Savcı Mustafa Gül'ün öldürülmesi, diş deposu soygunu, bölgedeki Nevruz kutlamalarında çıkan olaylar, Malatya'da TCDD 5. İşletme Başmüdürlüğü'nde görevli işçilerin maaşlarını getiren trende görevli iki jandarma erinin etkisiz duruma getirilerek para çantalarının kaçırılması, iki Jandarma erinin yaralanması, askerlerin yaralanması ve silahlarının gaspı, Van'da İran'dan getirilen yük vagonlarından ithal ilaç, şofben ve parasal değeri olan eşyaların gasp edilmesi gibi birçok faili meçhul olay aydınlatıldı. Bu eylemleri yapanlar da tek tek yakalanarak gözaltına alındı. Böylece bölgede 100'e yakın Kawa militanı yakalandı.

Bir dizi operasyon sonucunda Bingöl'den PSŞK üyesi oldukları belirlenen ve aranmakta olan İl Sorumlusu Ahmet Önal, (Bozo kod adlı) Doğan Yüksel, D. Aziz Eriç, Cemal Karabel. Cafer Cicil, Metin Aydıncı, M. Sıdık Zorlu, Hediye Topçu, Yaşar Dayanç, Orhan Avcı, Tekin Karasungur, Sabahattin Cici, Hüseyin Şanlı, Nursuma Sertkaya, Nersen Sertkaya,

Şerif Kaplanser, İsmet Gencer, Serabi Güreş, İsmet Günyeli, Cemal Çalağan, İlhami Tosun, Halim Morsümbül, İsmet Yumlu, Hakkı Yumlu, Vedat Ekmekçi Bingöl bölgesinde ele geçirildiler.

Bingöl bölgesinde faaliyette bulunan İlhami Sertkaya yakalanamamıştı. Bu aramalar sırasında Hüseyin Morsümbül'ün ise örgüt tarafından infaz edildiği yetkililerce ortaya çıkarıldı.

OPERASYON GENİŞLETİLİYOR

Bingöl bölgesindeki operasyonlarla birlikte, Kawa'ya yönelik operasyonlar civar illerde de sürdürüldü ve bu operasyonlar sırasında örgütün KPŞK üyeleri de tek tek ele geçirildi. Bunun üzerine operasyonlarda Kawa ile birlikte KPŞK'ya da önemli darbeler vuruldu.

Yakalanamayan İlhami Sertkaya'nın ele geçirilmesi için operasyonlar Bingöl'le birlikte Tunceli'ye kaydırıldı. Tunceli bölgesindeki operasyonlarda da Kawa PSŞK Tunceli Sorumlusu Yusuf Emir, Hıdır Karataş, Mustafa Yıldız, Emin. A, Baki Belton, Zeki Demir, Hüseyin Tamaç, Sakine Gülmez, Fatma Gülmeç, Hacer Diribaş, Esma Gültekin, İpek Gültek, Mehmet Amaç, Kamer Şahin, Hüseyin Çiçek, Edibe Gündoğan, Mehmet Yıkmış, Celal Tunç, Ali Seçkin yakalandı.

Bu yakalanan kişilerin sorguları sonucunda Tunceli PSŞK üyesi oldukları belirlenen ve Tunceli'de Savcı Mustafa Gül'ün öldürülmesi eylemini gerçekleştiren Kuto kod adlı Cemalettin Mahmut Tunç Adana'da; Mehmet Cemil Gündoğan, Hasan Askar Gürgöz, Mehmet Seçkin, Hasan

Yıldırım İstanbul'da; Kemal Artuç, Alişir Gürgöz, Kambur kod adlı Ali Kemal Gültekin ise Ankara'da yakalandı.

Bu sırada KPŞK üyesi oldukları belirlenen ve aranan Cafer Yıldırım, Hoca kod adlı Mete Tekin ve Mustafa Arguç ise İstanbul'da ele geçirildi.

Tunceli KPŞK üyesi oldukları iddia edilen Troçki kod adlı Davut Kurun, Laz kod adlı Suat Oraz, Müslüm Yolluk (KPŞK Tunceli Sorumlusu), Hıdır Eren (Ovacık ilçe sorumlusu), Hasan Asılman ve Mazgirt sorumlusu Sedat Koyuldar da civar illerdeki operasyonlarla ele geçirildiler.

Operasyonlar Hakkari'ye kadar uzandı ve ilk olarak KPŞK Hakkari Sorumlusu Naif Zirek Yüksekova ilçesinde, Suat Oraz ise Tatvan'da yakalandı.

Sorgulamalar sonucunda İzzet Çelik, (Bu kişi yakalandıktan bir süre sonra İran'a kaçtı) Van grubundan Ahmet Aygün Adana'da, Selahattin Fazlı, Celal Avcı, Zait Gülaçtı Ankara'da, Van sorumlusu Şefik Gülaçtı, Burhan Altınlı, Erdoğan Gökhan, Ahmet Acar, Ahmet Gülaçtı, Mehmet A. Büke, Kutbettin Bahadır, Ramazan Koşar ve Nazım Ulufer Van'da yakalandı.

Elazığ'daki operasyonlarda da Karakoçan'dan Cihangir Okçu, Kadir Emsiz, KPŞK'dan aranan Kadir Önal İstanbul-'da, Kıvırcık kod adlı Veysel Şimşek, Fatma Meral Gündoğ-du (MKYK üyesi) Ankara'da, Kadir Koşar (Kawa örgütü kurucularından ve Dev-Sol tarafından öldürülen Alirıza Koşar'ın kardeşi), Niyazi Aslan, Mustafa Aslan, Sinan Öncü, Haydar Olgun Hikmet Gençer, Neşe Şenci, Hikmet Alat, Nesrin Halat, Himmet Halat, Hüseyin Genç, Kemal Öncü, Hıdır Kılıç, Köksal İstanbullu, Hasan Öner, Hasan Demir,

Tekin Gök ve Hasan Kızıl Elazığ il merkezinde ele geçirildiler.

İbrahim Sertbaş, Ali Coşkun, Süleyman Bereket Adıyaman'da yakalanmasının ardından, KPŞK üyesi olan ve Malatya bölgesinde faaliyet gösterdikleri belirlenen İbrahim İncesu (Malatya sorumlusu) Abuzer Taş, Hasan Ertaç, Mehmet Gelen, Mehmet Çakır, Mahmut Baran, Battal İnce, Şükrü Kaçar, Halil İncesu, Kadir Çıplak, Kasım İncesu, Hacı Demir, Ali Gelen, Hüseyin İnce, Mehmet Güneş, Fehmi İncesu, Hasan durdu, Nuri Çıplak, Ali Düzova ve Hüseyin Yıldırım, Malatya'daki operasyonlarda ele geçirildiler.

KAWA DERGİSİ SORUMLUSU ÖLÜ ELE GEÇİRİLDİ

Kawa'nın önde gelen iki ismi Brüsk kod adlı Mehmet Bahoz Şavata ile Hüseyin Şen, Muş Devlet Üretme Çiftliği'ni basarak güvenlik görevlilerini etkisiz hale getirdikten sonra, bekçilere ait 12 adet uzun namlulu silahı gasp ederek kaçarlar ve Bingöl Emniyet Müdürlüğü ekipleri soyguncuların kaçış istikametlerini belirleyerek yol aramasına çıkar.

Şavata ve Şen, Bingöl yolunda çevirmeyi görünce aracı durdururlar ve bir çuvala doldurdukları silahları alarak Düzağaç mevkiinden dağlık araziye doğru kaçmaya başlarlar. Çevirmede olan ekiplerin "dur" ihtarına ateşle karşılık verince burada çatışma çıkar.

Çatışma sırasında Hüseyin Şen ölü, Bahoz Şavata ise yaralı olarak ele geçirilir.

Yaralı ele geçen Lahoz Şavata sorgusunda olayla ilgisi olma-

dığını, soygunu Hüseyin Şen'in gerçekleştirdiğini, kendisinin tehditle bu eyleme dolaylı olarak katıldığını öne sürer.

Zaten kısa süre sonra da tahliye olup İran'a kaçarak izini kaybettirir.

Bu sorgu sırasında, Hüseyin Şen'in Kawa dergisinin Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olduğu da ortaya çıkar.

KUTO, "SAVCIYI EVİNDE ÖLDÜRDÜM"

Yakalanan sanıklardan Kuto kod adlı Cemalettin Mahmut Tunç, Tunceli Savcısı Mustafa Gül'ün öldürülmesi eylemine de katıldığını itiraf ederek, bu eylemi sorgusunda ve mahkemede şu şekilde anlatıyor.

"Savcı faşistti. Devrimci düşmanıydı. Örgüt bunu belirlemiş ve infaz kararı almıştı. İnfazla ilgili de beni görevlendirdi. Olaydan önce sürekli olarak Savcı Gül'ü izledik. Lojman ile adliye binası arasında sürekli izleme yaptık. Olay günü savcının evini gören bir ağaca çıkıp evi gözetlemeye başladım. Akşam olmuştu. Işık yanan odada bir yaşlı kadın ile savcının karısı vardı. Işıklar sönünce savcı ile karısı yatak odasına girdi. Yaşlı kadında başka bir odaya girip lambayı söndürdü...

Savcının yattığı odayı iyice tespit etmiştim. Pencereye tırmanıp ikinci kattan yatak odasına girdim. Tabancayla yatmakta olan savcının kafasına şarjörü boşalttım. Karısının çığlıkları arasında savcıyı vurdum. Geldiğim yoldan kaçtım."

12 EYLÜL VE KAÇIŞLAR

1980'lere gelinmeden diğer Kürtçü örgütler gibi Kawa örgütü de ismi pek yaygın olmasa da Güneydoğu'da giderek taban oluşturuyordu. Bu arada başta Apocular olmak üzere diğer Kürt örgütleri ile de aralarında çatışma ortamı vardı. Özellikle Diyarbakır'da köy ağalarına yönelik eylemleri ile ismini duyuruyor, diğer örgütlerden de katılımlar oluyordu. Bir taraftan silahlı propaganda eylemlerine ağırlık verirken, öte yandan parasal kaynak bulma yönünde de eylemleri bölge geneline yayıyorlardı. Ama bu faaliyetler 12 Eylül darbesi ile bıçak gibi kesildi.

12 Eylül darbesi ile sayıları bile net olarak belirlenemeyen irili ufaklı Kürtçü örgütlerde panik oluştu. Darbenin yapıldığı geceden itibaren yakalananların sayısı çığ gibi büyüyordu. Genelde Apocular yakalanıp gözaltına alınıyordu. Söylendiğine göre 12 Eylül sabahı geceden beri gözaltına alınanların sayısı 5 bine ulaşmıştı. Geceleri saklanıp gündüz uyuyorlardı. Çünkü tüm gözaltılar gece yapılıyordu.

MİLİTANLARIN KAÇACAKLARI ÜLKELERDE NELER OLUYORDU?

12 Eylül darbesi ile birlikte başta Kawa ve Apocular (PKK) olmak üzere Kürtçü örgüt militanlarının kaçış yerlerinden olan Suriye, Ürdün, Irak ve Lübnan'da neler oluyordu? Kaçakların en çok tercih ettiği Suriye'nin zaten başının belası olan Müslüman Kardeşler Örgütü (İhvan-ı Müslimin) ne

durumdaydı? Kawa militanlarının kaçışına geçmeden bu gelişmeyi o günlerde tutuğum notlardan aktarmak istiyorum.

Libya Lideri Muammer Kaddafi, Libya'daki "Ak Devrim"in 11. yıldönümü törenlerinde yaptığı konuşmada, İsrail'e karşı Suriye ile her türlü işbirliği yapmaya hazır olduğunu söyleyerek, "Gerekirse FKÖ'ye katılıp bir komando gibi İsrail'e karşı savaşırım" demesine Suriye'den hemen yanıt geldi.

Suriye Hükümeti'nin sözcüsü, Hafız Esat, Libya Lideri'ne bir telgraf göndererek, iki ülkenin birleşmelerini kabul ettiğini açıkladı.

1980'in Eylül ayının ilk günlerinde Suriye'de Güvenlik Kuvvetleri, Müslüman kardeşler Örgütü'nün Halep'teki gizli yuvasını basarak 16 üyesini öldürdü ve çok miktarda silah ve cephane ele geçirdi.

Aynı günlerde Anadolu Ajansı'nın Şam çıkışlı haberine göre, Suriye'de 1000 Müslüman Kardeşler örgüt üyesinin teslim olduğu açıklandı ki bu haber bırakın Suriye'de Türkiye'de bile inandırıcı olmadı.

Bu gelişmeler ışığında Suriye Devlet Başkanı Hafız Esat, Suriye ile Libya'nın birleşmesi sorunu üzerinde görüşmeler yapmak için Libya'ya gitti.

Küçük bir ayrıntı. Suriye'de bu gelişmeler hızla devam ederken, Türkiye'de 12 Eylül darbesine iki gün kala Irak sınırımızda önemli bir gelişme yaşandı. Hakkari'nin Çukurca ilçesinden sınırı birkaç kilometre geçerek ot biçmeye gittikleri için Irak askerlerince kurşuna dizilmiş olan 10 vatandaşımızın ailelerine Irak hükümeti tazminat vermeyi kabul etti.

...Ve iki gün sonra. Yani 12 Eylül 1980'de ünlü darbenin gerçekleştiği tüm yurtta olduğu gibi Diyarbakır'da da şaşkınlıkla karşılandı. Türk Silahlı Kuvvetleri, sabaha karşı ülkenin yönetimine el koydu. Parlamento ile hükümetin feshedildiği, siyasî parti ve sendikaların faaliyetlerinin durdurulduğu açıklandı. Kurulan Millî Güvenlik Konseyi Başkanı ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren'in yönetimi ele aldığı sabaha karşı 04.00'da Türkiye radyolarından halka duyuruldu.

Genelkurmay Başkanı ve Millî Güvenlik Konseyi Başkanı Orgeneral Kenan Evren imzasıyla yayınlanan 1 numaralı bildiride, "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin son yıllarda iç ve dış düşmanların tahrikleriyle varlığına, rejimine ve bağımsızlığına yönelik fikri ve fizikî haince saldırılar içinde olduğu" belirtilerek, "İşte bu ortam içinde Türk Silahlı Kuvvetleri de iç hizmet kanununun verdiği Türkiye Cumhuriyeti'ni koruma ve kollama görevini Yüce Türk Milleti adına emir ve komuta zinciri içinde ve emirle yerine getirme kararı almış ve ülke yönetimine bütünüyle el koymuştur. Girişilen harekatın amacı ülke bütünlüğünü korumak, millî birlik ve beraberliği sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek ve demokratik düzenin işlenmesine mal olan sebepleri ortadan kaldırmaktır. Parlamento ve hükümet feshedilmiştir. Parlamento üyelerinin dokunulmazlığı kaldırılmıştır" denildi.

Millî Güvenlik Konseyi'nin 2 numaralı bildirisinde, 1. Ordu Komutanı Orgeneral Necdet Üruğ'un İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'na, 2. Ordu Komutanı Orgeneral Bedrettin Demirel'in Konya, Niğde, Kayseri, Nevşehir, Kırşehir ve

Yozgat İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na, 3. Ordu Komutanı Orgeneral Selahattin Demircioğlu'nun Erzincan, Gümüşhane, Giresun, Trabzon, Rize, Ordu, Sivas, Tokat, Amasya, Çorum, Samsun ve Sinop İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na, Donanma Koramiral Nejat Serim'in Kocaeli, Bursa, Bilecik, Sakarya, Bolu ve Zonguldak İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na: 2. Kolordu Komutanı Korgeneral Hüsnü Çelenkler'in Çanakkale ve Balıkesir İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na: 4. Kolordu Komutanı Korgeneral Recep Ergun'un Ankara, Çankırı, Kastamonu İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na: 5. Kolordu Komutanı Korgeneral Adnan Doğu'nun Tekirdağ, Edirne ve Kırklareli İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na: 6. Kolordu Komutanı Korgeneral Nevzat Bölügiray'ın Adana, Mersin, Kahramanmaraş, Adıyaman, Gaziantep ve Hatay İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na, 7. Kolordu Komutanı Korgeneral Kemal Yaman'ın Diyarbakır, Mardin, Urfa Siirt, Hakkari ve Van İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na: 8. Kolordu Komutanı Korgeneral Sabri Deliç'in Elazığ, Malatya, Tunceli, Bingöl, Muş ve Bitlis İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na, 9. Kolordu Komutanı Korgeneral Selahattin Canbazoğlu'nun Erzurum, Ağrı, Kars ve Artvin İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na: Birinci Taktik Hava Kuvvet Komutanı Korgeneral Tevfik Alpaslan'ın Eskişehir, Kütahya, Afyon İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı'na atandıkları bildirildi.

Milli Güvenlik Konseyi'nin 4 numaralı bildirisinde, "Millî Güvenlik Konseyi'nin, Başkan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, üye Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Nurettin Ersin, üye Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Tahsin Şahinkaya, üye Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Nejat Tümer, üye Jandarma Genel

Komutanı Orgeneral Sedat Celasun'dan teşekkül ettiği ve Millî Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliğine Orgeneral Haydar Saltık'ın atandığı" bildirildi.

Millî Güvenlik Konseyi'nin 5 numaralı bildirisinde, "Bütün hava ve deniz limanları ile hudut kapılarının çıkışa kapatıldığı, ancak Trakya'da yurt dışına hava ve karayolu ile çıkacak yurt dışında çalışan işçi ve yabancı turistlerin çıkış yapabilecekleri" bildirildi.

Millî Güvenlik Konseyi Başkanı Orgeneral Kenan Evren tarafından yayınlanan 6 numaralı bildiride, "Aziz silah arkadaşlarım sizlere üstün gayret ve liyakatle yürüttüğümüz hizmetleriniz yanında yüce Türk ulusunun refah ve mutluluğunun sağlanması için anarşi, terör, bölücülük ve komünist, faşist, fanatik, dinsel ideolojilerle mücadelede başarılı olacağınıza kesin inanç beslediğim tarihi ve şerefli bir sorumluluk tevdi ediyorum" denildi.

Genelkurmay ve Millî Güvenlik Konseyi Başkanı Orgeneral Kenan Evren imzasıyla yayınlanan 7 numaralı bildiride, "Siyasî parti faaliyetlerinin yasaklandığı, parti bina ve tesislerinin Sıkıyönetim ve Garnizon Komutanlıkları'nca emniyet ve kontrol altına alınacağı: kamu düzeni ve genel asayiş gereği olarak DİSK, MİSK ve bunlara bağlı sendikaların faaliyetlerinin durdurulduğu, bu kuruluşların yöneticilerinin Türk Silahlı Kuvvetleri'nin güvencesi altına alındığı ve Türk Hava Kurumu, Çocuk Esirgeme Kurumu ile Kızılay hariç diğer bütün derneklerin faaliyetlerinin durdurulduğu" bildirildi.

Milli Güvenlik Konseyi'nin 8 numaralı bildirisinde, "Türk Silahlı Kuvvetleri'nde belediyeler ve KİT'lerde özel devlet kuruluşlarında çalışan tüm memur, sözleşmeli ve ücretli personelin emeklilik, istifade işten ayrılmalarıyla yeniden yapı-

lacak atamalar ikinci bir emre kadar durdurulmuştur" denildi.

Genelkurmay ve MGK Başkanı Orgeneral Kenan Evren, 12 Eylül günü saat 13.00'de Türkiye radyo ve televizyonlarında bir konuşma yaptı ve; "8 aylık süre içinde yaptığımız sayısız uyarılara rağmen hemen hemen bu tedbirlerin hiçbirine yasama ve yürütme organlarıyla diğer anayasal kuruluşlardan yeterli bir cevap alınamamış, bu konuda müspet faaliyetleri de izlenememiştir.» diyerek, «Vatandaşlarımın birbirlerinin hak ve hukukuna saygılı olmalarını, sevgi içinde kırgınlıklarını unutmalarını, hepimizin bu mübarek topraklar üzerinde aynı haklara sahip bir Türk vatandaşı olduğumuzun idraki içerisinde olarak, yeni yönetime yardımcı olmalarını, vatanperverlik ve asil karakterlerinden bekler, mutlu ve aydınlık yarınlar dilerim" dedi.

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı sorumluluk alanında 12 Eylül sabahı başlayan seri operasyonların üçüncü gününde Kürtçü örgütlerin üyesi olduğu iddiasıyla tutuklananların sayısı 3 bini geçmişti.

Türkiye'de bu gelişmeler devam ederken, yani bölgedeki tutuklamalar ve gözaltılar sürerken Irak, İran ve Suriye'de de önemli hareketlilik devam ediyordu.

Irak Devlet Başkanı Saddam Hüseyin'in, İran ile 1975 yılında imzalanan sınır anlaşmasını feshettiğini bildirmesinden sonra İran'ın yeni parlamentosu gizli bir toplantı yaptı. Toplantıdan sonra yayınlanan bildiride, İranlı liderler Irak halkına, "Bundan sonra Irak ve diğer ülkelerdeki despot rejimleri yıkana dek bu ülkelere karşı cihad ilan edeceklerini" açıkladılar.

Sonuçta bu iki ülke arasındaki soğuk savaş sıcak savaşa dönüştü. THY yetkilileri, "Irak'la İran arasındaki çatışmaların sıcak savaşa dönüşmesi üzerine Orta Doğu'ya yapılan seferlerin iptal edildiği" açıklamasını yaptı.

21 Eylül'de Irak Hava Kuvvetleri'ne bağlı uçakların İran'da Tebriz, Tahran, Ahvaz ve Buşehr havaalanlarının bombalamasından sonra, Irak Devrim Komuta Konseyi İran'a savaş ilan ettiğini resmen açıkladı. Aynı gün Irak-İran savaşının ikinci gününde, yabancı ajanslar tarafından, Irak Kara Kuvvetleri'nin İran topraklarına girerek hayati merkezleri ele geçirdikleri, İran uçaklarının da Bağdat dahil 6 havaalanını bombaladığı, Irak uçaklarının ise İran'ın zengin petrol yataklarının bulunduğu Abadan'ı bombaladığı bildirildi.

Irak Büyükelçisi Taha Aziz, "Savaş, Irak'tan Türkiye'ye petrol akımını etkilemez. Türkiye bizim dostumuzdur. Karşılıklı ilişkilerimiz ve anlaşmalarla bağlılığımız sürecektir" derken, İran'ın Ankara Büyükelçisi Habibullah Assefi, "Batılılar Irak'ı destekliyor. İran'ın, Güney'e, Doğu'ya, Batı'ya bağımlı olması istenmektedir. Savaşın altında ABD yatmaktadır. Bu savaş Türkiye ile olan iyi ilişkilerimizi etkilemeyecektir" şeklinde konuştu.

OPERASYONUN HAFTASINA DOĞRU SURİYE'DEKİ GELİŞMELER

Suriye Savunma Bakanlığı, Suriye'nin Lübnan'a yerleştirdiği SAM füzelerini geri çekmeyeceğini belirtilerek, "Füzeler dahil olmak üzere hava savunması, Suriye'nin silahlı kuvvetlerinin bir parçasıdır ve Suriye birlikleri Lübnan'da kaldıkları sürece füzeler de Lübnan'da kalacaklardır" dedi. Yıllar sonra PKK'nın da Suriye'den bu Sam füzelerinden

aldığı öğrenildi. İsrail Başbakanı Menahem Begin, "Suriye tarafından Lübnan'a yerleştirilen SAM füzelerinin kaldırılması konusunda Amerikan çabalarının başarılı olmaması durumunda, füzelerin bulunduğu bölgelere savaş uçakları göndereceğini" açıkladı.

Suriye'nin sınır üzerinde uçan pilotsuz bir keşif uçağını "SAM – 6" füzesi ile düşürdüğü ortaya çıktı. Aynı günlerde, Irak'ın yaptığı bir açıklamada da bir Suriye - İsrail savaşı halinde Bağdat yönetiminin Suriye ile arasındaki uyuşmazlıklara rağmen Suriye'nin yanında yer alacağı bildirildi.

1 Aralık 1980'de yani Kamışlı operasyonuna sayılı günler kala Suriye, Ürdün ve İsrail'le olan sınırlarına üç piyade tümeni, 21 bin ile 24 bin asker ve 1100 tank gönderdi.

Kamışlı operasyonundan bir-iki gün önce Suriye sınıra yığdığı birliklerini çekmeye başladı. Ürdün de aynı şekilde birliklerini çekmek zorunda kaldı.

Sonuç olarak Suriye, İsrail, Irak ve Ürdün konularıyla meşgulken Türkiye'nin Hatay ilinde Kava örgütüne karşı bir hareketlenme sezinleniyordu.

KAWA ÖRGÜTÜ ÜST DÜZEYİNİN KAÇIŞI

Kawa militanlarından da yakalananlar olunca üst düzey kadroya da panik havası hâkim oldu ve kaçış süreci başladı.

Akşam karanlık çökünce yola koyuluyorlar, gece yarısına kadar yürüdükten sonra saklanacak yer arıyorlardı. Bir an önce Midyat üzerinden Nusaybin'e geçmeleri gerekliydi. Diğer arkadaşları ile Bagok dağından Cizre'ye doğru gide-

cekler, nehri geçerek Suriye'ye kaçacaklardı. Öyle sözleşmişlerdi. Yolda M.Emin Mutlu arkadaşlarına şunları söyledi;

"Cuntanın gelmesiyle halkımız üzerinde baskı ve şiddet arttı. Diğer örgütlere olduğu gibi bize yönelik de özel bir yöntem uygulanmaya başlandı. Operasyonlar ve tutuklamalar arttırıldı. Öldürme ve işkence dönemi başladı. Burada kalırsak ya öldürülürüz ya da zindanlarda en korkunç işkencelere maruz kalırız. Cuntanın saldırılarına karşı yeni bir mücadele biçimi ve örgütlenmeyi geliştirmek, geçici olarak geri çekilip, toparlanmak ve güçlü bir mücadeleye hazırlanmak için Irak ya da Suriye Kürdistan'ına geçme kararı aldık. Bir grup bizden önce Irak'a kaçmış. Biz bazı arkadaşlarla birlikte Nusaybin'deki Bagok dağında buluşacağız. Gelen talimata göre birçok örgüt kaçış planları yapmak için zaten Midyat ve Nusaybin bölgesindeki dağlık arazideymiş."

"Bagok'ta ne yapacağız" dedi Şerif. M.Emin yanıtladı bu soruyu;

"Bu örgütün kararıdır. Cuntaya karşı şu anda savaşmak intihar demektir. Bu nedenle geri çekilip toparlanmamız lazım. En iyi yer Bagok dağı olarak tespit edildi. Örgütün kadro ve arananlarını Bagok dağında barındırmak, buralarda askeri gerilla üsleri kurmak için daha önce çalışmalarda bulunmuştuk. Her ihtimale karşı bunu yapmıştık. Yani T.C. ile olası savaşta geri çekilme kararı alınırsa nereye çekileceğiz diye önceden plan yapmıştık. Bu plan gereğince Midyat-İdil arasındaki Cehennemderesi ve Midyat-Nusaybin arasındaki Bagok dağı ile Gabar dağını tespit etmiştik. Şimdi bizim grup Gabar dağına çekilecek."

Hüseyin Askari söze karıştı bir ara;

"Biz her ihtimali gözden geçirmiştik. Irak ve Suriye Kürdistan'ında bazı yerlerle ilişkileri geliştirdik. YNK Lideri Celal Talabani ile görüşmek, geliştirmek istediğimiz en önemli ilişkilerden biriydi. Irak Kürdistan'ından Celal Talabani ile çok ciddi ilişkiler geliştirdik. Bunun yanın da Ala Rizgari ve PKK ile görüşmelerimiz de oldu. Suriye Kürdistan'ında Partiya Sosyaliste Kürt partisiyle dostça ilişkiler kurduk. Zaten örgütümüzün Suriye Devleti ile ilişkileri vardı. Ama tek hatamız, Suriye istihbaratı ile yakın ilişkiyi o zaman kabullenmedik. Apocular onlarla sıkı temasa geçti. Biz şimdi onlar gibi yani Apocular gibi davranıp Suriye Kürdistan'ına geçeceğiz."

Konuşmalardan sonra Sultan Şehmuz yakınındaki tepede, Mazıdağı'dan gelen Recep'i beklediler.

Recep çok geçmeden yanlarına geldi ve yolda bir minibüsün kendilerini beklediğini söyledi. Hep birlikte minibüse bindiler. Midyat üzerinden Nusaybin'e geçeceklerdi. Aşağı inip minibüse gecenin karanlığında bindiler. Minibüs süratle hareket ettiğinde tepede bulunduklarından daha da tedirginlik içindeydiler. Çünkü yolda her an bir çevirme olabilirdi. Mardin yakınlarındaki tepeye gelince minibüsten indiler. Sol taraftaki dağa tırmanarak Midyat istikametine doğru, adeta koşarcasına gecenin karanlığında kayboldular.

Minibüs ise Mardin'den Midyat istikametine yol alırken 3 ayrı noktada aramadan geçti.

Minibüs şoförü örgüt sempatizanıydı. "İyi ki indiler, yoksa yakalanmış ve cezaevini boylamıştık" diye içinden geçirdi. Ama şimdi Ömerli-Midyat yolunda bekleyecekti bunları. Yine de korku içerisindeydi.

Sabaha karşı yorgun argın ana yola çıktılar. Ömerli çıkışındaki kontrol noktasının 3-4 kilometre ilerisinde kendilerini bekleyen minibüse yerleştiler. Sabah erken saatlerde minibüs eski Midyat yakınlarındaki kontrol noktasından şans eseri (arama henüz başlamadığından) geçip Nusaybin yoluna saptı.

Midyat-Nusaybin yolu vadi içersinde yer yer oturtulmuş ve ham olarak devam eden bir yoldu. Tarih boyunca bu yol birçok medeniyete tanıklık etmişti.

Bu vadinin iki yamacında bulunan köylerin çoğunda hala, Yezidiler, Süryaniler, Hıristiyanlar, Müslümanlar hatta Mecusiler yaşıyordu. Nitekim Bagok dağı eteklerine geldiklerinde minibüsten indiler. Minibüs Nusaybin'i geçtikten sonra her ihtimale karşı yolda bekleyecekti. Yakın köylerden yola çıkarak kendilerini bekleyen Cumali isimli militanı da aldılar.

Zaten bundan sonra yaya olarak devam edeceklerdi. Cumali dağa tırmanırken Bagok dağı hakkında da onlara bilgiler veriyordu. Akşam saatlerinde Nusaybin yakınlarına gelip dağa tırmanmaya başladılar.

Sözleştikleri yerdeki mağaralardan birkaçına baktılar. Yüksek sesle bağırmaktan çekindiler. Sonuçta tepeden Nusaybin hatta Kamışlı'yı gören büyük bir mağarada kendilerini çağıran sesi duyunca sevindiler.

Hasan Aslan, Necla Baksi, Ramazan Songür, Müslüm Yıldız, Hasan Akbaba, Abdulkerim Yılmaz, Mustafa Dursun Ramazan Kabreş, Ozano ve Yusuf' da kendilerinden önce gelmiş mağarada bekliyorlardı. Kendileriyle birlikte 13 kişi olmuşlardı. Önder dedikleri Hüseyin Aslan da Kılavuz

Cuma ile birlikte gelince toplam 15 kişi ettiler. Birbirleriyle kucaklaşırken tümünün yorgunluktan bitap düştüğü belli oluyordu. Çünkü onlar da zor bir yolculuk yapmışlardı. Kucaklaşıp, Gaziantep ve Diyarbakır yolculuklarını ve yoldaki çevirme noktalarını karşılıklı anlattılar.

Bagok dağı doğudan yavaş yavaş yükselerek üç yolda son yüksek noktasına ulaşıyor, batıya doğru ilerledikçe tekrar alçalıyordu. Mardin'in Nusaybin ilçesi Bagok dağı eteklerindeki Hastum Mağaraları yakınlarında, doruk nokta da Mar Abraham Manastırı bulunuyordu. Bu manastır bir tapınaktan çok büyük bir asker kışlasına benzemekteydi. Yapının çok eski çağlara ait Hıristiyanlarca kiliseye çevrildiği tahmin edilmekteydi. Yakınında bir de Rhabdium-Hafemtay Kalesi vardı. Romalılar tarafından inşa edilen kalenin doğusunda bulunan vadiden Nusaybin-Midyat kervan yolu geçmekteydi. Romalıların Suriye`den gelecek tehlikeler için ileri karakol işlevi yükledikleri Hafemtay Kalesi uzun zaman Araplarla Romalılar arasında çekişme konusu olduğundan adı tarihte pek kanlı geçmekteydi. Kale gerek Nusaybin Ovası'na ve gerekse kervan yolunun geçtiği vadiyle Suriye Ovası'na tamamıyla hâkim bir durumdaydı. Güneyden kuzeye doğru uzanan kalenin 14 burcu, 2 gözetleme kulesi mevcut olup, uzunluğu 1500 metreyi bulan surlarının yüksekliği 10, burçlar ile gözetleme kulesinin yüksekliği 20 metre kadardı. Kale meydanından su sarnıçları, erzak ambarları, bazı bina kalıntıları ile yeraltı mahzenleri görünmekteydi. Bir başka özelliği, vadi boyunca sağlı sollu 116 mağaraya sahipti. Zaten kaçakların tümü bu özelliklerinden dolayı kaçışlarda buluşma noktası veya saklanma yeri olarak burayı seçiyordu. Kendilerinin Bagok'u buluşma noktası olarak seçmelerinin de nedeni zaten buydu.

Önder ya da zaman zaman komutan dedikleri Hüseyin planı anlattı.

"Burda Velat ve Kadri'yi bekleyeceğiz arkadaşlar. Buradan eğer güzergah uygunsa Cizre'ye Gabar dağı istikametinden yaya olarak gideceğiz. Kasrık boğazı yakınlarından Şırnak yoluna geçip, Silopi istikametine giden yolda, Dicle Nehri'nin en dar bölümünden karşıya geçeceğiz."

"Su orada çok akıntılı değil mi?" dedi içlerinden birisi.

"Kadri bir Halat bulacaktı. Uzun ve kalın bir halat. Önceden oraya bırakacaktı. Araban tarafından gidenlerle haber göndermiştik. Halat'ı ben ya da M. Emin yüzerek karşıya geçirecek. Suriye tarafında ağaç ya da ne bulursak oraya bağlayacağız. Sizler de halata tutunarak geçeceksiniz. Daha önce biz aynı yerden defalarca geçtik."

Hepsi birbirine baktı.

"Ya düşersek, yüzme de bilsek kurtulamayız" endişesiydi bu bakıştan çıkan anlam.

Gün boyu beklediler. Gecikmişti Velat ve Kadri. Öğleden sonra Çağçağ barajı istikametinden geldiler.

Bitkin düşmüşlerdi. Gelir gelmez su istediler. Militanlardan biri su verirken sabırsız olan M. Emin ve Hüseyin sordu;

"Ne oldu. Yol temiz mi?"

"Yok" dedi Velat ve devam etti, "Nusaybin-Cizre arasında 5 yerde kontrol noktası var. Tümünde de T.C. askeri var."

Kadri söze karışıp devamını getirdi;

"Cizre'nin içine gece gittik. Gündüz zaten asker kaynıyor. Gece ise köprünün bu tarafı ile Şırnak kavşağında da ayrı

ayrı iki noktada arama var. Köprü dışında da geçiş yok. Kasrık boğazında karakol kurulmuş. Karşıya geçmek imkansız anlayacağınız. Zaten Cizre-Silopi arasında da devriye araçları sürekli dolaşıyor. Faşist T.C. askeri önüne geleni tutuklayıp Diyarbakır zindanlarına atıyor."

"Desene başka bir plan yapacağız" dedi Hüseyin.

Tüm umutları suya düşmüştü. M.Emin ile Hüseyin arkadaşlarından biraz uzaklaşıp bir kayanın arkasına geçerek uzun süre konuştular.

M. Emin üç arkadaşını yanına alarak iki-üç saate kadar döneceklerini söyleyip vadiye indi.

Hem yiyecek bulacaklar hem de İpekyolu istikametindeki bir köy kahvesinde tanıdıklarından mayınsız alanları öğrenecekti.

Kahvehaneye geldiklerinde çok az sayıda insanla karşılaştılar. Bunların da yarıdan fazlası tahta bacaklı, kör ya da ihtiyarlardan oluşuyordu. Bir arkadaşlarını dışarıda bırakıp yaşlıların sohbetini dinlemeye başladılar.

Yaşlıların konusu geçmişte yöredeki kaçakçılıktı. Niceleri ölmüş, niceleri sakat kalmıştı bu mayınlı alanlarda.

Yaşça daha büyük olan sakallı tahta bacağını göstererek konuştu;

"Ula Ramo değer miydi bu bacağın kopmasına. Ağa dedi iki yüz koyun geçireceksin Suriye'ye. Oradan da öteberi getireceksin. Sanki kazancı banaydı."

"Sıkıysa geçmirem ağa diyeydin." dedi. Yaşlı olanı kös kös baktı;

"Diyebilir misin? Ben de koyunların bir bölümünü önden yürütüp doğru mayınlı alana.

Daha üç-beş metre gitmemiştik ki iki patlama arka arkaya oldu. Bereket koyunlar tek sıra. Üç koyun öldü. Resulayn'a varmadan bir patlama daha. İki hayvan daha telef oldu. Yolu belledik. Diğerlerini sağ geçirdik."

"Nasıl sakatlandın peki?" dedi bir diğeri.

"Bir başka günde Nusaybin yakınlarındaki alandan geçirorduk. Bu kez hayvan çok. Mayınlı alana girince hayvanlar kaçıştı sağa sola. Toplayayım derken bir mayına bastım ki heç sorma. Gözümü Diyarbakır Hastanesi'nde açtım. Bir bacağım yoktu."

İçlerindeki tek genç sordu bu kez;

"Niye yapmışlar ki emmi bu alanlara mayın niye ekmişler ki?"

"Hep o başvekil Menderes oğul" dedi yaşlı olanı ve anlattı;

"Bizim gençliğimizde tek geçim kaynağı kaçakçılık. Karşıya hayvan götürüyoruz karşılığında çay, halı ve kaçak eşyalar getiriyoruz. Isparta'dan, Burdur'dan, Malatya'dan ise afyon sakızı getiriliyor, onları da Suriye üzerinden Lübnan'a götürüyoruz. Beyrut'ta külçe altın ile değiştiriliyor bu mallar. Bu işi yapanların arkasında Ankara'da oturan daha böyük ağalar var."

"Niye mayın ektiler diyirem emmi?" dedi sabırsızca genç olan.

"Çatlamadın ya anlatıyık işte" dedi yaşlı olan ve anlatmasını sürdürdü;

"50'li yıllarda Antep, Mardin, Urfa demek kaçakçılık demek. Ölüm demek. Sakatlık demek. Ağa emir verir maraba işi yapar. Her evde mutlaka bir iki kör ya da topal ya da kolsuz bulursun. Her ailede mayınla parçalanarak ölenler vardır. Bir gün bizim bu yakınlarda sınır kaçakçılığı yapanlarla gümrük muhafaza memurları arasında çıkan silahlı çatışmada iki gümrük muhafaza memuru öldü. Asker sınır boyunda göz açtırmadı bizlere. Başvekil Adnan Menderes emir verdi, Mardin Kaymakamı Kamuran Çuhruk'a. Bölgede kaçakçılığın önlenmesi ve kaçakçılarla gümrükçüler arasında çatışma çıkıp iki taraftan da artık adam ölmemesi için Suriye sınırının baştan aşağıya mayınlanmasını istedi. Emri alan Kaymakam Çuhruk'ta adamlarına emir verdi. Mardin-Suriye sınırı, sonra Antep, sonra da Urfa-Suriye sınırları tel örgülerle çevrildi. İki tel örgü arasına ise gizliden gizliden mayınlar ekildi. Sınır mayınlandı mayınlanmasına, çatışma kesildi kesilmesine amma Menderes'in beklediği de olmadı. Kaçakçılık daha da arttı. Kimi kaçakçılar mayınlı tarlaların ortasında can verirken, kimisi ise sınırı geçene kadar bir parçasını mayınlı topraklarda bırakmak zorunda kaldı. Mayının kopardığı hayatlar her geçen gün arttı. Ama asıl kayıplar verimli olan toprakların zorunlu nadasa bırakılmasından geldi. Çünkü mayınlanan topraklar bölgemizin en verimli, hemen hemen her çeşit ürün ve bitkinin yetiştiği topraklardır."

Bir diğer yaşlı ise pek yapancı görmedikleri militanlara dönerek köylü saflığıyla devamını getirdi mayın sohbetinin;

"İşin içine kolay yoldan para kazanma hırsı girince insan olmadık yollara başvurup, büyük tehlikeleri göze alabiliyor. Biz köylülerin derdi geçim. Ağanın para. Ağa para verince

tehlikeyi göze almak lazım. Zaten yaptığımız oydu. Kanun manun hak getire. Yıllarca Suriye sınırından mal götürüp getirdik. Mayınlı toprakları geçerken her seferinde bir parçamızı ölüm arazilerinde bıraktık. Adımız sonunda mayınzedelere çıktı. Kör-topal, çolak, kolsuz, diyemeyen mayınzede dedi. Mayın tarlasından geçerken kolunu, bacağını kaybeden, gözleri kör olan insanların çektikleri acılar bunlarla da sınırlı değildi. Yaralanıp Suriye'de tedavi olmak zorunda kalan köylülerimiz binbir işkenceyi de gördü. Üstelik sadece kaçakçılık için değil, karşı tarafta kalan akrabalarını ziyaret etmek isteyenler ya da kendi tarlasında çalışanlar da mayınlardan nasiplerini almıştır. Zaten hepimizin mutlaka bir akrabası vardır karşı tarafta."

Yaşlı olan söze girdi;

"Ula Mahame anlat hele nasıl sakat kaldığını"

"Anlatam anlatam" dedi, sonra anlatmaya başladı:

"İnsanlar geçim derdi için hayatlarını ortaya koyarken onların sırtlarından geçinenler de yok değil. Kaçakçılık yapıldığı zamanlarda, insanları ölüme gönderip, getirdikleri mallardan para kazanan mafya grupları da türemiş. Bu gruplar gerekirse adam öldürmeye kadar işi götürmüşler. Mafya grupları sınırda belirledikleri noktalardan kendileri için çalışan elemanları karşı tarafa geçirip, getirttikleri malları ellerinden alırken, kaçakçılıkta kullandıkları adamlara da çok düşük paralar verip adeta hayatlarıyla oynamışlar. Ben de bu mafyanın eline düştüm. Ne yaparsın geçim derdi. Kaçakçılık yapıp, malları getirip, kendimiz satıyorduk. Ancak zengin olan adamlar, kaçakçılık yapanları kendi adına çalışmaları için zorluyorlardı. Kabul etmeyenlerin malları ellerinden alınıyor ya da öldürülüyordu. Ben de bir mafya zengini için

çalışmak zorunda kaldım. Çünkü bakmak zorunda olduğum 5 nüfusum vardı. Sefer başına para alıyorduk. Gitmek istemeyen bir arkadaşım vardı, yörenin zenginin adamları onu mayın tarlalarının ortasında gözümüzün önünde öldürdüler. İtiraz ettiğimde beni de öldürmek istediler ancak sonra vazgeçtiler. Getirdiğimiz malları satıp zengin olan bu insanlar şimdi iş adamı olarak geçiniyor. Biz ise kaçakçılık yapıp sakatlandık. Ben Suriye'den evlenmiştim. 1979 yılında bir gün kayınpederimin öldüğü haberi geldi. Karşı tarafa geçmek zorundaydım. Pasaportum yoktu. Mayın tarlalarından geçmek zorunda kaldım. Tarladan geçerken mayın patladı ve sağ ayağım koptu. Suriye'de hastaneye kaldırıldığımda beş kişi daha getirilmişti. Onların da bacakları ve kolları yaralıydı. Uyuşturmadan bacaklarımızı kestiler. Bu kesme işlemi sırasında bağırtımız belki Türkiye'ye bile gitmiştir diyorduk. Yaramız bile iyileşemeden kaçıp Türkiye'ye geldik. Protez olmasa da bir tahta bacak bulduk yürüdük. Ağaların ortağı mafyanın adamlarını görmedim bile. Bu bacaklar, kollar ve kör gözler sayesinde 4-5 mayınsız alan oluştu Nusaybin yöresinde."

Hepsi pür dikkat kesildi. Zaten geçecekleri yerde bu anlatılanlardan biriydi. Yine güven olmazdı ama en azından cesaretlendirmişti onları. Birbirlerine bakıp memnuniyetlerini ifade ettiler.

Genç olan bir anda bunlara dönüp sordu;

"Sizde mi karşıya geçeceksiniz?"

"Yoo. Kim? Ne?" diye kekeleme ile bocalama arasında gidip geldi İzzettin. Yaşlı olan gülümseyip;

"Oğul bugünlerde sizin gibi niceleri gelip geçti buradan. Siz

de örgütçüsünüz hele belli. Belli belli de benden söylemesi. Gece yarısından önce geçmeyin karşıya. Bir de yine de güvenmeyin mayınsızdır diye o geçeceğiniz yer" dedi.

Militanların söz söylemesini beklemeden çıktı gitti.

Bunun üzerine M. Emin ve arkadaşları hızla kahvehaneden çıkıp vadiye yöneldiler. Yolda Mehmet Emin Cuma'ya dönüp;

"Cuma Morukların tarif ettiği yerleri iyi öğrendin değil mi? Apocular Kızıltepe tarafından geçti. Biz bu denilen yerden geçmeliyiz" dedi.

"Hem de evimin yolu gibi öğrendim" dedi Cuma. "Bence Dicle nehrinden geçmekten daha kolay. Hem de bize yakın. Nezirhan tesisleri karşısında bu alan. Havan ticaretinde bu alanda çok mayın patladı. Yol temiz. Yeni mayınlamada yapılmadı. Morukların tarif ettiği yer orası."

Kahvehaneden çıkıp tekrar Bagok dağındaki mağaraya geldiler. Artık her şey kararlaştırılmıştı.

Bagok dağındaki mağaraya geldiklerinde M. Emin merakla bekleyen arkadaşlarına dönüp;

"Karar verilmiştir. Kılavuzumuz Cuma. Yarın akşam mutlaka sınırı geçmeliyiz. Hazırlıklarınızı ona göre yapın Cuma çok iyi biliyor alanı" dedi.

"He ya" dedi Cuma.

O geceyi bir nöbetçi koyarak rahat geçirdiler. Gündüz ise mağaradan hiç çıkmadan akşam karanlığının çökmesini beklediler.

Karanlık iyice çökünce Çağ barajı istikametinden İpek yoluna doğru yola koyuldular.

Gece yarısına doğru Nezirhan tesisleri arkasındaki taş yığınlarından oluşmuş küçücük bir tepeye geldiler. İpek yolu gözüküyordu buradan. Arada bir devriye araçları geçiyordu. Geceyi beklemek gerekliydi.

Hüseyin Cuma'yı yanına çağırdı ve sordu;

"Cuma mayınsız alanı tam olarak biliyorsun değil mi?"

"Daha önce geçtim oradan başkan" dedi Cuma.

"Aynı noktaya ne kadar sürede gidebiliriz?"

"Yarım saat sürmez. Ancak gece yarısına doğru gitmemiz gerekli. Nöbet değişimi için gelen askeri araç gelmeden tel örgüleri geçmeliyiz."

"Öyleyse top sende Cuma" dedi Hüseyin. Kürdistan'ın kurtuluş mücadelesinde gerillalarımızın kaderi senin elinde. Ya ölürüz ya Suriye'ye geçer orada toparlanıp yeniden savaş için geliriz. Başka seçenek yok."

M. Emin'de aynı sözleri tekrarlayıp;

"Bu önderliğin sana verdiği en büyük görevdir. Başarırsan tarihe geçeceksin. Yoksa sen de gerilla da örgütümüz de tarih olur" dedi.

Cuma herkesin rahat olmasını, geceyi beklemelerini söyledi ve ekledi;

"Nezirhan tesisleri karşısından Kamışlı istikametine otların arasından gideceğiz. Orada mayından temizlenmiş bir alan var. Daha doğrusu geçen yıl koyun sürüsü oradan geçerken çok sayıda mayın orada patlamıştı. Başka mayın kalmadı

oradaki bir sahada. Oradan geçeceğiz. Kaçakçıların en iyi bildiği askerlerin henüz belirleyemediği bir alan."

Karınlarını kuru ekmekle doyurduktan sonra yavaş yavaş toparlanmaya başladılar. 15 kişinin mayınlı alandan süratle geçmesi çok zordu ama bunu başaracaklarından emin bir şekilde yola koyuldular.

İpek yoluna yaklaştıklarında, Hüseyin küçük bir tepenin üzerinden Dürbün'le vadiyi gözetledi. Sınır çizgisini bu noktalarda kontrol altında tutan askeri birliklerin konumuna bakıyordu. İki karakol arasındaki kör bir nokta dikkatini çekti. Cuma'ya dönerek;

"Cuma geçiş noktası şu karşı mı?" dedi.

Cuma dürbünü alıp baktıktan sonra, yavaşça;

"Evet" yanıtını verdi.

Bu kör nokta askeri birlikler tarafından kontrol edilemediği gibi, mayınlı olduğuna dair bir işaret de yoktu. Askerin kör noktaya ulaşması için, bölgeyi kontrol eden karakolların arasından dolaşması ve yolu uzatması gerekmekteydi. Bu durumda eğer hızlı davranabilirlerse, gece olmadan asker nöbet değişimi yapmadan sınırı geçmiş olurlardı.

Adeta koşar adımlarla İpekyolu'na geldiler. Yolun tam karşısına geçmişlerdi ki uzaktan bir askeri aracın farları asfalt yolu tamamen aydınlattı. Tümü otların arasına kendilerini atarak aracın geçmesini beklediler. Sınıra yaklaştıkça heyecanları da artıyordu. Hepsi Cuma'yı takip ediyorlardı. En yakın nöbetçi kulesi 400-500 metre vardı. Kulübede ay ışığından asker karartısı bile gözükmüyordu. Tel örgüye yaklaştıklarında Cuma dikenli tellerden birinin çok açık bir bölü-

münü işaret ederek buradan geçileceğini söyledi. Önceden konuştukları gibi yüzüstü sürünecekler sonra ayakta ve eğilerek ilerleyeceklerdi. Sararmış otların arasından sürünerek geçmeye başladılar. Karşıda kendilerine en yakın kayalık bölge 200 metre kadardı. Oraya varınca rahatlayacaklarını biliyorlardı. Sürünmek kolay değildi.

İçlerinden biri;

"Temizlendi diyorlar ya. Ya koyunların çarpmadığı bir mayın varsa!" dedi.

Cuma'nın arkasından giden Hüseyin susmalarını işaret ederken, yine de dikkatli olunmasını istedi.

Tan yeri ağarırken kayalık bölgeye gelmişlerdi. Buraya gelince ayağa kalkıp hızlı hızlı yürümeye başladılar. Türkiye tarafından epey uzaklaşmışlardı. Birbirlerinin ayak izlerini takip ediyorlar, biri adımını çekiyor diğeri basıyordu. Ancak iki militan en gerilerde kalmış hizayı da bozmuştu. Çok geçmeden büyük bir patlama gecenin sessizliğinde tüm ovada yankılandı. Militanlardan biri adeta havada uçuyordu. Geriye baktıklarında iki militanın yerde parçalanmış cansız bedenlerini gördüler. Şerif dönüp bakmak istedi. Hüseyin engelledi.

"Sizi de kaybetmeyeyim. Yaralılarsa kalkıp gelirler. Gerilla kendi kendine yetmeli" diyerek Cuma'nın adımlarını takip etti. Diğer militanlar geriye bakmadan yürümelerine devam ettiler.

Uzaktan Kamışlı'nın Irak tarafına bakan kenar mahalleleri gözüküyordu. Yıkıntılar arasında kerpiç bir eve geldiklerinde Cuma soğuk olmasına rağmen alnında biriken terleri silerek Hüseyin'e döndü ve;

"Artık top sende. Benden bu kadar" dedi.

"Doğru. Şimdi Kamışlı'ya geçemeyiz. Türkiye'de nasıl şimdi nefer kaynıyorsa bu saatlerde Kamışlı'da da El Mahabarat kaynıyor. Yine geceyi bekleyeceğiz arkadaş."

Hiçbiri itiraz etmedi. Yiyecekleri azdı ama idare edeceklerdi. İki odalı olduğu belli olan tavansız yıkık kerpiç harabeye çöktüler. Bir kişi Kamışlı tarafını diğeri Irak istikametini gözleyecekti. Bir kişi ise Türkiye tarafına bakacaktı. Bu şekilde sıralanıp beklediler.

Bir ara yakınlarından geçen Toyota kamyonettekilere gözükmemek için iyice gizlendiler. Çok korkmuşlardı. Suriye İstihbarat teşkilatı yani El Mahabarat'ın elemanları hep Toyota ile devriye geziyordu. İlk anda yakalanırlarsa çok kötü olurdu kendileri için.

Kamışlı'nın diğer tarafına yani Haseki istikametine geçip, orada oturan diğer Hüseyin'in evine varmadan ve orada yeni planlar yapmadan yakalanmak istemiyorlardı.

Güneş batar batmaz Suriye'nin iç kesimlerine doğru Kamışlı'yı dolandılar. Karanlıkta adeta süzülerek yol alıyorlardı.

Bir ara irkilerek durdular. Daha doğrusu bir-ikisi durunca hepsi durdu. Bir gören mi vardı diye telaş ve korku arasında beklediler. İlk irkilerek duran konuştu;

"Devam edin. Ezan sesini duyunca hala Türkiye'de miyiz diye düşündüm. Oysa Suriye'de Müslüman" dedi. Kendi kendiyle alay eder gibi bir tavır takındı.

Kamışlı'daki camilerden yatsı ezanının sesleri yankılanıyordu. Üçüncü sokağı tam döndüklerinde, sokağın her iki

yönünde uzun farlarını yakmış bekleyen iki araçla karşılaştılar. Araçlardan inen birisi tüfeğini doğrultmuş Arapça teslim olmalarını istiyordu. Her iki araçtan çok sayıda uzun namlulu, silahlı, sivil giysili kişiler indi. Tümü silahlarını kendilerine doğrultmuştu. Ellerini kaldırarak teslim oldular. Yaka paça araçlara bindirildiler. Araçlar dar sokaklardan geçerek taş bir binanın önünde durdu. Önce silahlı kişiler indiler ve silahları kendilerine doğrultarak teker teker aşağı atladılar. Taş binadan içeri girdiler. Yarı karanlık bina gaz lambasının titrek ışıkları ile aydınlanıyordu. Odanın bir köşesinde çavuşun masası, ortada küçük bir tüp olan deposundan mazot damlayarak yanan bir soba, akşamın soğukluğunu gidermeye çalışıyordu. İçeride 2 kişi daha vardı. Çavuş pasaport ve kimlik istedi. Hiçbirinin üzerinde kimlik yoktu. Hüseyin Arapça, kendisinin Suriyeli olduğunu, bunların ise akrabaları olduğunu, Haseki'den geldiklerini söyledi. Çavuş, masasının üzerindeki manyetolu telefonu çevirmeye başladı. Kamışlı'daki karargahı arıyordu. Konuşması ve adeta hazır ol vaziyetinde beklemesinden bir üst rütbeli ile konuştuğu belli oluyordu. Bağırmaya başladı. Ses mi gitmişti ne. Bağırıyor, karşı taraftan ses alamayınca manyetolu telefonun kolunu sık sık bırakıp çeviriyordu. Son çevirmesinde de ses alamayınca ahizeyi gürültüyle yerine bıraktı. Daha doğrusu çarptı. Çavuş odadaki iki askere bir şeyler söyledikten sonra kapıyı çarparak çıktı. Hüseyin oradaki askerlerle konuşmaya çalıştı. Askerler, Ebu Feheb adlı çavuşun "Dürzi" olduğunu, Müslümanları sevmediğini, onun için de onları alıkoyduğunu belirtti. Toprak zemine çökmemizi söyleyen askerlerden biri Hüseyin'i kenara çekerek bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Hüseyin arkadaşlarına dönerek;

"Yanınızda kaç lira var?" dedi.

Hepsi ürkek ürkek yanlarında Türk parası olduğunu, verirlerse Türk olduklarının anlaşılacağını Hüseyin'e fısıldadılar.

Hüseyin tekrar askere döndü durumu anlattıktan sonra;

"Ulan bunların tüm derdi para. Para olsun da hangi milletin olursa olsun. Rüşvet kanlarına işlemiş. Para için babalarını bile vururlar" dedi.

"Ne diyorlar sen onu söyle?" dedi M.Emin.

"Kabul etti. Zaten çavuşun bütün numarası buymuş."

Hepsi uyanıklık edip birer miktar para verdiler Hüseyin'e. Hüseyin tomar haline getirdiği parayı askere uzattı. Asker dışarı çıktı ve kısa süre sonra geri döndü.

Onun işareti ile dar koridora çıktılar. Koridordan yürüyüp giderken Kamışlı'da yeniden buluşacakları Hüseyin'in evine gideceklerini sanıyorlardı. Daha büyük bir odaya teker teker alındılar. Daha önce kendileri ile olan iki asker ortada yoktu. İçeride birkaç tane demir ranza vardı. Üç-dört kadar asker koşarak odaya girdi. Sert hareketlerle hepsini demir karyolalara itekliediler. Teker teker ayaklarından karyolalara kelepçelendiler. Demir kapı üzerlerine gürültüyle kapanıp odada yalnız kalınca birbirlerine baktılar.

Hüseyin atılarak;

"Bana bakmayın ne bilelim bu kadar şerefsiz olacaklarını. Belki de çavuşun haberi yok. O ikisinin numarasıydı" dedi.

"Çavuş'u görürsek söyleyelim mi? Söylesek bir türlü söylemesek bir türlü." dedi M. Emin.

Bağlı oldukları karyolaların kenarlarına yerleşebilecekleri

kadar yığılıp kaldılar. Sabaha kadar sinirli ve uykusuz bir şekilde beklediler. Sabah erken demir kapı yine gürültüyle açıldı. Çavuş içeri girer girmez içlerinden biri konuştu;

"Gece iki asker bizden para istedi. Size vereceğini söyledi. Biz de verdik" dedi.

Hüseyin arkadaşına baktı ve çavuşun Türkçe bilmediğini söyledi.

Çavuş ani bir hareketle hem Hüseyin'e hem de arkadaşına arka arkaya ikişer tokat vurup yere yuvarladı. Kafası karyola demirine çarpan Hüseyin'in sırtını tekmelemeye başladı. Hüseyin Arapça bir şeyler söyledi. Çavuş tekmelemeyi bırakıp hızla odadan çıktı. Diğer askerler de onun arkasından çıktı. Kapı tekrar kapandığında ağzından kan sızan Hüseyin;

"Bunlar hep numara. Bunlar bizi El Mahabarat'a teslim edecekler!" dedi.

"Bize İhvan-ı Müslimin gibi davranmazlar. En korktukları da zaten onlar."

Uzun süren bir sessizlik oldu. Toprak zemin, taş duvarlar ve çok zayıf tozlu lambanın ışığı ürkek bir hava veriyordu. Birbirlerine bile bakmadan uzun süre beklediler. Bir ara dışarıda bir motor sesi yankılandı. Çok geçmeden demir kapı yine gürültüyle açıldı. Bu kez çok sayıda asker kapıda belirdi. Kelepçeleri çözülüp teker teker dışarı çıkarıldılar.

Çavuş tümü dışarı çıkınca eski bir motosikleti kullanan askere dönerek Arapça;

"Dene El Mahabarat!" dedi.

Hepsi bir pikaba sıkışınca M.Emin, Hüseyin'e bakarak;

"Dediğin çıktı değil mi? İstihbarata" dedi.

Hüseyin gayet rahat bir şekilde;

"Daha iyi, daha iyi" cevabını verdi.

M.Emin'in canı sıkılmıştı. Neyi iyi gibilerden bakınca Hüseyin;

"Bekle gör" demekle yetendi.

Bir süre tozlu yollardan geçtikten sonra Kamışlı istikametine yöneldiler. Asfalt yola gelince uzakta dev bir beton bina gördüler. Kamışlı'nın en büyük binası olan bu bina Toprak Mahsulleri Ofisi ana depolarıydı. Bunu Türkiye'de bilmeyen yoktu. M.Emin'de bunu bildiğinden ürkerek sordu;

"Şaşırıp bizi Türkiye'ye iade etmesinler?" dedi.

Nusaybin Gümrük kapısı yönüne yönelmeyen araç Toprak Mahsulleri Ofisi'nin yanından geçip giderken yanıldığını anladı. Önden giden motosiklet yine tarihi yapı gibi duran taş bir binanın önünde durunca burasının (El Mahabarat) Suriye Milli İstihbarat Teşkilatı binası olduğunu anladılar. İstihbarat binasına girdiklerinde siyah sakallı, uzun boylu genç, gelenlere büyükçe bir odanın kapısını aralayıp girmelerini istedi. Hepsi içeri girince sakallı ile birlikte 4 kişi yanlarına geldi. Sakallı olan kimlikleri istedi. Hüseyin hemen araya girip;

"Biz Şimal'den geliyoruz" dedi.

Sakallı ile birlikte diğerleri de hepsine kuşkuyla bakıp odadan çıktılar. Çıkış o çıkış. Tam üç gün boyunca arada bir yemek getiren görevli dışında kimse yanlarına gelmedi. Buradan alınıp Kamışlı'nın yakınındaki bir başka binaya götürüldüklerinde hepsi şaşkındı. Uzunca bir koridor ve

küçük küçük koğuşları geçerken, karşılarına çıkan orta yaşlı, beli hafif bükük olan kirli sakallı bir görevli Türkçe konuşmaya başladı.

"Mahkemeye çıkarılacaksınız. Hakimi bekliyoruz. Yarın gelecekmiş."

Hepsi birden o an bulundukları yerin cezaevi olduğunu anladı. Hüseyin;

"Biz Şimal'den geliyoruz. Filistin'e gideceğiz. Diğer arkadaşlarla Kamışlı'da buluşacaktık" demeye kalmadı az önce konuşan görevli kapıya doğru yürürken;

"Ben anlamam. Yarın gelen hâkime anlatırsınız" dedi.

Hapishanenin hali bir felaketti. Küçücük odalarda yerlere serilmiş, kirden rengi kaybolmuş sünger yataklarda, sığabildiği kadar kişi yanyana yatıyordu. Tuvalet denilen yere yaklaşmak mümkün olmadığından, herkes küçük ihtiyacını duvarların kenarından geçen su oluklarına yaptığı için, etrafa pis bir koku yayılıyordu. Üçer üçer ayırıp dar koğuşlara adeta itilerek konuldular. Koğuşlardan birine girip kirden rengi bile belli olmayan çuval benzeri kilimin üzerine oturan M.Emin patladı;

"Sen ne yaptın yahu? Hani bir şey olmaz gibi işaret ediyordun" dedi.

Sustular. Sessizce oldukları yerlere yan gelip yattılar. Sabaha kadar da konuşmadılar. Sabahleyin Hüseyin M. Emin'e dönerek yalnız onun duyacağı şekilde:

"Diğerlerine ayrıntılı bir şey söylemezsen, sana bazı gerçekleri itiraf edeyim. Söz ver diğerlerine söylemeyeceğine.

Kamışlı'da evde buluşacağımız arkadaşlar biliyor bunu" dedi.

M.Emin Hüseyin'e kuşkuyla bakıp "söz" dercesine kafasını salladı.

Hüseyin bir brifing verircesine anlatmaya başladı;

"Ben Kawa'ya katılmadan Apocuydum. Apocuların Suriye yönetimi ile arasındaki ilişki darbeden önce de vardı. Bu ilişki rastgele ve yüzeysel bir ilişki değildir. Bu ilişki son derece planlı, kalıcı somut hedeflere yönelik bir ilişkidir. PKK'nın yurtdışına çıkışta Suriye ve Suriye'nin kontrolü altında bulunun Lübnan topraklarını tercih etmesi önemle değerlendirilmesi gereken bir husustur.

Suriye'nin sosyalist blok adına yüklenmiş olduğu en önemli görev özellikle işgal altında bulundurduğu ve kendisi açısından hiçbir hukuki sorumluluk doğurmayacak olan Lübnan topraklarını kullanmak suretiyle soğuk savaşın en etkili vasıtalarından olan uluslararası terör ve kaçakçılığa ev sahipliği yapmasıdır. Sosyalist ülkeler, bu hizmetine karşılık Suriye'ye gerekli askeri ve mali desteği sağlamışlardır. İktidarda bulunan Hafız Esat ve ekibi varlıklarını devam ettirebilmek için gerekli olan dayanaklarının önemli bir kısmını sosyalist ülkelerden temin etmişlerdir. Lübnan topraklarında sosyalist blok adına uluslararası terörizm ve kaçakçılık hareketlerine zemin hazırlayan Suriye yönetimi, terör ve kaçakçılık şebekelerini komşularına karşı kullanmıştır. Bundan en çok faşist T.C nasibini almıştır. Suriye'nin T.C. ile olan çelişkilerinin odağında yer alan Hatay meselesinden başka, 20 yıldır Ortadoğu'daki pratik hesaplaşmanın temel konularından biri olan su kaynaklarının denetimi meselesi de önemlidir. Suriye hep Türkiye'deki bizim gibi örgütleri kullanmıştır..."

Hüseyin anlattıkça M.Emin ağzı daha da açık hayretler içerisinde dinliyordu. Çünkü Hüseyin'i hiç böyle bilmiyordu. Aslen Güneydoğulu olduğunu, Suriye'ye Apocuların saflarındayken defalarca gelip gittiğini, Filistin saflarında savaştığını değil bilmek, tahmin bile etmiyordu.

"Vay be sen neymişsin Hüseyin. Hele anlat hele." dedi.

Hüseyin konuşmasını sürdürdü.

"Ben Esas Gaziantep Arabanlı'yım. 1979'da son olarak Suriye'ye geçtim. Kılavuzumuz çoban Haso adlı biriydi. O tarihte ilk kez Araban İlcesine geldik, ilçe yakınlarında ağaçlıklı bir alana gittiğimizde burada 15-20 kişi daha vardı. Yurtdışına çıkış için bağlantı sağlanamadığı için yığılma olmuştu. Bir ay burada bekledik. Çıkamayınca tekrar eski bölgelerimize döndük. 24 gün sonra yurtdışına çıkış için bağlantı sağlandığı haberi geldi.

Suriye'ye geçtikten sonra kılavuz bizi sınıra yakın olan bir köye götürdü. Buradan daha iç bir köye kamyonetle gittik. Buradan da Arappınar ilçesine taşındık, Arappınar ilçesinde 3 ayrı eve dağıtıldık. Bu evlerde 10 gün kaldık. Kaldığımız süre içerisinde Gaziantep'teki faaliyetlerinden sorumlu Ali Çetiner de eve geliyordu. Bu gelişlerinde de boş durmamamızı, Marksist-Leninist görüşleri içeren kitap ve broşürleri okumamızı kendi kendimizi yetiştirmemizi istiyordu. Bir yıl faaliyet yürütmeme rağmen hala örgütü tanıyamadım. Ancak yurtdışına yani Suriye'ye gidince örgütü yavaş yavaş tanımaya başladım. Suriye'ye geldiğimizde Türkiye'de öğrenim görmüş Suriye istihbarat teşkilatı ajanı Enver Aluş'a bizi teslim ettiler. Aluş bizi Halep'e götürürken kesinlikle Türkçe konuşmamamızı da tembih etti. Aluş bir otobüsle bizi Halep'e getirerek Ömer Muhtar adlı sempatizanın evine yer-

leştirdi. Ömer Muhtar 12 Eylül 1980 öncesi sınıra yakın bir köyde oturuyormuş ve silah tüccarıymış. Bu adamın sattığı silahlar örgüt tarafından Siverek ve Hilvan olaylarında kullanılıyormuş. Aluş bizi Şam'a getirdi. Şam'da kiraladığı evlere dağıttı. Bizim grup 10 kişiydi. Bir gece kaldıktan sonra Beyrut'a ulaştık. Hiç bekletmeden bir minibüsle Bekaa Vadisindeki EI-Khavuc Kampına götürüldük. Bu kamp Filistin Demokratik Halk Cephesi'ne aitti. Askeri bir mevziydi. Burada yaklaşık bir ay eğitim gördük. Düzenli bir eğitim değildi. Bomba ve silah kullanmayı öğrendik. Nemduhan ve Aspaya kamplarına gittik Sonra bölgeden ayrılarak Hurbatır kampına gittik ve burada da uçaksavar, mayın döşeme ve sökme eğitimi gördük. Eylem için Türkiye'ye döndük. Ben bir süre sonra Apoculardan yediğim kazık üstüne kazıklar sonucunda sizin saflara katıldım. Beni bilen bilir."

"Peki niye Suriye istihbaratı adı geçince rahatladın?" dedi M.Emin.

Hüseyin;

"Yahu Hüseyin herkes biliyor da hala sen beni sıradan bir militan sanıyorsun. Söyleyin arkadaşlar bu örgütte benim görevimi Emin'in kafasına iyice tak etsin. Bir daha bana karşı dikkatli olsun. Bir kez daha hatırlasın" dedi.

Militanlar Mehmet Emin'e bakarak;

"Şakadır Hüseyin yoldaş şakadır. Bilmez olur mu senin Kawa örgütümüzün Genel sekreteri ve önderi olduğunu?" dediler.

Zaman zaman Mehmet Emin'den bu tür hareketleri nedeniyle kuşkulanan Hüseyin Aslan, bu aşamadan sonra güven tar-

tışmasını sürdürecek değildi elbette. Bu nedenle konuşmasını sürdürdü;

"Doğru şaka yapıyordur. Ama artık hiçbir konuda şaka yapacak halimiz yok. Olamaz da. Neyse, biz o tarihlerde Suriye'ye geçerken sıkı sıkıya tembihlenmiştik. Geçiş sırasında bize para da verildi, parola ise Suriye topraklarında güvenlik güçlerine yakalanırsak, 'Şimal'dan geliyoruz' diyecektik. Yekiti'nin adamları olduğumuzu söyleyecektik. Biliyorsun Yekiti, Celal Talabani. Talabani ile Apocular arasında bir anlaşma vardı o zaman. İşte o aklıma geldi. Suriye istihbaratının eline geçince bu parolayı kullanacaktım. Yani Apocuların parolasını. Enver Aluş beni tanıyor. Onu isteyecektim"

Anlaşıldı der gibilerinden baktı M.Emin. Rahatlamış gibiydi.

"Şimdi rahatladım. Desene Apocuların parolası burada bizim de işimize yarayacak."

Demir kapının yine gürültüyle açılması ve odaya çok sayıda görevlinin girmesinden sabah olduğunu anladılar. Son giren kişi tam karşılarına gelip durdu. Yarı Türkçe yarı Arapça konuştu:

"Açık hüviyetlerinizi söylerseniz bırakırız. Yardım da ederiz."

"Biz" dedi Hüseyin, "Şimal'den geliyoruz. Yekiti'nin adamlarıyız. Filistin'e gideceğiz."

"Turkiyya İhvan-ı Müslimin gördünüz mü? Yerini adresini bilir misiniz?" M. Emin uyanıklık edip hemen atıldı;

"Onlar bizim düşmanımız. Size hainlik yapan bize de yapmaz mı? Bilsek size hacet kalmaz biz infaz ederdik orada"

Hoşuna gitmişti bu sözler odadakilerin. Soruyu soran diğer görevlilere dönüp Arapça bir şeyler söyledi. İçlerinden biri elindeki küçük belgelerden dağıttı hepsine. Sorumlu olduğu belli olan tam kapıdan çıkarken;

"Beka üzerinden gidin. Soranlara o kimlikleri gösterin" dedi.

Serbest kaldıklarını anladılar. Hüseyin önde diğerleri arkada binadan çıktılar ve Kamışlı'nın içlerine doğru yürüdüler.

ÖRGÜTE GÖRE KAMIŞLI OPERASYONU BİR KATLİAM

Kamışlı operasyonunu, detaylı gerçek yönlerini anlatmadan önce, örgüt sempatizanı olup yurt dışında kitaplar yayınlayan, bazı yazarların bu operasyonu nasıl baktıklarına dair küçük alıntılar yapmak istiyorum.

"12 Eylül süreci ile yenilen ağır darbeler, tutuklamalar, işkenceler sonucu birçok örgüt dağılma noktasına gelmişti. İşte tam bu süreçte KAWA Merkez Komitesi ile PKK Merkez Komitesi komşu ülke Suriye'ye sığınmışlardı. Ama devletten devlete ilişkilerden kaynaklı birçok olanaklar ve bilgiler birbirlerine aktarılıyor ve sağlanıyordu. Suriye-Türkiye Devletleri arasındaki protokolden hareketle Kamışlı katliamı gerçekleştirilmişti.

Kamışlı Katliamı: 12 Aralık 1980'de Suriye'nin izniyle, Suriye'nin Kamışlı kentinde KAWA Merkez Komite üyelerinin de içinde bulunduğu 15 kişilik grup, barındıkları evde Binbaşı I.K.'nin komutasındaki Türk askeri birliği, gece yarısı sınır ötesi bir operasyonla katlediliyorlar. Katledilen KAWA M.K üyeleri: M.Emin Mutlu, Hasan Aslan, Necla Baksi, Ramazan Songür, Müslim Yıldız, Hasan Akbaba, Abdülkerim Yılmaz, Mustafa Dursun ve iki çocuktu. Aynı durumda PKK M.K'de Suriye'de barınıyordu. İki ülke istihbaratları ve devlet güçleri durumu biliyorlardı. Bu çifte stan-

dart, iki ülkenin çıkarları gereğiydi. Çünkü egemenlerin soğuk çıkarları bunu böyle gerektiriyordu.

İşte devletten devlete ilişkiler ağı, böyle bir katliama izin verirken, ülke ve konsept çıkarları gerisinde yapılanlar bunlardı."

"...Bu ekibin aslında bugüne kadar deşifre edilmeyen sınır ötesi operasyonu da bulunmaktadır. Suriye'nin Kamışlı kentinde 12 Aralık 1980'de aralarında Kawa örgütünün merkez komite üyelerinin bulunduğu 16 kişinin öldürülmesi olayı. Bu olayın üstü örtüldü. Örtülmeye de devam ediyor.

Bu olayların yaşandığı tarihte Aytekin Özen 12 Eylül Askeri Darbesi'nin atamasıyla Mardin Belediye Başkanı görevini yürütürken, Veli Küçük ise Nusaybin'de Binbaşı rütbesiyle Jandarma Tabur Komutanı görevinde bulunuyordu. Ve 12 Aralık gecesi 15 kişilik bir askeri tim Qamişlo kentinde, bir odada bulunan Kawa Merkez Komite üyesi Hüseyin Aslan, 7 Kawa üyesi ve ev sahibi ile birlikte toplam 17 kişi taranarak öldürülür.

Bu operasyonda yer alan 15 kişilik timi oluşturan ise Mardin Belediye Başkanı ve Binbaşı Aytekin Özen, Nusaybin Tabur Komutanı Veli Küçük, Yüzbaşı Cem Ersever, Atilla Uğur, Levent Ersöz, Cemal Temizöz ekibidir..."

TÜM YAYIMLANAN KAYNAKLAR YANLIŞ

Gerek Türk ve gerekse Kürt kaynaklarına göre operasyonu yapan ve yönetenler bilinçli ya da bilinçsiz şekilde yanlış gösteriliyor. Bu konuda çok sayıda kitaplar yazan, Soner

Yalçın'da "Binbaşı Ersever'in itirafları' kitabının 20. sayfasında şöyle diyor:

"Araştırmaya devam ettik: A.Ö, 12 Eylül'den sonra ilk sınır ötesi operasyona katılan subaylar 12 Aralık 1980 tarihinde Suriye'deki Kawa'nın kampını basan timin başında A.Ö. var. İçlerinde Kawa Merkez Komitesi üyesi Aslan'ın da bulunduğu önder kadrodan 15 kişi bu baskında öldürüldü..." Soner Yalçın burada Kamışlı'daki operasyonda Ersever'in de bulunduğunu belirtiyor ve devam ediyor. "A.Ö ve H.K ile başlayan Kontgerillacı subaylar listesinde Cem Yüzbaşı'da vardı."

Oysa Kamışlı operasyonunda ne Ersever ne Levent Ersöz görev almışlardır. Operasyonu Samandağ'da planlayıp yöneten A.Ö. V.K. A.U. C.T. F.M Y.A. K.E vardır. Ankara'dan doğrudan operasyonu planlayıp uygulatan ise Hiram Abbas'tır. Kamışlı'daki operasyona bunların hiçbiri katılmamış, yalnızca Samandağ ve Mardin'den bu operasyonun tüm planlarını yapıp İhvan-ı Müslimin militanlarına silah temin etmişlerdir.

Operasyon aşağıdaki şekilde planlanmış ve uygulanmıştır.

OPERASYON PLANI SAMANDAĞ'DA

Türk istihbaratçılar ile İhvan-ı Müslimin militanları Suriye sınırına 3 kilometre uzaklıkta Hassa'nın Büyükger Mezrası yakınlarında sık ağaçlıklı bir yerde buluşacaklardı. Suriye'den kaçan İhvan-ı Müslimin örgütünün üst düzey militanları bir süredir Hatay'ın Samandağ ve Reyhanlı bölgelerinde saklanıyordu. Suriye Türkiye'den kaçan ve kaçmaya devam eden başta PKK, Acilciler, TEKB, THKO-C gibi

örgütlerin üst düzey militanlarına kucak açıp, El Mahabarat (Suriye İstihbarat örgütü) kanalıyla onlara her türlü olanağı sağlamasına karşın, Türk istihbaratının da Suriye'nin başbelası İhvan-ı Müslimin örgütünün çok az sayıdaki militan grubuna Hatay bölgesinde saklanma olanağı tanımaktaydı.

Ağaçlıklı bölgeye gelen istihbaratçılar beklemeye başladılar. "Çok ivedi ve çok gizli" notu ile çağrılmışlardı. Nice operasyona bu tür çağrıyla gitmişler ve soğukkanlı bir şekilde başarıp ülkeye dönmüşlerdi. Mutlaka yine bir dış operasyon vardı.

Kimse ne olduğunu sormuyor hatta merak bile etmiyor havasındaydı. Çok geçmeden Usta ile birlikte Lider'de gözüktü. Üniformasızlardı. Usta Mardin yöresinde de sıkça rastlanan Arap kıyafeti giymişti. Lider ise normal bir kıyafet ile gelmişti. Çok geçmeden Asi nehri üzerinde bir helikopter inişe geçti.

Helikopterden biri siyah sakallı diğeri hafif sarışın Arap kıyafetli iki kişi, arkasından da 10 kadar militan indi.

Lider ve Usta onları karşılayıp tokalaştılar. Birlikte Jandarma'nın zaman zaman kullandığı tek katlı bir ahşap eve girdiler. Lider gelenlere çok detaylı bilgiler vermeye başladı. Amaç operasyona katılacak olanların tümünün Suriye ve örgüt militanlarının bulunduğu bölgedeki tüm gelişmelerden haberdar olmasıydı. Bilenlere ise bir hatırlatma niteliğindeydi.

Lider zaman kaybetmeden "Arkadaşlar size Suriye ve Suriye'deki örgütler hakkında bildiklerimi anlatmak istiyorum" diye başladığı konuşmasını arada bir elindeki dosyada bulunan notlara bakarak şöyle sürdürdü:

"Arkadaşlar biliyorsunuz 12 Eylül Harekatı ile birlikte bölgedeki anarşistlerin büyük çoğunluğu Suriye'ye kaçtı. Suriye istihbaratı yani El Mahabarat bize yardım etmiyor. Onlar bize güvenmiyor, biz de onlara. Hatta Hafız Esat'ın kardeşi Rıfat, El Mahabarat ile iç içe başta Apocular olmak üzere diğer örgütlere açık destek veriyor. El Mahabarat'ın adamları Türkiye'den oraya giden örgüt üyelerine yatacak yerden tutun da yiyeceğine kadar veriyor. Onlardan gönüllü olanları araçları ile Beka vadisine oradan da Filistin ya da Lübnan'a kadar götürüyor. Yani detayını sonra açıklayacağım yeni bir operasyon için ne Suriye Devleti'nden ne de El Mahabarat'tan bize hayır var. Başımızın çaresine bakacağız."

Lider, Usta'ya ve militanların önünde duran iki Suriyeliye baktıktan sonra konuşmasını sürdürdü:

"El Mahabarat bizden Müslüman kardeşler örgütünün adamlarını istiyor. Yani sizleri istiyor. Takas öneriyor. Sizden 50 kadar militan var bu bölgede. Suriye istihbaratı da bunu biliyor. Ama sayıyı ve yerlerini bilmiyor. Ama Suriye'de, Apocular, Kawa, Rizgarî, THKP-C dahil çok sayıda anarşist var. Müslüman Kardeşler örgütü militanlarını teslim edersek ki etmeyeceğiz. Kawa örgütünü size kısaca anlatayım. İlk aşama olarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde bölgesel özerklik kazandırmak olan terör örgütü bu amacını gerçekleştirmek için Irak, Türkiye, İran, Suriye ve SSCB tarafından sömürgeleştirildiğinin iddia edilmesinin ardından, Kürt halkını ve topraklarını bu ülkelerin sözde sömürüsünden ve yönetiminden kurtararak topraklar üzerinde Birleşik Bağımsız Kürt Halk Cumhuriyeti'ni kurup sosyalizme ulaşmaktır. Örgüt 1969 yılında Ankara, İstanbul ve İzmir'de kurulan ve 1970'de sıkıyönetim ile kapatılan DDKO (Doğu

Devrimci Kültür Ocakları) sanıklarının 1974 yılındaki genel af ile serbest bırakılması sonucu DDKO'nun devamı olarak oluşturulmuştur. Fakat DDKD'nin kurulmasında hizipleşmeler olması ile Zerruh VAKIFAHMETOĞLU'nun Sovyetler Birliğini Sosyalist olarak değerlendirmesine muhalif olanlar, Ahmek Zeki OKÇUOĞLU ve Mahmut FIRAT taraftarları yani İstanbul DDKD'den ayrılan grup, Ankara DDKD'den ayrılan Nurettin EL HÜSEYNİ, Yalçın ÇAKICI ve grubu ile Apoculardan ayrılan Alişir GÜRGÖZ ve bir grup yandaşı ile biraraya gelerek 1976 yılında İstanbul'da yayınevi kurmuşlar ve bu yayınevinin çatısı altında KAWA örgütünü organize etmişlerdir.

1980 Askeri Darbe sonucu etkin bir faaliyet gösteremeyen örgütün, yurtdışındaki üst düzey yönetici kadroları 1988 Nisanında biraraya gelerek kendi içerisinden kopan gruplarla birleşme kararı almış ve birlik konferansının düzenlenmesine takiben Kürdistan Proleterya Birliği-YKP olarak faaliyetlerine devam edeceklerini deklare etmişlerdir.

Mart 1996'da Romanya'nın Köstence-Tekirdağ kasabasında, KAWA (Kürdistan Proleterya Birliği), RNK/KUK (Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları), YEKBUN (Kürdistan Birleşik Halk Partisi), TSK (Kürdistan Sosyalist Hareketi) ve TS (Tekoşina Sosyalist) örgütlerinin 107 örgüt militanının katılımı ile gerçekleştirdikleri toplantıda PYSK (Partiye Sosyalista Kürdistan-Kürdistan Sosyalist Birlik Partisi) olarak yeni bir oluşum içerisine girmişlerdir.

Terör örgütü KAWA, nihai hedefini gerçekleştirmek için Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgemizde yaşayan vatandaşlarımıza Kürtçe dili ile eğitim ve öğretim yaptırarak kendi ideolojileri doğrultusunda yönlenmelerini sağlamak

ve kurulacak parti önderliğinde köylüyü temel güç, işçiyi de öncü olarak kabul edip, parti, cephe, ordu kurmak sureti ile sosyalizme kadar kesintisiz bir mücadele ederek, silahlı halk ayaklanması ile neticeye varmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle ülkemizde çok sayıda masum insanı öldürdü. Çeşitli soygunlar yaptı. Acımasız bir kanlı terör örgütü.

Sizler bizim has adamımızsınız. Suriye'deki operasyonlar konusunda bize her türlü yardımı yapacağınıza dair söz verdiniz. Arkadaşlar operasyonu ve diğer detayları anlatmadan bilmeniz gereken bir konu var. Usta arkadaşımız size onları anlatacak. Bazılarınız kısmen biliyor olsa da bu arkadaşımız size Suriye ve İhvan-ı Müslimin örgütü hakkında bilgiler verecek. Suriye'den gelenlerde bilgilerini tazeleyecek."

Usta, ezbere bildiği Suriye tarihini kısaca anlattıktan sonra Suriye'de İhvan-ı Müslimin'in durumunu anlatmaya başladı. Bu anlatımdaki amaç, Müslüman Kardeşler'in Türkiye'de çok iyi tanındığını kanıtlamaktı.

Usta çevresine bakındıktan sonra, özellikle militanlara dönerek Hafız Esat'ın gaddarlığını ve Baas rejiminin 1980'lerdeki kanlı eylemlerini kısaca anlatmaya başladı. Elindeki bir belgeden okuduğu için bu bir not değil sanki bir makaleydi.

Usta'nın konuşmasını, İhvan-ı Müslimin üyelerine içlerinden Türkçeyi çok iyi bilen Lezgin Mohammed tercüme ediyordu.

Usta anlatmaya başladı:

"...Esat kadar zalim bir diktatör gelmedi şimdiye kadar bu topraklara. Osmanlı'dan koparılan diğer Arap toprakları gibi Suriye de, Sanayi Devrimi'nden sonra Batı açısından enerji ve pazar potansiyeline sahip Ortadoğu'nun köprübaşı niteliğini korumuştur. İngiltere'nin Hindistan'a giden yolu üze-

rinde önemli bir yer işgal eden Suriye, Fransız mandasına girdikten sonra, sömürge valisi General Gouraud tarafından, coğrafi ve tarihi bağları olan Lübnan'dan koparılmakla kalmamış, federal bölgelere de ayrılarak Arap muhalefetinin gücü parçalanmak istenmiştir. Aynı politikanın bir yansıması olarak, 1922'de Atraş ailesi liderliğindeki Dürzilere de geniş haklar sağlanmıştır Arap milliyetçilerinin muhalefetini kırmak için 1930'da bu ülkeye sözde bir bağımsızlık veren Fransa, Nazizm'in ve Faşizm'in dünyayı yeni bir savaşa doğru sürüklemesi üzerine 1936'da bu ülkeden bütünü ile çekilmek zorunda kalmıştır. Ama arkasında bıraktığı bunalım mirası, ülkenin yönetimi konusunda görüş ayrılıklarına düşen güç merkezlerinin savaş alanına döndürdüğü bu ülkede,1954'ten sonra Baas hareketi etkili olmaya başlamıştır. Baasçıların Sovyetler Birliği ile her konuda işbirliğine yönelmeleri, tarihi Rus emellerine uygun olarak, Akdeniz Havzası'nın tehdidinden zarar gören Türkiye gibi ülkeleri de yakından ilgilendirmiştir. Bağımsızlık sonrasında Suriye ile Türkiye arasında, Esat dönemine kadar en önemli sorun 1957'de çıkmış olan Suriye krizi olmuştur. Zira bu ülkenin Sovyetler Birliği ile askeri ve ekonomik alanda bütünleşme yoluna gitmesi, o günün şartlarında Türkiye'yi hem kuzeyden hem de güneyden Komünizm'in kıskacı altına almak anlamına gelmiştir. Dönemin Menderes hükümetinin, bahsi geçen kuşatılmışlığı yarmak maksadı ile Suriye'ye karşı takındığı sert tutuma, Sovyet lideri Kruşçev'in yeni bir dünya savaşı tehdidi ile karşılık vermesi, Türkiye'yi Amerika'ya daha da yakınlaştırmıştır. Bu yakınlaşmanın getirdiği kararlılık sonuç vermiştir. Nitekim, NATO'nun yeni üyesi olan Türkiye'nin Amerikan desteğini de yanında görmesi, bu konuda geri adım atmamasını sağlamıştır.

Sovyet Rusya desteğindeki Suriye ile Amerika desteğindeki Türkiye'yi savaşın eşiğine getiren bu bunalım, 1958'de Mısır ile Suriye'nin kısa süren Birleşik Arap Cumhuriyeti denemesi nedeni ile yumuşama sürecine girmiştir. Ülkeyi yönetenlerin bu birleşme çabalarının, ordunun Sovyetler ile entegrasyonunu önlemeye yönelik olduğu bilinmektedir. 1963'te Baas Partisi tarafından gerçekleştirilen darbe ile Suriye farklı bir sürece girmiş, eskiye nispetle, baskıya dayalı da olsa bir istikrar sağlanabilmiştir. 1967 Arap-İsrail savaşında Türkiye'nin Arap ülkelerine insanî yardımda bulunması ve Türkiye'deki üslerin İsrail lehine kullandırılmayacağını açıklaması, iki ülke arasındaki gerginliği büyük ölçüde yok etmiştir. Böylece Esat öncesi dönemin, Türkiye-Suriye açısından en önemli bunalımı sıcak bir çatışmaya dönüşmeden atlatılabilmiştir. Suriye'nin dış politik refleksini, dolayısıyla Türkiye ile olan ilişkilerini belirleyen şüphesiz Baas rejimi olmuştur. Arap ulusunun tek bir sosyalist devlette birleşmesini amaçlayan bu siyasal örgütlenme, 1953'de Michel Eflak'ın Arap Diriliş Partisi ile Ekrem el-Havranî'nin Arap Sosyalist Partisi'nin birleşmesi sonucu oluşturulmuştur. Örgütün askeri kanadı 1968'de Irak'ta, 1970'te de Suriye'de yönetimi ele geçirmiştir. Bu tarihten sonra Suriye'nin bütün diplomatik davranışlarına egemen olan asıl unsur, nüfusun %15'ini oluşturan, siyasi ve askerî gücü de elinde tutan Şiiliğin bu ülkedeki uzantısı olan Nusayrî mezhebine bağlı Baasçılar olmuştur. Suriye nüfusunun sayısal çoğunluğunu oluşturan Sünni nüfusa rağmen, mezhepçi azınlığın iktidarının ayakta kalmasının zorlukları, Esat dönemi rejiminin iç ve dış politikasını da belirleyen ana faktördür.

1971'de Baas Partisi'nin lideri olarak Suriye'nin başına geçen ve giderek bu ülkenin tek adamı olan Esat'ın içeride Sünni

muhalefete karşı sert tutumunun en korkunç olanı, hiç şüphesiz, bir şehrin haritadan silinmesi ile sonuçlanan Hama Katliamı olmalıdır. Sizin de bildiğiniz gibi, başta İhvan-ı Müslimin üyeleri yani sizin kardeşleriniz olmak üzere bu yıl 30 binden fazla insanın ölümü ile sonuçlanan bu olay, Esat rejiminin ülke içinde halkına karşı ne kadar acımasız olabildiğinin tipik bir göstergesidir. Gerçekten de Suriye'nin, insan haklarını en fazla ihlal eden ülke olma özelliğinde bu güne kadar hiçbir değişiklik olmamıştır. Hafız Esat, iktidarının geleceğini, içeride halkı sindirme, dış politikada ise gerginliği sürekli kılma stratejisi üzerine kurmuştur. Bu politikanın bizim ülkemize yansıması ise genellikle terörist örgütlerin personel, finansman ve mühimmat bakımından desteklenmesi şeklinde tezahür etmiştir.

Arkasında geniş tabanlı bir toplumsal desteği olmayan Esat rejimi, komşuları ile sürekli sorun yaşayarak olağanüstü yönetimini meşru gösterme çabası içinde olmuştur. Bu yüzden diktatörlükle yönetilen ülkelerde görülen uygulamaların her türüne, bu ülkede de rastlamak mümkündür. Suriye, dış politikasında Sovyet Rusya yandaşlığını caydırıcı bir avantaj olarak, bu bloğun dağılmasına kadar sürdürmüş, sonra da terör örgütleri ile iş birliğini aynı amaca hizmet niyeti ile kullanmıştır. Bu ülkenin dış ilişkilerde gerginlik ve teröre endeksli politikası onun aynı zamanda tabiatının gereği haline gelmiştir. Başka bir ifade ile gelişmiş ülkelerde, diplomasinin açmazı olarak görülen terör ve gerginlik, Esat rejiminde bir çeşit avantaj şekline dönüşebilmiştir."

SURİYE TERÖRE HATAY SORUNU YÜZÜNDEN DESTEK VERİYOR

Usta, Suriye'nin terör örgütlerine, yani Türkiye'deki terör örgütlerine destek vermesinin asıl nedeninin Hatay olduğunu da ifade ederek şunları söylüyordu:

"Suriye, Hatay'ın anavatana katılmasını bir türlü hazmedememiş ve bu bölgeyi hala Suriye haritası içinde göstermektedir. Hâlbuki 22 Temmuz 1938'de Hatay'da yapılan sayım ve seçim sonucu halkın üçte birden fazlasının Türk olduğu belirlenmişti. Buna karşılık Arap ve Nusayri nüfus, sadece %10'luk bir oranı teşkil ediyordu. Nusayriler, Esat'ın Suriye'de darbe yapması akabinde Sünnilerle çatışmalarına ara vererek kendi aralarında bir birlik oluşturma kararı aldılar. Ayrıca Suriye ve Esat ile ilişkilerinde bir yakınlaşma gözlendi. Suriye yanlıları, bulundukları yerlerde taşınmaz mal alma ve nüfuslarını artırmaya özen gösterdiler. Onların bu hareketleri, 1938 seçiminden 100 yıl sonra yeni bir seçim yapılacağı iddiasını güçlendiriyor. Türkiye, böyle bir antlaşmanın varlığını açıkça kabul etmese de Hatay konusunda attığı adımlar son derece dikkatli. Devlet, aldığı son kararla Hatay'a tayin edeceği kamu personelini özel bir güvenlik soruşturmasına tabii tutuyor. Ayrıca Milli İstihbarat Teşkilatı'nın Hatay'da bir süredir sayı olarak normalin üstünde elemanı mevcut.

Suriye, Türkiye'ye yönelik faaliyetlerini hem gizli hem de açık yollarla sürdürmektedir. Bu kapsamda; PKK'ya açıktan destek vermekte, Hatay'ın bazı yörelerinde Nusayrilere finansman destek sağlayarak mülk edinmelerini temine çalışmakta (ancak Suriye'deki baskı rejimini yakından tanıyan Nusayriler, Türkiye'yi tercih ediyor), Hataylı gençlere

Suriye üniversitelerinde kontenjan ayırmakta ve karşılıksız burslar sağlamaktadır.

Suriye'nin Türkiye güvenliği aleyhinde çaba ve hareketleri yeni bir olay değildir. 60'lı yılların sonu ile 70'li yılların başlarında Marksist-Leninist Türk örgütlerine destek veren Suriye, Ermeni Terör örgütü ASALA'ya da destek sağlamıştır. Şimdi ise PKK'ya, Kawa'ya, THKO ve Acilciler gibi örgütlere her türlü lojistik, silah ve askeri eğitim desteği sağlamaktadır. Yani bu durum da Suriye rejimi ortak düşmanımızdır.

Suriye'nin en önemli stratejik hedefi, Hatay'ı geri almak olmasının yanı sıra Suriye-PKK ilişkilerinden Esat ailesi büyük meblağda gelir sağlamaktadır. Suriye, Bekaa Vadisi üzerinden yaklaşık 4 milyar dolarlık bir uyuşturucu ticaretini kontrol etmekte ve ABD'ye giden eroinin yaklaşık %20'si Suriye kontrolündeki alandan sağlanmaktadır. Suriye, teröre verdiği desteğin sebebini, Türkiye'nin su kaynaklarında denetim kurmasını engellemek olduğunu iddia etmektedir. Ancak bu iddia, gerçeği pek yansıtmamaktadır."

İHVAN-I MÜSLİMİN MİLİTANLARI HATAY'DA

Usta sonunda İhvan-ı Müslimin üyelerine dönerek şunları söyledi:

"Biz sizi Hatay bölgesinde saklayıp barındırabiliriz. Suriye nasıl başta Apocular olmak üzere, THKO-C, Acilciler ve Kawa gibi örgütleri barındırıyor, onlara her türlü desteği veriyorsa biz de size veririz. Suriye kendilerine sığınan teröristlere elbette ki Türkiye'ye karşı eylem yapmaları karşılı-

ğında nasıl yardım ediyorsa, siz de bazı isteklerimize karşılık vermelisiniz. Her şey karşılıklı.

"Kawa dışında isteğiniz var mı?" dedi Lezgin.

Türk istihbaratçılar birbirlerine baktıktan sonra amir durumunda olan;

"Hele Kawa işini çözün diğerini söyleriz. Kamışlı'daki yapılanmayı önleyin, sizden Apocular konusunda da bazı isteklerimiz olacak. Size yardımlarımız buna bağlı" dedi.

"Bizim sözümüz söz. Sizin düşmanınız Müslümanların düşmanıdır. Dolayısıyla bizimde düşmanımızdır. Son söyleyeceklerin varsa söyle" dedi Lezgin.

Usta amirlerine baktıktan sonra:

"Eylemdeki silahları biz size Kamışlı yakınlarında ulaştıracağız. Sizi Samandağ bölgesinden Suriye'ye sokacağız. Sizin üyelerinizin belirlediği adres bizim kaynaklarca da doğrulandı. Eylemin sonucunu bize sınırda konuştuğumuz yere bir militan göndererek bildirin. Usta zaten Nusaybin mıntıkasından Kamışlı'ya gelecek. Orada görüşürüz" dedi.

SİLAHLAR KAMIŞLI'DA

Konuşmalardan sonra Usta ile istihbaratta görevli F.M . Y.A. K.E Samandağ'da kaldı. Diğer ekip ise Mardin'e gitti.

Usta ve diğer üç görevli Lezgin'e dönerek, "Arkadaşların bu gece geldikleri yoldan Suriye'ye dönsünler. Gece Resulayn'a geçsinler. Haseki'den gelecek arkadaşlarınızla Kamışlı'daki hücre evinizde beklesinler." dedi.

Lezgin arkadaşlarıyla bir şeyler konuştuktan sonra Usta'ya döndü ve;

"Ben de onlarla birlikte gideceğim. Aksi halde oradaki arkadaşlar durumdan şüphelenir. Bak Usta ben öbürlerini pek tanımam. Sana güvenim sonsuz. Buradaki bizim arkadaşlara iyi bakın. Tek biri gözaltına alınır ya da onlara kötü davranılırsa Kamışlı olayını unut. Dostluğumuza zarar gelmesini istemem. Bizden biri ele geçerse sonu kötü olur" dedi.

Usta bu imalı tehdidi sineye çekmek zorunda kaldı. Nede olsa bu operasyon çok önemliydi. Yine de kendi kendine söylenir gibi;

"...Dayı diyeceğiz..." demekle yetindi ve sözü ağzında geveledi.

Lezgin vedalaşmadan önce;

"Usta." Dedi, "hava bozmadan biz Suriye'ye gece geçmeliyiz. Silahları hangi gün nereden alacağız?"

Usta, "Haseki ile Kamışlı arasındaki yerde. Hani son görüşmeyi yaptığımız Cafer Aluş'un evinde. Silahları ondan alacaksınız. Biz silahları yarın geçiririz oraya. Size güle güle. Operasyon sonrası ben Kamışlı Kaymakamlığı'nda olacağım. Normal ziyaretmiş gibi. Gelişmeyi ve operasyon sonucunu oradan öğreneceğim. Bakalım bu eylemde başarı durumunuz ne?"

"Şüphen mi var Usta" dedi Lezgin.

"Yok ama." dedi Usta ve devam etti;

"Yakalanırsanız diye korkuyorum. Konuşursanız sonucu biliyorsunuz."

"Hatay'da, Mardin'de bir sürü arkadaşımız var. Onlara kötülük gelmesini ister miyiz. Planımızı iyi yaptık. Gerekirse yeniden yaparız. Bu işi hafta içersinde bitmiş bil Usta."

Kucaklaşıp yanak yanağa 3 kez temastan sonra ayrıldılar.

Lezgin ve arkadaşları gökyüzünde beliren yağmur bulutlarına bakarak Asi nehrine doğru ilerleyip kayboldular. Usta operasyon ekibinden F.M., K.E ve Y.A ile İlçe merkezine geldiler. Gece gelecek olan silahları bekleyip sınırdan geçirme planı yapıp uygulayacaklardı.

Suriye'de, paranın açmayacağı kapı olmadığını çok iyi bilen Usta için silah ve mühimmatları geçirmek adeta çocuk oyuncağı gibiydi. Yıllardır her gün Mardin, Hatay, Kilis ve Gaziantep yöresinden Suriye'ye yaklaşık 1000 kişi girip çıkıyordu. Bunların çoğu sınır ticareti yapıyordu. Suriye'de Türkçe geçerli lisan olduğu için anlaşmada sıkıntı çekmek söz konusu değildi. Ver parayı sınırdaki Suriyeli en üst komutana. Pasavanla günü birlik gidenlerden bile Kamışlı Kaymakamı olan komutan açıkça rüşvet alıyor. Pasavan'ı mühürletmekle görevli kaymakamın odacısı bile rüşvetçi.

Bu nedenle Usta Kamyoneti yüklü silah ve bombaları Samandağ yöresinden çıkartıp Nusaybin sınır kapısından Kamışlı'ya rahatlıkla geçirdi. Pahalıya patlamıştı ama Usta tereyağından kıl çeker gibi bunu yapmıştı. Sınır kapısından Kamışlı'ya giden rampada önceden planlandığı gibi bekleyen Suriyeli Müslüman Kardeşler örgütünden deşifre olmamış iki görevliye teslim edildi.

BASKIN PLANI GÖZDEN GEÇİRİLİYOR

Evde birbirlerine sokulmuş şekilde bekliyorlardı. Yağmur şiddetini iyice artırmıştı. Kerpiç evlerin çatılarının oluklarından süzülen yağmur suları çamur deryasına dönmüş sokaktan bir küçük dere gibi akıyordu.

Lezgin ile fısıltı halinde konuşan Müslüman Kardeşler örgütünün Suriye'nin Haseki bölge sorumlusu Ömer Cabir odada silahları ile oturan 15 militanın duyacağı şekilde konuştu;

"Arkadaşlar bu eylem bizim için bir imtihandır. Aynı zamanda önderliğimizin dış desteklerine karşı da bir imtihandır. Bizden Mısır'dan çok Suriye korkmaktadır. Bu korkularını artırmak için eylemimiz mutlaka başarılı olmalıdır..."

"Allahın izniyle düşmanı ininde imha edeceğiz" dedi birisi. Sözünün kesilmesine sinirlenir gibi olan Ömer Cabir devam etti.

"Bakın size bir hikaye anlatayım. 15 Eylül 1931'de Ömer Muhtar İtalyan Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından göstermelik bir duruşmaya çıkarıldı ve Graziani'nin daha önceden emrettiği gibi idam kararı veren mahkemenin yüzüne karşı şöyle demişti: Hüküm ve karar yalnız Allah'ındır. Sizin bu sahte ve uydurma hükmünüzün hiçbir geçerliliği yoktur. İnna lillah ve inna ileyhi raciun 'Biz Allah'ın kullarıyız ve sonunda ona dönücüleriz.' Aynı gün, toplama kamplarından getirilen binlerce Libyalının gözleri önünde gayet sakin ve korkusuzca idam sehpasına çıktı. Fecr suresinin son ayetlerinden 'Ey huzura ermiş nefis! Razı edici ve razı edilmiş olarak Rabbine dön' ayetini okudu. Özgürlüğü için her şeyi

göze aldığı yeşil dağlarına son bir kere daha baktı ve bir milleti yetim bırakarak ebed alemine doğru kanatlandı.

Ömer Muhtar'ın idam haberini alan Muhammed Esed, 'Ömer el Muhtar öldü ha. Şu Sireneyka aslanı, yetmiş şu kadar yaşına rağmen halkının özgürlüğü için yılmadan sonuna kadar savaşan Ömer el Muhtar öldü demek. On uzun yıl boyunca, on uzun ve çileli yıl boyunca en modern silahlarla donatılmış mekanize birliklerle, uçaklarla, topçu bataryalarıyla takviye edilmiş düşman ordularına, kendinden en az on kat daha kalabalık İtalyan kuvvetlerine karşı halkın umutsuz direnişine bayrak olan Ömer el Muhtar. Piyade tüfeklerinden ve birkaç attan başka bir şeyleri olmayan, yarı aç mücahitlerinin başında kocaman bir esir kampına dönüştürülen bir ülkede son kurşununu sıkıncaya kadar umutsuz bir gerilla savaşı sürdüren koca Ömer el Muhtar öldü haa' demiş. Bakın bizler yani sizler hepiniz bir Ömer Muhtar'sınız. Özgürlüğümüz için Allah'ın yolundan şaşmayacağız. Bu eylem de bizim için davamızın bir parçasıdır. Yüz akıyla çıkmamız lazım."

Ömer Cabir tam sözlerini toparlayacaktı ki korkunç bir gök gürlemesi adeta evi salladı. Gürültüden çalan kapının sesini kimse duymamıştı. Birkaç kez daha çalınınca herkes sustu. Çalınma şeklinden gelenin yabancı olmadığını anladılar.

Üzerinden yağmur suları damlayan genç kapının önünde durdu ve heyecanlı bir ses tonuyla;

"Her şey tamam" dedi. "Günlerdir takip ettiğimiz o Türkiye'den gelenlerin tümü eve girdi. Yağmurdan bir yere çıkacak halleri de yoktur. Üç pencereden ikisinde lamba yanıyor. Sokakta zaten kimse yok. Herkes evine çekilmiş çoğu ışıklarını söndürüp yatmış bile."

Lezgin Ömer Cabir'e izin ister gibi baktıktan sonra:

"Bismillahirrahmanirrahim. Kardeşlerim daha önce konuştuğumuz gibi. Herkes görev yerini biliyor. Gözcü grubu sokağın iki köşesini tutacak. İlk olarak ışık yanan pencereler hedef alınacak. El bombalarını attıktan sonra odaları seri ateş altına alacaksınız. Işık yanmayan odanın penceresini ise bir kişi kırıp bomba atacak. Onu destekleyen arkadaşları ise odanın her tarafını pencereden seri ateş altına alacak... Sorusu olan varsa sorsun yoksa gazamız mübarek ola hemen gidiyoruz."

OPERASYON BAŞLIYOR

Kamışlı'nın Cırnik Mahallesindeki (daha sonra köy oldu) hücre evde kimseden ses çıkmayınca Ömer Cabir ayağa kalktı. Diğerleri de onu izledi. Bir kaçında yağmurluk benzeri giysi vardı. Diğerleri ise kefiyeliydi. Kapıdan, önce gözcü grubundaki 4 kişi çıktı. Çamurlu sokakta kaybolup hemen arka sokaktaki yerlerini aldılar.

Bir kişi ise kamyoneti çalıştırıp Haseki istikametine doğru kısa bir yol alıp farlarını söndürerek durdu. Eylem sonrası kamyonetle kaçacaklardı. Buluşma noktalarıydı. Eylem sonrası tüm gruplar koşarak kamyonete binecek ve kamyonet dolunca Haseki istikametinde önceden belirledikleri hücre evde gizleneceklerdi.

Gözcüler yerlerini alınca el fenerleri ile işaretlerini de verdiler. "Sokakta veya pencerelerde kimseler yok" anlamındaydı bu üçer kez el fenerlerinin yakılıp söndürülmesi.

İşaret üzerine üçerli gruba ayrılmış 9 kişi, hızlı adımlarla

bulundukları sokağın hemen arkasındaki sokağa girdiler ve tek katlı eve yaklaştılar. Evin iki penceresinden ışık kalın perdelere karşın sokağı aydınlatıyordu. Kamışlı istikametine bakan pencerede ise ışık yoktu.

Gruplar pencere kenarındaki yerlerini aldılar. Ömer Cabir'in işareti ile son iki kişi de giriş kapısına yaklaştı. Ellerinde el bombaları ile kaleşnikof tüfekler vardı. Atışa hazır duruma geçip beklediler.

Yağmur şiddetini artırmıştı. Sokaktaki gölcüklere düşen yağmur tanelerinin sesi arada bir çakan yıldırımın gürültüsünden kayboluyordu. Yakınlara düştüğü gürültüden anlaşılan yıldırım ürkütücüydü.

Ömer Cabir'in el feneri ile işareti ile birlikte gruplar üç pencerenin de camlarını kırdıktan sonra içeriye önce el bombalarını attılar. El bombalarının sesi adeta gök gürültüsüne karıştı.

Bombalardan sonra uzun namlulu silahlar odalara yöneldi. Pencerelerden açılan ateşe içeriden karşılık verildi.

Işığı ilk sönen odadan bir ses yükseldi;

"Faşistler. Yaşasın özgürlük mücadelemiz! Dayanın arkadaşlar."

Ardından gelen küfürler kısa sürede kesildi. Odalardaki silah sesi de kesilmişti. Gruplar pencereden girmeden kapı görevlileri çoktan rastgele ateşe başlamışlardı. Işıkları sönen evin odalarını bu kez silahlardan çıkan alevler aydınlatıyordu. Operasyonun odalarda tamamlandığı grupların ateşe son vererek sokağa çıkmalarından belli oluyordu.

Çıkan son grup ellerindeki bombaları eve atınca evin bir bölümü yağmurun da etkisiyle çamur sesi çıkararak çöktü.

Yıkılan duvarın yanındaki odalardan alevler yükselmeye başladı. Gökyüzüne yükselen alevleri yağmur damlaları engellemeye çalışıyordu.

Sokakta lambaları daha önce yanan birkaç evin ışıkları, açılan ateş sırasında sönmüştü. Ev sahipleri El Mahabarat'ın bir operasyonu olarak yorumladıklarından söndürmüştü ışıklarını.

Tüm gruplar çoktan arka sokağın başında bekleyen kamyonete yönelmişti. Ömer gruplara baktıktan sonra Arapça eksik olup olmadığını sordu. Kayıp olmadığını öğrenince herkesin kamyonete atlamasını istedi.

Tüm militanlar yerini alınca kamyonet hızla uzaklaştı ve karanlıkta kayboldu.

16 CESET ÇIKARILIYOR

Silah sesleri kesildikten epeyce sonra üç ayrı Toyota araç sokakta gözüktü. Araçlardan inenler El Mahabarat ajanları ile Suriyeli askerlerdi. Eve baktıklarında yapabilecekleri bir şeyin olmadığını gördüler. Daha doğrusu eve girilemeyeceğini anladılar.

Bir iki ajan karşı evlerin kapılarını çaldılar ve ev sahiplerine Arapça sorular sorarak olup biteni öğrenmeye çalıştılar. Sorulara yanıt vermeyen daha doğrusu olayı görmediği için yanıt veremeyen birkaç ev sahibi dipçik darbeleri ile yere yığıldı.

Askerler evlerin saçaklarının altına çekilip alevlerin sönmesi-

ni beklediler. Şiddetli yağmur önce alevleri söndürdü. Sonra da duman azalınca askerler enkaza yaklaştı. Sokaktan gelen bazı siviller de yer yer yıkılan ve duman tüten eve girdi.

Bir süre sonra evden tek tek cesetler çıkarıldı ve çıkarılan cesetler karşı evin saçağının altına yan yana dizildi.

Bu sırada iki-üç ambulansa benzer araç ile Suriyeli polisler de araçlarla olay yerine geldiler. Bu sırada 4 kişi bir kişiyi dışarı çıkarırken ambulans gelmesi içinde bağırmaya başladı.

Sokağın başındaki araçlardan biri 15-20 metre kadar eve yaklaşmıştı ki lastikleri çukura girdi ve olduğu yerde durdu.

Görevliler aracı iteklerken yaralı olduğu belirlenen kişi araca kadar getirilip yerleştirildi. Araç çukurdan kurtulunca da Kamışlı'ya doğru hareket etti.

USTA, YARALI HEYBET AÇIKGÖZ'Ü İSTİYOR

Operasyondan tam iki gün sonra Türk yetkililer operasyonun tamamlandığını, Kawa'nın üst düzey sorumlusu 16 kişinin ölü, Diyarbakır eylemlerinin planlayıcısı ve uygulayıcısı Heybet Açıkgöz'ün ise ağır yaralı olduğunu öğrendi.

Bir doktor, Usta ve iki istihbaratçı Nusaybin Kaymakamı'nın başkanlığında Suriye'ye geçerek önce Kamışlı kaymakamı ile görüştüler. Usta ve diğer iki istihbaratçı olayı operasyondan Hatay'a oradan da Mardin'e dönen kuryeden öğrendikleri için tüm detayları biliyorlardı. Bu nedenle Kamışlı kaymakamının yalan söylemesine fırsat vermiyorlardı.

Sonunda Kamışlı kaymakamına yüklü bir rüşvet verildi. Kaymakam da yaralının Haseki'de olduğunu söyledi.

Kamışlı kaymakamı Haseki valisine telefon etti. Gerekli izin sağlanınca Haseki'ye hareket ettiler.

Haseki'deki hastaneye geldiklerinde kendilerini el Mahabarat örgütünden bir grup üst düzey yetkili karşıladı.

İçlerinden biri Türk heyetine geliş amaçlarını sorunca, devreye Nusaybin kaymakamı girerek, "Kamışlı'da bir çatışmada yaralanan kişiyi Türkiye'ye götürerek orada tedavi etmek amacıyla geldik" dedi.

Suriyeli bir Ajan yarı Türkçesiyle;

"Bu baskın kimin icadı? Ne biliyorsunuz Türk'tür?" dedi.

Usta, kaymakama baktıktan sonra söze karıştı;

"Size sormalı kimin yaptığını. Eylem sizin ülkenizde oluyor. Hem de bombalı silahlı saatlerce sürüyor. Siz bunu bizden soruyorsunuz. Ölenler hep bizim ülkemiz vatandaşı..."

Kaymakam, Usta'ya yalnızca onun duyabileceği şekilde sinirlenmemesini, sinirlenirse karşı tarafın zaten ters davrandığını ve davranmayı da sürdüreceğini fısıldadı.

Nusaybin kaymakamı, "Yaralı ile konuşmamıza izin verin. Birlikte konuşalım isterseniz?" dedi.

Suriyeli grup kısa süre kendi aralarında Arapça konuştuktan sonra, "olur" gibilerden Türk heyetini hastaneye davet ettiler. Hastane'nin 2. katında bir polisin beklediği odaya girdiklerinde yaralı göz ucuyla onları süzdü.

Suriyeli ajanlardan biri yaralıya doğru eğilerek;

"Adın ne? Uyruğun ne?" dedi.

Yaralıdan ses çıkmayınca Usta devreye girdi;

"Adını soyadını ve ülkeni soruyorlar" dedi.

Yaralı kuşkuyla ve halsiz bir şekilde;

"Ben Yekiti'nin (Celal Talabani'nin) adamıyım. Kürdüm. Adım" dedi ve yastığının altındaki kimliğini göz ucuyla işaret etti.

Yastığın altından çıkarılan kimliği inceleyen Usta Suriyeli ajanlara dönerek;

"Kimlik sahte. Bunun Yekiti ile bir ilgisi yok" dedi.

Usta daha sonra yaralının üzerine eğilip kulağına;

"Heybet Açıkgöz olduğunu şimdi bunlara da söyleyeceğim. Ondan önce şu resimlere bak" diye fısıldadı.

Usta Suriyeli ajandan istediği fotoğrafları alarak yaralıya gösterdi. Fotoğrafta yan yana dizilmiş ceset resimleri vardı. İçini derin bir hüzün kapladı ama, Usta'nın, "Bunların hangisini tanıyorsun?" sözüne uzun süre sessiz kalarak yanıt vermemeye çalıştı ama ısrarlı sorular üzerine;

"Ozano'yu tanıyorum. Türkiye'de beraber inşaatlarda çalıştık. Orada iş bulamayınca Suriye'ye geldik. Buradan Avrupa'ya gidip iş arayacaktık. Diğerlerini tanımam" dedi.

Bal gibi tanıyordu ama Türk yetkililerin kendisini götürmek için geldiklerini anladığından Suriyeli ajanlara dönüp;

"Beni onlara vermeyin. Ben Kürdüm. Yekiti'nin adamlarındanım. Beni YNK üyelerine teslim edin edecekseniz. Bunlara vermeyin. Faşist cunta beni asar. Yekiti ile ülkenizin de arası bozulur" diye bir dizi tehditle karışık yakarışta bulundu.

Suriyeli ajanlar Türk heyetini salona davet etti. Salona gel-

diklerinde Türk heyeti gösterilen sandalyelere oturdu. Suriyeli ajanlar kapıyı örterek dışarı çıktı.

Uzun bir bekleyişten sonra Suriyeli ajanlar salona döndü. Türk heyetinden herhangi bir özür dileme yerine adeta azarlarcasına;

"Yaralıyı size teslim etmeyeceğiz. Ülkemizde tedavi edilip yargılanacak. Yargılanacağından emin olunuz. Bu konu burada kapanmıştır" dediler.

Kararları kesindi. Konuşmalarının anlamı ise, "Nusaybin'e geri dönün. Bu konuyu da yaralıyı da unutun" idi.

Hastaneden çıkıp Kamışlı'ya yol alırken Kaymakam hafifçe mırıldandı;

"Besleyin bakalım bunları. Sonunda sizin gözünüzü oyacaklar."

Usta Türk istihbaratçılara dönerek;

"İhvan başardı. KAWA örgütü genel sekreteri Hüseyin Aslan dahil 16'sını öldürmüşler. Aslında Heybet'i verselerdi biz konuştururduk. Türkiye'deki artıklarını toplardık" dedi.

Diğer ajanlar da onayladılar Usta'nın sözlerini. Kaymakam ise hala sinirliydi. Kendi kendine Suriyeli yetkililerin yaptıklarının diplomasiye sığmadığını mırıldanıyordu.

YARALI HEYBET HASTANEDEN HAPİSHANEYE GÖTÜRÜLÜYOR

Ağır yaralı bulunan ve Kamışlı'daki hücre evinde tek sağ kurtulan Heybet Açıkgöz, Türk heyetinin ayrılmasından hemen sonra apar topar başka hastaneye nakledildi. Suriyeli

yetkililer bunu yaparken, "Kamışlı'ya gelip göz göre göre bir evi ateşe verip 16 kişiyi öldürenler Haseki'de hastaneyi haydi haydi basarlar" diye düşünmüşlerdi.

Heybet'in hemen hemen tüm yaraları el bombalarından çıkan şarapnel parçalarındandı. İki-üç mermi ise omzuna ve bacağına isabet etmişti...

Sağ kurtulmasının bir mucize olduğunu kendisi de çok iyi biliyordu. Kafasında ve ayaklarındaki çok sayıda şarapnel parçasına rağmen kurtulmuştu.

Türkiye'ye dönen heyet resmi kanallardan sık sık Heybet'in iadesini istedi ama Suriye makamları hep bu istekleri reddetti.

Heybet Açıkgöz ise yaralarının iyileşmesine rağmen 6 ayrı ilçedeki hapishanede 7 ay dolaştırıldı. Hücreleri bile olası baskınlara karşı değiştiriliyordu.

Son olarak Halep, Dirazor ve Şam'daki hapishane hücrelerine kapatıldı. Bu hapishanelerde dolaştırılmadan önce Haseki'deki hastanede kendisine çok iyi bakan, onunla dertleşen Hasekili hemşire Fulya'yı unutamamıştı.

HEYBET SERBEST KALIYOR

Türk heyeti kendisini almaya geldiği zaman Suriyeli ajanlar içerisine sızmış bir kişi vardı. Yekitiya Niştimane Kürdistan'ın (YNK) Kamışlı sorumlusu Şemal Suriyeli ajan gibi davranmıştı. El Mahabarat ise Şemal'dan yardım istemişti. Şemal ikili oynuyordu. Hem El Mahabarat'tan hem de YNK'dendi.

Buna rağmen Heybet'in Türk heyetine teslim edilmemesi için Şemal tüm ağırlığını koymuştu.

Türkiye'nin tüm çabalarına rağmen, Türkiye Hamit Hacı Derviş'in Partisi, Partiya Sosyaliste Kürt'ün ileri gelenleri (Ebu Cengo) "Irak" Kürdistan Yekitiya Nıştımanı Kurdistan lideri Celal Talabani (Mam Celal), "Irak" Kürdistan'ı Kürt İslam Partisi, Filistinli örgütler ve Avrupa'da Türkiye düşmanı bilinen kurum ve kuruluşlar Heybet Açıkgöz'ün serbest kalması için mücadele ettiler. Ve sonunda bunu başardılar.

HEYBET ANLATIYOR.

Bu operasyonda yalnızca Diyarbakır'daki eylemleri ile örgütün ön saflarında yer alarak lider kadrosuna kadar yükselen Heybet Açıkgöz ağır yaralı olarak kurtulmuştu.

Heybet Açıkgöz yıllar sonra Avrupa'da kendisi ile söyleşi yapan bir Kürt gazeteciye, operasyonu tamamen çarpıtarak birçok bölümünü abartarak, biraz da kendince kahramanlık öyküsü katarak şöyle anlatıyor:

"Kaldığımız ev ve bulunduğumuz oda silahlı kişiler (Türk güvenlik birimi) tarafından kuşatılmıştı. Aniden tüm ev ve kaldığımız oda seri ateşe tutuldu. Baskına uğradığımızı fark etsek de yapabileceğimiz pek fazla bir şey yoktu. Çünkü yanımızda silah yoktu. (Açılan ateşe içeriden seri şekilde ateşle karşılık verilmişti.) Ramazan dayının oğlu Avdo elektriği söndürdü. O karanlıkta sadece silahlardan çıkan ateşi görebiliyorduk. Hüseyin ASLAN'ın ilk ateşle öldüğüne inanıyorum, çünkü karanlıkta duyduğum ilk ses Necla Baksı'nın 'ah' diye bağırmasıydı. Hüseyin hoca ile karşımda

yan yana oturuyorlardı. Yönleri kapıya bakıyordu. Kapıdan sıkılan silahların ilk hedefi onlardı.

Düşmanın pencere ve kapılardan üzerimize ölüm kusan seri ateşine karşılık sadece slogan atabildik. İlk sloganı M. Emin Mutlu hocam attı. Kafese konulmuş aslanlar gibi

'Kahrolsun Sömürgeciler! Yaşasın Bağımsız Birleşik ve Demokratik Kürdistan! 'diye bağırıyordu.

M. Emin hocama bir yandan eşlik etmeye, bir yandan da sırtımı duvara dayayarak sol ayağımla kapıyı içerden itelemeye çalışarak katillerin içeri girmelerini engellemeye çalışıyordum. Kapıya dayalı olan ayağımdan seri ateşli silahla ilk darbeyi aldım. Sloganlar çok kısa sürede kesildi.

Sonra bayılmışım. Sersemletici bir baygınlık gibi. Bir anda bir sürü karışık sesler duymaya başladım. Ev yanıyor, vah vah su getirin gibi sözlerle gözlerimi açtım. Gözlerimi açtığımda sırtüstü yatıyordum, gözlerim tavanda idi. Tavanda gerçekten ateş vardı. Bu bir yangındı. Kalkıp arkadaşlara yardım edeyim dedim ama kalkamadım. Sanki tüm vücuduma beton dökmüşlerdi. O ara tekrar baygınlık geçirmişim. Sonra köylüler içeri girmişler. Beni görmüşler. Burada yaşayan biri var demişler.

Köylüler hepimizin öldüğünü sanmışlardı. Yangını söndürürlerken vücudumda bir hareketlenme olmuş ki sağ olduğumu anlamışlar. Beni dışarı çıkardılar. O ara ne olduğunu hatırladım, ama hiçbir arkadaşı görmedim. Kim yaralı, kim ölü olduğunu tahmin edemedim. Korkunç gerçeği iki hafta sonra öğrendim. Zaten hafızam yerinde değildi.

O dönem T.C. Devleti'nin Dışişleri Bakanlığı'ndan biri ile Nusaybin Kaymakamı ve bir doktorla beni Türkiye'ye götürmek için geldiklerinde katliamın fotoğraflarlarını göstermişlerdi.

Hatırlamaya başladım ve büyük bir şok geçirdim. T.C. Devleti'nin ordusu ve işbirlikçilerinin ortaklaşa işlediği Kamışlı katliamında kurtulan sadece bendim. Yoldaşlarımdan önderim Hüseyin Aslan, askeri komutanım M. Emin Mutlu, yoldaşım Necla Baksı, gecesini gündüzünü malını, daha sonra yedi aile ferdini KAWA Hareketi ve Kürdistan için feda eden, fedakar yiğit insan Ramazan Dayıyı (Ramazan Kabreş), Ozano'yu, Yusuf'u kaybetmiştim. Evet bunlardan hiçbirini bir daha hiç görmeyecektim. Yoldaşlarımın intikamını almak için ölmeyeceğime, her ne pahasına olursa olsun yaşamaya o andan sonra karar verdim.

Serbest kalıp İsveçli dostların yardımı ile Suriye'den nihayet ayrılacaktım. İsveç'e gelmeden beş gün önce Suriye'nin başkenti Şam'da YNK tarafından bana ayrılmış bir bir otel odasında duygularımı yazıya dökmüştüm.

Haseki'de hastane odasında bana fotoğrafları gösteren Türk heyetinin boğazına sarılmak istedim, yapamadım. Yaralarım buna elvermiyordu. İrkildim birden, gözlerim dolmuştu. Ama hemen toparlandım. Var gücümle yüzlerine haykırdım: "Bunları tanımıyorum." dedim.

Bu sözlerime şaşırmışlardı sert bir şekilde:

"Nasıl tanımıyorsun? Onlarla beraber değil miydin" diye bağırdılar.

"Değildim! O evden bir saat önce ayrılmıştım" dedim. Daha sonra onlara olaydan bir gün önce Suriye'ye geldiğimi, öldürülenlerin içinde sadece Ozano arkadaşı tanıdığımı anlattım.

Onlar Ozano'yu nasıl tanıdığımı, Suriye'ye neden geldiğimi sordular bu kez.

Ben de Ozano ile 1978 -79 yıllarında Nusaybin'de beraber beton

kalıpçılığı yaptığımızı ve Türkiye'de iş olmadığı için buraya çalışmak için geldiğimi söyledim. Ama beni rahat bırakmıyorlardı.

SURİYELİ AJANLAR SORGUDA

Türk heyeti gittikten sonra Suriyeli faşistler bu kez sorguya başladı.

Suriyeli faşistler Türk heyeti gidince bayılmıştım ki beni yeniden uyardılar. Gözlerimi açtığımda karşımda omuzu rütbeli biri duruyordu. Yanında bir fotoğrafçı ile iki sivil vardı. Bunlar da Suriye sömürgecilerinin uşaklarıydılar. Onlar benden bazı gerçekleri öğrenmek istiyorlardı. Kim olduğumu, nerden, niçin buraya geldiğimi kimleri tanıdığımı soruyorlardı.

"Adın ne?" diye sordu rütbeli olanı.

"Heybet", dedim.

Ben Hüseyin Hoca'yı hareketimizin önder siyasi kadrosu olarak biliyordum. Diyarbakır'dan tanıyordum. Diyarbakır'da önemli çalışmalarda bulundu. Sonraları Nusaybin'de de çok ciddi çalışmalarda bulundu. Kawa örgütü içinde çok sevilen ve değer verilen yoldaşlardandı. Çevresine umut, davaya inanç ve bağlılık aşılıyordu. Güven veriyordu.

Necla Baksi, sıcak ve sevecendi. Bağımsız ve özgür bir kadındı. İnançlı ve umutluydu.

Mehmet Emin yoldaş, büyük bir kahramandı. Güler yüzlü ve ilkeliydi. Kürtlüğün tüm özeliklerini üzerinde taşıyordu.

Kawa örgütünün dışında bütün Kürt örgütlerinin Suriye Devleti ile 'ilişkileri' vardı. Suriye Devleti istihbaratının diretme ve tehditlerine rağmen kendileriyle ilişki kurmayı reddettik. Şam'da kalma-

yı değil de halkımızın içinde, mücadele alanına yakın 'Türkiye' sınırına yakın Kamışlı Cırnık Köyü'nde geçici kalmayı tercih ettik. Zaten örgütün kararı gereği "İran" Kürdistanı'na gitmeyi düşünüyorduk. Kamışlı Cırnık Köyü'nde yaklaşık olarak 3 hafta Ramazan Kabreş'in evinde kaldık. Bu süreç içinde arananlar önce Bagok dağında toplanıp her gün Cırnık Köyü'ne getiriliyordu. Bu işi çok değerli yurtsever Ramazan Kabreş üslenmişti. O da öldürüldü.

Suriye Devleti Kürt örgüt ve kişilerin benim için göstermiş oldukları dayanışmaya yenik düşerek beni bir ay içinde Suriye'yi terk etme şartı ile serbest bıraktı. İsveç Suriye Konsolosu bana İsveç iltica pasaportu ve İsveç'e gidiş uçak biletimi verdi. YNK bana Suriye İçişleri Bakanlığı'ndan dışarıya çıkma izni aldı. 27 Temmuz 1981 akşamı saat 9'da İsveç'e iniş yaptım. Yeni bir hayata, yeni bir yaşam biçimine ilk adımımı attım. İsviçre'de değil de İsveç'te olduğumu ancak 3 ay sonra öğrendim. İsveçli resmi makamlar bana her türlü yardımı yaptı. Bu ülkede okuyup doktor bile oldum..."

KAWA İDDİANAMESİNE GÖRE KÜRT VE KÜRDİSTAN SORUNU

Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesi Savcısı Hüseyin Akistanbullu'nun hazırladığı 1981/601 esas ve 1981'470 karar nolu Kawa örgütü davasında 19 sanık için idam diğer sanıklar için ise 5 ile 20 yıl arasında değişen hapis cezaları istenmişti. Bu davayı o dönemde bir Hürriyet Muhabiri olarak dikkatli ve ilgiyle izlemiştim.

Bu davada, bazıları yukarıda anlattığım Kamışlı operasyonu sırasında ölü ele geçenler ve çoğu üst düzey olmak üzere 22 sanık yurt dışına kaçtığından dava dosyaları ayrı tutuldu.

Bu iddianame ve savcılık mütalaasında örgütün kuruluşu, amacı, eylemleri ve sanıkları ile ilgili anlatımlardan önce, ülkenin ve özellikle Diyarbakır'ın durumu şöyle özetleniyordu:

DOSYADAKİ DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

"...örgütün teşkilatlanmasını ve eylemlerini gerçekleştirdiği zaman süreci içerisinde T.C. hükümetlerinin partizanca (yanlı) tutum ve davranışları ile yasama ve yürütme görevinde etkinliğini yitirerek, toplumun gereksinim ve özlemini çektiği sosyal ve ekonomik sorunlarına bir çözüm getiremeyerek, düşünülen otorite ve disiplin boşluğu sonucu sosyal çalkantılar baş göstermiş huzursuzluklar artmış, can ve mal güvenliği endişesi doğmuştur.

Asayiş ve huzurun güvencesi olması gerekli Polis Teşkilatı kendi arasında POL-BİR, POL-DER gibi özde zıtlaşmayı ve karşı oluşu içeren gruplaşma ve bölünmeler ile otorite ve şahsiyetini yitirmiş, değil vatandaşın kendi can güvenliğini dahi sağlayamaz bir görünüm arz etmiş, devletin polis karakolunu devletin jandarmasını koruması gibi korkunç ve esef verici bir duruma düşmüştür.

Diyarbakır'da bir yıl gibi kısa bir süre içerisinde yirmiye yaklaşan polis memurunun öldürülmesi bunun açık bir kanıtı değil midir?

Böylesine vahim bir görünüm arz eden güvenlik kuvvetlerinin önemli bir kesimini teşkil eden polis teşkilatından yeterince delil toplanması beklenemeyeceği gibi bünyesinde oluşan ayrımcılık nedeniyle zaman zaman kasten veya can güvenliği nedeniyle delilleri toplamamışlardır.

Geçmişteki olguların üzerinden geçen zaman süreci yitirilmeye yüz tutmuş veya yitirilmiş delillerin sağlıklı bir biçimde toplanılmasını olanaksız kılmış ve giderek sistemli ve disipline edilmiş davranışlar içinde hareket etmeyi öngören örgütlerin ilkeli tutum ve davranışlarının deliller üzerine olumsuz bir biçimde yansıması bu durumu büsbütün zorlaştırmış ve mahkeme heyetine arzu edilen nispette kanıt getirilememiştir.

KAWACILARA GÖRE KÜRT VE BÖLGESEL AMAÇLARI

KÜRT: Ön Asya'da yaşayan Türk asıllı bir topluluktan olan kimse (Meydan Larousse Cilt 7 Sayfa 735)

Kürtler Ari ırkındandır, Farsça ile aynı aileden olan ve fakat

Farsçadan farklı özellikler gösteren Hindu Avrupa-i bir dil konuşurlar. Kurmanci bu dilin en yaygın lehçesidir.

KÜRTLER:

1- Minorsky'e göre Kürtler Hint Avrupa soyundan ve İrani'dir. M.Ö. 7. yüzyılda Rumya Gölü güneyinden Bohtana doğru gelmiş dilleri üstünde Asya etkileri vardır.

2- Marr'a göre Kürtler Otokton bir topluluk olup Gürçiler ile aynı soydan gelirler. Bilinmeyen sebeplerle birbirinden uzak kalmışlardır. Kendi dillerini bırakıp Farsçaya yakın bir dil kullanırlar.

Ulukent Irmağına yakın Elegeş suyunun sol kıyısında bulunan 2 metre yüksekliğinde 60 cm enindeki Elegeş yazıtı 1250 yıllık olup yazıt 12 satırdır. Bu yazıtın 8 ve 9. satırlarında 'Ben, Kürt elinin alt urungu, altınlı okloğumu bağladım belde ülkem devletin. 39 yaşında öldüm hanım ilime sizlerime ne çare, doymadım hanım ilim ne çare ayrıldık' son satırında Kürt Hanı "Kuyda prensesinden sizlerinden ne çare özde oğlum sizlerden ayrıldım" diyerek acılarını anlatır. Hanın çok sayıda hayvan sürülerine sahip olduğu da yazıtta kayıtlıdır. Yazıttan anlaşıldığına göre Kürt Hanlığı büyük Hakana bağlı olup Kürt adlı uruğun Türk soyundan olduğu Türkçe konuşup yazdıkları anlaşılmaktadır.

Türk aslının Urallar soyundan olan Macarlar, Orta Asya'dan şimdiki yerlerine gelmişler ve Hazar Hakanlığı'na katılmışlardır. Bizans imparatoru Konstantinos Korpeyro Gennetos (913-959) Devlet idaresi adlı kitabında Macar birliğinde 7 boyun adlarını verirken en kuvvetli ve kalabalık toylar arasında Türk boyunu ele almaktadır. Kürtlerin tarih alanında

kesin olarak görülmesi Arapların 646'da başlayan İran ve Türkistan istilasında başlar.

Daha önce de Araplarla Kürtler arasında yer yer karşılaşmalar olmuştur. Hz.Ali'nin halifeliği zamanında 656-661 Basra Körfezi doğusundaki Fars bölgesinde çıkan isyana Kürtler de katılmış. Ancak Emevi Halifeleri devrinde Kürtler Arapların yanında yer almıştır. Emevi Halifesi Mervan'ın annesi de Kürt'tür.

Kürt Mervane sülalesi (990-1096) Diyarbakır ve çevresinde Van Gölü'nün Kuzey Doğu taraflarına kadar hakim oldu. Urfa'yı ele geçirdi, 991'de Suriye alındı. Ebunas Selçuklulardan Turubaya tabi oldu (1050) Melikşah kendisine yardım eden Kürtlere Kirman'da toprak verdi. Sancar devrinde 1086-1157 Cibannın batı kısmında bir Kürt eyaleti meydana getirildi. Eyyübiler (1171-1252) zamanında Kürtlere askeri ve mülki hizmetlerde önemli görevler verildi. Bir süre Moğol istilasında kalan Kürtler Akkoyunlar tarafından ortadan kaldırılmak istenmiş sonradan Osmanlı yönetimine girmiştir. (Meydan Larousse Cilt 7 Sayfa 730-735)

Osmanlı Devleti ile Rusya arasında imzalanan 1871 ve 1878 devrinde Ayastafanos ve Berlin Antlaşmaları ile Ermenilerin Kürtlere karşı korunması kabul edilir. 10 Ağustos 1920 tarihinde imzalanan Sevr Antlaşması ile Fırat'ın doğusunda Ermenistan Irak ve Suriye arasında bir Kürdistan kurulacaktır. (Sevr Barış antlaşması Madde 62)

24 TEMMUZ 1923 tarihli Lozan antlaşmasında, 'Türk Hükümetini bütün Türkiyelilerin doğum, milliyet, dil ırk ve din farkı gözetmeksizin haklarını ve hürriyetlerini korumayı taahhüt eder. Her Türk vatandaşının gerek hususi ticari münasebetlerden gerekse din basın veya her çeşit yayınlar-

dan ve gerek umumi toplantılarda herhangi bir dili hür olarak kullanmasını kısıtlayacak hiçbir kanun çıkarılmayacaktır' ibarelerini taşıyordu.

Birinci Dünya Savaşı sonrası yabancı devletlerin himayesinde İstanbul'dan idare edilen Elazığ, Bitlis Diyarbakır Vilayetlerinde faaliyet gösteren, "Kürdistan Teali Cemiyeti" kurulmuştu –bu cemiyet- Kürt Hükümeti kurmak için çalışıyordu. Cumhuriyet döneminde Ağustos 1919'da Ali Batı ayaklanması, 1920 Ağustosu'nda Milli Aşiret ayaklanması, Cemil'e Çeto ayaklanması, Mart 1921'de Koçgiri ayaklanması, 1925'te Şeyh Sait ayaklanması, 1930 Ağrı ayaklanması, 1937 Dersim ayaklanması gibi faaliyetlerde bulunanlar tarihin gelişim seyri içinde Türkiye genelinde, özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu yöresinde ülkenin ve ülke yönetiminin zayıf ve problemli dönemlerinde egoist ve çıkarcı siyasetlerine uygun olarak gündeme getirdikleri etkin grup ve yapı sorununu kötü emelleri uğruna bir koz ve araç olarak kullanan yabancı devletlerin de etkileri büyüktür.

Ne yazık ki senelerce büyük toplumları hem de insanlık dışı olarak sömüren ezen ve kendi doğrultusunda yöneten yabancı devletler, Ortadoğuda kuvvetli bir devletin kurulmasını istemediklerinden, kendi idarelerindeki halklara tanımadıkları özgürlük ve hakları görünüşte de olsa Ortadoğu'yu parçalamak için Kürtleri alet etmişlerdir. SÖZ KONUSU OLAN ARTIK NE BAĞIMSIZ KÜRDİSTAN VE NE DE ERMENİ CUMHURİYETİ'DİR. Amaç petroldendir. İnsanlık haklarını düşündüklerinden değildir.

Kendilerine Kürt ismi veren vatandaşlarımız işte bu dış güçlerin etkisinde kalmış, onlar tarafından aldatılmış ve onların önderliğinde faaliyetlerde bulunmuştur.

Yine kışkırtmalardan olarak İngilizlerin Irak ve Kerkük'ü işgalinden sonra isyanları bastırmakla görevli İngiliz Generali MAC DONALD bu toplumu sömürmek için, "Bana savaşmak için Kürt verin" tabiri calibi dikkattir. Bu ayaklanmalar yer yer devam etmiş, bastırılmış 11 OCAK 1946'da müttefiklerin İran'a girmesi üzerine MEHABAT Bağımsız Kürt Devleti özerkliğini ilan etmiş, Başkan olarak Kadı Muhammet ilan edilmiştir. 13 OCAK 1946'da Kadı Muhammet kırmızı, beyaz ve yeşil ortasında güneş olan bayrak altında, "Yaşasın Büyük Kürdistan" diye konuşuyor ancak bu da netice vermiyordu.

KÜRDİSTAN

Batıda: Suriye'de Kürt dağından hareket edip kuzeydoğusunda Kilis, Elbistan, Divriği ve Kelkit ırmağına ulaşan hat.

Kuzeyde: Kelkit Irmağı'nı izleyip Bayburt, Oltu, Kars'a ulaşan hat.

Doğuda: Kars'tan Güneydoğu doğrultusunda uzanıp Ürmiye gölünün Batı yakasında, Loristan, Bahtiyarlar bölgesi, Sene ve Kermanşahı içine alan hat.

Güneyden Loristan'dan kuzeybatıya doğru Hanikin, Kifri ve Hamrin dağlarından geçip Sincar dağının güneyinden Fırat'ı geçip Kürt dağının güneyinden İskenderiye'nin kuzeyinden Akdeniz'e ulaşan hattır.

Bu yer parçasının 1639 Kasrı Şirin Antlaşması'yla ikiye ayrıldığı daha sonra da işgalci ülkeler olarak nitelenen Türkiye, İran, Irak ve Suriye arasında bölüşüldüğü öne sürülerek, Türkiye'de Kuzey Kürdistan Cumhuriyeti'nin kurulmasını

takiben üst seviye ve nihai aşamada Türk, Arap, Fars sömürgeciliği ve Emperyalizmi tarafından toplumsal yapısı dağıtılmış, güçlü çıkar baskıları altında bulunan Türkiye, Suriye, İran, Irak toprakları üzerinde nispi birleşik kesimleri bir bütün ve bölünmezlik teşkil eden konumuna rağmen yapay sınırlar ile dört bölgeye ayrıldığı iddia edilen büyük Kürdistan'ın kurulması ve birliğe kavuşması amaçlanmaktadır.

Yabancı dev güçlerin süregelen çıkarcı faaliyetleri sadece Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgemizi kapsamı içersinde değil özellikle doğal kaynaklara sahip ve zengin petrol yataklarının bulunduğu tüm Ortadoğu ile stratejik ve ekonomik konuma haiz ülke ve bölgeler üzerinde menfaat çatışmaları dengesi binbir çeşit entrikalarla devam ettirilmiş, bu dev güçlerin ortaya koyduğu, ulusların kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmesi sadece başka devletleri ilgilendirmiş, kendi yönlerinden PARÇALA - YÖNET politikasının bir gereği ve bir kazığı olarak kullanılmış, bu güçlü devletlere işgalcilik ve sömürgecilik getirerek modern bir anlayışla sosyal emperyalizm kisvesi altında kullanmışlardır.

Zamanla tarihin teşhisini koyacağı hangi kökü dışarıda insanlık idealinden yoksun kötü ruhlu güçlü çıkar çevreleri, Türk toplumunun otoriteden yoksun hükümetlerce yönetildiği ve sancılı dönemlerinde çirkin emelleri uğruna görülmeyen kanlı elleri ile canice kardeş kanına kardeş kırımına binlerce yoksul insanın mağduriyetine dul ve yetim kalmasına ve cezaevlerine girmesine neden olmaktadır.

SİYASİ PARTİLER

Tarihsel geçmişi ulusal birlik, kardeşlik ve beraberliği olan Türk toplumu, çeşitli devletlerle uygarlıklar kurarak genç Türkiye Cumhuriyeti ile en yüksek seviyeye ulaşma çabaları içinde iken çok partili siyasi dönemde ve bilhassa 1960'lı yıllardan sonra partiler arasındaki kısır çekişmeler sandalye kavgası siyasi iktidarları yasama ve yürütme görevinde etkinliğini yitirmesine, hükümet otoritesi dolayısıyla devlet otoritesi boşluğu yaratılmasına neden olmuşlardır.

Milli şuur ve bilincin ulusal birlik ve beraberlik ve kültür kaynaşması kavramlarının yitirilmeye yüz tutması, tarafsız ve yansız atamaların yapılması gerekirken bunun aksinin yapılması, iş barışının korunamaması, ahlaki ve sosyal değer yargılarının yitirilmesine neden olmak ve sosyal konulara yeterince hatta hiç değinilmemiş, bana oy veren kim olursa bendendir düşüncesi sosyal yapının bozulmasına neden olmuş, hükümetlerin bu tutumuna uymak zorunda bulunan kolluk güçleri de görevlerini savsaklayınca otorite boşluğuna düşülmüş, ayrımcı fraksiyonlar ile bu nedenle başarılı önleyici tedbirler alınamamıştır.

İktidara gelen partiler devlet yönetimindeki tüm kademeleri kendi görüşlerindeki kişilerle doldurmuş, yetenekli yöneticilerden faydalanılma durumuna gidinilmemiş, en küçük memur topluluğu dahi kamplara bölünerek birbirine düşman edilmiş, karşılıklı sevgi ve saygı kalkmış, Türkiye bir anarşi ortamına getirilmiştir.

Siyasi partiler bu kritik dönemde dahi milletin özlemle beklediği önlemleri almak yerine aralarındaki sürtüşmeyi daha da arttırarak yıkıcı ve bölücü faaliyetlere zemin hazırlamışlardır.

Anayasal kuruluşlar bu gidişata dur diyememiş seyirci kalmışlardır. Hatta kişilerin müdafasını yaparak devletin ve milletin savunulmasını ise sahipsiz bırakmışlardır.

Anayasada var olan kuvvetler ayrılığı kuvvetler düşmanlığına dönüştürülmüş silahlı kuvvetlerin değerli komutanlarının ikazları da dinlenmediğinden müdahaleye gerek duyulmuş ve Türkiye Cumhuriyeti bugünkü duruma getirilmiştir.

SOSYO-EKONOMİK

Bugünkü duruma gelmede Sosyo-Ekonomik yapının da etkisi olmuştur.

Ekonomik eşitsizliğin gittikçe artması

Eğitim imkanlarının eşitsizliği

Sağlık imkanlarının eşit dağıtılmaması

Şehre göçün engellenmemesi

Toprak reformunun tatbik edilmemesi

Otorite boşluğundan yararlanarak kaçakçı ağalarının türemesi

Yansız çalışan devlet memurlarının sürgün tabir edilen şekliyle başka yerlere atanması

Konut sorununun halledilmemesi

Yasalara göre eşit olduğu halde seçilme imkanlarının eşit olmaması,

Yabancı basının bile dikkatini çekecek şekilde Türkiye'nin vergi cenneti haline getirilmesi.

Bu şartlar altında anarşi ve terör odakları sistemli bir şekilde ilkeli olarak analize ve disiplinize edilmiş, bireysel terör eylem ve yöntemleriyle halkın sindirilmesi toplumsal değer yargılarının zaman süreci içersinde yok edilmesi veya etkinliğinin en az düzeye indirilmesi, tüm devlet yönetim birimlerinin özellikle güvenlik güçlerinin pasifize edilmesi sağlanarak emellerine ulaşmak istemişlerdir.

Bilim adamları bile, Türkiye'yi son yıllarda kasıp kavuran tehdit sorununun kökenlerinde eğitim sisteminin bozukluğunun olduğunu iddia etmişlerdir.

Yine anarşi ve terör odakları içerisinde kendisini en ziyade bulan ve etkinliğini koyan öğretmen ve öğrenci kesiminin olduğu, bir neden olarak da ekonomik yaşam koşulları ile eğitim imkanlarının eşit olmamasının neden olduğunu vurgulamakta fayda vardır.

Bir Amerikalı Türkiye'nin başkentinin Ankara olduğunu bilmezken, Türk çocuğunun körpe dimağı Amerika'nın tarih ve coğrafyasıyla şişirilmektedir. Eğitim sisteminin bünyemize ve günün koşullarına göre çağdaş eğitim düzeyinin gerektiği seviyeye getirmek gerekmektedir.

YÖRESEL

Suçun oluşmasında yöresel olumsuzlukların etkisi de vardır. Şöyle ki:

Feodal yapının az da olsa devam etmesi,

Bölücülerin sebep olduğu mezhepçilik ve tarikatçılık,

Aşiret ve kan davaları,

İş alanının azlığı,

Ulaşım sorunu,

Sağlık koşullarının Türkiye genelinin çok altında olması

Eğitim imkanlarının çok az oluşu

Verimsiz arazi

Olumsuz iklim koşulları

Komşu ülkelerin etkisi

Hudutların yeterli şekilde korunamaması

KAWA ÖRGÜTÜNÜN ORTAYA ÇIKIŞI

1974 yılında Ankara'da bulunan Devrimci Demokratik Kültür Derneği (DDKD) özellikle, Ankara'da çeşitli Fakülte ve Yüksek okullarda okuyan Doğulu gençlerin üye olduğu bir dernek haline gelmiştir.

1975 yılı içerisinde ortaya atılan (Sosyal Emperyalizm) ilkesi Ankara'da birçok Öğrenci Yurdu ve öğrenci dernekleri içersinde tartışmalara ve saflaşmalara yol açmıştır.

1976 yılı Ocak ayı içerisinde Devrimci Demokratik Kültür Derneği (DDKD) içinde de "Sosyal Emperyalizm" ilkesi nedeniyle bir tartışma çıkmıştır. Bu tartışma sonucu Şubat 1976 yılı sonlarında ayrılan bir grup SSCB'nin Sosyal Emperyalist olduğunu öne sürmüşlerdir.

Aynı tarihlerde PKK (Apocular) örgütünden ayrılan Ali Sir Gürgöz, Hasan Askar Gürgöz, Adil Turan, Turgut Çetiner, İstanbul DDKD içerisinden ayrılan Hasan Hüseyin Yıldırım, Mehmet Polat, Müfit Bayrak, İzzet Tırpan, Ahmet Zeki

Okçuoğlu, ile Ankara DDKD şubelerinden ayrılan Yalçın Çakıcı, Nurettin El Hüseyni, Ferit Uzun, Sabri Kont, Mustafa Aksakal, Reşit Dilek, Mustafa Dere, Mustafa Kutu, Remzi Öngören, Doğan Yüksel ve ayrıca Davut Kurun, Mete Tekin birleşerek Maoist fikirli KAWA adı altında yeni bir örgütü 1976 yılında oluşturmuşlardır.

Örgütün siyasi yapısını oluşturma ve merkezi örgütlenmeye geçerek dağınıklıktan kurtarmak maksadı ile geçici merkez oluşturulmuştur.

Bu komitede:

Nurettin El HÜSEYNÎ,

Alişir GÜRGÖZ,

Hasan Hüseyin YILDIRIM,

M.Zeki OKÇUOĞLU,

M.Cemil GÜNDOĞAN,

Davut KURUN

adlı şahıslar yer almışlardır.

Oluşturulan geçici merkez Komitesi 4 parçaya ayrılmış, Kürdistan'ın her parçasında ayrı ayrı birlik olma mücadelesi verdikten sonra Partinin Türkiye Kürdistan'ında kurulması amacı etrafında birleşmişler, köylülüğü temel işçi sınıfını ise öncü güç olarak kabul etmişlerdir. Partinin kuruluşu uzun bir zaman gerektireceğinden, bir an, önce Partileşme sürecine gidilmesi, Merkezi görüşün hakim kılınması, Partiden sonra halk ordusunun oluşturulması, Parti öncülüğünde silahlı mücadelenin başlatılması, bu mücadelenin başlamasından sonra da bu parti öncülüğünde diğer parçalarda da

mücadelenin başlatılmasının gerektiği vurgulanmış olup, amaç ve strateji bu şekilde belirlenmiştir.

1976 yılından itibaren Doğu ve Güney Doğu Anadolu Bölgesindeki İl ve ilçeleri faaliyet alanı seçen KAWA'cılar seminer ve konferanslar vermek suretiyle propaganda ve teşkilatlanma çalışmalarına geçmişlerdir. Bu maksatla o dönemde meydana gelen Van depreminde zarar gören ailelere ve enkaz çalışmalarına katılıp Ankara'da çeşitli semtlerden toplanan giyim eşyalarını bu deprem bölgelerine dağıtarak örgütün propagandasını yapmışlardır. Eğitim ve seminer çalışmaları için daha ziyade dernek ve öğrenci evlerinden istifadeye çalışılmış ve İstanbul'da KAVA yayınevinin sahibi Mehmet POLAT, yayınevini örgütün amaçları için kullanmıştır.

Bunun neticesinde illerde bölge komiteleri, merkez ilçe komiteleri, ilçe komiteleri ve köy komiteleri kurulmuştur. Komitelerde görev alanlar örgütün yayın, propaganda, mahalli ve askeri konuları ile ilgilenmişlerdir. Diyarbakır, Silvan, Mardin, Malatya, Adıyaman, Kahta, Hakkari, Bingöl, Tunceli, Urfa, Hilvan, Siverek, Viranşehir'de taraftar edinmişlerdir. O dönemlerde KAWA Örgütü varlığını İstanbul'da bulunan KAWA YAYINEVİ vasıtasıyla kitlelere duyurmaya çalışmıştır.

Örgüt ayrıca, YEKBUN (Birlik) adlı illegal bir dergi de çıkarmış, bu dergi ile hareketin siyasi, ideolojik ve örgütsel birliğini işler hale getirmiş ve geliştirmiştir. KAWA'cılar ayrıca halk Kültür Dernekleri (HKD), İşçi Köylü Dayanışma Derneği (İKDD), DEV - LİS - DER adlı derneklerle de legal olarak Örgütlenmede bulunmuşlardır.

KAWA'cılara göre, Kürdistan'da Sosyalizmin kurulmasına

kadar kesintisiz ve sürekli bir mücadelenin oluşturulması gerektiğini, ABD ve SSCB'ye bağlı olan Türkiye, İran, Irak ve Suriye Kürdistan'ını sömürdüklerini, dünya halklarının baş düşmanının iki süper devlet ABD ve SSCB olduğunu, Kürdistan'da Feodalizme karşı tam mücadele edilmesi gerektiğini, Kürdistan'ın dört parçasında ayrı ayrı örgütlenmeye gidilmesinin şart olduğunu belirtmişlerdir.

1977 yılı yaz aylarında bütün Türkiye Sol Parti ve hareketleri içinde üç dünya Teorisinin tartışmaları başlamıştır. Aydınlık grubunun ortaya attığı bu teori Kasım 1977 yılının ilk günlerinde Ankara Siyasi Bilgiler Fakültesi Yurdu'nda da tartışılmıştır. Burada yapılan toplantıya KAWA mensupları da katılmışlardır. Bilahare KAWA örgütü içinde de teorinin reddi veya kabulü yolunda tartışmalar başlamış ve eski yapı dağılarak örgüt siyasi inşasını tamamlayamadan üç dünya teorisinin kabulü veya reddine uygun olarak, hareket Denge Kawa ve Red Kawa olarak iki gruba ayrılmıştır.

DENGE KAWA

Ankara DDKD'den kopan kişilerin tamamına yakını Üç Dünya Teorisini kabul ederek DENGE KAWA adlı örgütlenmeyi oluşturmuşlardır.

Bu grubun önde gelenleri:

Yalçın ÇAKICI

Mustafa DERE

Narettin El HÜSEYNÎ

Ferit UZUN

Sabri KONT

Reşit DELEK

Mustafa KUZU

Remzi ÖZGEZER

Ahmet ASLAN

Mehmet ÖĞE

Medet GÜZELLER

Düzgün ÇAYNAK

Murat ÇAYNAK

adlı şahıslar olmuştur. Ayrıca Mardin, Urfa ve Silvan'da teori büyük çoğunlukla kabul edilmiştir.

Bu grup 1979 Ocak ayında DENGE KAWA adı ile bir dergi yayınlamış ise de yazı işleri müdürünün tutuklanmasını müteakip dergi kapanmıştır. Bu grubun mensuplarının birçoğu bilahare Aydınlık grubu saflarında yer almışlardır.

DENGE KAWA bilahare sıkıyönetim ilanı, ideolojik ve siyasal platformda mücadeleden uzaklaşmış ve mali olanaksızlar nedeni ile örgüt pasifize olma durumuna gelmiştir. Bu duruma tesir eden diğer faktörler ise:

İdeolojik ve siyasal birliğin zayıflaması,

Kararlı, güvenilir bir siyasi önderlik oluşturulmaması,

Koordineli bir görev bölümünün olmaması,

Siyasi tecrübesizlik,

Propaganda eksikliği,

Sistemli bir çalışma programının olmaması nedeni ile ileri unsurların ve tabanın hareketten soğuması,

Legal ve illegal mücadelenin birleştirilmemesi,

Harekete dışarıdan gelen saldırılar sonucunda kadrolara açık ye kararlı bir siyaset getirilmemesini sıralamak mümkündür.

Bu nedenle DENGE KAWA'nın merkez komitesi, kadroların son durumunu belirten ve tartışmaları, dağılmayı önlemek maksadı ile "Durma Bildirgesi" adı altında bir bildiri dağıtmıştır.

Bu arada mevcut kadronun merkez komitesini lağvederek yeni bir organizasyona gitmesi dikkat çekmektedir. Organizasyon çalışmaları sonucunda, M.Nuri AKSAKAL, Nurettin EL HÜSEYNİ ve İbrahim KÜREKEN, iştiraki ile bir kurmay heyet oluşturulmuştur.

Kurmay Heyeti, iki veya üç kişiden oluşan siyasi komite (Polit Büro)'yu kadroların arasından seçecek ve Polit Büro Merkez Komitesi'nden daha etkili olacaktır.

Tamamen üst düzeyde devam eden bu çalışmalar tabandaki sempatizan kitlenin diğer fraksiyonlara gitmesini önlemek için gizli tutulmuş, sadece Bölge Komite sorumlularına bildirilmiştir.

Yeni bir organizasyon ile ilgili olarak KAWA grubunun üç dünya teorisi kabul kanadına mensup şahıslar, 14 EYLÜL 1979 günü Diyarbakır'da bir toplantı düzenlemişlerdir.

Toplantıya:

*** Diyarbakır'dan:**

Yalçın ÇAKICI,

Halil AKBAY,

İbrahim KÜREKEN

Mustafa Nuri AKSAKAL,

Salih HEKİMOĞLU,

Fevzi AZİZOGLÜ,

*** Mardin'den:**

Fahri GOMİ,

Cevher CENGİZ,

Mehmet Ali ÇELİK,

*** Adıyaman'dan:**

Mustafa KÖROĞLU,

*** Bingöl'den:**

Hasarı GÜNAY,

*** Siirt'ten:**

Ata ŞEN,

Ali EKBER,

Ömer YAŞ,

*** Urfa'dan:**

Mizbah MELÎK

Reşit DELEK

*** Silvan'dan:**

Nurettin EL HÜSEYNİ

İhsan KIRAN adlı KAWA'cılar katılmışlardır.

Divan başkanlığım Nurettin EL HÜSEYNÎ, Divan Katipliğini İbrahim KÜREKEN ve Mustafa Nuri AKSAKAL'ın yaptığı toplantıda genel olarak örgütlenme, sınıf mücadelesi ve siyasi inşa üzerinde durulmuştur. Toplantıda şu hususlar tartışılmış, görüşülmüş ve karara bağlanmıştır.

A. KAWA grubu içerisindeki merkezi önderliğin yetersiz olması sebebi ile gizli oyla bir başkan ve üç üyeden oluşan Polit Büro (Yürütme Kurulu) kurulmuştur.

B. Polit Büro üyeleri, daha sonra kendi aralarında bir toplantı yaparak genel toplantıdaki eleştirileri değerlendirecek ve bunlara çıkış yolları bulacaktır.

C. Polit Büro ayrıca kendisine bağlı alt birimleri (Merkez Komitesi Örgütlenme, Propaganda, Yayın ve Mali işler sorumluları gibi) seçecektir.

D. KAWA grubu bundan böyle siyasi bir kampanya açacak ve siyasi kampanyaya mensup şahıslar kitlelere giderek görüşlerini kabul ettirmeye çalışacaklardır.

E. KAWA grubundaki yeni örgütlenme:

l başkan ve 3 üyeden müteşekkil

Yürütme Kurulu (Polit Büro)

Örgütlenme Sekreterliği,

Yazı Kurulu Sekreterliği,

Mali ve Dış ilişkiler Sekreterliği, şeklinde oluşacaktır.

F. Yürütme kurulu üyesi olan başkan, bütün bu sekreterlikleri de denetleyecek, bunlara görev verip görev alacaktır,

G. Sekreterler kendi alt birimlerini oluşturarak örgütlenmeyi devam ettireceklerdir.

H. Alınan kararlar doğrultusunda gerçekleştirilecek bu örgütlenme şekli ileride kurulacak parti için esas (Temel) teşkil edecektir.

KAWA grubunun üç dünya teorisini kabul eden kanadı Urfa, Siverek olayları ile ilgili görüşlerini belirten 11 sayfalık bir bildiri hazırlamıştır. Bildiri Silopi'de Cevher CENGİZ tarafından 50 adet teksir edilmiştir.

14 EYLÜL 1979 tarihinde Diyarbakır'da yapılan genel toplantıda yürütme kurulu (Polit Büro) na gizli oyla seçilen KAWA grubu mensuplarının Nurettin El Hüseyni (Başkan), Mustafa Nuri AKSAKAL, İbrahim KÜREKEN ve Halil BİNBAY'dır. KAWA grubu son olarak YEKBÜN adlı derginin sayısını ve "Siverek olayı hangi sonun başlangıcı olacaktır" adlı dergileri çıkarmıştır.

RED KAWA

PKK örgütünden kopan kesim ile İstanbul DDKD'den ayrılan grup üç dünya teorisinin, karşı devrimci bir teori olduğunu, birleşik bağımsız Kürdistan'ın kurulması gerektiğini, bir ülkenin siyasetinin Uluslararası Marksist-Leninist dış siyasetinin belirlenmesinden sonra ortaya çıkacağını ve AEP (Arnavutluk Emek Partisi) çizgisinde bir mücadele görüşünde birleşerek RED KAWA diye bilinen örgütlenmeyi oluşturmuşlardır. KAWA adı ile kurulan bir yayın evi de bu grubun hizmetinde bulunmuştur. Bu ayrışmayı müteakip "Üç dünya teorisi, devrime ihanetin teorisidir" adlı legal bir kitap da, KAWA yayınevi tarafından bölgelere gönderilmiştir. Ayrıca

KAWA adlı aylık dergi çıkarılmış, derginin masrafları, bağış makbuzları ve toplanan paralarla karşılanmış, 4. sayıya kadar çıkarılan bu dergi sıkıyönetim uygulaması nedeniyle uzun bir süre çıkarılamamıştır. KAWA dergisinin çıkmadığı bu dönem içerisinde "Yeni durum ve görevlerimiz" adı altında bir teksir çıkarılmış, bu teksirde sıkıyönetim şartlarında nasıl davranılması gerektiği ve örgütün izleyeceği taktik belirtilmiştir. Ayrıca KAWA yayınevi tarafından, "Filipinler Halk Kurtuluş Mücadelesi", "Emperyalizm", "Marksizm'in Bir Karikatürü" adlı kitaplar çıkarılmıştır.

1978 ve 1979 yıllarında RED KAWA esas olarak ideolojik yapıya ağırlık vermiş ve bu temelde bildiri, dergi ve propaganda ile tabanını genişletmeye çalışmıştır. Bu arada "beş parçacılar" diye bilinen grup ile de birleşilmiş, daha sonraki aşamada silahlanma ve eylemlere gidilmesine karar verilmiştir.

Silahlanma maksadı ile önce İstanbul'da I. Ordu'dan silah çalınmış ve bilahare silahları çalanlar yakalanmıştır. 8 MART 1979 günü ise Muş Devlet Üretme Çiftliği soygunu yapılmış ve soygunu yapanlar yakalanmışlardır. Bu iki eylemin başarısızlığı ve KAWA yayınevinin kapatılması örgüt içerisinde yeni tartışmaların başlamasına neden olmuştur.

1979 yılı yaz aylarında başlayan bu tartışmalar PKK örgütünden koparak KAWA'ya geçen kesim ile İstanbul DDKD'den gelen kesim arasında başlamıştır.

PKK örgütünden koparak KAWA'ya geçen kesim (yönetimi elinde bulunduran grup) sıkıyönetim şartlarında hareketin geri çekilmesi gerektiğini ileri sürmekte iken, İstanbul DDKD'den ayrılan kesim saldırı ve yıpratma dönemine girilmesi gerektiğini öne sürmeye başlamıştır.

Bu tartışmalar 1979 yılı sonlarına doğru had sayfaya varmış ve merkeze muhalif grup merkezin pasif olduğunu, örgütlenmeyi yanlış ele aldığını, eylemlere kadro düzeyindeki şahısların girmemesi gerektiğini ileri sürerek, merkezi askeri yönde pasif olmakla, politik yönde dergi çıkarmakla, diğer siyasi gruplara karşı tavır almamakla, ideolojik yönde ise, sosyal emperyalizm ve bağımsız örgütlenme yönünde araştırma yapmamakla, ilkeleri kitlelere mal edememekle suçlamışlardır. Bu tartışmaların sonucu olarak 27 OCAK 1980 tarihinde teoriyi reddeden KAWA grubu bünyesinde bir bölünme meydana gelmiştir. Bu bölünme sonunda ortaya çıkan gruplar KAWA - PSŞK (Peşmerge Sore Şoreşa Kürdistan - Kürdistan Devrimci Kızıl Peşmergeleri), KAWA - KPSK (Komela Partizane Sore Kürdistan - Kürdistan Kızıl Partizanlar Örgütü) adları ile anılmaya başlamışlardır

KAWA-PSŞK

PSŞK örgütü KAWA grubu bünyesinde kalan ve Merkezi olarak tanınan şahıslardan oluşmuştur. PSŞK örgütü KAWA'nın savunduğu ve benimsediği sömürgecilik, sosyal emperyalizm, bağımsız örgütlenme ve üç dünya teorisinin reddi ilkelerine bağlı kalmıştır.

PSŞK örgütü: merkezî sistem icinde faaliyetleri yürütmek maksadı ile:

Mehmet Cemil GÜNDOĞAN (Mamo, Gözlük Lakaplı), Alişir GÜRGÖZ (Altındiş Lakaplı), Kemal ARDIÇ (Doktor, Zonk, Gözlük Lakaplı) adlı şahıslar örgütün merkez komitesini oluşturmuşlardır. Yapılan iş bölümünde Mehmet Cemil GÜNDOĞAN ile Alişir GÜRGÖZ merkez yazı kurulunu

Kemal ARDIÇ ise pratik önderliğini yürüteceklerdir. Kemal ARDIÇ işleri tek başına yürütemeyince Güneydoğu bölge sorumluluğunu Mehmet Cemil GÜNDOGAN üzerine almış o da "YIRTIK" takma adlı şahsa işlerin yürütülmesi için sorumluluğu altında ona devir etmiştir, YIRTIK ise son bölünme ile HIZİPÇİ GRUP'a katılmıştır.

1980 OCAK ayı içinde KAWA harekatı içinde:

Turgut ÇETİNDERE (Zeki, Tamer, Tahir takma adlı), Davut KURUN (Troçki lakaplı), Mehmet POLAT (Güneyli Muhtar) isimli şahıslar bir grup oluşturmuşlardır. Aralarında siyasi ilke ayrılığı olmasına rağmen, harekatı ve onun önderliğini pasifizmle suçlayarak ayrılmışlardır. KAWA PSŞK örgütü ayrılan bu grubu TASVİYECİ HİZİP olarak adlandırmışlardır.

TASVİYECİ HİZİP kendilerini kariyerist hırs ve hesaplarla eylemci bir politikayı her ne kadar savunmakta ise de ideolojik ve teorik bir ayrılıkları bulunmamaktadır. Hizipçilerin ayrılmasından sonra, merkezcilerden (PSŞK mensuplarından) bazılarının yakalanması ve bazılarının da deşifre olması üzerine örgütün etkinliğini sağlamak amacıyla üç kişiden oluşan yönetici organa:

Cemalettin Mahmut TUNÇ (KUTO Lakaplı), Hasan Askar GÜRGÖZ, adlı şahıslar da alınarak beş kişiye çıkarılmıştır.

Mehmet Cemil GÜNDOGAN (Mamo, Gözlük Lakaplı), Alişir GÜRGÖZ (Altındiş Lakaplı), Cemalettin Mahmut TUNÇ (KÜTO Lakaplı), Hasan Askar GÜRGÖZ, Kemal ARDIÇ (Doktor, Zonk, Gözlük Lakaplı) adlı şahıslar ise merkez komitesini meydana getirmişlerdir. Fakat bu iş bölümü uzun süre devam etmemiştir. Meydana gelen gelişmeler

nedeni ile yeniden pratik görevleri üzerlerine alma zorunluluğunu duymuşlardır.

Mehmet Cemil GÜNDOGAN: Tunceli ve Bölgesi

Alişir GÜRGÖZ: Van Bölgesi

Cemalettin Mahmut TUNÇ: Kars Bölgesi

Hasan Askar GÜRGÖZ: Ankara ve İstanbul Bölgesinin ilişkilerini devir almışlardır.

Mehmet Cemil GÜNDOGAN bölgesi ile ilgili il düzeyinde sorumlular tayin etmiştir.

Tunceli iline Hıdır DUMAN (Pratik Lakaplı)

Bingöl ili olan ilişkileri de İlhami SERTKAYA (KERRO)'ya bırakmıştır.

12 EYLÜL harekatından sonra tüm devrimcilerin olduğu gibi KAWA-PSŞK örgütünün de harekatının engellenmesine neden olduğundan, KAWA-PSŞK örgütünün üst seviyedeki liderleri, 1981 OCAK ayı ilk haftası içinde örgütü yeniden düzenlemek, dağılan örgütü toplamak, yönetici bölge ve bölge sorumlularını saptamak için İstanbul'da bir toplantı yapmışlardır. Bu toplantıya:

MEHMET CEMİL GÜNDOĞAN - CEMALETTİN MAHMUT TUNÇ - CELAL AVCI - ALİŞİR GÜRGÖZ - KEMAL ARDIÇ - SÜLEYMAN ASLAN - ALİ KEMAL GÜLTEKİN - İBRAHİM GÜNDÜZ - HIDIR DUMAN - ŞEFİK GÜLAÇTI - MEHMET CEMİL GÜNDOĞAN'ın eşi FATMA - Meral VURAL - GÜNDOĞAN katılmışlardır.

Toplantıda yapılan gizli oylama sonunda örgütün yönetim kuruluna:

Mehmet Cemil GÜNDOĞAN (Mamo, Gözlük Lakaplı), Cemalettin Mahmut TUNÇ (KUTO Lakaplı), Kemal ARDIÇ (Doktor, Zonk, Gözlük Lakaplı), Süleyman ASLAN, Ali Kemal GÜLTEKİN adlı şahıslar gelmişlerdir.

Yeni yönetim kurulunun yapısı:

1- Yönetici kadro (Beş kişiden oluşacaktır)

2- Merkez organı (Yönetici kadrodan üç kişi burada görev yapacaktır)

3- Merkez Komitesi (Yönetici kadrodan iki kişi görevlendirilecektir)

4- Bölge komitesi

5- İl Komitesi

6- Bölge Sorumlusu

7- İl Sorumlusu

8- İlçe veya Semt Sorumlusu

9- Köy Sorumlusu

şeklinde ideal olarak düşünülmüştür. Ancak yeterli elemanın olmaması ve bazı illerde Sempatizanların bulunmaması nedeniyle örgütü günün şartlarına göre organize etmek ve yaygın bir şekilde sempatizan toplamak için Merkez Yönetim Kurulu kendi arasında görev bölümü yapmıştır.

Buna göre:

MERKEZ ORGANI (MERKEZ YAZI KURULU)

Mehmet Cemil GÜNDOĞAN,

Ali Kemal GÜLTEKİN (Kambur)

Kemal ARDIÇ (Doktor, Zonk, Gözlük Lakaplı)

Görevi, harekatın ideolojik ve teorik sorunlarını çözmek ve meydana gelen siyasi gelişmeler karşısında yeni siyasal tavırlar belirlemektir.

MERKEZ KURULU (PRATİK ÖNDERLİK)

Cemalettin Mahmut TUNÇ (KUTO Lakaplı)

Süleyman ASLAN

Görevi, harekatın askeri işleri, örgütsel işler ve basım, yayın ve dağıtım işlerini yürütmekle yükümlüdür. İki kişiden meydana gelir, örgütün askeri sorumlusu Cemalettin Mahmut TUNÇ'tur. Örgütün yayın propaganda ve mali sorumlusu Süleyman ASLAN'dır.

İstanbul İl Komitesi:

İbrahim GÜÇLÜ (Mühendis)

Hasan Askar GÜRGÖZ

Fatma Meral VURAL (GÜNDOĞAN)'dan meydana gelmektedir.

Adana Sorumlusu:

Alişir GÜRGÖZ adına

Kemal ARDINÇ

İzmir Sorumlusu:

Ali Kemal GÜLTEKİN (Kambur Lakaplı)

Van Sorumlusu:

Celal AVCI (Hoca Lakaplı)

Dersim ve Bingöl Sorumlusu:

Hıdır DUMAN (Pratik) Merkez adına Cemalettin Mahmut TUNÇ'la ilişki halinde olacaktır

Kars Sorumluluğuna geçici olarak Süleyman ASLAN bakacak ve yerine sorumlu tespit edilinceye kadar o da Cemalettin Mahmut TUNÇ'la ilişki halinde olacaktır.

Ankara Sorumlusu:

Süleyman ASLAN

Ankara ve İzmir Sorumluları Merkez Yönetim Kurulunda olmaları nedeniyle direkt merkeze karşı ilişki halindedirler.

Semt, ilçe ve Köy sorumlularını oluşturma yetkisi il sorumlularındadır. Merkezin bunları bilmesi ve tanıması mümkün değildir. Örgütün genel olarak dağıldığı bu dönemde ilçe ve onun altındaki sorumlulukları bulunmamaktadır.

Örgütün gelirleri: Yerel sempatizan çevrelerden toplanan paralardır. Bunun dışında her bölge (Askeri Kanat) karşı devrimci kurum ve kuruluşların gelirlerine el koymak biçiminde eylemler düzenleme yetkisine sahiptir. Bu eylemlerden elde edilen paralar örgüte gelir kaydedilir.

Örgütün henüz işçi kesiminde güçlü bir faaliyeti bulunmamaktadır. Ayrıca bir istihbarat örgütlenmesi ve yurt dışında bir örgütle bağlantıları yoktur.

Örgütün ilkeleri dışında hareket eden şahıslara örgüt, ihtar ilişkiyi kesme, tecrit ve ölüm cezaları verir. Örgütün siyasi harekatını engelleyen her fert cezalandırılır.

ÖRGÜTÜN AMACI

Kürdistan'da yalnız Kürt halkı ile örgütlenerek bir parti kurmak, bu parti etrafında dört parçayı (Türkiye, Suriye, İran, Irak) birleştirmek, parti tarafından yönetilecek "Kızıl Ordu"yu kurmak ve örgütlenmenin kuvvetli olduğu parçada "Üç Silah" ile mücadeleyi başlatarak müstakil Kürdistan'ı kurmaktır. Burada bahsedilen Üç Silah: parti, ordu ve birleşik cephedir, (Parti Marksist – Komünist Parti, Ordu Kızıl Ordu, cephe ise birleşebilecek tüm güçler) örgütün amacı doğrultusunda strateji taktiği ise,

1- Türkiye'de yalnız Kürdistan olarak adlandırılan bölgelerde örgütlenmek,

2- Kadro adamları yetiştirmek,

3- Yetiştirilen bu kadroları Kürdistan'ın her bölgesine göndererek işçi ve köylü sınıfı arasında örgütleme yapmak,

4- Örgütlenmeden sonra Kürdistan Partisini ve yanısıra Kızıl Ordu'yu kurmak,

5- Parti ve Kızıl Ordu'nun kurulmasından sonra dört parça ile ilişkiye geçerek halk savaşını başlatmak.

PSŞK örgütü benimsediği fikirleri tabana yansıtmak için PEŞ-VE (İLERİDE ÖNCÜ) adlı bir dergiyi yayın organı olarak çıkarmıştır.

KAWA – KPSK

1980 OCAK ayı içinde Üç Dünya Teorisini reddeden KAWA grubunu eleştiren kişilerce oluşturulan silahlı eylem yanlısı bir örgüttür.

Anılan örgütün Diyarbakır ve Van illerinde KAWA'nın SEYYAR GERİLLALARI adını da güvenlik kuvvetlerini, yanıltmak amacıyla kullandığı bilinmektedir. KPSK örgütü PSŞK örgütü yandaşlarınca "HİZİPÇİ GRUP" olarak tanınmaktadır.

KAWA-KPSK ÖRGÜTÜNÜN YAPISI

MERKEZ KOMİTESİ:

Davut KÜRÜN (Kulağı Pamuklu Hoca, Troçki Lakaplı)

Turgut ÇETİNDERE (Zeki, Tabir ve Tamer Takma adlı)

Hasan Hüseyin YILDIRIM (Dergo Lakaplı)

Hüseyin ASLAN (Hoca veya Dudağı Yarık Lakaplı)

Suat URAZ (Tatvanlı Laz Suat) adlı şahıslardan oluşmaktadır.

MERKEZ KOMİTESİNİN GÖREVLERİ:

1- Kitleleri örgütlemek,

2- İdeolojik ve politik yönde önderlik yapmak,

3- Örgütün siyasi çizgisini belirlemek,

BÖLGELER VE BÖLGE SORUMLULARI:

1- Malatya- Tunceli Bölgesi, Bölge Sorumlusu:

Hasan Hüseyin YILDIRIM (Dergo Lakaplı)

2- Diyarbakır-Mardin-Nusaybin bölgesi, Bölge Sorumlusu:

Hüseyin ASLAN (Hoca ve Dudağı Yarık Lakaplı)

3- Van - Hakkari - Tatvan bölgesi, Bölge Sorumlusu:

Turgut ÇETINDERE (Zeki, Tamer, Tahir takma adlı, İran'da)

4- İstanbul - Ankara bölgesi, Bölge Sorumlusu:

Mete TEKİN (Mete Hoca)

5- Adıyaman – Adana- Mersin bölgesi, Bölge Sorumlusu:

Mehmet POLAT (Güneyli Muhtar)

MALATYA İL BİRİMİ SORUMLUSU

İbrahim İNCESU

Abuzer TAŞ

TUNCELİ İL BİRİMİ SORUMLUSU

Müslüm YOLLUK

OVACIK SORUMLUSU

Hıdır EKEN

MAZGİRT SORUMLUSU

Hasan ASLAN

ADIYAMAN İL BİRİMİ SORUMLUSU

Mehmet POLAT (Büyükbağlı)

VAN BİRİMİ SORUMLUSU

Sedat (Hoca Lakaplı)

TATVAN TEMSÎLCÎSÎ

Haki... (Hoca Lakaplı)

DİYARBAKIR İL BİRİMİ SORUMLUSU

İzzettin TOPRAK

Heybet AÇIKGÖZ

İl birimi sorumluları, il birimi içindeki propaganda ve askeri sorumlular ile ilçe temsilcilerini temin etmektedirler.

Örgütün F.Almanya, İran ve Suriye ile ilişkili olduğu, F.Almanya'da temsilciliğinin bulunduğu, İran'dan Humeyni yönetimine karşı mücadele eden güçlerle ilişkili olduğu Suriye'de ise barınma imkanlarına sahip olduğu bilinmektedir.

KAWA-KPSK ÖRGÜTÜNÜN AMACI

Kürdistan'da Kürt halkı ile örgütlenerek bir parti kurmak, parti etrafında dört parça Türkiye, İran, Irak ve Suriye'yi birleştirmek, parti tarafından yönetilecek Kızıl Ordu'yu kurmak, örgütlenmenin kuvvetli olduğu parçada üç silahlı mücadeleye başlamak, bu üç silahlı terimi parti, ordu ve birleşik cephe, Parti Marksist-Komünist Parti, Ordu Halk Ordusu, cephe ise birleşebilecek tüm güçlerdir.

Örgütün yukarıdaki amaçları doğrultusunda strateji ve taktiği ise:

1- Türkiye'de yalnız Kürdistan olarak adlandırılan bölgeleri örgütlemek.

2- Kadro adamları yetiştirmek.

3- Yetiştirilen bu kadroları Kürdistan'ın her bölgesine işçi ve köylüler arasında örgütlenmeyi geliştirmek

4- Örgütlenmeden sonra Kürdistan Partisi'nin yani Komünist Partisi'ni kurmak yanı sıra halk savaşını başlatarak Kızıl Ordu'yu kurmak.

5- Parti ve Kızıl Ordu'nun kurulmasından sonra dört parçaya yani İran, Irak, Suriye ve Türkiye ile ilişkiyi keserek halk savaşını toptan başlatmaktır.

Bunun için örgüt Türkiye'nin Güney ve Doğu Bölgelerinde hatta İstanbul ve Ankara'da faaliyetlerde bulunmuş, sıkıyönetimin kendilerine karşı yapıldığını iddia etmiş, ancak sıkıyönetimin de bunu başaramayacağını açıkça belirtmiştir.

KAWA ADI VE NEVROZ GÜNÜ

Efsaneye göre zalim bir Hükümdar olan DEHAK'ın iki omzunda kapanmaz yaralar çıkmış. Doktorların tavsiyesi üzerine DEHAK bu yaralardan kurtulmak için her gün iki genç insanın beynini yemeye başlamıştır. Zaten zalim olan DEHAK'ın baskısı gittikçe şiddetlenmiş etrafa dehşet saçmayla başlamıştır. İnsan beynini çıkarmakla görevli kişi insafa gelmiş iki genç insanın beyinlerinden birinin yerine bir hayvan beyni karıştırmış ve kurtardığı gençleri de bir dağ başında mağarada saklamış. Aynı toplulukta bulunan KAWA isimli bir demircinin oğullarına sıra gelir fakat KAWA çocuklarını teslim etmediği gibi mağaradaki gençlerin ve halkın başına geçerek zulme, sömürgeye karşı başkaldırmış DEHAK'ı devirmiş ve kendi iktidarını kurmuştur. Yiğit Demirci KAWA bugünü Kurtuluş günü olarak ilan etmiş ve halkın bugünü şenliklerle kutlamalarını söylemiştir. İddiaya göre eski baskı ve zulüm düzeninin yıkılışının sim-

gesi olan NEVROZ bayramı kutlanmaya başlamıştır. Bugüne Yeni gün anlamına gelen NEVROZ ismini vermiştir.

Sanıklar KAWA isimini örgüt adı olarak, NEVROZ gününü de Kürt Halkının Kurtuluş günü olarak ilan etmişlerdir.

Sanıklar bu amaçlarına ulaşabilmek için KAWA adlı örgütü kurmuş, idare etmiş ve bu örgüte üye olmuşlardır.

Ancak 21 MART günü kutlanan NEVROZ Bayramı Şii Mezhebine inanan Azeri Türkleri tarafından da kutlandığı gibi, coğrafi sistemlere göre de 21 MART kış aylarının bitişi ve ilkbaharın başlangıcı olarak müsbet bilimce tespit edilmiştir.

GÜNEYDOĞU'DA FAALİYET GÖSTEREN KÜRTÇÜ ÖRGÜTLER

Ülkemizde 12 Eylül 1980 öncesi kurulan ve birçoğu 12 Eylül sonrası çökertilen bölücü terör örgütlerinden sadece PKK etkinliğini devam ettirmektedir. Ancak özellikle 12 Eylül öncesinde kurulan çok sayıda bölücü örgüt bulunmaktadır. Bu örgütleri burada kısaca anmakta fayda görüyorum.

PSK (KÜRDİSTAN SOSYALİST PARTİSİ)

Kemal BURKAY ve arkadaşları, 1970 yılının Ekim ayında başlatılan DDKO (Doğu Devrimci Kültür Ocakları) tutuklamalarında yurt dışına kaçmış ve 1974 genel affı sonrasında Türkiye'ye dönmüşler ve 1975 Haziran ayında da Ankara'da Faruk ARAS'ın başını çektiği bir grupla 1978 yılında partileşme kararı alarak illegal olarak TKSP (Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi)'ni kurmuşlardır.

Mücadelenin değişen şartlara göre farklı bir seyir izleyeceğinin değerlendirilmesiyle, Türkiye'deki mücadeleyi Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleri'nde gerçekleştirmeyi ve bölgede ilk olarak SSCB modelinde federe bir Kürdistan oluşturmayı eylem ve devrim hareketinin gerektirdiği zamanda ise Marksist-Leninist ideoloji doğrultusunda Irak, İran, Suriye ve Türkiye'de Kürtlerin yaşadığı toprakları Kürdistan devleti kurmak amacını benimsemişlerdir.

PSK, 13 Ocak 1995 tarihinde Almanya'nın Bremen kentinde 4.Olağanüstü Kongresini yapmış ve Kemal BURKAY, "Örgütün 3. Kongresinde tabanın zorlamasıyla silahlı mücadeleye başlamaya karar verdiğini, bu doğrultuda başlangıçta

600-700 kişilik bir gücün oluşturulması hedeflendiği, fakat istenilen seviyeye gelinemediğini, kamplara nitelikli unsurların gelmediğini, eğitimlerini tamamlayan bir grubun Türkiye'ye eylem niyetiyle girişinde PKK engeli ile karşılaştıkları, dolayısı ile eğitimlerini tamamlayan PSK'lı grupların bir kısmını Yunanistan'a, diğer bir kısmını Avrupa'ya, geri kalanları ise Türkiye'ye aktardıklarını, bu konuda başarısız olduğunu, bunun nedenlerinin ise kendilerinin dışında var olan güçlükler ve engellerin yanısıra, örgüt yapısının uzun silahlı olmayan mücadele biçimlerine göre şekillenmiş yapısı olduğunu belirtmiştir."

PİK (PARTİYA İSLAMİYE KÜRDİSTAN- KÜRDİSTAN İSLAM PARTİSİ)

Kürdistan İslam Partisi (PİK), Kürtlerin yaşadığı dört ülke topraklarında İslam'ı yaymak ve yaşatmak için her türlü eylemin meşru olduğunu düşünen İslami esaslara dayalı bağımsız bir Kürt İslam Devleti kurmak amacıyla 11 Aralık 1979 tarihinde ABD'de kurulmuş olup, Parti Genel Başkanı (Genel Emir) Prof.Dr. Muhammed Salih MUSTAFA'dır. Öğrenci ve Gençlik Emiri geçirdiği bir trafik kazasında hayatını kaybeden Hamit TURGUT iken, ölmesi ile Osman CANER geçmiştir. Örgütün Gençlik Sorumlusu ise Sukuti EVCİM'dir.

Ülkemizde Malatya merkez olmak üzere Doğu ve Güneydoğu illerinde ayrıca İstanbul ve Ankara'da faaliyet gösteren örgütün Almanya, Kanada ve kurulduğu yer olan ABD'de örgütsel faaliyetlerde bulunduğu bilinmektedir.

Örgüt hedefini gerçekleştirmek için, İslam Devleti'nin kuruluş aşamalarından olan tebliğ, davet, sohbet ve cemaat (Halk Şurası) aşamalarını kullanarak propaganda vasıtasıyla gerçekleştirdikten sonra cihad aşamasını gerçekleştirmek için örgütü silahlandırarak, devlet yönetimindeki veya önemli

diğer kişilere yönelik yapacakları suikast türü eylemler ile ülkemizi bir kargaşa ortamına sokup, meydana gelen kaos ortamından yararlanarak silahlı halk ayaklanması ile anayasal düzeni yıkarak yerine teokratik düzene dayalı bir Kürt İslam Devleti kurulmasını benimsemiştir.

PARTİYA RİZGARİYE KÜRDİSTAN, KÜRDİSTAN - KURTULUŞ PARTİSİ -RİZGARİ

Dünyada gelişen ideolojik akımların artması ve ülkemizde 1961 Anayasası'nın getirdiği özgürlükçü haklar ve hürriyetler neticesinde kurulan Devrimci Doğu Kültür Ocakları (DDKO) bölücülük fikirlerinin yeni versiyonları ile beslenmeye başlanılmıştır.

Bölücülük fikirlerinin hızla aşılandığı doğulu-batılı ayrımının öğrenciler tarafından yayılmasının amaçlandığı dönemlerde, Kürt halkının var olduğu ve ezildiği ve sömürüldüğü fikrini ileri süren Ankara Barosu Avukatlarından Mümtaz KOTAN, İbrahim GÜÇLÜ, Yümlü BUDAK, Fikri ŞAHİN, Ali BEYKÖLÜ, Nezir SEMİKANLI tarafından propogandatif örgütsel faaliyetlere devam etmişler ve 1974 yılında çıkan genel aftan faydalanarak Mümtaz Kotan, Orhan KOTAN, Hatice YAŞAR, İkram DELEN ve diğer örgüt arkadaşlarının cezaevlerinden çıkması ile 1975 yılında Ankara'da RİZGARİ örgütünün alt yapısı ve çekirdeği olan KOMAL adlı basın, yayın ve dağıtım bürosunu faaliyete geçirerek bu yayınevi etrafında toplanmaya başlamışlar ve 1975 yılında Rizgarî örgütünü kurarak örgütsel çalışmalarına devam etmişlerdir.

12 Eylül 1980 darbesinde faaliyetine ara veren Rizgari örgütü, 25 Ekim 1987 yılında, Partiya Rizgariya Kürdistan adıyla nihai hedefinin Irak, İran, Suriye ve Türkiye'deki Kürtlerin yaşadığı ve Kürdistan olarak adlandırdıkları topraklar üzerinde Bağımsız Birleşik Sosyalist Kürdistan Devleti'nin kurulmasını amaçladığını açıklamıştır.

PŞK - KDP PARTİYA ŞOREŞA KÜRDİSTAN - KÜRDİSTAN DEVRİM PARTİSİ

Amacı, İran, Irak, Suriye ve Türkiye sınırları içerinde bulunan bir alanda Bağımsız Demokratik ve Birleşik bir Kürdistan Devleti kurmak olan PŞK-KDP (Partiya Yekitiya Sosyalista Kürdistane-Kürdistan Sosyalist Birlik Partisi), 10-11-12 Temmuz 1998 tarihinde Almanya'da yapılan toplantı sonucunda feshedilmiştir. Oluşumun bünyesinde yer alan ve dağılmasından bağımsız kalan YEKBUN (Kürdistan Birleşik Halk Partisi) örgütün İsveç'te faaliyet gösteren merkez komitesi, silahlı mücadelenin esas alınması fikrinden hareketle YŞK-KDP (Yektiye Şoreşa Kürdistan- Kürdistan Devrim Birliği) adı altında yeni bir örgüt kurmuştur. Ancak örgüt şu anda herhangi bir birlikteliğin olmadığı düşüncesiyle Merkez Komite üyeleri tarafından "Yektiya" kelimesi yerine "Partiya" getirilerek örgütün adı PŞK-KDP (Kürdistan Devrim partisi- Partiya Şoreşa Kürdistan) olarak değiştirilmiş ve örgütün askeri kanadını da KDKO (Kürdistan Devrimci Kurtuluş Ordusu) olarak belirlemişlerdir. Örgüt, Abdullah ÖCALAN'ın yakalanması ve güvenlik güçlerinin PKK'ya yönelik kararlı ve başarılı operasyonları sonucunda, sesini duyurmak için güvenlik güçlerine sansasyonel ve ses getirici eylemler yaparak bir dağılma sürecine girmiştir.

KUK-RNK (KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞÇULARI-RİZGARİYA NETEVİYA KÜRDİSTAN)

Türkiye, İran, Irak ve Suriye topraklarını bölerek Kürtlerin yaşadığı yerlerin içerisine alan Marksist-Leninist ideoloji doğrultusunda bağımsız bir Kürdistan kurmak amacında olan örgüt, Ağustos 1976'da Siirt'in Kurtalan ilçesine bağlı bir köyde I. Kongresini gerçekleştirmiştir.

TKDP (Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi)'nin basın-yayın

sorumluluğuna getirilen Marksist-Leninist fikirlere sahip Mustafa FİSLİ, 1977'de kendisinin düzenlediği Cizre-Kasrık Boğazı'nda yapılan 2.Kongrede TKDP'nin genel sekreterliğine adaylığına koyarak seçilmiştir. Fakat Mustafa FİSLİ ve arkadaşları, TKDP bünyesindeki Kürt Milliyetçiliği'ni savunan, sağ düşünceye sahip M.Ali DİNLER ve taraftarları tarafından kabul görmemiştir.

Örgütün yönetim kadrosunda bulunan kişiler şunlardır:

KUK-MK Daraf BİLEK (Genel Sekreter), Sait ÖZSOY, Vasfi ÖZDEMİR, Mahfuz YETMEN, Şevket KAÇMAZ, Lütfi BAKSİ KUK K. BAŞIBÜYÜK, Yalçın BÜYÜK (Genel Sekreter), Abdurrahman BAYRAM, Abdurrahman ESMER, Yasemin ÇUBUK, Zeynel Abidin ÖZALP, Yusuf Ahmet BARTAN.

Genel sekreterliğe seçildikten sonra TKDP'nin yönetimini tamamen ele geçiremeyen Mustafa FİSLİ ve yandaşları, 1978 yılında TKDP'den ayrılarak, KUK (Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları) adı altında devam edeceklerini dağıttıkları örgütsel bildiriler ile yandaşlarına duyurmuşlardır.

PDK BAKUR -KUZEY KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ

Irak, İran, Suriye ve Türkiye toprakları üzerindeki Kürtlerin yaşadığı bölgelerde Ulusal Demokratik Devrim ile Bağımsız Sosyalist Kürdistan Cumhuriyeti kurmayı amaçlayan örgüt, Kürdistan Kurtuluş Partisi (KKP-RİZGARİ) tarafından 1992 Eylül ayında Suriye'de bir kurultay yapmıştır. Kurultay sonucunda Merkez Komite elemanı Mümtaz KOTAN hariç PRK/Rizgari örgütünün diğer merkez komite elemanları PRK/Rizgari'den ayrılarak, PDK örgütünün içerisindeki kutuplara ayrılmanın da etkisi ile 1992 Temmuz'unda Kuzey Irak'ta yapılan toplantıya Rizgari örgütünden ayrılan grup ile PDK'dan kopan bir grup, 1991 Kasımı'nda yapılan TKDP 4.kongresinde PDK ismi altında birlik imzalayarak, KUK/

MK'dan ayrıldıklarını ve yeni bir grup kurduklarını belirtmişlerdir. PDK adına bir temsilci ile katıldıkları toplantı sonucunda belirtilen gruplara bir de Ala Rizgari Birlik Platformu içerisinde yer alan Berbange grubu eklenmek suretiyle, PDK-HEVGİRTİN adı altında birleşerek yeni bir örgüt kurduklarını 1992 yılında yayınladıkları bir bildiri ile açıklamışlardır.

Örgüt, Türkiye'deki gerçekleştirecekleri eylemlerin, Kuzey Irak'ta faaliyet gösteren BKDP (Birleşik Kürdistan Demokrat Partisi) ile isimlerinin benzeşmesinden dolayı, 1994 Kasımı'nda Irak'ın kuzeyinde yaptığı kongre ile adını PDK/BAKUR (Kuzey Kürdistan Demokrat Partisi) olarak değiştirme kararını almıştır.

Bölge Komiteleri oluşturmak amacı ile hazırlık çalışmaları yapan PDK-BAKUR'un Mardin-Nusaybin, Şırnak, Cizre ve Silopi'de bazı örgüt elemanları ile görüşmelerde bulundukları belirlenmiştir.

KAWA-YKP (YEKTİYAPROLETERYA KÜRDİSTAN-KÜRDİSTAN PROLETERYA BİRLİĞİ)

12 Eylül harekatından sonra üst düzeyinin çökertilmesiyle biten Kawa örgütü, özellikle 2000'li yıllardan sonra Avrupa'da, yine 12 Eylül döneminde çöken diğer örgütlerle birleşerek yeni bir yol haritası çizmiştir.

İlk aşama olarak amacı, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesine bölgesel özerklik kazandırmak olan terör örgütü, bu amacını gerçekleştirmek için Irak, Türkiye, İran, Suriye ve SSCB tarafından sömürgeleştirildiğinin iddia edilmesinin ardından Kürt halkını ve topraklarını bu ülkelerin sömürüsünden ve yönetiminden kurtararak topraklar üzerinde Birleşik Bağımsız Kürt Halk Cumhuriyeti'ni kurup sosyalizme ulaşmaktır.

Örgüt 1969 yılında Ankara, İstanbul ve İzmir'de kurulan ve 1970 sıkıyönetimi ile kapatılan DDKO (Doğu Devrimci Kültür Ocakları) sanıklarının 1974 yılındaki genel af ile serbest bırakılması sonucu DDKO'nun devamı olarak ortaya çıkmıştır. DDKD'nin kurulmasında hizipleşmelerin ortaya çıkması ile Zerruh VAKIFAHMETOĞLU'nun Sovyetler Birliğini sosyalist olarak değerlendirmesine muhalif olanlar, Sovyetler Birliği'ni sosyal emperyalist olarak değerlendiren Ahmek Zeki OKÇUOĞLU ve Mahmut FIRAT taraftarları, İstanbul DDKD'den ayrılan grup, Ankara DDKD'den ayrılan Nurettin EL HÜSEYNİ, Yalçın ÇAKICI ve grubu ile Apoculardan ayrılan Alişir GÜRGÖZ ve bir grup yandaşı ile biraraya gelerek, 1976 yılında İstanbul'da KAWA yayınevini kurmuşlar ve bu yayınevinin kurulması ile birlikte illegal olarak KAWA örgütünün kurulmasını da sağlamışlardır.

1980 Askeri darbe sonucu etkin bir faaliyet gösteremeyen örgütün yurtdışındaki üst düzey yönetici kadroları 1988 Nisanında biraraya gelerek kendi içerisinden kopan gruplarla birleşme kararı almış ve birlik konferansının düzenlenmesini takiben, Kürdistan Proletarya Birliği-YKP olarak faaliyetlerine devam edeceklerini deklare etmişlerdir.

Mart 1996'da Romanya'nın Köstence-Tekirdağ kasabasında, KAWA (Kürdistan Proletarya Birliği), RNK/KUK (Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları), YEKBUN (Kürdistan Birleşik Halk Partisi), TSK(Kürdistan Sosyalist Hareketi) ve TS (Tekoşina Sosyalist) örgütlerinin 107 örgüt militanının katılımı ile gerçekleştirdikleri toplantıda, PYSK (Partiye Sosyalista Kürdistan-Kürdistan Sosyalist Birlik Partisi) olarak yeni bir oluşum içerisine girmişlerdir. Terör örgütü KAWA, nihai hedefini gerçekleştirmek için Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde yaşayan vatandaşlarımıza Kürtçe dili ile eğitim ve öğretim yaptırarak kendi ideolojileri doğrultusunda yönlenmelerini sağlamak ve kurulacak parti önderliğinde köylü-

yü temel güç, işçiyi de öncü olarak kabul edip, parti, cephe, ordu kurmak sureti ile sosyalizme kadar kesintisiz mücadele ederek, silahlı halk ayaklanması ile neticeye varmayı amaçlamaktadır.

PKK (KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ, PARTİYA KARKERAN KÜRDİSTAN)

60'lı yıllarda Avrupa'dan başlayarak tüm dünyaya yayılan fikir hareketleri ve 1970 yılında da hızla büyüyen gençlik hareketlerinin Türkiye'ye yansıması sebebiyle ülkemizde de birçok terör örgütü kurulmuştur. PKK'nın temeli de bu döneme rastlamaktadır.

1974 yılında Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) adlı gençlik organizasyonu içerisinde bulunan Abdullah ÖCALAN, Kesire YILDIRIM (Daha sonraları Abdullah ÖCALAN ile evlendi), Cemil BAYIK, Kemal PIR, Haki KARAER Ankara'nın Tuzluçayır semtinde yaptıkları bir toplantı ile örgütün ilk temellerini atmışlardır.

Bu örgütün nihai amacı: Irak, İran, Suriye ve Türkiye topraklarında yaşayan Kürtleri biraraya getirerek, Marksist-Leninist ideoloji doğrultusunda Sovyet Rusya güdümünde bir bağımsız Kürdistan Devleti kurmaktır. PKK'nın başı Abdullah ÖCALAN'dır. Genel başkanlık "Önderlik" olarak adlandırılmaktadır ve Abdullah ÖCALAN'ın şahsiyeti ile bütünleşmiştir. Başkanlık tarafından alınan kararlar değiştirilemez, tartışılamaz, adeta kanun boyutundadır.

Örgütün her türlü eylemi, propaganda faaliyetleri, belirlenen taktik, strateji ve talimatlar doğrultusunda gerçekleştirilmektedir. Örgüt içerisindeki infazlar ve diğer bazı kararlar, oluşturdukları mahkemeler tarafından gerçekleştirilse dè Abdullah ÖCALAN'ın öneri ve talimatları birinci derecede rol almaktadır. Bu terör örgütünün üst düzey karar organı kongre olmasına rağmen, kararların alınması ve uygulamaya geçirilmesinde, yakalanıncaya kadar Abdullah ÖCALAN'ın

terör örgütü içerisinde büyük ağırlığı olduğu bilinirken, Öcalan'ın yakalanması ile yönetim, başkanlık konseyi adı altında oluşturulan birim tarafından yürütülmektedir.

Örgüt yöneticileri kurulum aşamasındayken kendilerine taraftar toplamak ve kitlelerin dikkatini çekmek için ırka dayalı bir strateji benimsemiştir. Kendi aralarındaki yapmış oldukları tartışmalar sonucunda: Kürtlerin Türklerden farklı bir halk olduğu ve kültürel, ekonomik ve siyasal açıdan Türk Devleti'nce sömürüldüğünü, Kürdistan olarak adlandırdıkları bölgenin Kürtlere ait olduğunu ve en büyük parçasının da Güneydoğu ve Doğu Anadolu Bölgesi olduğunu açıklamışlardır. Amaçlarının bu dağınık parçaların birleştirilerek bağımsız birleşik sosyalist Kürdistan kurmak olduğunu ve hedeflerini gerçekleştirmek için bölge halkına gidip propaganda yaparak ideolojilerine inandırıp, ulusal mücadele başlatmak gerektiği sonuçlarına varan örgüt, ilk faaliyet alanı olarak Diyarbakır, Gaziantep ve Şanlıurfa illerini hedef olarak seçmiştir. Bu bölgelerin seçilmesinin altında Gaziantep'in bir sanayi kenti olması, işçi ve patron arasında büyük farklılıkların olması, Şanlıurfa'nın feodal bir yapıya sahip olması, Diyarbakır'ın ise geçmiş dönemlerde birçok isyanlara sahne olması ve halkın bu konuda duyarlı olmasıdır.

Haki KARAER, Gaziantep'te faaliyet yürütürken, Kürt kökenli örgütlerden birisi olan ve Kızıl Yıldız anlamına gelen Sterka Sor adlı örgüt tarafından öldürülür ve bu olay bugüne kadar hiçbir elemanını kaybetmeyen örgütü etkiler. Bu kayıptan bir sonuç çıkaran örgüt, gerekli parti tüzüğü ve programını bir kitapçık halinde çıkartarak partileşme çalışmalarına hız verir.

PKK (Kürdistan İşçi Partisi, Partiya Karkare Kürdistan)'nin kuruluşunun ilan edilmesi 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Fis Köyü'nde yapılan bir toplantı sonucunda olur. PKK'nın 1. Kongresi olarak da bilinen bu

tarihte, parti kuruluşunu duyurmak için Hilvan ve Siverek'teki aşiret ağalarıyla sürdürdüğü mücadeleleri daha fazla yoğunlaştırarak dikkatleri üzerine çekmeyi amaçlamıştır. Ancak bu çatışmalarda birçok militanı yanlış ve eksik savaş taktikleri yüzünden ağır kayıplar vermiş ve toparlanmak için Mardin kırsalına çekilmişlerdir. Militanlar verdikleri kayıpları kapamak amacıyla propaganda faaliyetlerine ağırlık vermişler ve yeni kadroların oluşturulması sürecine girmişlerdir.

PKK'nın yapısı; *Genel Başkanlık, *Genel Başkanlık Konseyi, *Merkez Komitesi, *Merkez Disiplin Kurulu, *Eyalet yapılanması, *Bölge Komiteleri, *Yerel Komiteler, *Hücreler şeklinde yapılanmıştır. Ancak belirli zaman dilimlerinde kongre ve konferanslar düzenlenerek gelişen şartlara göre örgütün yapısı ve faaliyetlerinde değişiklikler yapılmaktadır. Abdullah ÖCALAN'ın yakalanmasından sonra örgütün üst kademesinde oluşturulan Başkanlık Konseyi yönetimi yürütmekte olup 03-26 Ocak 2000 tarihleri arasında yapılan 7. Kongrede legal bir parti görünümü vermek için Başkanlık Konseyi üye sayısının 9 kişiye çıkarılması ve Merkez Komite isminin Parti Meclisi olarak değiştirilmesi kararlaştırılmıştır.

1979 yılında örgüt kurucularından Merkez Komite üyesi Şahin DÖNMEZ'in güvenlik güçlerinin gerçekleştirdiği bir operasyonla yakalanarak sorguya alınması ile o güne kadar örgüt hakkında pek bir bilgiye sahip olmayan güvenlik güçleri, yakalanan teröristin itirafları neticesinde örgütün parti programı ve tüzüğünü ele geçirerek, örgüt hakkında önemli bilgilere ulaşmış ve örgüt hakkında birçok gizli ilişkiler ve militanlar deşifre edilerek yakalanmışlardır.

Bu durum karşısında Abdullah ÖCALAN aynı yıl içerisinde Şanlıurfa'dan sınırı geçerek Suriye'ye, oradan da Lübnan'a kaçar. Lübnan'da Filistinli terörist örgütlerle kendi yandaşlarının askeri eğitimi konusunda işbirliği içerisine girer ve

kendi militanlarına haber göndererek dağınık durumdaki elemanlarını biraraya getirmek ve hareket alanını genişletmek için elemanlarının Lübnan'a gelmelerini ister. Öcalan'ın gönderdiği talimatlara itaat eden taraftarları, Suriye üzerinden Lübnan'a gruplar halinde geçişi sağlamışlar ve Filistinliler ile örgüt arasında yapılan anlaşma gereğince Bekaa vadisi (Filistinler Bir Süre bu kampı kullanmışlardır) PKK'lılara devredilmiş ve örgüt militan yetiştirmek için uygun bir mekana kavuşmuştur.

12 Eylül 1980 askeri darbesiyle yurt dışına çıkamayıp Türkiye'de kalan örgütün birçok militanının yakalanarak cezaevlerine girmesi ile örgüt büyük bir darbe yemiş ve örgüt hemen hemen yok olma durumuna gelmiştir. Örgütü ulusal anlamda ilk kongresini, 15-26 Temmuz 1981 tarihleri arasında Beyrut'ta gerçekleştirmiş ve Wiet-Kong modeli bir düzenli gerilla savaşı modelini benimsemiştir.

12 Eylül Harekatı ile yediği darbenin etkisini en az zararla atmaya çalışan PKK militanlarından, Merkez Komitesi üyesi Mazlum DOĞAN 21 Mart 1982'de kendisini cezaevi hücresinde asmış, Ferhat KURTAY 18 Mayıs 1982'de, Esref AYNIR, Necmi ÖNEN, Mahmut ZENGİN kendilerini yakmışlar ve 14 Temmuz 1982 tarihinde Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Ali ÇİÇEK ile M.Akif YILMAZ'ın ölüm oruçlarında ölmeleri ile dikkatleri cezaevlerine ve PKK üzerine çevirerek, sonuçlarını almak için ek propaganda faaliyetlere girmiştir.

PKK'nın Suriye'nin başkenti Şam'da 20-25 Ağustos 1982 tarihleri arasında yapmış olduğu 2.Kongresinde, kurulmasını planladıkları Kürdistan'ın, silahlı mücadele ile zorla inşa edilmesi fikri benimsenerek, 1983 yılından itibaren eğitim gören militanların eylem yapmak için ülkemize gönderilmesi kararı alınmış ve Filistinli gerillalardan savaş taktikleri alan örgüt elemanları, öğrendikleri sözde gerilla taktiklerini Türkiye koşullarında uygulamak, konuşlanacakları ilk alan

olarak belirledikleri ve Botan olarak adlandırdıkları kırsalı tanımak, bölge vatandaşlarımız içerisinde güvendikleri köylerde bazı komiteler oluşturmak, kolay imha edeceklerini düşündükleri askeri hedefleri seçerek keşifler yapmak, bölgede yaşayan köylü gençlere örgüt ideolojisi doğrultusunda propaganda faaliyetlerinde bulunarak kendi yanlarına çekmek amacıyla 1983 yılında Mahsun KORKMAZ (Koda adı=Agit) yöneticiliğinde iki grup yasadışı yollardan Türkiye'ye gönderilmiştir. Fakat çoğunluğu üniversitede okuyan öğrenciler olması ve halkın gelenek, görenek ve kültürüne yabancı olmaları, bölgede yasayanların çok azının gruplar içerisinde yer alması, araziye yabancı olmaları, zorlu doğa şartlarına şehirde yaşayan kişiler olmaları dolayısıyla ilk etapta alışamamaları ve yeteri kadar lojistik ve cephanelerinin olmaması gibi nedenlerden dolayı tutunamayan gruplar bir süre sonra Irak'ın kuzeyine dönmek zorunda kalmışlardır.

PKK'nın adını duyurduğu en önemli eylem, 15 Ağustos 1984 tarihinde Eruh ve Şemdinli baskınlarıdır. Bu baskının ardından PKK, Hezen Rizgariya Kürdistan-Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK) askeri yan kolunun kurulduğunu ilan etmiştir.

Örgüt Lübnan'ın Bekaa Vadisi'ndeki Mahsun KORKMAZ Akademisi olarak adlandırdıkları kamplarında 3.Kongresini 26-30 Ekim 1986 tarihleri arasında yapmış ve kongre sonucunda uluslararası ittifaklar, parti, cephe, askeri aparat gibi örgütlenmelerin oluşturulması ve buna hız verilmesi kararı alınmıştır. Ayrıca devletten ihale alan Kürt kökenli vatandaşlardan vergilendirme adı altında haraç toplanarak gelir elde edilmesi, ülkenin ekonomik değerlerine, kamu kurum ve kuruluşlarına saldırı yapılması, kendilerince belirledikleri ve ajan olarak adlandırdıkları, bölgede yaşayan masum vatandaşların öldürülmesi, HRK olarak bilinen askeri kanadın adının ARGK (Artese Rizgariya Gele Kürdistan-

Kürdistan Ulusal Kurtulus Ordusu) olarak değiştirmesi de bu kongrede alınan kararlar arasındadır.

Oluşturdukları bu bölüm de kendi arasında bir oluşuma gitmiş ve merkezi, bölgesel, yerel düzeylerde örgütlenen çeşitli büyüklükteki gerilla birlikleri meydana getirilmiştir. Şartlara göre grup, 7 ile 11 arasındaki silahlı örgüt elemanının biraraya gelmesi ile örgütün askeri yapılanmasını teşkil eden üç üçlük prensibini benimsemişlerdir. Böylece üç gruptan bir gerilla takımı, üç gerilla takımından bir gerilla müfrezesi oluşturulmuş ve terörist sayısına göre gerilla taburu ve gerilla alayı şeklinde devam eden bir yapılanmaya gitmiştir.

PKK, toplum üzerinde etki bırakmak için askeri kanat olarak bilinen ARGK'nin yapmış olduğu eylemleri, örgütün belirlediği strateji doğrultusunda halka abartılı bir şekilde anlatarak psikolojik harekat çalışmasının yapılması için siyasi oluşumunu gerçekleştirmek amacıyla 21 Mart 1985 tarihinde ERNK'yi (Eniya Rizgariya Newata Kürdistan-Kürdistan Halk Kurtuluş Cephesi) ilan etmiş ve siyasi alandaki çalışmalarını bu kanat tarafından gerçekleştirmiştir.

PKK, 4.Kongreye hazırlık olsun diye 3-30 Eylül 1989 tarihleri arasında Van-Çatak ilçesi Toranis (Acarlar) Köyü'nün güneyinde bulunan Tateres dağında 1. yurtiçi konferansını yapmıştır. Bu toplantı sonucunda örgütün kanlı stratejisinin bilinmesi açısından aldığı şu kararlar dikkati çekmektedir:

Cephe faaliyetlerinin ağırlık olarak ülke içerisinde, özellikle Türkiye metropollerinde yürütülmesi, bu amaçla faaliyetlerin tek merkezden ve tam yetkiyle yürütülmesi için "PKK İç Merkezi'nin oluşturulması, bu merkezin 6 ayda bir toplanması, eyaletlerin kendi içinde temel bölgelere ayrılması, geçici veya hareketli olabilecek üstlerin eyalet üstlenmelerine bağlı olarak yapılması, örgüte ihanet eden, örgütten kaçan militanları yargılayacak organların kurulması, bunların yetki sahalarının bir yönetmelikle belirlenmesi kararları alınmıştır.

PKK örgütü 26-31 Aralık 1990 tarihleri arasında K.Irak'ta yaptığı 4. kongresinde, yürüttüğü silahlı saldırıların değerlendirmelerini yaparak, halk isyancılığına, halk hareketlerine yönelik kararlar almış ve 2000 yılına kadar bölgede özgür ve bağımsız bir Kürt devleti kurulması hedeflenmiş, ayrıca Marksist-Leninist ideolojiyi benimseyen sosyalist güçler, ilerici kapitalist ülkelerdeki barış hareketi, insan hakları savunucuları gibi ilerici-demokratik güçler ile stratejik ittifaklar oluşturulması, geniş halk kitlelerini etkileyecek legal kitle örgütleri ile basın yayın çalışmalarına ağırlık verilmesi, bu unsurların örgüt stratejisi yönünde kullanılması, bölge halkının sempatisini kazanmaya ağırlık vererek esnek davranmak, bu amaçla devlet yanlısı şahıslar ile köy korucuların kazanma ve tarafsızlaştırma yoluna gidilmesi benimsenmiştir.

Örgüt o günden bugüne ve hala devam eden kanlı eylemleri ile Türkiye'nin öncelikli terör örgütlerinin başında bulunmaktadır.

İNDEKS

(IKDP 17
12 Eylül 9, 17, 18, 117, 118, 119, 122, 147, 150, 151, 152, 154, 202, 212, 215, 218, 223
27 Mayıs 72
ABD 123, 161, 193, 213, 214
Abdullah ÖCALAN 19, 56, 61, 83, 85, 90, 91, 92, 216, 220, 222, 223
Abdullah ÖKTEN 15
Abraham Manastırı 128
Acilciler 152, 161
Ali Yaverkaya 58, 62, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70
Apocular 9, 17, 30, 55, 57, 59, 60, 61, 71, 76, 79, 80, 84, 90, 95, 96, 106, 117, 126, 135, 148, 154, 161, 162, 190
Arap Diriliş Partisi 158
ASALA 161
Atatürk 72
AWD 18
Bagok dağı 125, 127, 128
Barzani 15, 17, 18
Beka 149, 154
Bucak aşireti 59, 71, 72, 73, 74, 79, 90, 91
Celal Talabani 126, 148, 172, 175
Celali isyanları 11
DDKD 17, 87, 155, 190, 191, 193, 198, 199, 218, 219
DDKO 16, 154, 155, 212, 214, 218
DEHAP 18
Demokrat Parti 72
Denge Kawa 1, 3, 9, 19, 87, 193, 194, 195
DEP 18
Dev-Sol 114
DİSK 121
El Mahabarat 139, 142, 143, 153, 154, 169, 171, 174
ERNK 18, 226
Faik Toy 33, 34, 49, 50, 51
Ferit Uzun 55, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 68, 71, 86, 87, 191, 193
Filistin Demokratik Halk Cephesi 147
Gabar dağı 129
Güney Kürdistan 88
Güneydoğu Anadolu Projesi 74
HADEP 18
Hafız Esat 118, 145, 154, 156, 159
HEP 18, 41, 43, 46, 47, 50, 68, 69, 88, 97, 98, 108, 126, 131, 139, 142, 145, 171, 174
Heybet Açıkgöz 9, 32, 33, 34, 40, 43, 51, 170, 172, 173, 174, 175
Hilvan 33, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 73, 76, 77, 79, 82, 83, 84, 85, 86, 89, 91, 92, 147, 192, 222
Hiram Abbas 152
İhvan-ı Müslimin 9, 117, 142, 148, 152, 153, 156, 159, 161
İsmet İnönü 72

İsrail 118, 124, 158
İzzettin Toprak 32, 33, 34, 40, 43, 44, 47, 49, 51, 209
Kamışlı katliamı 9, 150
KAWA-KPSK 207, 209
KAWA-PSŞK 200, 202
KAWA-YKP 218
Kemal BURKAY 17, 19, 212, 213, 229
Kenan Evren 119, 120, 121, 122
Kesire YILDIRIM 220
KONGRA-GEL 18
Korkut Eken 73
Köy Korucusu 73
KUK 17, 19, 72, 79, 82, 86, 87, 88, 95, 155, 216, 217, 219
Kürt Teali Cemiyeti 14
Leyla Zana 90, 91, 92
Mahsun KORKMAZ 224, 225
Mazlum DOĞAN 62, 83, 223
Mehmet Bahoz 115
Mehmet Celal Bucak 59, 72, 76, 77, 78, 80, 83, 84
MHP 34, 41, 84
Millî Güvenlik Konseyi 119, 120, 121
Milli İstihbarat Teşkilatı 143, 160
MİSK 121
Müslüman Kardeşler Örgütü 9, 117, 118, 154
Necdet Üruğ 119
Necmettin Cevheri 79, 83
Niyazi Çetin 34, 47, 48, 49
Nusayriler 160
OTP 18
ÖZDEP 18
PKK 1, 9, 10, 17, 19, 60, 62, 63, 67, 69, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 79, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 102, 106, 107, 117, 123, 126, 145, 150, 152, 160, 161, 190, 198, 199, 212, 213, 216, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226
PYDK 18
Rizgarî 17, 95, 154, 215
Saddam Hüseyin 122
Said'i Nursi 13
Sait ELÇİ 18
Sedat Bucak 72, 73, 90, 91
Siverek 33, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 77, 79, 80, 81, 82, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 147, 192, 198, 222
Sovyet Rusya 158, 159, 220
Suphi Öztop 80
Şahin Sevimli 43, 44, 45
Şeyh Übeytullah 13
Taha Aziz 123
TEKOŞİN 17, 19
THKO 152, 161
TKDP 15, 16, 17, 216, 217
Yahya Koçak 34, 40, 41, 42, 43, 47, 49
Zaza 68, 72
Zübeyir Aydar 91

YARARLANILAN KAYNAKLAR

Diyarbakır sıkıyönetim Mahkemesi kararları

Kawa davası iddianamesi ve gerekçeli kararları

Mahkeme tutanak ve notları, Raşit Kısacık

Martin Bruinessene, Ağa, Şeyh, Devlet

Calile Celil, 19'uncu yy. Osmanlı İmparatorluğu'nda Kürtler

Dr. Rüştü M. Sekban, Kürt Sorunu

Tarık Z. Tunaya, Türkiye'de Siyasi Partiler

Martin V. Broinessene, Kürdistan Üzerine Yazılar

Sina Akşin, İstanbul Hükümetleri ve Milli Mücadele

M.V. Bruinassene, Osmanlılıktan Ayrıcalığa

Hoybun'un Etkinlikleri ve Ağrı İsyanı'nda Dış Destek Sorunu

Kemal Burkay, Kürdistan'ın Sömürgeleştirilmesi

Meydan Yayın A.Ş, Meydan Larousse

Suçbilimi.com

DİĞER KİTAPLARIMIZ

YAKINTARİH

İBO/İbrahim Kaypakkaya / Turhan FEYİZOĞLU
SİNAN / Nurhak Dağlarından Sonsuzluğa / Turhan FEYİZOĞLU
DENİZ / Bir isyancının izleri / Turhan FEYİZOĞLU
MAHİR / On'ların Öyküsü / Turhan FEYİZOĞLU
YILMAZ GÜNEY/ Bir Çirkin Kral / Turhan FEYİZOĞLU
FIRTINALI YILLARDA ÜLKÜCÜ HAREKET / Turhan FEYİZOĞLU
FKF/FİKİR KULÜPLERİ FEDERASYONU / Turhan FEYİZOĞLU
GENÇLİK LİDERLERİ KONUŞUYOR / Turhan FEYİZOĞLU
DEVRİM HAVARİLERİ / Fikret BABUŞ
12 MART'TAN 12 EYLUL'E / Halim DEMİR
BEN NAZIM HİKMET / Halim DEMİR
12 EYLÜL'ÜN ARKA BAHÇESİNDE / Emin KARACA
DEVRİM BİZE YAKIŞIRDI / Zeki KIRDEMİR/Gerilla Zeki
AŞKİLE ÇIKMIŞTIK YOLA / FİKRET BABUŞ
FİLİSTİN FEDAİLERİ / A.Kadir YAŞARGÜN
UMUTLARIMIZ YARIDA KALDI / A.Kadir YAŞARGÜN
DİRENİŞ / 12 Mart ve Sonrası / Abdulkadir YAŞARGÜN
1 MAYIS 1977 / Türkiye Devrimcilerinin İki 1 Mayıs Belgeseli / Nail GÜRELİ
İKİ ADALI / Hüseyin Cevahir-Ulaş Bardakçı / Turhan FEYİZOGLU
MUSTAFA SUPHİ / Türk Ocağı'ndan Türkiye Kom. Partisi'ne / T. FEYİZOGLU

DİNBİLİM

HRİSTİYANLIĞIMIZDAKİ PUTPERESTLİK / Arthur WEIGALL
TANRI'DAN İNSANLARA-AKLINIZI KULLANIN / İlhami SADIK
İNCİL'İ KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU
TEVRAT'I KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU
İSA HAÇTA ÖLDÜ MÜ? / Mehmet U. SAKİOĞLU
DA VİNCİ FENOMENİ / Mehmet U. SAKİOĞLU
BEN BİR MİSYONERDİM / İlker ÇINAR
MESAJ (Kuran Çevirisi) /(Gözden Geçirilmiş 3.Baskı) / Dr.Edip YÜKSEL
ÜZERİNDE 19 VAR / Dr.Edip YÜKSEL
TÜRKÇE KURAN ÇEVİRİLERİNDEKİ HATALAR / Dr.Edip YÜKSEL
MÜSLÜMAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
HIRİSTİYAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
DEVLET/DEMOKRASİ/OLİGARŞİ/TEOKRASİ / Dr. Edip YÜKSEL
İLGİNÇ SORULAR /(10.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
MOR MEKTUPLAR / Dr. Edip YÜKSEL
ASAL TARTİŞMA / Dr. Edip YÜKSEL

KURAN'IN ŞİF. VE MUKATTAA HARFLERİNİN ÇÖZ./ Aydın GÜNDOĞDU
KURAN'IN SIRADAN BİR İNSANA DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ / İlhami SADIK
AYETLERİN İNİŞ SIRASINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / A.ABDULLAHOĞLU
KİTAB-I MUKADDES ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA / Yusuf ULUCAN
PAPALIK TARİHİ / Dr. Halim IŞIK
DİNLER TARİHİ / Sergei Aleksandrovich TOKAREV
DABBETÜL ARZ VE MESİH İSA / Şinasi HÜNER
MONOTEİST DÜŞÜNCELER / Cumhur ERENTÜRK
KURAN AÇISINDAN EVRİM TEORİSİ / Kaan GÖKTAŞ
KONULARINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / Prof. Dr. Ömer DUMLU
İSLAMİ REFORM İÇİN MANİFESTO / Dr. Edip YÜKSEL
TAKANLAR VE TAKILANLAR TÜRBAN NEDİR? / Dr. Edip YÜKSEL

UYGARLIKLAR TARİHİ
A'dan Z'ye MISIR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye SÜMER / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye ASUR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye URARTU / Ali NARÇIN
BÜYÜK UYGARLIKLARIN DOĞUŞU / Selehattin SERT
ZAMANIN GERÇEK TARİHİ / Cahit Doğan DOYAR

SİNEMA
AH MARILYN / Turhan FEYİZOĞLU

GÜNCEL
SİYONİSTLER'İN NİHAİ DÜNYA DÜZENİ / Robert H. WILLIAMS
DR. MICHAEL HIGGER'IN YAHUDİ ÜTOPYASI / Editoryal Çalışma
Ben Bir Misyonerdim / ŞİFRE ÇOZULDU / İlker ÇINAR
TÜRKİYE'DE ÇİNGENE OLMAK / Mustafa AKSU
İSRAİL'İN GAP SENARYOSU / Hasan TAŞKIN
İTTİHAT TERAKKİ / Halim DEMİR
Doktorların Büyük Sırrı / KANSER CİNAYETLERİ / Yaşar GÖREN
OSMANLI'DAN GÜNÜMÜZE GÖÇ VE İSKÂN / Fikret BABUŞ
AVRUPA'DA MÜLTECİ OLMAK / Suat O. ŞENOCAK
İNSAN YAĞMURU / Nazım ALPMAN
TANRIM BENİ BAŞKAN YARAT / Yavuz SALTIK
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN

FELSEFE
ŞEHRİN DÜNYASINDAN-DÜNYANIN ŞEHRİNE / Muhammed HATEMİ

ROMAN

ŞEYH BEDRETTİN /İsyancı Bir Sufinin Darağacı Yolculuğu / Durali YILMAZ
ÇERAĞ UYANACAK MI? / Durali YILMAZ

DENEME

LEYLAK ZAMANLARI / Hasan Hüseyin DEMİREL
BİRLİKTELİĞİN FARKINDALIĞI / Sabri GÜLAL
HAYATA YÖN VEREN DENEMELER / Sabri GÜLAL
BUSHÇAĞI YAZILARI / Mustafa K. ERDEMOL
SAHİ SİZ HANGİ TARAFTAYDINIZ? / Turgay OLCAYTO

ARAŞTIRMA

ROMAN KAVRAMI VE TÜRK ROMANININ DOĞUŞU / Durali YILMAZ
Milim Milim Bilim / ON NOKTA OTUZ UÇ / Reşit AŞÇIOGLU
ÇİNGENELER (2.Baskı] / Nazım ALPMAN
İNTİHAR / İrfan ÖZEN
İŞ BULMAK İÇİN NE YAPMALI / Hasan LATİF
SICAK NOKTA ORTA ASYA / Bahaddin YAZICI
01 ENJEKTÖR / Aysu ŞUBEN
OYUN BİTTİ / Yaşar GÖREN
KÖLE KIYISINDAN İNSAN BIYOGRAFİLERİ / Mustafa OLPAK
Cemal Süreyya Şiirinde KADIN VE EROTİZM / Özgür ÖZMERAL
MİLLİ MÜCADELE / Halim DEMİR
TÜRKİYE MASONLARININ TARİHİ / Halim DEMİR
SOLDA TEORİLER VE TARİHSEL TARTIŞMALAR / Ozan ÖRMECİ
CUMHURİYET İÇİN CAN VERENLER / Kocatepe'den Dumlupınar'a/Sadık ÖZEN
Romen Şiirinin Efsane Şairi MIHAI EMINESCU / Ali NARÇIN
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN

BELGE

SON KABADAYININ ATEŞLE İMTİHANI / Mustafa DEMİR
BECO DEPREMİ / Mustafa DEMİR
ÜZGÜNÜM AMA PİŞMAN DEĞİLİM / Mustafa DEMİR
SAYIN: DÜNDAR KILIÇ / Mustafa DEMİR

ANI/GÖZLEM

BEN BİR HEMŞİREYİM... Melek Değil İnsanım / Burçin UTKU
GAZETECİLERİN ŞAKASI OLMAZ / Nazım ALPMAN
SIRÇA KÖŞKÜN KIRIK CAMLARI / Dr. Sadık ÖZEN
DOKTORUN SEYİR DEFTERİ / Dr. Sadık ÖZEN
ZAMAN TÜNELİNDE BİR DOKTOR / Dr. Sadık ÖZEN

SEVGİNİN DORUĞUNDAKİLER / Dr. Sadık ÖZEN
YANIT / Dr. Sadık ÖZEN
MİLLİYETSİZ AYDINLAR / Dr.Sadık ÖZEN
YOZLAŞMA / Dr. Sadık ÖZEN
İşkence Edilen Emniyet Hekiminden -İBRET / Erdoğan YAĞIZ
SİNAN'IN KARA KİTABI / Sinan KARA
SÖYLEŞİM / Mustafa ERKAN

BABIALİ KİTAPLIĞI

DOĞU KARADENİZ'DE ETNİK YAPILANMALAR VE PONTUS / Haşim ALBAYRAK
1. Dünya savaşı'nda Doğu Karadeniz Muharebesi ve OF DİRENİŞİ / Haşim ALBAYRAK
K.MARAŞ-TRABZON KARDEŞLİK KÖP. VE SAÇAKLIZADELER / Haşim ALBAYRAK
TARİHTEN 40 TANIK / Mahmut ANAR
ŞİİR HAYATLARI / Cafer YILDIRIM
ŞAMANDAN ŞAİRE TÜRKLERDE ŞİİR / Cafer YILDIRIM
ÇÜRÜME / Mehmet DURAN

RAŞİT KISACIK

Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler-1

KAWA

KAWA örgütü Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde 1980 öncesi kurulan güçlü Kürtçü örgütlerden biridir. PKK'dan önce, hatta önde gelen bir örgüttür. PKK, yani o dönemdeki adıyla Apocular ile birlikte silahlı eylemlere başlayan Kawa, 12 Eylül darbesine kısa süre kala kendi içinde bölünmüştür.

Kürt kaynaklarında, Türk istihbarat örgütü tarafından gerçekleştirildiği vurgulanan ve adı siyasal tarihe "Kamışlı Operasyonu" olarak geçen, Suriye'nin Kamışlı ilçesindeki operasyonda, örgütün üst düzey yöneticilerinden biri hariç tümü ölü ele geçirilmiştir.

Bu olayla, Türk istihbarat örgütleri ilk kez sınır ötesinde bir operasyon düzenlemiş ve yine ilk kez bu operasyonda, operasyonun yapıldığı ülkede faaliyet gösteren bir örgütü, (İhvan-ı Müslimin) kullanarak Kawa'yı etkisiz hale getirmiştir.

Kamışlı Operasyonu'yla ilgili, operasyondan ağır yaralı olarak kurtulan tek kişi olan Heybet Açıkgöz de dahil olmak üzere, bu örgütün hala yaşayan önde gelen kadrolarının bile bilmediği olayları, Kawa Örgütü'nün önemli eylemlerini, üst düzey liderlerin yurt dışına kaçışını, örgütün ortaya çıkışından, Suriye'deki operasyona kadarki bilinmeyen tüm olayları en ince detayına kadar ilk kez bu kitapta okuyacaksınız.

Kitapta ayrıca; o dönemde bölgede önemli bir taban bulan örgütün eylem süreci, bu süreçte sık sık PKK ile karşı karşıya gelerek girdiği çatışmaların detayı ve bölgedeki örgütlerle aşiretler arasındaki çatışmaların başlama nedenleri ortaya konmuştur.

Örgütün kuruluş ve eylem sürecini takip ederken, günümüz olaylarıyla hangi açılardan bağlarının olduğunu, yaşananların günümüz meseleleriyle bağlantılarını ve Kürt Sorunu'nun hangi nedenlerle ve hatalarla günümüz Türkiye'sine bir açmaz yarattığını tarihsel akışıyla izleme olanağı bulacaksınız.

ISBN 9944-143-45-5
9 789944 143455
Web: www.ozanyayincilik.com